

١٣٩٤ تقویم کارگری

با آرزوی سالی نو برای تمامی کارگران و زحمتکشان سراسر جهان

در طول تاریخ سرمایه داری، جنبش کارگری فراز و فرودهای بسیاری را از سرگذرانده و دست آوردهای بسیاری را با بهایی بسیار سنگین به دست آورده است و هنوز تا رسیدن به عدالت و برابری، راهی طولانی در پیش رو دارد.

تقویم حاضر چکامه ای است از مبارزات و تجربه های کارگران در قرن گذشته و سعی در بازنمایی تلاش کارگران و فعالان کارگری در جهت سازماندهی هر چه بهتر مبارزات در دست یابی به حقوق انسانی شان دارد، حقوقی که بارها و بارها زیر پا گذاشته شده و می شود.

در این تقویم تلاش شده است به مناسبت روزها و ماه ها، برخی از مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران و جهان با کمی تفصیل آورده شود تا کارگران و فعالان کارگری با زمینه و تاریخچه مبارزات کارگری و دست آوردهای کارگران در مقاطع مختلف تاریخ بیشتر آشنا شوند.

این کار با امکانات کم و مشکلات بسیار، تنها با پشت کار، تلاش و امید به رهایی کارگران و زحمتکشان تهیه شده است. می دانیم این گامی کوچک در راهی بزرگ است. با امید به همراهی و همکاری همه کارگران و مدافعان حقوق کارگر.

چه جورها که کشیدند بلبان از دی
بدان امید که دیگر بهار باز آید

حافظ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۴: تصویب افزایش دستمزد کارگران توسط شوراهای کار

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۰: اعتصاب کارگران شرکت نفت ایران وانگلیس بندر شاهپور و بندر معشور

آری بهار آمده است
اما برای آن زمستانها که گذشت
نامی نیست
نامی نیست

۱۳۳۰: اعتصاب کارگران نفت آغاچاری به مناسبت کم شدن دستمزد

۱۳۴۹: اعتصاب کارگران پالایشگاه آبادان و بندرماهشهر

۱۳۲۴: حمله به اتحادیه های کارگری اصفهان

مروری بر مبارزات کارگران بیکار در شش ماهه اول سال ۱۳۵۸

۱۹ اسفند ۵۷ دولت برای حل مشکل بیکاران طرح تشکیل صندوق وام برای کارگران بیکار را تصویب کرد. به طور کلی در ۵ مورد به کارگران وام تعلق می گرفت. اما این طرح با مخالفت زیاد کارگران روبرو شد و کارگران پیشنهاداتی برای اصلاح بندهای وام بیکاری داشتند که به اطلاع مسئولان رساندند.

تجمعی با شرکت حدود ۵۰۰۰ نفر در ۸ فروردین مقابل خانه کارگر برگزار شد. هیات موسس شوراهای کارگران راه و ساختمان وتاسیسات ساختمانی این تجمع را برگزار کرده بود. در ابتدا یکی از نمایندگان کارگران اخراجی و بیکار شده اعلام کرد شروط پرداخت وام قابل قبول نیست. کارگران تصمیم گرفتند فردای آن روز را (یکشنبه ۲۷ اسفند ۵۷) در وزارت کار تجمع کنند. در نیمه های شب همان روز نمایندگان کارگران به آقای فروهر معرفی و شور و مشورتی با حضور دو افسر نیروی هوایی، دو خبرنگار از روزنامه های کیهان و پیغام امروز شروع شد.

در این جلسه یکی از کارگران اعلام اعتصاب غذا کرد و همه جمع در تایید اقدام او اعلام همبستگی واعتصاب غذا نمودند. لیکن مسئولین امور کوشش کردند که خواست های کارگران را در ماده هایی به صورت طرح عنوان نمایند که مورد قبول واقع نشد.

ما سیلی نقد می خواهیم نه مثل رژیم گذشته حلوای نسیه. خواسته های کارگران در قطعنامه ای به شرح زیر آمد:

میزان وام برای افراد به ترتیب ذیل پیشنهاد می شود: مجردین نه هزار ریال برای همسر سه هزار ریال برای هر فرزند نهصد ریال. بازپرداخت وام شش ماه پس از اشتغال به کار و میزان بازپرداخت با توجه به میزان دستمزد ماهانه کارگر به شرح زیر می باشد از یک درصد حقوق: تا ۱۵۰۰۰ ریال شروع و تا ۱۰ درصد حقوق برای دستمزدهای بالاتر از ۳۵۰۰ ریال تعیین شد.

چنانچه کارگری پس از تصویب این مصوبه آزادانه و به اختیار خود ترک کار نماید مشروط بر اینکه از طرف کارفرما ترک کار به او تحمیل نشده باشد حق استفاده از وام فوق الذکر را ندارد.

کارگران کمتر از ۲۱ سال که افراد تحت تکفل دارند به شرط آنکه در خلال دو سال گذشته شش ماه متوالی به کار اشتغال داشته و اینک بیکار شده باشند با گواهی دوفنر از معتمدین محل یا تایید هیات رسیدگی به شکایات و اعتراضات صندوق وام حق بهره مندی از وام صندوق را خواهند داشت.

کارگران متاهلی که از وام صندوق استفاده می کنند در صورتی که متکفل مخارج پدر و مادر یا خواهر و برادر صغیر خود هم هستند در قبال هر یک نهصد ریال دریافت خواهند کرد.

کارگران ۶۰ سال به بالا حق استفاده از وام را دارند به شرط آنکه منبع درآمد دیگری نداشته باشند.

چنانچه همسر کارگر بیکار با درآمد کمتر از میزان وام کارگری به کار اشتغال داشته باشد صندوق وام مابه التفاوت آن را تا میزان وام کارگری به کارگر بیکار می پردازد.

هر کارگر بیکار متقاضی وام اعم از کارگران فنی راه سازی و ساختمانی و تاسیساتی و معدنی و غیره با ارائه دفترچه بیمه قدیم یا جدید و یا کارت شناسایی دوایر دولتی و یا تایید دو نفر از معتمدین محل دال بر بیکاری کارگر می توانند از وام استفاده کنند.

یکی از کارگرانی که در آن روزها در جریان فعالیت های کارگران بیکار بوده می گوید: در یکی از جلساتی که وزیر کار با کارگران بیکارداشت این مطلب را عنوان کرد. در مقابل این حرف وزیر که گول حرف های دانشجویان را نخورید، کارگران شعار دادند: دانشجو کارگر اتحاد اتحاد. بار دیگر فروهر حرف خود را تکرار کرد و باز هم با همین پاسخ کارگران روبرو شد. این گفت وگو آنقدر ادامه یافت که فروهر به ناچار و با درماندگی پشت تریبون شعار کارگران را تکرار کرد:

کارگر دانشجو اتحاد اتحاد

۱۳۵۸: اجتماع کارگران شهرک اکباتان در وزارت کار

۱۳۵۷: تجمع کارگران بیکار در خانه کارگر
۱۳۵۸: تحصن کارگران اخراجی کارگران قالیباف تبریز

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۰: انتشار مخفیانه نخستین شماره روزنامه ظفر ارگان شورای متحده
۱۳۵۸: کردهمایی ۵ هزار کارگر بیکار در خانه کارگر در اعتراض به شرایط
دریافت وام بیکاری
۱۳۵۸: فروهر وزیر کار اعلام کرد: وزارت کار باید مشوق یک جنبش سندیکایی
سالم در میان کارگران باشد

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۲: اعتصاب کارگران دخانیات به علت عدم دریافت حقوق
۱۳۳۰: حمله به کارگران اعتصابی آغاچاری

مزد کارگری

پس از فشار سازمان بین المللی کار و تصویب قوانینی برای
قالی بافی های کرمان، کارفرمایان به مواردی مانند بهبود شرایط کار
راحت تر تن دادند اما در مورد افزایش دستمزدها مقاومت نشان
دادند و این گونه استدلال می کردند: "اگر مزد کودک از ده شاهی
به ۱۵ شاهی افزایش یابد کارگری که ۱۵ شاهی مزد می گیرد یک
قران مطالبه خواهد کرد و به همین ترتیب مزدها بالا خواهد رفت
و قیمت قالی ۵۰ درصد گران تر خواهد شد. این استدلال سبب می
شد که سرمایه داران انگلیسی که از صادرات قالی سود می بردند،
نیز با آنان همراه شوند. اما در نهایت به طور موقت دستمزدها تنها
۵ درصد افزایش یافت.

منبع کتاب "صنعتی شدن، شکل گیری پروتاریای صنعتی و فعالیت اتحادیه
تجاری" نوشته ی فلور

گردهمایی کارگران بیکار ۱۳۵۸

در گردهمایی سه هزار نفری کارگران اخراجی و بیکار که ساعت سه بعد از ظهر روز یکشنبه ۱۲ فروردین برگزار شد، کارگران و نماینده‌های آنان به شدت به سیاست‌های وزارت کار و رادیو و تلویزیون حمله کردند. این گردهمایی با حضور خبرنگاران خارجی و داخلی در خانه کارگر واقع در خیابان ابوریحان برگزار شد. ابتدا یکی از نمایندگان کارگران ضمن بر شمردن اقدامات انجام شده اشاره کرد که وزارت کار قول داده خواسته‌های کارگران را با هیأت دولت در میان بگذارد.

نماینده‌ی کارگران پخش شرکت نفت گفت که کارگران نفت در صدد هستند صندوقی برای رفاه کارگر از طریق خود کارگران ایجاد کنند تا بدین وسیله بتوانند صفوف آنها را فشرده تر و در یاری شان کوشاتر باشند. این نماینده خواستار ایجاد تشکل‌های کارگری شد.

سپس نماینده وزارت کار گفت وزارت کار باید خواسته‌های کارگران را اجابت کند ولی مواردی هست مثل بحث پولی و غیره که با آن مواجه هستیم و همچنین ... با میلیاردها ارزی که از کشور خارج شده مقدار زیادی از تأسیسات کارخانه‌ها و خانه‌سازی تعطیل شده‌اند. طبیعی است که یک اختلال بوجود می‌آید و مسایل کارگران بیکار هم از آن جمله هستند ... و نمی‌شود بی‌مطالعه همه کارها را انجام داد.

در این حال یکی از کارگران از میان جمع پرسید "اگر دولت پول ندارد چرا آقای اردلان وزیر دارایی اعلام کرده است که به کشورهای درحال توسعه وام می‌دهد درحالی که شما دم از بی‌پولی می‌زنید؟"

یکی از کارگران درحالی که عصبی می‌نمود، اظهار داشت چرا به وضع ما رسیدگی نمی‌شود؟ کارگری که آسمانخراش می‌سازد خود در بیغوله زندگی می‌کند، با ساواکی فرق دارد چرا به کارگران می‌گویید ضد انقلاب؟ این اتهام‌ها را پسر رضا خان قلدر هم به ما می‌زد. ... آیا ما که این حرف را می‌زنیم ضد انقلابی هستیم؟ کار خواستن لباس خواستن گناه است و یا خواسته

۱۳۵۸: سومین روز تحصن کارگران بیکار تبریز

۱۳۵۸: جلسه عمومی کانون مستقل معلمان در باشگاه فرهنگیان

های ضد انقلاب؟! بعد از ۵ روز که اعتصاب غذا کردیم و چند نفر به بیمارستان برده شدند و کتک خوردند، ۱۰۰۰ تومان به ما دادند و صد ها بار تلویزیون اعلام کرد، البته فقط شکسته شدن اعتصاب غذا و دادن هزار تومان را، ولی از تحصن و اعتصاب غذا و کتک خوردن در بیمارستان هزار تخت خوابی کلامی گفته نشد.

سپس نماینده کارگران گفت: نود درصد کارگران بیمه نیستند چرا این همه روی بیمه تاکید می کنند؟

در این حال یکی از کارگران شرکت فسان گفت: چهار روز است که در این شرکت متحصن هستیم. از وزارت کار آمدند با کارفرما چایی خوردند و هیچ کدام نیم نگاهی هم به ما نیاذاختند. سروان درافشان از کمیته آمد و بر روی ما اسلحه کشید. ایشان کی هستند؟ (کارگران پاسخ دادند: ساواکی) کارگر دیگری گفت: ما پول مفت نمی خواهیم بازویی که بخواهد پول مفت بگیرد برای زیر گل خوب است. صدقه نمی خواهیم. ما کار می خواهیم. به ما کار بدهید تا انجام دهیم... آقای نماینده وزارت کار، وزارت کار را چنان ورشکسته اعلام کرده اند که من حاضرم زیلوی کهنه خانه ام و کتم را بفروشم تا به خزانه دولت ریخته شود. ولی شما بگویید مسایل مملکت با این چیزها حل می شود؟

اعتصاب عمومی کارگران کارخانه کنسرو سازی شاهی (۱۳۳۱)

این اعتصاب از بامداد ۱۷ فروردین شروع شده است. این کارگران خواهان دریافت سالانه ۱۲ متر پارچه بودند که هر ساله دریافت می کردند. دو تن از کارگران اعتراضی را اخراج کردند که با اعتراض دسته جمعی آن دو به سر کار بازگشتند. در ۱۵ فروردین یکی از کارگران که امضا جمع می کرد را تهدید کردند که تبعیدش خواهند کرد و او را اخراج کردند. صبح روز دوشنبه ساعت ۷ تمام کارگران زن و مرد یک دل و یک صدا جلوی کارخانه اجتماع کردند و اعلام داشتند تا حسین پور سر کار بازگردانده نشود و ۱۲ متر پارچه را دریافت نکنیم به سر کار بر نمی گردیم. زنان مبارز چادر خود را محکم به دور کمر بسته و برگرد اسماعیل حسین پور کارگر مبارز اخراجی حلقه زده بودند. تهدید کارگران و اظهارات نماینده قلابی و کارگران و نمایندگان وزارت کار و رفت و آمد سرگرد ناصری و... هیچ کدام نتوانست اراده ی کارگران را در هم بشکنند. آنان تا ساعت ۳ عصر در کارخانه بودند خواسته های کارگران به شرح زیر اعلام شد: ۱۲ متر پارچه پاداش و لباس کار به همه ی کارگران شمال داده شده به کارگران کنسرو سازی هم داده شود. کارگر مبارز اخراجی به کار برگردانده شود شروع ساعت کار از ۶ صبح تا ۲ بعد از ظهر باشد. از هر گونه اخراج و جریمه خوداری شود. دستمزد ایام اعتصاب پرداخت شود. نمایندگان قلابی کارگران تعویض شود. هنگامی که کارفرما از قبول این خواسته های خوداری کرد، آنها به طور دسته جمعی به شهر رفته و در تلگرافخانه تحصن کردند. مردم و کارگران شاهی از این اعتصاب حمایت کردند و از روز دهم اعتصاب دسته دسته برایشان غذا، نان و وسایل دیگر می بردند.

۱۳۵۸: تشکیل سندیکای کارگران تاسیساتی
۱۳۵۸: تجمع دو هزار کارگر بیکار در خانه کارگر و ارسال نامه ی اعتراضی به آیت اله طالقانی و فروهر: اگر تا یک شنبه به خواسته های ما رسیدگی نشود راهپیمایی خواهیم کرد.

۱۳۳۰: پایان اعتصاب کارگران نفت جنوب به جز آغاچاری و بندر ماهشهر
۱۳۵۸: اعتصاب دو هزار کارگر شرکت استیو درینگ بندر خرمشهر در اعتراض به عقب افتادن دو ماهه حقوق
۱۳۹۳: تجمع کارگران فولاد زاگرس در اعتراض به انحلال کارخانه
۱۳۹۳: حمله پلیس بلژیک به کارگران معترض به سیاستهای اقتصادی ریاضتی

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران کنسروسازی شاهی برای بازگرداندن کارگران اخراجی
۱۳۹۳: احضار ۵ کارگر معدن چادرملو به دادگستری اردکان:
در پی اعتراضات بهمن ماه سال ۱۳۹۲ که به بازداشت موقت ۳۸ کارگر این
معدن در فاصله زمانی ۹ تا ۱۳ بهمن ماه ۹۲ انجامید؛ ۵ کارگر دیگر شرکت
آسفالت طوس (پیمانکار نیروی انسانی معدن چادرملو) که در پی اعتراضات
بهمن ماه بازداشت نشده بودند، احضاریه دادگستری شهرستان اردکان به
دستشان رسید که طبق آن می‌بایست ظرف سه روز خود را معرفی کنند.

ابوالقاسم الهامی متخلص به لاهوتی یا لاهوتی خان (۱۲۶۴ - ۱۳۳۶) شاعر، روزنامه نگار و فعال سیاسی انقلابی

وی در دوران رضاشاه، تحت تعقیب قرار گرفت و غیباً محکوم
به اعدام گردید ولی موفق به فرار شد. او در کرمانشاه روزنامه
بیستون را منتشر می‌کرد. اشعار نخستین وی در روزنامه حیل
المتین به چاپ می‌رسید. او به زبانی ساده و روان شعر می‌گفت.

لاهوتهی شاعری بود که به قول خودش با تیغ شعر مبارزه
می‌کرد و اگر دستش می‌رسید با تیغ هم شعر می‌سرود.

اهمیت لاهوتی به بنیان نهادن شعر کارگری در زبان فارسی
بازمی‌گردد. او برای نخستین بار به سرایش شعر برای طبقه‌ای
پرداخت که خود از میان آن برآمده بود: لاهوتی فرودستان را
مخاطب خود قرار داد.

وی علاوه بر تغییر اساسی در سوژه‌ی شعر فارسی از ارباب و
پادشاه، به کارگر و دهقان، در رابطه با مسئله‌ی زن نیز به تغییری
اساسی دست زد.

لاهوتهی یک انقلابی بود که با درک شرایط اجتماع خود و
وضعیت تاریخی، به تغییر همت گمارد و کوشید تا گاه با قلم و
گاه با تیغ، این مهم را متحقق نماید. گرچه پیام و رسالت سیاسی او
امروز هم زنده و شاید بیش از هر زمان دیگری دارای موضوعیت
است.

«شاهکار او زندگی‌اش بود»

وحدت و تشکیلات

سر و ریشی نتراشیده و رخساری زرد،
زرد و باریک، چو نی.
سفره‌ای کرده حمایل، پتویی بر سر دوش،
ژنده‌ای بر تن وی.
کهنه پیچیده به پا، چونکه ندارد پاپوش؛
در سر جاده‌ی ری.
چند قزاق سوار، از پی‌اش آلوده به گرد.
دست‌ها بسته ز پس، پای پیاده، بیمار،

۱۳۵۸: تحصن کارگران بیکار اصفهان، اعتصاب غذای کارگران قالیباف تبریز، اخراجی و بیکار و فصلی تبریز و ساری

۱۳۵۸: کشته شدن یک کارگر در تظاهرات کارگران بیکار اصفهان
۱۳۵۸: راهپیمایی ۵ هزار کارگر بیکار به سمت منزل آیت اله طالقانی
۱۳۵۸: تحصن ۵۰۰ کارگر بیکار در باشگاه شهرداری آبادان
۱۳۸۰: تجمع اعتراض آمیز کارگران کفش شادان پور به دلیل عدم دریافت ۹ ماه حقوق
۱۳۹۳: کارگران فولاد زاگرس برای سومین بار تجمع کردند

که رود این همه راه؟
مگر آن مرد قوی همت صاحب مسلک
که شناسد ره و چاه.
خسته بد، گرسنه بد، لیک نمی خواست کمک؛
به جز از فعله و دهقان، نه به فکر دیار.

از سواران مسلح، یکی آمد به سخن؛
(که دلش سوخت به او):
- آخر ای شخص «گنهکار»، (چنین گفت به وی)
گنّهت چیست؟ بگو! ...
بندی، از لفظ «گنهکار» برآشت، به وی،
گفت: - ای مرد نکو،
گنهم اینکه من از عائله ی رنجبرم!
زاده ی رنجم و پرورده ی دست زحمت،
نسلم از کارگران.
حرف من اینکه چرا کوشش و زحمت از ماست،
حاصلش از دگران؟
این جهان، یکسره از فعله و دهقان برپاست،
نه که از مفتخوران.
غیر از این، من ز گناه دگری پی خبرم.
دیگری گفت که: - گویند تو آشوب کنی،
ضد قانون و وطن.
دشمن شاهی و بی دینی و دهری مذهب،
جنگجو، فتنه فکن.
پرده از کار برانداز و میپچان مطلب،
راستی گوی به من:
تو مگر عاشق حبس و کتک و تبعیدی؟

- تندتر می دوی از من، اگر آگاه شوی،
(دادش این گونه جواب):
- این زمان «دولت و دین» آلت اشراف بود؛
رنجبر، لخت و کباب،
سگ خان، باجل مخمل، بگو انصاف بود؟
خانه ی جهل خراب!
حیله است این سخنان، کاش که می فهمیدی.
این عبارات مطلا، همه موهومات است؛
بند راه فقرا.
چیست قانون کنونی، خبرت هست از این؟
حکم محکومی ما!
بهر آزاد شدن، در همه روی زمین
از چنین ظلم و شقا،
چاره ی رنجبران: وحدت و تشکیلات است. فوریه ی ۱۹۲۴

پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران اصفهان ۲۰ فروردین ۱۳۳۲

این اعتصاب از بهمن ماه شروع شد. کارفرمایان می‌خواستند با پراخت مبلغ ناچیزی به عنوان مساعده کارگران را فریب دهند. اما کارگران صنایع پشم اعلام نمودند که تا پیروزی قطعی دست از اعتصاب برند. به زودی ۶۸۰۰ کارگر از کارخانه‌های ریسباف، زاینده رود، شهناز، رحیم‌زاده پشمباف، اتحاد شهرضا و نختاب به این دعوت پاسخ دادند و ضمن اعتصاب شعارها را توسعه دادند و خواستار این شدند که مدیران کارخانه علاوه بر پرداخت یک ماه پاداش سالیانه اعتصاب را قانونی بشمارد و کسانی را که اخراج کرده به کار بازگردانند. مزایای قانونی کارگران را تحویل دهند.

اداره کار طی بیانیه‌ای وقیحانه از مدیران کارخانه طرفداری کرد تا با تهدید و تملق‌گویی کارگران را وادار به تسلیم نماید. برای در هم شکستن اعتصاب از اعتصاب‌شکن‌ها استفاده شد. کارگران زن کارخانه شهناز اعتصاب‌شکن‌های وابسته به حزب ایران را با افتضاح و رسوایی از کارخانه راندند. در زاینده رود آنها جرات نکردند که ماشین‌ها را روشن کنند. در کارخانه پشمباف کارگران آنها را گوشمالی دادند. مردم شهر بیش از پیش نسبت به کارگران اعتصابی همدردی کردند.

در نهایت بعد از مذاکرات نماینده مخصوص دولت و اداره کار کتبا متعهد شدند که یک ماه پاداش بلاعوض بپردازند و نسبت به سایر خواسته‌های کارگران ظرف ده روز گفت و گو را آغاز نمایند. سرانجام در عصر ۲۰ فروردین ماه تمام کارخانه‌های اعتصاب اصفهان با سوت ممتد این پیروزی را جشن گرفته و اعتصاب خاتمه یافت.

شهناز ارگان جمعیت ملی مبارزه با استعمار ۲۲ فروردین ۳۲ شماره ۲۷۴

۱۳۵۸: تحصن دانشجویان اصفهان در دادگستری در اعتراض به کشته شدن یک کارگر بیکار
۱۳۵۹: تشکیل سندیکای هنرمندان و کارمندان تاتر
۱۳۲۲: فروردین تصویب قانون بیمه اجتماعی کارگران در کمیسیون مجلس

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران آبادان
۱۳۵۸: تحصن کارگران متوساک در اعتراض به تهدیدات کارفرما به اخراج
۱۳۹۳: اعتصاب ۲۴ ساعته اتحادیه‌های کارگری در آرژانتین در اعتراض به تورم و افزایش روزانه قیمت کالاهای اساسی

ملی شدن صنعت نفت و کارگران

۲۹ اسفند ۱۳۲۹ صنعت نفت ایران ملی شد. از آن پس ۳۰ درصد فوق‌العاده دستمزد کارگران نفت بندر ماهشهر، آغا‌جاری، نفت سفید و لالی قطع شد. کارگران در برابر این تصمیم اعتصاب کردند. در خوزستان حکومت نظامی برپا شد. ۸ فروردین ۱۳۳۰ دولت انگلستان دو کشتی از ناوگان دریایی اش را به آب‌های ایران فرستاد. ۹ فروردین نیروهای نظامی در آبادان مردم را به گلوله بستند که در نتیجه آن سه نفر کشته شدند.

۲۳ فروردین سال ۳۰ بار دیگر کارگران بندر ماهشهر و آبادان دست به اعتصاب و شورش زدند که در این جریان نیز چند کارگر کشته و زخمی شدند. دامنه اعتصاب به سرعت از بندر ماهشهر و آبادان گذشت. در پی این حوادث، سومین کشتی جنگی انگلستان وارد خلیج فارس شد.

کارگران بندر ماهشهر نامه‌ای برای مصدق نوشتند و کارگران کارگاه مرکزی شرکت نفت برای دیگر بخش‌ها پیام فرستادند و دعوت به اعتصاب کردند. اعتصاب از روز ۲۱ فروردین شروع شد. ۲۲ فروردین کارگران تصمیم گرفتند که در یک جا جمع شوند و مشترکاً اعتراض خود را اعلام کنند. دو روز بعد، تمام کارگران در اعتصاب قرار گرفتند. در درگیری‌ها ۴ کارگر دیگر کشته شدند.

دو هزار کارگر خط لوله، پیاده به سوی ماهشهر حرکت کردند تا به اعتصاب بپیوندند. در نزدیکی شهر نیروهای حکومت نظامی از ورود آنان به شهر جلوگیری کردند. تعدادی از کارگران زخمی شدند. کارگران در بیرون شهر تجمع و اعلام نمودند تا رسیدن به خواسته‌های کارگران در محل باقی خواهند ماند.

کارگران داخل شهر در صدد رساندن آب و غذا به کارگران خط لوله بودند که باز میان ماموران و کارگران درگیری پیش آمد. پیوستن شماری از ماموران سبب شد که غذا و آب از طریق آنان به کارگران اعتصابی خارج از شهر برسد. به دنبال آن کارگران ماهشهر شبانه به کارگران خط لوله پیوستند. و در طول شب شهرکی از چادرها خارج از شهر درست شد.

۱۳۳۰: بار دیگر کارگران بندر ماهشهر و آبادان دست به اعتصاب و شورش زدند که این امر منجر به کشته و زخمی شدن چند تن از کارگران شرکت نفت شد.

۱۳۳۷: دوازده هزار نفر از تاکسی رانان تهران (برای احقاق حقوق و تقاضای حقه‌ی خود) دست به اعتصاب زدند این اولین اعتصاب بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ بود

۱۳۲۹: در پی اعتصاب کارگران بندر معشور و حمله پلیس دو زن کشته و ۲۰ مرد زخمی شدند. اعتصاب عمومی دانشجویان دانشگاه تهران به عنوان همدردی با کارگران آبادان و بندر معشور اعتصاب کارگران آبادان و کشته شدن ۶ نفر

۱۳۵۸: راهپیمایی کارگران اصفهان بیکار، کشته شدن یک کارگر

۱۳۸۷: اعتصاب غذای جمعی کارگران ایران خودرو

۱۳۳۰: راهپیمایی کارگران اصفهان در حمایت از کارگران آبادان و کشته شدن یک کارگر

۱۳۵۸: گردهم آیی اعضای سندیکای نویسندگان و خبرنگاران
۱۳۸۷: مسدود کردن جاده تهران اسلامشهر توسط کارگران کیان تایر (لاستیک البرز)، در اعتراض به توقف تولید، تصمیم کارفرما برای انحلال کارخانه و دریافت نکردن چهار ماه حقوق معوقه
۱۳۹۳: اعتصاب کارکنان محیط زیست کردستان در اعتراض به ناعادلانه بودن دستمزدها. یکی از معترضان گفت: حق فوق العاده ویژه کارکنان اداره کل حفاظت محیط زیست استان کردستان که معادل ۳۵ درصد از حقوق آنان است، از پایان خرداد ماه سال ۹۲ پرداخت نشده است.

در این اعتصاب زنان نقش بسیار مهمی داشتند. آنان با درست کردن شبکه‌ای وظیفه‌ی رساندن مایحتاج اعتصابیون را به عهده گرفتند. آشپزخانه‌های مردمی و کارگری شکل گرفت. هر که هرچه درخانه داشت عرضه می‌کرد و سعی می‌کرد از امکانات عمومی کمتر استفاده کند. دکان‌های نانوايي نیز نانوايي‌ها را به خارج از شهر منتقل کردند. کسانی که در شهر مانده بودند مجبور بودند نانشان را از اعتصابیون بخرند. شب‌ها بعد از غروب، فضای صمیمی و شاد ایجاد شده روحیه کارگران را بالا می‌برد. برنامه موسیقی محلی و شاهنامه خوانی برپا بود.

به دلیل ترس از گسترش دامنه اعتصاب دکتر مصدق درخواست کرد که کارگران به اعتصاب‌ها خاتمه دهند. به دنبال آن کمیته اعتصاب کارگران ماهشهر و آبادان تصمیم گرفتند که پس از دریافت تعهد برای رسیدگی به خواست‌های خود اعتصاب را پایان دهند.

در اصفهان نیز اتحادیه‌های کارگری کارخانه‌های نساجی به پشتیبانی از کارگران نفت جنوب اعلام اعتصاب کردند. این اعتصاب حمایتی به زودی در سایر کارخانه‌ها نیز به اجرا در آمد و بالغ بر ۳۰۰۰۰ کارگر و حتی بخش‌هایی از بازار اصفهان را نیز دربر گرفت. نیروهای نظامی شهر اصفهان کارخانه‌ها و محل سکونت کارگران را با تانک و زره پوش‌های نظامی محاصره کردند تا از گسترش اعتراضات به سایر بخش‌های شهر جلوگیری کنند. اما ۱۰۰ هزار کارگر با خروج از کارخانه‌ها ضمن راهپیمایی، با کارگران اعتصابی نفت جنوب اعلام همبستگی کردند. در جریان این راهپیمایی نیروهای نظامی با کارگران درگیر شدند و در اثر این درگیری‌ها پورحیدر کارگر کارخانه رحیم زاده کشته شد.

پشتیبانی از کارگران نفت در سراسر کشور ابعاد گسترده‌ای در تمامی گروه‌های اجتماعی پیدا کرد. به عنوان مثال در ۴ فروردین در شهر رشت دانش آموزان در پشتیبانی از کارگران نفت مدارس را تعطیل و به تظاهرات خیابانی اقدام کردند. نیروهای نظامی و اراذل و اوباش حامی شاه با دانش آموزان درگیر شده و چندین ساعت این درگیری‌ها ادامه پیدا کرد. در جریان این درگیری‌ها ۱۵ نفر زخمی شدند.

۱۳۵۸: پایان تحصن ۵ روزه ی کارگران بیکار در دادگستری با قول وزیر مبنی بر طرح نظرات کارگران در هیات دولت
۱۳۹۳: کارکنان پتروشیمی اصفهان در مقابل وزارت نفت
جمعی از کارکنان رسمی صنعت نفت شاغل در پتروشیمی اصفهان، با سفر به تهران در اعتراض به آنچه بلاتکلیفی در قراردادهای کاریشان عنوان می کنند در مقابل ساختمان وزارت نفت تجمع کردند. مشکلات کارکنان پتروشیمی اصفهان از سال ۸۲ و زمانی که دولت وقت این واحد صنعتی را بابت پرداخت بخشی از بدهی های مالی اش به سازمان تامین اجتماعی واگذار کرد آغاز شد.
در زمان این واگذاری ۱۲۰ نفر از کارمندان استخدامی وزارت نفت در این مجموعه پتروشیمی مشغول به کار بودند، همان زمان مسئولان وزارت نفت، بدون در نظر گرفتن این مسئله، مسئولیت پتروشیمی اصفهان را همراه با تمامی کارکنانش به سازمان تامین اجتماعی واگذار کردند.
اما از سال ۸۹ که این واحد (پتروشیمی اصفهان) مجدداً از سازمان تامین اجتماعی منفک و مطابق با اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش خصوصی واگذار شد، مشکلات جدی کارکنان استخدامی وزارت نفت شاغل در پتروشیمی اصفهان نیز شروع شد بطوری که در تیر ماه سال گذشته فعالیت این کارخانه به دلیل نداشتن توان مالی و مواد اولیه تولید برای مدت ۷ ماه بطور موقت تعطیل شد.

۱۳۴۲: تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد
۱۳۵۸: فروهر وزیر کار، عنوان کرد طرح پیشنهادی کارگران بیکار در هیات دولت بررسی می شود

اعتصاب غذای کارگران ماشین سازی تبریز ۱۳۵۷

کارخانه ماشین سازی تبریز حدود ۲۴۰۰ کارگر با سواد داشت که متوسط حقوق آنها ۱۲۰۰ تومان بود. حدود ۴۰۰۰ کارگر ساده نیز داشت که حقوقی بین ۷۰۰ تا ۱۲۰۰ تومان می گرفتند. کارگران آگاهی که در اعتصابات سالهای ۴۹ تا ۵۲ فعال بودند همگی اخراج شده بودند.

اعتصاب غذای کارگران ماشین سازی چند روز بعد از اعتصاب غذای زندانیان زندان قصر از ۲۷ فروردین شروع می شود و ده دوازده روز طول کشید. کارگران برای همبستگی با زندانیان دست به اعتصاب غذا می زنند.

در آن روزها کارگران ماشین سازی مجبور بودند روز قبل ژتون غذا را خریداری کنند. در طول اعتصاب کارگران ژتون غذا را می خریدند تا غذا پخته شود ولی فردایش هیچ کس غذا نمی خورد و غذاها باقی می ماند در نتیجه کارگران آشپزخانه می توانستند غذاهای اضافی را به خانه ببرند و به این ترتیب در خانه ها نیز بحث اعتصاب غذا مطرح می شد. کارگران ژتونهای غذا را یکی دو ساعت قبل از نهار و یا موقع نهار پاره می کردند و در کف کارگاه ها می ریختند. این مساله سبب تقویت روحیه کارگران می شد. کارگران نیم ساعت وقت غذا در محوطه کارگاه جمع شده و غذایی را که از خانه هایشان می آوردند، می خوردند. بعضی ها هم فوتبال بازی می کردند و برخی دیگر قدم می زدند.

دو سه روز بعد از شروع اعتصاب غذا در کارخانه شایع شد که فردا بعد از پایان کار سوار سرویس ها نمی شویم و پیاده به شهر خواهیم رفت. بعد از چند روز پس از آنکه مدیر عامل وعده رسیدگی به خواسته های کارگران را داد، کارگران تصمیم گرفتند اعتصاب غذا را بشکنند و اعلام می کنند که: «دو ماه به مدیرعامل فرصت می دهیم که به قول هایش عمل کند.»

بعد از خاتمه اعتصاب غذا به اکثر کارگران (حدود ۶۰ درصد) بین یک تا سه رتبه رتبه تشویقی دادند. با این حيله می خواستند که بین کارگران تفرقه بیندازند اما در این کار موفق نشدند.

۱۳۲۳: اعتصاب کارگران ریسباف و شهرضا و درگیری بین کارگران و نیروهای کارفرما دو کشته و سی مجروح
۱۳۵۸: اعلام همبستگی جمعیت بیداری زنان با زنان کارگری که در خانه کارگر متحصن شده بودند.

۱۳۵۸: اجتماع هزاران تن از کارگران بیکار درخانه کارگر. یکی از نمایندگان کارگر اعلام کرد از یک میلیون نفری که وزیر کار اعلام کرده فقط ۵۵۰۰ نفر از وام بیکاری استفاده کرده اند.

۱۳۵۸: سندیکای کارگران صنعت نفت اعلام کرد: کارگران نفت را مقابل کارگران بیکار قرار ندهید.

شورای متحده

با توجه به سرکوب‌های رضاخانی مراحل شکل‌گیری جنبش کارگری ملی از نو آغازیدن گرفت. ابتدا اتحادیه‌ها و سندیکاها، کوچک، سپس تشکل کارگران در سازمان وسیع سندیکایی، در ادامه «شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگران» ایران در ۱۳۲۱ با ۳۰ هزار عضو، و در نهایت «شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان» ایران در اول ماه می ۱۳۲۳ از اتحاد چهار مرکز سندیکایی شکل گرفتند.

چندی نگذشت که سندیکای کارگران نفت خوزستان نیز به شورای متحده پیوست و بدین وسیله بیش از ۳۰۰ هزار نفر از کارگران ایران زیر پرچم شورای متحده مرکزی گرد آمدند و به بزرگ‌ترین سازمان سندیکایی خاورمیانه بدل گشتند. این تشکیلات در ۱۳۲۵ به عضویت «فدراسیون سندیکاهای جهانی» درآمد. از زمره اعتصابات مهم این دوره که زیر نظر شورای متحده صورت می‌پذیرفت می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- اولین اعتصاب ۶ روزه ۱۰۰۰ نفر از کارگران نفت در خرداد ۱۳۲۴ در نفت کرمانشاه
- اعتصاب ۱۴ روزه ۱۰۰۰۰ نفر از کارگران آغاچاری در اردیبهشت ۱۳۲۵
- اعتصاب‌های ۱۰۰۰۰۰ نفری کارگران صنعت نفت در اعتراض به رد خواسته‌های کارگران برای اجرای مفاد قانون کار پس از سال‌های ۱۳۲۵

۱۳۲۹: اعتصاب کارگران کارخانه نساجی شاهی

۱۳۳۷: اعتصاب کارگران جزیره خارک

۱۳۹۳: تجمع کارگران آبفای اهواز مقابل اداره کل بازرسی خوزستان در اعتراض به عدم دریافت حقوق شش ماهه. این کارگر دارای سوابق کاری ۱۵ ساله هستند که در ماه‌های آبان، آذر، دی، بهمن، اسفند سال گذشته و فروردین سال جاری هیچ حقوقی دریافت نکرده‌اند و حق بیمه ی آنها نیز واریز نشده است.

۱۳۲۲: اعلام تشکیل اتحادیه کارگران گیلان
 ۱۳۸۱: تجمع اعتراضی کارگران جهان چیت
 ۱۳۷۴: نام گذاری ۵ تا ۱۱ اردیبهشت به نام هفته ی کارگر
 ۱۳۹۳: تجمع کارگران آب و خاک کشور مقابل سازمان خصوصی سازی
 ۱۳۹۳: تجمع ۴۰۰ کارگر لوله سازی اهواز در اعتراض به پرداخت نشدن ۳ ماه حقوق و عیدی

۱۳۰۱: اعتصاب کارگران نساج علیه دستمزدها
 ۱۳۲۳: ادامه اعتصاب کارگران اصفهان، زخمی شدن ۴۰ نفر

جشن اول ماه ماه کارخانه وطن اصفهان ۱۳۱۰

کارخانه وطن اصفهان یکی از بزرگ ترین واحدهای نساجی ایران در آن سال ها بود. شرایط کار در کارخانه طاقت فرسا بود. زمان کار روزانه ۱۲ ساعت و در دو شیفت صورت می گرفت. کارگران نوبت صبح کار فقط نیم ساعت برای صرف غذا استراحت داشتند. بدتر از آن، کارگران شب کار ناچار بودند بدون وقفه تا صبح کار کنند. دستمزد مردان از ۲۵ شاهی تا ۵۰ شاهی بود و زنان و کودکان ده شاهی یا یک قران می گرفتند. ناسزاگویی به کارگران و جریمه کردن آنان معمول بود. صابون برای دست شویی و نظافت وجود نداشت. کارگران در هنگام خروج از محیط کار تفتیش بدنی می شدند. شیر آب در شیفت شب مسدود بود. همه این ویژگی ها شرایط را برای اتحاد کارگران مهیا می کرد. و به این ترتیب اولین تشکیلات مخفی در این کارخانه آغاز به شکل گیری کرد.

موضوعی که باعث گسترش این تشکیلات شد قرارداد تحمیلی (کنترات نامه) ای بود که از سوی صاحب کارخانه مطرح گشت. بر اساس این قرارداد کارگران ناچار میشدند یک ماه قبل از انصراف از کار در کارخانه، موضوع را به آگاهی مسولان کارخانه برسانند، در غیر این صورت دستمزد یک ماه آنها به نفع کارخانه ضبط می شد و برای یک روز غیبت کارگران معادل سه روز دستمزد کسر می شد. مطرح نمودن این قرارداد و فشار به کارگران برای امضای آن موجب نارضایتی آنها شده بود.

روز اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ۱۳۱۰) به دعوت تشکیلات سری ۶۰ تا ۷۰ نفر گرد هم آمدند. در مراسم فوق پارچه سرخی که روی آن عبارت "رنجبران روی زمین اتحاد" نوشته شده بود، بر دیوار نصب شد. در جلسه زیانهای "کنترات نامه" برشمرده شد و با ذکر توضیحاتی پیرامون فشارهایی که به کارگران وارد می شد، زمینه اعتصاب فراهم آمد. آن گاه مراسم با شعار "زنده باد اتحاد کارگران کارخانه وطن" و... اتمام یافت.

روز ۱۵ اردیبهشت عملاً اعتصاب آغاز شد. زمانی که مامورین کارگران را برای امضای قرارداد تحت فشار قرار دادند، آنها سر باز زده و تولید را متوقف کردند و کمیسون اعتصاب تشکیل دادند.

روز بعد در صفوف منظم چهار نفری از کارخانه خارج شده و وارد شهر شدند و از مسیر خیابان چهارباغ وارد مدرسه چهارباغ شدند. آژانها تعدادی از کارگران را برای ذکر توضیحاتی جلب می کنند. روز سوم اعتصاب ۲۵۰ کارگر در جاده ای اجتماع کرده، از میان خود هشت نفر را به عنوان نماینده برمی گزینند. کازرونی رییس کارخانه زمانی که با یک پارچگی کارگران روبرو میشود، نمایندگان را به حضور می طلبد و به آنها قول می دهد که خواسته هایشان را برآورده کند. یکی از نمایندگان از کازرونی می خواهد که به جای قول شفاهی، کتبا با تقاضاهای کارگران موافقت کند. کازرونی در صد برمی آید او را از جلسه بیرون کند. اما با حمایت سایرین از همکار خود، عقب می نشیند. اما او سندی را امضا نمی کند.

روز هفدهم اردیبهشت پلیس مداخله می کند و می کوشد کارگران را با زور وارد کارخانه کند. کارگران پس از مشورت جمعی به اتفاق تصمیم می گیرند که کار را آغاز کنند، ولی به جای ۱۲ ساعت، فقط هشت ساعت کار کرده، پس از آن به منازل خود بروند. روز بعد آژانها ۲۵ تا ۳۰ تن را برای تحقیقات به نظمیه می برند و شش نفر از نمایندگان را حبس می کنند. بر اثر فشارهای پلیس، عده ای از دستگیر شدگان به وجود تشکیلات سری کارگری اعتراف می کنند. از میان این شش نفر ۵ تن دو ماه در حبس بودند.

هر چند پس از این اعتصاب، تشکیلات سری کارگران وطن منحل شد اما با موفقیت هایی همراه بود و دستاوردهای زیر حاصل شد: ساعات کار از ۱۲ ساعت به ۹ ساعت کاهش یافت. تفتیش بدنی کارگران لغو شد. کافه ای برای صرف غذا در کارخانه ایجاد شد. ۲۰ درصد به دستمزدها افزوده شد. ناسزاگویی و جریمه کاهش یافت. ظرفهای آب یخ در تمام قسمتهای کارخانه نصب شد. زمان استراحت جهت صرف غذا به یک ساعت افزایش یافت. کنترات نامه پیش گفته شده لغو شد.

۱۳۳۹: کارگران نساجی شاهی (قائم شهر) اعتصاب کردند که با عکس العمل خشن نیروهای انتظامی مواجه شدند و در نتیجه پنج نفر از کارگران کشته و تعدادی نیز مجروح شدند.

کارگران کارخانه جهان چیت کرج

اردیبهشت سال ۵۰ اعتصاب بزرگی در کارخانه جهان چیت رخ داد. در آن زمان، مزد روزانه کارگران در ازاء ۸ ساعت کار، طبق معیارهای وزارت کار چیزی بین ده تا ۱۲ تومان بود. اما فاتح یزدی، صاحب کارخانه جهان چیت حتی نرُم‌های وزارت کار را هم رعایت نمی‌کرد و در ازاء ۱۲ ساعت کار، مبلغی بین ۵ تا ۷ تومان به کارگران می‌داد. کارگران جهان چیت برای افزایش دستمزد، از روز ۶ اردیبهشت دست به اعتصاب زدند. سه روز اعتصاب و تجمع در محوطه کارخانه برای افزایش دستمزد، نتیجه‌ای نداد. نماینده اداره کار کرج به این کارخانه رفت اما او هم کارگران را

تهدید به اخراج کرد و از آنان خواست به اعتصاب پایان دهند. به دنبال آن فرمانده ژاندارمری کرج با چند ژاندارم کارگران را تهدید کردند. کارگران تصمیم گرفتند به سمت وزارت کار در تهران دست به راهپیمایی بزنند. به دنبال آن، دو هزار کارگر کارخانه جهان چیت به خیابان می‌ریزند و به سمت تهران دست به راه پیمائی می‌زنند. ساعت حدود ۵ بعد از ظهر، در کاروانسرا سنگی ژاندارم‌های شاه صفوف کارگران را به گلوله می‌بندند و حداقل سه کارگر جهان چیت کشته و چندین نفر دیگر به سختی مصدوم می‌شوند. سه سال بعد، در بیستم مرداد ۱۳۵۳، فاتح در حالی که از تجریش عازم محل کار خود بود، ترور شد. فداییان خلق در اعلامیه ای این ترور را به عهده گرفتند و دلیل این امر را حق‌کشی‌های ظالمانه‌اش در حق کارگران اعلام کردند.

۱۳۳۲: اعتصاب ۱۲۰۰ کارگر وطن اصفهان برای دریافت حقوق معوقه

سندیکای کارگران پروژه‌ای اخراجی و بیکار

بعد از سرنگونی رژیم شاهنشاهی، سندیکای کارگران پروژه‌ای اخراجی و بیکار در آبادان، شیراز و تهران تشکیل گردید. این سندیکا در آبادان بیش از ۱۸۰۰۰ عضو، در شیراز حدود ۵۰۰۰ و در تهران نیز حدود ۸۰۰۰ عضو داشت. این سندیکا در شیراز توانست برای یک دوره ۶ ماهه حق بیکاری را از دولت موقت طلب کند.

در تدارک برگزاری اول ماه مه ۱۳۵۸ نمایندگان کارگران بیکار و اخراجی و بیکار بیش از ۲۰ شهر کارگری پس از سه روز بحث و بررسی پیرامون رویارویی با مشکل بیکاری در پنجم اردیبهشت در اجتماع بیش از یک هزار تن کارگر بیکار و اخراجی قطعنامه‌ای صادر کردند. در این قطعنامه در مورد مراسم اول ماه مه چنین آمده است:

«... هیأت مدیره شورا تصمیم گرفت که در روز اول ماه مه برابر ۱۱ اردیبهشت که روز اعتراض جهانی کارگران به بهره‌کشی انسان از انسان می‌باشد در سراسر ایران راهپیمایی همگانی کارگران پروژه‌ای و اخراجی را ترتیب داده و خواسته‌های به حق خود را به گوش کلیه کارگران و زحمتکشان ایران و جهان می‌رساند و از دولت مصرأ بخواهد کلیه خواسته‌های کارگران را تصویب و اجرا کند و ...»

اول ماه مه (آبادان ۱۳۵۸)

۱۳۵۰: اعتصاب و تظاهرات ۴۰۰۰ کارگر چیت کرج و کشتار کارگران از سوی نظامیان

۱۳۹۳: تجمع بیش از ۲۰۰ کارگر خباز سنندج مقابل فرمانداری در اعتراض به عدم افزایش مزد

اول ماه مه (آبادان ۱۳۵۸)

برگزاری اول ماه مه ۱۳۵۸

کمیته‌ای با نام «کمیته تدارک جشن اول ماه مه» تشکیل شد. این کمیته متشکل از کمیسیون‌های مختلف بود. در خبری که در ۴ اردیبهشت در روزنامه‌ها در مورد ششمین جلسه ی این کمیته منتشر شده، چنین آمده:

«... بعد از ظهر دیروز برای بررسی فعالیت، کمیسیون تبلیغات تشکیل شد. کمیته تدارکات که حدود دو هفته پیش متشکل از سه کمیسیون مالی، انتظامات و تبلیغات زیر نظر کمیته هماهنگی شروع به کار کرده بود دیروز جلسه‌ای برای بررسی فعالیت‌های کمیته تبلیغات داشت. ابتدا یکی از اعضای کمیته تدارک در باره ی چگونگی دعوت از سایر سندیکاها و شوراهای کارگری گزارش داد. سپس کمیسیون تبلیغات شعارهای پیشنهادی را به دو بخش اقتصادی و سیاسی تقسیم می‌شد، مطرح کرد. در پایان از کلیه سندیکاها و شوراهای کارگری دعوت شد برای همکاری با کمیته تدارک در تمام ساعات روز به سالن کارگری پاساژ صدر واقع در خیابان لاله زار مراجعه کنند.»

۱۳۵۸: شورای هماهنگی برگزاری جشن اول ماه مه فراخوانی برای برگزاری جشن اول ماه مه و تظاهرات کارگران از مقابل خانه کارگر دادند. این شورا مرکب از سه گروه سندیکایی کارگری: شورای موسس اتحادیه مرکزی سراسری کارگران پروژه ای، شورای موسس اتحادیه های سراسری کارگران ایران و کانون هماهنگی سندیکاها کارگران ایران بود.

روز جهانی کارگر
۱۳۰۶: یورش به کارگران چاپخانه ها که برای جشن اول ماه مه جمع شده بودند
۱۳۰۷: برگزاری جشن اول ماه مه به صورت نیمه مخفی در باغی در نزدیک تهران
۱۳۴۰: اعتصاب کارگران نختاب و شهنواز اصفهان
۱۳۸۸: دستگیری حدود ۲۰۰ نفر در پارک لاله، قبل از برگزاری مراسم روز کارگر. در این تجمع که برای اولین بار پس از سی سال تشکلهای مستقل کارگری فراخوان برای برگزاری روز کارگر داده بودند، نیروهای امنیتی با یورش به تجمع کنندگان و ضرب و جرح و خشونت بسیار زیاد این تجمع را برهم زدند و سپس با احکام قضایی عده یا را به قید وثیقه آزاد و تعدادی را محکوم کردند.
۱۳۹۳: اعتصاب یکروزه صدها هزار کارگر یونانی در روز جهانی کارگر
۱۳۹۳: بازداشت ۲۳ راننده و عضو سندیکای کارگران شرکت واحد در میدان و پایانه آزادی توسط مأمورین امنیتی در روز جهانی کارگر. این کارگران چند ساعت بعد آزاد شدند.

و در هفتمین جلسه خود کمیسیون انتظامات این کمیته گزارش داد که از هر سندیکا بیست نفر برای برقراری نظم روز جشن تعیین خواهد شد و همچنین کمیسیون تبلیغات نیز نتیجه مطالعات خود را در مورد چگونگی پلاکاردها شعارها و پوسترها و اعلامیه‌ها اعلام کرد.

تظاهرات شورای هماهنگی برگزاری اول ماه مه خانه کارگر

جمعیتی که چند صد هزار نفر تخمین زده شد، دعوت شورای هماهنگی برگزاری اول ماه مه را پذیرفتند... علاوه بر کارگران، گروه‌های سیاسی دانش آموزان و دانشجویان نیز در این تظاهرات حضوری چشمگیر داشتند. راهپیمایی از مقابل خانه کارگر آغاز شد. درحالی که افراد انتظامات دست در دست هم دورتادور جمعیت را زنجیر کرده بودند از خیابان ابوریحان گذشتند و به خیابان جمهوری پا گذاشتند.

در صف راهپیمایان کارگران بیکار پیشاپیش حرکت می‌کردند و بعد صف زنان کارگر بود درحالی که چادرهای خود را به کمر بسته و بعضی بچه به بغل داشتند. در طی مسیر درگیری‌هایی جزیی روی داد. گروه‌های مخالف با دادن شعارهایی در جوار صف راهپیمایان حرکت می‌کردند و گاه با تهاجم زمینه را برای تشنج آماده می‌کردند.

در این حال جمعیت با پرهیز از واکنش، شعارهایی در ستایش اتحاد بر زبان می‌راندند. سرانجام مخالفان در چهارراه حافظ جلوی راهپیمایان را سد کردند اما جمعیت با نظم کامل به حرکت خود ادامه داد.

قرار براین بود که راهپیمایان مسیر خود را تا میدان سپه (توپخانه) ادامه دهند. اما گروه مخالف که بر جمعیت شان افزوده می‌شد پیش از رسیدن راهپیمایان به محل مقرر جلوی آنان را سد کردند. سرانجام به خاطر جلوگیری از درگیری راهپیمایان در تقاطع خیابان فردوسی جمهوری بر زمین نشستند...

یادداشت کارگران و ده‌باد اتحاد زنجیران

برخی از شعارهای داده شده در این تظاهرات اول ماه مه ۱۳۵۸

کارگر، کارگر، کارگر زنده به کار توایم - کارگران ایران ستون انقلابند، کارگران ایران فرزندان رنج و کارند - کارگر پیروز است ارتجاع نابود است - کارگران بیکار باید برن سر کار - اتحاد اتحاد رنجبر روی زمین اتحاد - اتحاد اتحاد زحمتکشان اتحاد - جنگیدیم خون دادیم چرا هنوز بیکاریم - یک زندگی بهتر، این است شعار کارگر - برادری برابری اینست شعار کارگری - گرسنگی بیکاری استثمار نابود باید گردد - اتحاد اتحاد سلاح زحمتکشان - حقوق کارگر پرداخت باید گردد - سرمایه وابسته ملی باید گردد - حقوق زحمتکشان ایجاد باید گردد - اتحاد اتحادای ملت ما با هم متحد می شویم تا ببرکنیم - ریشه ی استثمار درود درود بر کارگر - نجات زحمتکشان در وحدت و تلاش است - درود بر برزگر متحد کارگر - کارگران شاغل زما نشید غافل

این شعارها نیز بر روی پلاکاردهایی که در دست تظاهرکنندگان بود به چشم می خورد: سهم کارگر رنج، سهم سرمایه دار گنج - تجزیه طلبی نه خودمختاری آری - کارگران صنعت نفت ستاره پیشتاز انقلاب - سندیکای واقعی ایجاد باید گردد - درس به جای کار برای کودکان کارگر - کارگران باید در شوراهای شهری سهم داشته باشند - دستمزد عقب افتاده کارگران پرداخت باید گردد - سازندگان حقیقی زندگی ما کارگرانند.

اطلاعیه شورای موسس اتحادیه سراسری کارگران ایران

۱۵ اردیبهشت ۱۳۵۸

«بدین وسیله به اطلاع می رساند کسانی که در جریان برگزاری جشن اول ماه مه بارها کوشیدند پرچم های شورای موسس اتحادیه سراسر کارگران ایران را پایین بیاورند اکنون می کوشند با انتساب شورای موسس به جریان ها و احزاب سیاسی به این تشکیلات مستقل کارگری ضربه بزنند. ما ضمن افشای این توطئه های ضد کارگری بار دیگر اعلام می داریم که شورای موسس تشکیلاتی است کاملاً مستقل و به هیچ حزب و دسته ای وابستگی ندارد. شورای موسس تشکیلاتی است کارگری که هدف خود را متشکل کردن همه ی کارگران بدون در نظر گرفتن عقاید و اعتقادات آنها قرار داده است. به همین جهت ما از اینکه سازمان ها و احزاب مختلف از ما پشتیبانی کنند بسیار خوشحال می شویم و از آنان که تا کنون به انواع مختلف حمایت خود را از ما ابراز داشته اند نهایت تشکر و امتنان را داریم. ولی اکنون که عده ای با سوءاستفاده از ماهیت دموکراتیک شورای موسس در صدد ضربه زدن به آن می باشند برای احتراز از هر گوه سوءتفاهم از سازمان ها و احزاب سیاسی تقاضا داریم از ابراز علنی پشتیبانی خود از شورای موسس حتی الامکان خودداری کنند.»

منبع روزنامه اطلاعات، آیندگان و کیهان، اردیبهشت ۱۳۵۸

کارگران می گفتند «بشدت در خطر گرسنگی هستیم»

گزارش مختصری از برگزاری مراسم اول ماه مه در چند سال اخیر

در زمستان ۸۱ در جنوب تهران در زیر زمینی ۳۲ نفر برای تدارک مراسم اول ماه مه دور هم جمع شدند. در پی آن کمیته کارگران برگزار کننده مراسم اول ماه مه ۱۳۸۲ تهران تشکیل شد. این کمیته پس از برگزاری ۱۵ جلسه در فاصله ی دی ۸۱ الی اردیبهشت ۸۲، مراسم اول ماه مه سال ۸۲ تهران را در روز اول ماه مه در سالن ورزشی شهدای صادقیه واقع در میدان پاسگاه پائین تراز پل ساوه (نعمت آباد جنوب غربی تهران) با حضور جمع کثیری از فعالان و پیشروان و کارگران کرج و تهران برگزار کرد.

دوم ماه مه ۸۲ در جاده ملارد نزدیک سه راه فردیس مراسم دیگری برگزار و همزمان مراسمی دیگر در کندر واقع در جاده چالوس با حضور کارگران و خانواده‌هایشان برگزار شد.

اول ماه مه (۱۳۸۲)

اول ماه مه ۸۳ گل گشت خانواده های کارگری در منطقه خور جاده چالوس با حضور توده های کارگر برگزار شد. در این سال مراسم اول ماه مه در سقز با دستگیری و بازداشت فعالان کارگری شناخته شده خاتمه یافت.

در سال ۱۳۸۴ نیز در تهران چندین مراسم برگزار گردید. مراسمی در تالار گل سرخ خیابان سازمان آب برگزار شد. در خور، جاده کرج چالوس نیز برای چندمین سال توده کارگران همراه خانواده های خود گرد آمدند.

در ۱۳۸۵ گروهی از کارگران و فعالان کارگری مراسم اول ماه مه را راس ساعت ۲ بعد از ظهر در پارک سوار آزادی (ترمینال اتوبوس واحد) شروع کردند بعد از حضور موثر و فعال در مراسم مقابل سفارت آمریکا خیابان طالقانی و حضور گسترده در مراسم کارگران اتوبوس واحد تهران در خیابان هنگام رسالت، در ترمینال اتوبوس واحد میدان آزادی حضور به هم رسانند. در این مراسم کارگران خودروسازی، کارگران بیکار، کودکان کار، تعدادی از رانندگان پایانه اتوبوس واحد، مسافران و سربازان حضور داشتند. در حالیکه این مراسم در حال اوج گیری بود، مورد حمله پلیس قرار گرفت. چهار تن دستگیر شدند که در نهایت پس از ۴ ساعت بازداشت آزاد گردیدند.

اول ماه مه (خور) - جاده چالوس (۱۳۸۴)

در این سال روز ۸ اردیبهشت نیز بیش از ۲۵۰۰ نفر از کارگران بخش های مختلف کارگری به همراه خانواده های خود در منطقه خور جاده چالوس همچون چند سال گذشته مراسم خود را برگزار کردند. در تمام این سال ها بخش هایی از کارگران نیز در برنامه های کوهپیمایی و زیست محیطی این روز را گرامی داشته اند.

گلگشت خانوادگی کارگران اول ماه مه ۱۳۸۷

برای جلوگیری از پراکندگی و چند تکه شدن جمعیت شرکت کننده، نمایندگان کارگران تصمیم گرفتند که مراسم را در پارک جهان نما واقع در نزدیکی پل فردیس کرج برگزار کنند. نهایتاً جمعیتی حدود ۸۰۰ - ۱۰۰۰ نفر از خانواده‌های کارگران در پارک گرد هم آمدند تا جشن روز جهانی کارگر (اول ماه مه) را در کنار هم برگزار کنند.

نیروی انتظامی و اطلاعاتی بلافاصله پارک را محاصره کردند و ماشین‌های گشتی و نفرات آنها به طور مداوم در نقاط مختلف، جمعیت را وارسی و زیر نظر داشتند. حتی نمایشگاه عکس کوه که توسط یک کوهنورد بر پا شده بود را تعطیل کردند. خانواده‌ها تا عصر دور هم بودند و به این ترتیب جشن خود را برگزار کردند.

اول ماه مه ۸۸ پارک لاله

از اسفند ۸۷ تعدادی از فعالان کارگری در جلساتی تحت عنوان کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه ۸۸ گرد هم آمدند و تصمیم گرفتند که جشن اول ماه مه را در پارک لاله تهران برگزار کنند. اما این برنامه با هجوم و یورش نیروهای امنیتی انجام نشد و بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران، خانواده‌های آنان، مردم حاضر در پارک، فعالان جنبش‌های زنان و دانشجویان دستگیر شدند. برای تعدادی از این فعالان وثیقه‌های ۵۰ تا ۱۰۰ میلیونی تعیین شد. آخرین گروه از این بازداشتیان بعد از گذشت ۵۰ روز آزاد شدند. برخی از این بازداشتیان حکم‌های یک تا سه سال گرفتند. این شکل‌ها عبارت بودند از:

- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
- اتحادیه آزاد کارگران ایران
- هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزیینات ساختمان
- شورای همکاری فعالین و تشکل‌های کارگری:
- کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری
- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری
- جمعی از فعالین کارگری
- شورای زنان
- کانون مدافعان حقوق کارگر

اول ماه مه (خور - جاده چالوس ۱۳۸۴)

در چند سال قبل خانواده‌های کارگران چند کارخانه خودروسازی و دیگر کارگران در جمعی قبل از روز جهانی کارگر طی گلگشت خانوادگی در دشت خور گرد هم می‌آمدند. اما از آنجا که جمعیت کارگری گرد هم آمده در این سال‌ها به چند هزار نفر بالغ می‌شد و فعالین کارگری به بیان خواسته‌های واقعی کارگران می‌پرداختند، در سال ۸۷ دستگاه امنیتی تصمیم جدی به جلوگیری از برگزاری این جشن خانوادگی و گلگشت کارگری گرفت. کارخانه‌های خودروسازی از در اختیار قرار دادن اتوبوس به نمایندگان گروه‌های فرهنگی ورزشی کارگران برای برگزاری مراسم و جابه‌جایی خانواده‌ها تا محل سر باز زدند. بنابراین کارگران تصمیم گرفتند که این گلگشت عمومی خانوادگی کارگران در پارک چیتگر برگزار شود.

در صبح جمعه ۶ اردیبهشت مامورین امنیتی از ورود چند اتوبوس که توسط خود کارگران اجاره شده بودند، به پارک جلوگیری کردند. افراد را پیاده و وسایل آنها را بازرسی نمودند و توسط چند خودرو گشت نیروی انتظامی، اتوبوس را تا نزدیکی کرج همراهی کرده تا مطمئن شوند در چیتگر هیچ خانواده و جمع کارگری حضور نخواهد یافت. اتوبوس دیگری را به شرق تهران برده و آنجا رها کردند. ماشین‌های شخصی مورد بازرسی قرار می‌گرفت و فعالان شناخته شده را بعد از بازرسی و تهدید بازمی‌گردانند.

۱۳۰۴: اعتصاب ۱۴ هزار کارگر تصفیه خانه آبادان

پیروزی کارگران اعتصابی کارخانه اعتمادیه و خلیج ۱۳۲۵

در دو کارخانه اعتمادیه و خلیج بوشهر قریب ۱۰۰۰ کارگر کار می‌کنند و از همه مزایای زندگی محرومند. اکثریت کارگران به خصوص زنان و کودکان و حتی جوانان حداکثر ۱۶ ریال مزد می‌گیرند. با این مزد در بوشهر حتی نان خالی هم فراهم نمی‌شود.

شنبه هفتم اردیبهشت رییس حسابداری کارخانه اعتمادیه کارگری را که حق قانونی خود را مطالبه می‌کرد مضروب کرد به محض انتشار این خبر کارگران اعتصاب کردند و خواسته‌های آنان: ۲۵ درصد اضافه دستمزد، پرداخت عیدی به کارگران، بازگشت به کار ۱۱ کارگر اخراجی/ به رسمیت شناختن اتحادیه کارگران/ پرداخت حقوق ایام اعتصاب و کوتاه کردن دست ژاندارمها از کارخانه بود.

همه کارگران حتی زنان و دختران نیز در کارخانه متحصن شدند. کارگران ۵۰ نفر را انتخاب کردند تا به نمایندگی در تلگرافخانه متحصن شوند. کارگران خلیج هم از آنان پشتیبانی و اعتصاب کردند. پلیس و نظامیان کوشیدند کارگران را بترسانند. کارفرمای اعتمادیه به نماینده خود پیغام داد: بزنید بکشید. اعتصاب ادامه یافت و کارگران اعتصابی به خصوص زنان و دختران چنان مقاومتی از خود نشان دادند که ژاندارمها و جاسوسان را وادار به عقب نشینی کردند. مردم از اعتصابیون حمایت و اعانه جمع کردند.

در آخرین روز اعتصاب تمام پیشه‌وران و کسبه تعطیل عمومی اعلام کردند و با شعار پشتیبانی از کارگران اعتصابی به شهر رفتند. بالاخره ۱۶ اردیبهشت کارفرما کلیه خواسته‌های کارگران از جمله پرداخت حقوق ایام اعتصاب را پذیرفت.

نماینده کارگران گفت: «رفقا ملاحظه کنید ما ده روز اعتصاب کردیم. ده روز ماشین‌های کارخانه کار نکردند، خاک خوردند. کلاف‌های پنبه نیم رشته روی دستگاه‌های باقی ماندند. متقال‌ها نیمه بافته میان چرخ دنده‌ها خاک خوردند متوجه شدید که بازوی ما پنبه‌ها را نخ و نخ‌ها را پارچه می‌کند...»

۱۳۰۸: اعتصاب کارگران نفت آغاچاری به علت دستگیری رهبران اتحادیه، بیست هزار نفر از کارگران به مدت سه روز دست به اعتصاب زدند. پس از زد و خورد کارگران با نیروهای دولتی و نیروهایی که انگلیسی‌ها از بصره آورده بودند. ۲۰۰ کارگر ایرانی بازداشت و ۳۰۰ نفر نیز از کار اجراج شدند و تعدادی از کارگران هندی نیز به کشورشان بازگردانده شدند. این اولین اعتصاب جدی کارگران بوده است. در بین دستگیرشدگان نام علی امید و یوسف افتخاری رهبر شورای متحده مرکزی کارگران نیز به چشم می‌خورد. ۱۳۳۲: اعتصاب ۲۷۰۰ نفر از کارگران دخانیات برای اضافه دسمتزد و وضع بیمه

۱۳۹۳: تجمع کارگران بازنشسته نساجی مازنداران در مقابل مجلس در اعتراض به ۴ سال مطالبات معوقه، بطور میانگین هر کارگر بازنشسته نساجی مازنداران از ۳ تا ۲۰ میلیون تومان طلبکارند

۱۳۰۸: ورود کشتی‌های جنگی دولت انگلیس به آب‌های ایران جهت جلوگیری از اعتصاب کارگران نفت
۱۳۳۰: پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران خوزستان
۱۳۹۳: اعتصاب غذای کارگران سیمان دشتستان برای پیگیری مطالبات خود. مهم‌ترین خواسته کارگران این کارخانه موضوع تغییر عنوان شغلی در قرار دادهای کار است که باعث محرومیت کارگران از مزایای قانونی شده است.

۱۶ اردیبهشت ۱۳۵۸

در گردهمایی در محل خانه کارگر کارگران بیکار به شدت ترور مرتضی مطهری رامحکوم کردند و خواستار دستگیری و مجازات عاملین این جنایت شدند. اسد یکی از نمایندگان کارگران بیکار در مورد وام بیکاری گفت: «با آقای طاهری مدیر عامل طرح وام بیکاری صحبت کردم و او اعلام کرد که تمام مفاد طرح پیشنهادی کارگران بیکار پذیرفته شده است به جز مبلغ آن و کارگران می‌توانند برای دریافت آن به مراکز بیمه مراجعه کنند.» اسد اضافه کرد که ما اعلام می‌کنیم برای اینکه نگویند ما بیکاری را تشویق می‌کنیم از همه ی کارگران بیکار می‌خواهیم فعلا بروند این وام را بگیرند ولی چون هیچ تضمینی مبنی بر اینکه وام ازماه های بعد هم بدهند وجود ندارد، از دولت می‌خواهیم که تضمین لازم در این زمینه بدهد. وی اظهارامیدواری کرد که در آینده وام بیکاری تبدیل به صندوق بیمه بیکاری شود.

منبع: آیندگان

۱۷ اردیبهشت ۱۳۵۸

سرانجام تحت فشارها و پیگیری های کارگران بیکار اعلام شد که شرط داشتن دفترچه بیمه برای دریافت وام بیمه بیکاری حذف شد و مراحل پرداخت وام به کارگران بیکار به شرح زیر از سوی وزارت کار اعلام شد:

مرحله اول پرداخت وام به کارگران بیکار دارای دفترچه و کسانی که حداقل یک سال مستمر حق بیمه از سال ۱۳۵۴ به بعد - مرحله دوم: پرداخت وام به کارگران بیکار دارای دفترچه بیمه و پرداخت حداقل یک سال مستمر و غیر مستمر حق بیمه از سال ۵۴ - مرحله سوم پرداخت وام به کارگران بیکار دارای دفترچه بیمه بدون توجه به زمان پرداخت حق بیمه - مرحله چهارم: پرداخت وام به کارگران بیکار ساختمانی که دفترچه بیمه ندارند ولی سوابق کار آنها در لیست های شرکت های ساختمانی موجود در شعب صندوق تامین اجتماعی منعکس می باشد - مرحله چهارم: پرداخت وام به کلیه کارگران بیکار فاقد دفترچه تامین اجتماعی که دارای کارفرمای مشخص باشند و به روشندان کارگر و سربازانی که هنگام اعزام کارگر بوده اند.

در همین روز هیات مدیره شورای موسس کارگران پروژه ای بیکار و اخراجی پس از نشستی که پیرامون بررسی حمله گروه ها به اجتماعات خود در خانه کارگر داشتند، اطلاعیه ای به شرح زیر صادر کردند:

«پس از بررسی گزارشات حرکت سراسری روز جهانی کارگری حمله به راهپیمایی ها و اجتماعات کارگری در تمام نقاط کشور به ویژه مجروح نمودن خواهران و برادران کارگر (قهرمانشهر) را به شدت محکوم می کند و از دولت جمهوری اسلامی مجازات عاملین این جنایات و تضمین آزادی اجتماعات کارگری را مصرأ خواستار می باشد و متذکر می شود اکنون که دولت پول دو محموله نفت را فروخته شده را دریافت داشته لازم است به جای کمک مجدد به سرمایه داران و کارفرمایان به وضعیت اسفبار زحمتکشان بیکار شده کشور توجه نموده و به خواست های بر حق و قانونی طبقه ی کارگر این سرزمین جواب قاطع بدهند. در پایان هر گونه تفرقه افکنی به هر بهانه ای از طرف هر دارودسته ای محکوم می کنیم.»

۱۳۰۱: افتتاح رسمی اتحادیه نساج ها
۱۳۳۸: درگذشت محمد علی افراشته شاعر طنزپرداز شعر کارگری

۱۳۵۳: یورش نیروهای دولتی به کارگران اعتصابی دخانیات دستگیری ۵۱ نفر و بازگشت به کار کارگران
۱۳۵۳: اعتصاب کارگران پالایشگاه شیراز

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۳: کشته شدن وارطان سالخانیان عضو سندیکای کارگران کفاش
۱۳۳۵: تاسیس سندیکای کارگران کفاش

.....

.....

.....

.....

.....

.....

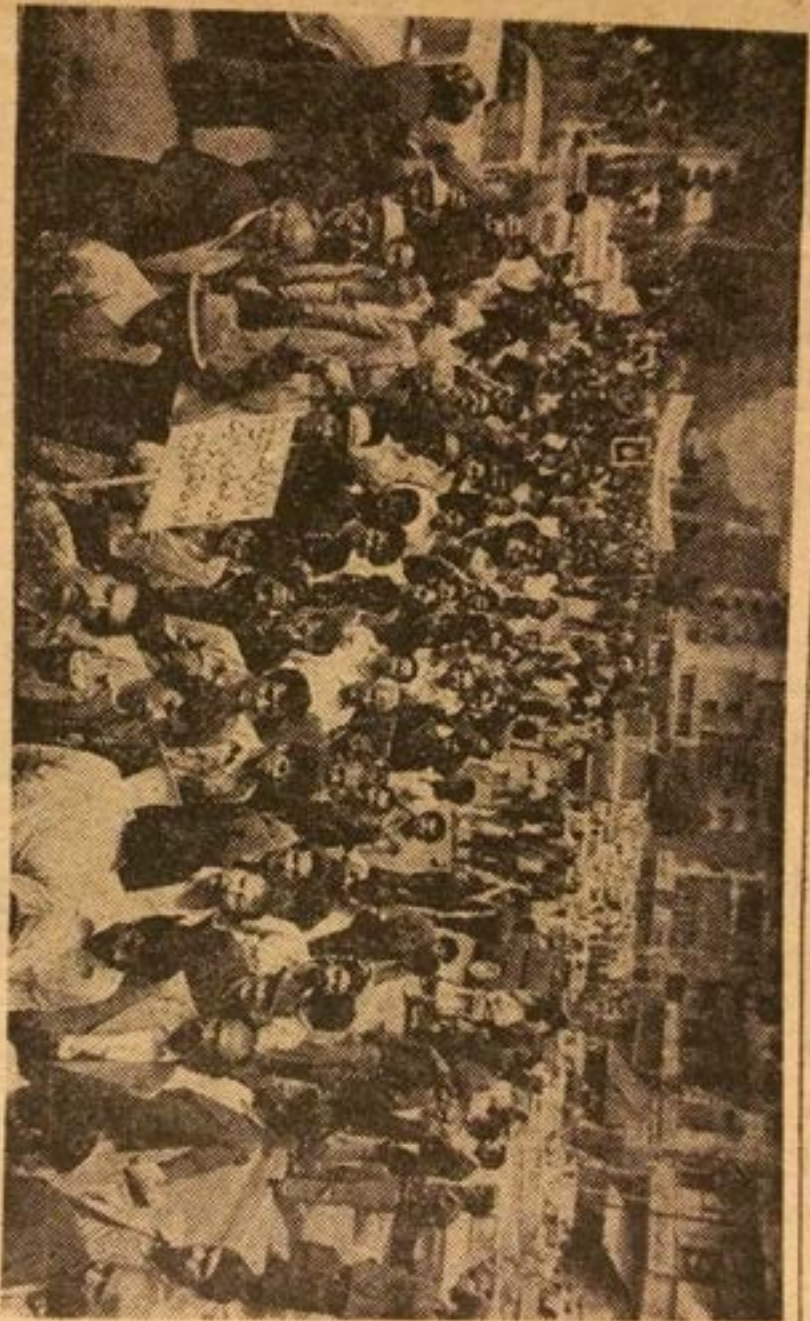
.....

.....

.....

.....

۱۳۰۸ اعتصاب کارگران نفت جنوب که مدت سه روز طول کشید. عده زیادی از کارگران نفت در این اعتصاب شرکت داشتند. اعتصاب برای اضافه دستمزد و تقلیل ساعات کار، بهبود شرایط کار و زندگی، به رسمیت شناختن اتحادیه و تعطیل اول ماه مه بود. قوای نظامی رضاشاه به سرکردگی سپهبد امیراحمدی به اشاره کمپانی نفت جنوب این اعتصاب را خاموش و بیش از ۵۰۰ نفر از شرکت کنندگان آن را به نقاط دور دست تبعید کرد.
۱۳۲۵: اعتصاب کارگران نفت جنوب و پیروزی موفقیت آمیز آنان
۱۳۷۹: مسدود کردن جاده ی مخصوص کرج توسط کارگران مبلیران وعلاءالدین

کارگران می گفتند «بشدت در خطر گرسنگی هستیم»

کارگران بیسکار:

حرف بس است عمل کنید

سایر از
عبدالله آمیز
از مسجد
ناشناس
اعضای
در
و تنبیه
نمایش یک
زیبای
لاکهد
در
ساختن
تخسارت

۱۳۲۵: ده هزار نفر از کارگران نفت آغاچاری اعتصاب کردند. این اعتصاب پس از ۱۴ روز با موفقیت به پایان رسید. خواست کارگران شامل اضافه دستمزد، تامین حداقل وسایل بهداشتی، تامین آب آشامیدنی و یخ بود

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران پارچه بافی آذربایجان قزوین برای اضافه دستمزد

۱۸ اردیبهشت ۱۳۵۸

مدیرعامل صندوق وام بیکاری اعلام کرد تا ۲۷ اردیبهشت ۵۵ هزار نفر وام بیکاری دریافت کردند. حدود ۵۵۰ میلیون تومان می شود. در دوم خرداد اعلام شد که ظرف کمتر از ۵۰ روز ۶۰ هزار نفر کارگر وام بیکاری گرفتند. در آخرین مرحله با حذف شرط داشتن دفترچه بیمه توانست ظرف مدت کمتر از ۵۰ روز به بیش از ۶۰ هزار کارگر رقمی معادل ۵۵۸۶۴۸۴۰۰ ریال وام پرداخت کند. از کارگران خواسته شده که وام خود را به حسابی به شماره ۲۰۱۱۲۵ بانک ملی شعبه مرکز به نام وام صندوق کارگری واریز و یک نسخه از رسید آن را به دفتر این مرکز ارسال کنند. وزارت کار و امور اجتماعی تا ۵ خرداد به ۷۱۶۲۸ کارگر مبلغ ۸۱ میلیون و بیست هزار و ۲۹۰ تومان وام بیکاری پرداخت کرده است و در ۱۴ خرداد اعلام شد که ۹۷ هزار تن وام بیکاری دریافت کرده اند که جمعاً ۹۶۰ میلیون ریال وام در اختیار این عده قرار گرفته است.

پس از تغییر شرایط دریافت وام بیکاری، خبرهای کمی از کارگران بیکار تهران در روزنامه ها به چشم می خورد.

روز جهانی پرستار

۱۳۸۷: تجمع چند هزار نفره کارگران نیشکر هفت تپه

رنج کارگران فرشباف

فرش ایران قرنهایست که به سراسر دنیا صادر می شود و در تمام این سالها کودکان یکی از اصلی ترین بافندگان فرش بوده اند. در دهه های بیست و سی قرن بیستم در کرمان نزدیک به ۷۰۰۰ کارگر در صنعت قالی باقی استخدام شده بودند که ۷۵ درصد آن را کودکان ۶ تا ۱۲ ساله و زنان تشکیل می دادند. ۲۵ درصد باقیمانده جوانان ۱۵ تا ۱۸ ساله بودند. کارگران کهنسال تر که در شمار استادان و بیشتر مرد بودند تنها به چند صدتن بالغ می شدند.

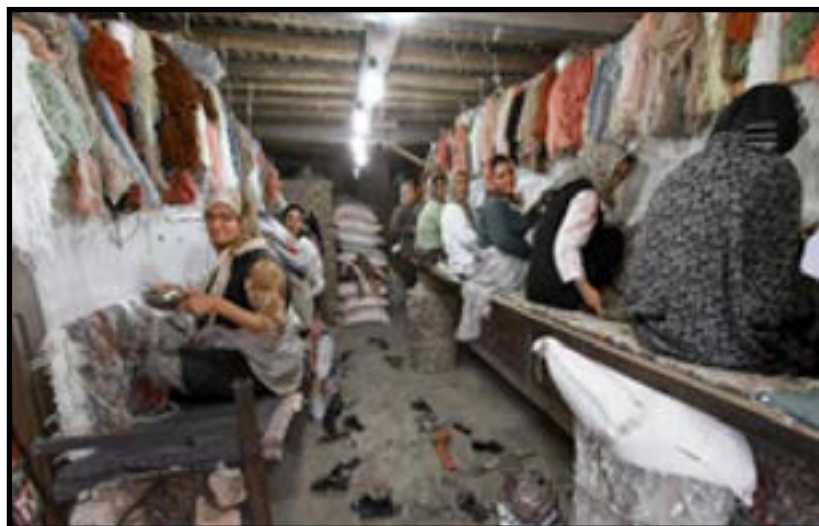
در آماری در مورد نیروی کار زنان، مردان و کودک در سالهای ۱۹۳۵ تا ۳۷ تعداد کارگران زن در ظرف سه سال تقریباً ۵ برابر و تعداد کارگران کودک ۶ برابر شده ، در حالی که در همین سه سال تعداد کارگران مرد تنها ۳ برابر شده بود. علاقه ی روزافزون کارفرمایان به استخدام کودکان و زنان را باید در دستمزد پایینتر این بخش از نیروی کار دانست.

شرایط کار این کودکان بسیار اسفناک بود. ساختمان هایی که کودکان در آن کار می کردند بسیار فرسوده و نامناسب بود. کارگران در معرض هجوم گرد و غبار ، بخار، کرک و کثافت بودند و اغلب به انواع بیماری های مجاری تنفسی مبتلا می شدند. محل کار از حرارت کافی برخوردار نبود و بسیار نمناک بود. کارگران خردسالی

که در گودال‌هایی تاریک و نمور با پیکره‌هایی نیمه برهنه پاهایشان را آب گرفته بود در کانون نظارت کارفرمایان بودند. ناهار به مدت نیم تا یک ساعت در محل کار و اغلب در همان اتاق یا سالنی که کار می‌کردند صرف می‌شد. جز در شماری از کارگاه‌ها محلی که کارگران بتوانند خودشان را تمیز کنند وجود نداشت. بیشتر وقت‌ها آب آشامیدنی مناسب هم نبود. بسیاری از کودکان پسر و دختر اغلب در همه‌ی عمر مفلوج می‌شدند. صرف نظر از این که اینان ناچار بودند در سرداب‌های زیر زمینی غارگونه عاری از نور کافی، نمور و محروم از تهویه کار کنند، شیوه‌ی نشستن‌شان به گونه‌ای بود که پیوسته قوز کرده بودند. این وضع نشستن بیشتر به بد شکل شدن و از ریخت افتادن همیشگی بازوان و ساق پاهایشان منجر می‌شد. کارگران دختر در کرمان بیشتر به جمود مفصل در قسمت تحتانی شکم مبتلا بودند. بیشتر اینان پس از آبستنی در هنگام زایمان جان می‌سپردند. دستمزد روزانه‌ی این کارگران کمتر از ۱۵ شاهی بود در حالی که دستمزد کارگران بزرگسال مرد تا ۲ ریال هم می‌رسید.

ایران یکی از اعضای نخستین سازمان بین‌المللی کار بود که در سال ۱۹۱۴ تاسیس شده بود. این سازمان پس از دریافت گزارش‌هایی در باره‌ی وضع فلاکت‌بار کارگران زن و کودک در کارگاه‌های قالی بافی کرمان مساله را در پنجمین جلسه‌ی هیأت مدیره

۱۳۲۳: تصویب طرح اولین قانون کار در هیأت وزیران در آبان ماه ۱۳۲۳ اداره مستقلی به نام اداره کل کار در وزارت بازرگانی و پیشه و هنر تاسیس و مامور رسیدگی به شکایات و رفع اختلافات کارگران و کارفرمایان شد و سپس کمیسیونی تشکیل شد که اولین طرح قانون کار را تهیه و به مجلس شورای ملی ارائه کرد. ولی این لایحه به سبب مخالفت برخی از نمایندگان در مجلس مطرح نشد. این متن که در ۲۵ اردیبهشت ۱۳۲۳ به تصویب هیأت وزیران رسیده بود، جنبه نظارتی بر اعتصابات کارگری داشت که در آن زمان گسترش یافته بود. در این سال تصمیم به تهیه قانون جدیدی گرفته شد و تصویب‌نامه قانونی مشتمل بر ۴۸ ماده و ۳۴ تبصره تهیه شد و با توجه به فعال بودن سازمان‌های کارگری، جنبه حمایتی آن نسبتاً زیاد بود که برخی از مقررات آن در قوانین بعدی کنار گذاشته شد.

۱۳۹۳: اعتصاب بزرگترین اتحادیه کارگری ترکیه در اعتراض به حادثه انفجار معدن

خود در سال ۱۹۲۰ مورد بحث قرار داد. این سازمان در سال ۱۹۲۱ (پس از کودتای رضاخان) با حکومت ایران تماس گرفت و خواستار تغییراتی در شرایط کار این کارگران شد. حکومت ایران که نیاز به حمایت های بین المللی داشت به مقام های محلی کرمان دستور داد که وسایل و امکانات رفاهی بهتری را برای زنان و کودکان کارگر فراهم کنند.

سرانجام در سال ۱۹۲۳ فرمانی برای بهبود وضعیت کارگاه های قالی بافی صادر شد. در این قانون چنین آمده بود: کارگران بیش از ۸ ساعت کار نکنند. ظهر به کارگران اجازه دهند که برای تمديد قوا واستراحت از کارخانه بیرون بیايند. کارخانه ها نمناک نباشد. نیمکت های کودکان تکیه گاه داشته باشد و بلندی آن به حدی باشد که پای آنان به زمین برسد و کمترین سن کودکان پسر ۱۰ سال و دختر ۱۲ سال باشد. هیچ کودک کمتر از ۱۴ سال بیش از ۸ ساعت در روز کار نکند. کارگران مرد جدا از کارگران زن کار کنند. به زنان آبستن در هنگام زایمان ۵ هفته مرخصی با نیم حقوق داده شود و مقامات محلی مراقب باشند که کارفرمایان از لحاظ مزد و سایر نیازمندی ها کارگران را گول نزنند.

به رغم این که مجازات هایی برای فرار از این قانون در نظر گرفته شده بود اما گزارش های بعدی نشان می دهد که وضعیت این کارگران در کرمان و سایر نقاط ایران تغییر چندانی نکرد.

۱۳۲۵: اولین قانون کار که به شکل تصویب نامه هیات دولت تنظیم گردیده بود، به اجرا گذاشته شد و سازمانی برای اجرای آن با نام اداره کل کار تشکیل شد.

۱۳۹۳: تجمع ۴۰۰ کارگر مخابرات روستایی مقابل شرکت مخابرات ایران در اعتراض به وضعیت قرارداد، بیمه و دست-مزد این کارگران که در بخش های نگهداری مرکز، راه اندازی، سیم کشی و خرابی تلفن مشغول به کارند، بعضا با ۱۵-۲۰ سال سابقه کار هنوز به صورت ساعتی و بدون حق بیمه کار می کنند.

۱۳۹۳: آغاز تجمع سه روزه کارگران «نی بر» شوشتر مقابل سازمان تأمین اجتماعی ۲۷ اردیبهشت. آنان علاوه بر اتصال سوابق بیمه ای، خواستار قرار گرفتن تحت حمایت قانون مشاغل سخت و زیان آور، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و پرداخت منظم دستمزد و حقوق هستند

۱۲ اردیبهشت ۱۳۴۰، روز معلم

از سوی سازمان معلمان اعلام شد که در روز ۱۲ اردیبهشت سال کلیه معلمان اعتصاب خواهند کرد. ۱۲ اردیبهشت کلیه مدارس تهران تعطیل شد و معلمان در تظاهرات گسترده ای شرکت کردند.

روزنامه اطلاعات حوادث این روز را چنین گزارش کرده است:

معلمان از ابتدای صبح به میدان بهارستان آمده و جلوی مجلس جمع شدند. اما چون ماموران خیابان اکباتان را بسته بودند، در خیابان شاه آباد و اول بهارستان روی زمین نشستند. ماموران از ماشین آب پاش برای متفرق کردن مردم استفاده کردند. معلمان به رغم این که خیس شده بودند از جای خود بلند نمی شدند... پس از مدتی اولین برخورد صورت گرفت. عده ای به طرف ماشین ها رفتند و سر لوله های آب را به سمت دیگر گرداندند... قرار بود هیاتی از معلمان با رئیس مجلس ملاقات کنند، معلمان فریاد می زدند و شعار می دادند و ماموران نیز تیر هوایی شلیک می کردند و با باتوم معلمان را می زدند. صدای تیراندازی هوایی و شعارهای معلمان در صحن علنی مجلس شنیده میشد. مجلس در حال بررسی اشل حقوقی معلمان بود. جلسه متشنج شد...

۱۳۹۳: نزدیک به ۵ هزار کارگر معترض معدن سنگ آهن بافق (واقع در استان یزد) در اعتراض به خصوصی سازی این معدن سنگ آهن دست از کار کشیده اند. کارگران معدن سنگ آهن بافق از احتمال تعدیل نیروی کار و کاهش دستمزد و مزایا در پی خصوصی سازی این معدن نگران اند و می خواهند باقیمانده سهام این شرکت معدنی به آنان فروخته شود.

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران نفت آبادان

دو تن از معلمان با چاقو زخمی شده بودند. سرگرد شهرستانی رییس کلانتیری با اسلحه کمری خود به سر دکتر خانعلی شلیک کرده بود. به دنبال آن، موج اعتراضات و انزجار از این حادثه سراسر کشور را فرا گرفت. مدارس تعطیل شد. احزاب سیاسی، گروه‌های صنفی و سندیکاهای کارگری با صدور اطلاعیه حمایت خود را از معلمان اعلام کردند. اعتصاب معلمان ادامه یافت. دیگر خواسته‌های معلمان تنها اضافه حقوق نبود. آنان خواستار برکناری دولت، تعقیب قاتل دکتر خانعلی و عذرخواهی از معلمان بودند.

در ۱۸ اردیبهشت در اجتماع بزرگ معلمان، طی صدور قطعنامه‌ای روز ۱۲ اردیبهشت به یادبود اعتصاب معلمان و کشته شدن دکتر خانعلی، روز معلم اعلام شد و مقرر شد که در این روز همه ساله کلیه مدارس و موسسات فرهنگی در سراسر کشور تعطیل شود.

در اجتماع عظیم معلمان
تاریخ شهادت دکتر خانعلی (۱۲ اردیبهشت)
بنام «روز معلم» اعلام گردید

۱۳۳۰: اعتصاب کارگران معدن گاجره برای دریافت حقوق معوقه که موفقیت آمیز بود.

۱۳۴۰: اعتصاب کارگران رادیو

۱۳۹۳: پس از چهار روز تجمع در مقابل سازمان تامین اجتماعی؛

اجتماع صنفی کارگران کشت و صنعت کارون در تهران خاتمه یافت در حالی که براساس گفت‌وگوهایی که در جلسات انجام شده است، ظرف ۱۰ روز بانک کشاورزی مبلغ ۶۰ میلیارد تومان از ۱۰۰ میلیارد تومان مطالبات بیمه‌ای سازمان تامین اجتماعی را پرداخت خواهد کرد و بدین ترتیب مسئله انفصال سوابق بیمه‌ای کارگران نی بر مرتفع خواهد شد. مابقی ۴۰ میلیارد تومان از سوی مدیر عامل تامین اجتماعی با هماهنگی وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی بخشوده شده است

۱۳۹۳: آغاز اعتصاب دو روزه رانندگان اتوبوس در برزیل

اعتصاب کوزه پزخانه‌ها

در خرداد ۱۳۳۸، ۳۰ هزار نفر از کارگران کوره پزخانه‌های تهران برای احقاق حقوق خویش و نجات کودکان و زنانشان از چنگال گرسنگی و مرگ به پا خاستند. بلافاصله پس از آغاز اعتصاب دستگاه پلیس و نظامی شاه به حرکت در آمد.

روزنامه "کیهان" در آن روز نوشت:

«درست نیم ساعت از آغاز جنجال اعتصاب گذشته بود که مامورین انتظامی سر رسیدند و در کارخانه‌ها نیروی امدادی شهربانی و افراد سازمان امنیت حاضر شدند.»

خواسته آنان اضافه دستمزد به میزان ۲۵ درصد بودند. به دستور شاه کارگران را به مسلسل بستند و در نتیجه ۵۰ کشته و عده کثیری را زخمی کردند. مامورین سازمان امنیت صدها نفر از فعالین کارگران را روانه سیاهچال‌ها نمودند. با وجود این رژیم کودتا مجبور به عقب نشینی در مقابل اراده کارگران گردید و پاره‌ای از خواست‌های آنان برآورده شد.

۱۳۰۱: تعطیل شدن روزنامه حقیقت به مدیریت محمد دهگان، اولین روزنامه کارگری به وسیله حکومت رضاخانی
۱۳۲۵: یورش به کارگران اعتصاب نفت آغاچاری و کشته شدن عده ای از کارگران زن و مرد
۱۳۹۳: اعتصاب و دستگیری ۱۰۰ کارگر معترض به دستمزد مک دونالد در مقابل دفتر مرکزی ایالت ایلینویز آمریکا

۱۳۹۳: حدود ۲۰۰ کارگر کارخانه پروفیل به نمایندگی از ۱۱۰۰ کارگر در اعتراض به پنج ماه حقوق معوقه در محل کار خود اجتماع کردند

۱۳۸۳: اعتصاب رانندگان شرکت واحد

اعتصاب کارگران ابریشم چالوس و زنان مبارز کارگر ۱۳۳۲

کارگران چالوس اغلب دو ماه حقوق طلبکارند. متصدیان قسمت‌ها مرتب فشار غیرقانونی خود را با سرنیزه به کارگران وارد می‌کنند. متخصص ژاپنی قسمت ابریشم‌کشی کارخانه متصدی قسمت را خواسته به او می‌گوید که کارگران نباید با هم صحبت کنند فقط باید با پيله و ابریشم صحبت کنند. این متخصص قلابی ماهیانه دوهزار تومان حقوق می‌گیرد.

چندی پیش ۱۶ نفر از کارگران حریر چالوس که برای به دست آوردن حقوق خویش و انتخاب نماینده قانونی خود توسط مهندس خاکسار مضروب و دستگیر شدند. پس از آزادی و مدت‌ها بلاتکلیفی ده نفر سر کار رفتند دو نفر منتقل شدند و کارگری به نام فاطمه شاعری هنوز بلاتکلیف است. این کارگر مبارز به هرجا مراجعه کرده حتی اداره دادگستری به کارخانه نوشته داده که: پیرو شماره ی ۸۸۲۴-۳۱/۹/۲۲ بانو فاطمه شاعری مدتهاست از طرف کارخانه حریربافی چالوس به نام اینکه محکومیت از دادگاه نوشهر دارد از کار برکنار شده است گذشت از این که مجوز قانونی برای برکناری وی نیست ایشان فاقد هر گونه محکومیت کیفری هم هستند و خواستار برگشت به کار وی شده اند.

سرود فردا شماره ۱/۸ خرداد ۳۲

۱۳۳۳: اعتصاب غذای زندانیان سیاسی رشت در اعتراض به قتل وارطان و کوچک شوشتری
۱۳۸۰: اجتماع اعتراضی ۱۷۰۰ کارگر چیت ری در برابر ساختمان بنیاد جانبازان به علت واگذاری این واحد به بخش خصوصی و عدم دریافت حقوق

شرایط کار نوجوانان در قانون کار

ماده ۷۹: به کار گماردن افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است.

ماده ۸۰: کارگری که سنش بین ۱۵ تا ۱۸ سال تمام باشد، کارگر نوجوان نامیده می‌شود و در بدو استخدام باید توسط سازمان تامین اجتماعی مورد آزمایشهای پزشکی قرار گیرد.

ماده ۸۱: آزمایشهای پزشکی کارگر نوجوان، حداقل باید سالی یکبار تجدید شود و مدارک مربوط در پرونده استخدامی وی ضبط گردد. پزشک در باره تناسب نوع کار با توانائی کارگر نوجوان اظهارنظر می‌کند و چنانچه کار مربوط را نامناسب بداند کارفرما مکلف است در حدود امکانات خود شغل کارگر را تغییر دهد.

ماده ۸۲: ساعات کار روزانه کارگر نوجوان، نیم ساعت کمتر از ساعات کار معمولی کارگران است. ترتیب استفاده از این امتیاز با توافق کارگر و کارفرما تعیین خواهد شد.

۱۳۲۴: تشکیل اتحادیه کارگران راه آهن در شاهی

۱۳۲۵: اعتصاب نساجی های اصفهان

۱۳۴۰: اعتصاب کارگران نفت جنوب، اختصاص یک روز حقوق از طرف

کارگران برای کارگران

۱۳۸۰: تجمع اعتراضی کارگران جامکو مقابل وزارت صنایع برای دریافت

۱۰ ماه حقوق معوقه

ماده ۸۳: ارجاع هر نوع کار اضافی و انجام کار در شب و نیز ارجاع کارهای سخت و زیان آور و خطرناک و حمل بار با دست، بیش از حد مجاز و بدون استفاده از وسایل مکانیکی برای کارگر نوجوان ممنوع است.

ماده ۸۴: در مشاغل و کارهایی که به علت ماهیت آن یا شرایطی که کار در آن انجام می‌شود برای سلامتی یا اخلاق کارآموزان زیان آور است، حداقل سن کار ۱۸ سال تمام خواهد بود. تشخیص این امر با وزارت کار و امور اجتماعی است.

۱۳۲۴: کارگران شرکت نفت ایران و انگلیس در کرمانشاه دست به اعتصاب بزرگی زدند. در این اعتصاب انگلیسی‌ها ۴۰۰ نفر از ۶۰۰ کارگر اعتصابی را اخراج کردند.
۱۳۹۳: تجمع کارگران ایران جیکا در رشت در اعتراض به بسته شدن کارخانه و عدم دریافت حقوق و مزایای یک سال

۱۳۲۴: اجرای قانون بیمه کارگران
۱۳۹۳: پایان موفقیت آمیز اعتصاب و بازگشت به کار کارگران کارخانه پروفیل ساوه
۱۳۹۳: مدیر عامل کارخانه با حضور در بین کارگران معترض وعده کرد که حداکثر تا پایان تیر ماه سال جاری همه مطالبات معوقه کارگران را پرداخت کند.

قانون منع کار کودکان ۱۴ ساله در ایالت پنسیلوانیا

مری جونز یکی از کارگران فعال آمریکا است که بیش از ۵۰ سال در این زمینه فعالیت داشته است. او از سن ۴۰ سالگی وارد فعالیت های کارگری شد و تا نزدیک صد سالگی این کار را ادامه داد. او راهپیمایی از کودکان کارگر به راه انداختن تا نظر افکار عمومی را به شرایط بد زندگی، کار و سلامت این کودکان حساس کند. در یکی از شهرهای سر راه یک سخنرانی در باغ وحش برگزار شد. او بچه های کارگر را در یک قفس کرد و خطاب به مردم این چنین گفت: پولدارها این بچه ها را از ابتدایی ترین آموزش ها محروم می کنند. دست و پای کوچک این بچه ها را به کار می گیرن تا دخترا و پسرای خودشون را به دانشگاه بفرستن. تا برای زناشون ماشین و برای دختراشون سگ های محافظی بخرند که فرانسه بلدن. کم مونده که صاحبان کارخانه های نساجی از قنداقی ها هم کار بکشن... به ما می گن واسه هر بچه آمریکایی این امکان وجود داره که یه روزی رییس جمهور آمریکا بشه، بهتون قول می دهم که همین الساعه بچه هایی که توی این قفس می بینید حاضرند این امکانو با یک شکم غذای خوشمزه و چند ساعت تفریح و سرگرمی تاخت بزنن. این بچه های رنج کشیده بچه های ناقص العضوی که از نظر جسمی و روحی رشد نکرده اند جز کار اجباری آینده ای در انتظارشون نیست. «آب حموم مفت فاضلاب». به دنبال این حرکت، در ایالت پنسیلوانیا قانون منع کار کودکان ۱۴ ساله تصویب شد.

۱۳۴۳: کارگران کارخانه صنایع پشم اصفهان به عنوان اعتراض نسبت به عدم پرداخت ۲۰ درصد سود کارگران دست از کار کشیدند.
۱۳۳۱: اعتصاب کارگران کارخانه درخشان برای افزایش دستمزد
۱۳۹۳: جمعی از کارگران روزمزد و قرار دادی کارخانه ایران تایر صبح امروز (یکشنبه ۱۱ اردیبهشت)، در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان در مقابل وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی تجمع کردند.
۱۳۹۳: اعتصاب کارگران پیمانی پتروشیمی شازند در اعتراض به قانون طرح طبقه بندی مشاغل و نحوه محاسبه دستمزدها. قانون طرح طبقه بندی مشاغل که پیش از آغاز سال جاری در پتروشیمی شازند اجرا شده، موجب تبعیض مزدی میان کارگران پیمانی و قرارداد مستقیم شده است. یک نماینده کارگری با اشاره به اشتغال نزدیک به دو هزار کارگر پیمانی و حدود ۷۰۰ کارگر قرارداد مستقیم در پتروشیمی شازند، تصریح کرد: قانون طرح طبقه بندی مشاغل که گفته می شد به قصد کاهش شکاف مزدی کارگران پیمانی و قرارداد مستقیم اجرا می شود، عملاً تبعیض مزدی میان این دو گروه از کارگران را بیشتر کرده است.

روز جهانی مبارزه با کار کودک

روایتی از اول ماه می ۱۸۸۶

روز شنبه بود، روزهای شنبه همیشه روز کار است اما نه آن شنبه اول ماه می ۱۸۸۶. صبح آن روز کارگران از خواب پاشدند، لباس های پلوخوری شان را پوشیدند. دست زن و بچه های خود را گرفتند و به راه افتادند. قرار بود به راهپیمایی بروند. در راه سرود می خواندند و می خندیدند. توی آن خیابان عریض موج جمعیت از کنار جوخه های پلیس و لباس شخصی هایی می گذشت که قرار بود مثلا نظم و قانون را اعمال کنند.

این فقط یک اعتصاب برای کم کردن ساعات کار روزانه بود. اما کارفرماها طوری رفتار می کردند که انگار می خواهد انقلاب شود. چند سالی بود که شیکاگو مرکز جنبش های رادیکال شده بود. بعضی از سوسیالیستها و آنارشیست ها در جنبش محلی کارگری به رهبری نیز رسیده بودند. پارسونز و اسپایز از جمله ی آنان بودند. پارسونز با زن و بچه اش به هزاران نفری پیوست که در خیابان میشیگان جمع شده بودند. اسپایز بدو بدو با روزنامه ای دردست

۱۳۹۳: حدود ۲۰۰ نفر از کارگران پیمانی قطار شهری اهواز (شرکت کیسون) برای سومین روز متوالی در اعتراض به عدم دریافت ۵ ماه حقوق معوقه در مقابل سایت مرکزی واقع در خیابان اقبال تجمع کردند / شرکت قطار شهری اهواز آماده است تا مطالبات این کارگران را از محل اعتبارات پیمانکار پرداخت کند. مطالبات صنفی دیگری همچون عدم دریافت فیش حقوقی، محاسبه نشدن اضافه کاری در ایام تعطیلات و عدم اجرای مصوبه دستمزدهای سال ۹۳ شورای عالی کار دارند.

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران انبار نفت در تهران
۱۳۹۳: اعتصاب ۲۵۰۰ کارگر معدن سنگ آهن مرکزی بافق به نوزدهمین روز متوالی می رسد.

۱۳۹۳: کارگران شرکت سنگ آهن مرکزی شهرستان بافق در اعتراض به عرضه ۵/۲۸ درصد از سهام این شرکت معدنی در فرابورس که به قصد خصوصی سازی انجام گرفته است، از تاریخ ۲۷ اردیبهشت دست از کار کشیده اند. کارگران معترض معتقدند این ۵/۲۸ درصد از سهام شرکت سنگ آهن مرکزی شهرستان بافق باید همچنان دولتی بماند و سود آن به توسعه این شهرستان محروم اختصاص یابد یا آنکه به شرکت تعاونی توسعه شهرستان بافق که از حضور حداقل نیم درصد از جمعیت شهرستان تشکیل شده است، واگذار شود.

خود را به او رساند. (صدای مهمه ی جمعیت و سرود و...)

اسپایز - (نفس نفس زنان) هی صبر کن. پارسونز اینو ببین.

پارسونز - تو هم وقت پیدا کردی . راهپیمایی داره شروع می شه... بزار واسه یه وقت دیگه

اسپایز - نه مهمه بزار برات بخونم گوش کن:

دو جانی خطرناک در این شهر آزاد میگردند. دو بزدل پست که سعی می کنند در شهر شر به پا کنند. اسم یکی شان پارسونز است و دیگر هم اسپایز

پارسونز - (باخنده) خوب معروف هم که شدیم...

اسپایز : شوخی نکن. بقیه اش را گوش کن: این دو نفر طی ده سال گذشته در کار ایجاد اختلال بوده اند. باید مدت ها پیش آنها را از این شهر بیرون می کردند. روی زمین در هیچ اجتماعی نباید تحملشان کرد. آنها به جنبش ۸ ساعت کار هیچ علاقه ای ندارند... دنبال آشوب وغارتند. امروز نشانشان کنید از نظر دورشان ندارید شخص آنها مسوول هر دردسری هستند که امروز رخ می دهد. اگر اغتشاشی به پا شود آنها را تنبیه کنید که عبرت آموز دیگران شود.

پارسونز - خوب پس برامون خواب بدی دیده اند.

اسپایز : چه کار باید کنیم؟

روز جهانی محیط زیست
۱۳۹۳: کارفرمای کارخانه ذوب آهن این استان در واکنش به اعتراضات صنفی اخیر کارگران، درهای کارخانه را برای جلوگیری از ورود ۲۵۷ کارگر این کارخانه بسته است اما پس از چند ساعت چالش، سرانجام کارگران موفق به حضور در کارخانه شده‌اند. تمامی کارگران این کارخانه با وجود انجام سه شیفت کاری نزدیک به ۴ ماه دستمزد و حق بیمه طلبکارند.
۱۳۹۳: آغاز اعتصاب ۱۰ هزار کارگر مترو سائوپولو برزیل در اعتراض به دستمزدها

۱۳۲۴: تظاهرات هزاران کارگر بیکار به رهبری شورای متحدی آذربایجان
۱۳۴۹: افزایش حقوق ۲۰ هزار کارگر و کارمند راه آهن

پارسونز - فعلا هیچی . باید راهپیمایی را شروع کنیم تا ببینیم بعد چه می شه...

بعد موج کارگران به پیش رفتند و خانواده ی پارسونز و اسپایز در صف اول جلوی جمعیت حرکت کردند. تظاهر کنندگان بیش از ۸۰ هزار نفر بودند. آن روز به آرامی گذشت . اما روز سوم ماه مه که اعتصاب شروع شد اتفاقی افتاد. کارگران به اعتصاب شکن هایی که سرکار رفته بودند حمله کردند و پلیس هم به کارگران حمله کرد و ۴ کارگر کشته شدند. قرار شد که فردایش در میدان هی مارکت جمع شوند تا به این خشونت پلیس اعتراض کنند. روز بعد در میدان هی مارکت جمعیت موج می زد. ابتدا اسپایز صحبت کرد و بعد پارسونز رو به جمعیت گفت:

پارسونز: تو جنبش ۸ ساعت کار چیزی نیست که سرمایه دارا رو به هیجان بپاره. می دونین که ارتش تا خرخره مسلحه. یه مسلسل واسه درو کردن شماها آماده کرده. مگه چه خبره ؟ هر وقت شماها تقاضای افزایش دستمزد دارین پلیس ها و لباس شخصی ها توخیابونا کتک تون می زنن و می کشنتون. من نیومدم کسی رو تحریک کنم بلکه اومدم واقعیت ها رو بگم. گر چه شاید جونمو سر این راه بزارم... اگر زن و بچه هاتونو دوست دارین... اگه نمی خواین که از گشنگی جلوتون پرپر بزنن یا اگه نمی خواین مثل سگ تو خیابونا بکشتنن باید کاری بکنیم...

ساعت ده شب بود و یکی دیگه از رهبران کارگران مشغول سخنرانی بود که پلیس ها آمدند. فرمانده شان دستور داد: به نام مردم ایالت ایلی نویز دستور می دم که این میتینگ را تموم کنید و متفرق بشید.

اسپایز گفت: آخه سرکار، ما که آرامیم... هنوز حرفش تمام نشده بود که نور خیره کننده و صدای انفجار جمعیت را به هم ریخت. بمبی جلوی پای پلیس ها منفجر شد. هفت پاسبان زخمی شدند. حمله به مردم شروع شد. پاسبان ها تو تاریکی جمعیت را می زدند. تیراندازی می کردند. مردم هم فرار می کردند و فحش می دادند. ظرف چند ثانیه میدان سرخ شد از خون کارگران. ده کارگر کشته شدند و ۵۰ نفر هم بدجوری زخمی شدند...

فردایش مطبوعات شیکاگو و سراسر کشور پر بود از مقالات انتقام

۱۳۹۳: آغاز دور دوم اعتصاب ۴۰۰ نفر کارگر پروفیل ساوه در اعتراض به عملی نشدن وعده های کارفرما (سرمایه دار). حدود ۶ سال است که کارفرمای کارخانه حقوق کارگران را با تاخیر ۴۰ تا ۵۰ روز پرداخت می کنند که به مرور حجم مطالبات معوقه این کارگران تا ۵ ماه هم برآورد می شود. ۱۳۹۳: تجمع ۱۰۰ کارگر خباز سنندج مقابل استانداری کردستان در اعتراض به دستمزدها

۱۳۹۳: آغاز اعتصاب کارکنان راه آهن فرانسه

جویانه: حمله کنید بعد پی قانونش بگردید. محلات کارگرنشین به تصرف نیروهای پلیس درآمد. معلوم نشد بمب گذاری کار چه کسانی بوده اما پلیس بدون تردید هشت نفر از رهبران جنبش ۸ ساعت کار را دستگیر کرد از جمله اسپایز و پارسونز. دردآگاه آنان از خودشان دفاع کردند. اسپایز به دادگاه گفت:

اگه فکر می کنین که با دار زدن ما می تونین جنبش کارگری رو پامال کنین ، یعنی همان جنبشی رو که میلون ها آدم لگدمال شده میلیون ها آدمی که از نداری و فقر رنج می برن ، از اون توقع آزادی دارن، خب اگه عقیدتون اینه... باشه دارمون بزنین. اگه شما بخواین مردم رو به این دلیل که جرات کرده و حقیقتو گفتن محکوم به مجازات مرگ کنین پس من با سربلندی این قیمت گرافو میدم. .. اما بدونین که شما اینجا رو به جرقه پا می زارین. این یه آتیش زیر خاکستره و نمی تونین اونو خاموش کنین.

همان طور که انتظار می رفت آنها محکوم شدند. ۴ نفرشان را دست بسته برای اعدام بردند. (اسپایز، پارسونز، فیشر و انجل) جلوی سکوی اعدام ۲۰۰ نفر در سکوت شاهد بودند. قبل از اعدام ناگهان صدای اسپایز بلندشد:

یه روز می رسه که سکوت ما قوی تر از صداهایی بشه که شما امروز خفه شون می کنین...

به دنبال آن صدای پارسونز پیچید که: ای مردم آمریکا اجازه می دین حرفمو بزنینم... آهای کلانتر بزار صدای خلق رو...

اما جلادان صبر نکردند و زیر پایشان را خالی کردند...

ماجرای هی مارکت به اینجا ختم نشد. مبارزه و تلاش برای آزادی سه نفر دیگر ادامه یافت و سرانجام بعد از سه سال و تجدید محاکمه مشخص شد که خیلی از شواهدی که در دادگاه ارائه شده جعلی بوده و حکم بیگناهی آنان صادر شد. بالاخره در سال ۱۹۳۸ قانون ۸ ساعت کار روزانه تصویب شد! و در سال ۱۸۸۹ روز اول ماه مه تبدیل شد به روز جهانی کارگر.

بخش هایی از کتاب نان و گل سرخ، تاریخچه جنبش کارگری آمریکا نوشته میلتون ملتزر، ترجمه کیومرث پیرانی

۱۳۲۶: پایان اعتصاب کارگران دخانیات
۱۳۸۰: اعتراض کارگران چیت ری، شادان پتر، بافندگی کاشان و پرستاران
دانشگاه تهران در مقابل مجلس نسبت به واگذاری کارخانه ها به بخش
خصوصی و بیکاری کارگران

۱۳۳۸: اعتصاب نساجی وطن

قرارداد کار

بیش از نیمی از نیروی کار جامعه ما در کارگاه ها و مراکز کوچک تولیدی و خدماتی مشغول به کارند که متأسفانه قرارداد کارشان مکتوب نیست و به همان قول و قرار ابتدای کار استناد می شود. قول و قراری که توافق بر سر دستمزد مشخص برای کار مشخص است. این نوع از قول و قرار نیز چندان قابل پیگیری حقوقی نیست به ویژه از زمانی که کارگاه های با کمتر از ده کارگر از شمول قانون کار حذف شدند ابتدایی ترین حقوق این بخش از کارگران به راحتی پایمال می شود.

قرارداد کار عملاً موجود، توافق مکتوب یا غیر مکتوبی ست که کارگر برای فروش نیروی کار خود به کارفرما، ناگزیر به آن تن در می دهد. درست مثل همین قرارداد های سفید امضاء که قرارداد یک طرفه ای ست که در شرایط اجبار به نفع طرف قوی تر به امضای طرف ضعیف قرارداد می رسد.

سوء استفاده از متشکل نبودن طبقه ی کارگر باعث شده پدیده ای به نام قرارداد های سفید امضاء (غیر از مواردی که پیش تر به عنوان امضای تسویه حساب نهایی از آن سخن گفتیم) در کارگاه های بسیاری رایج باشد. کاغذ سفیدی که کارگران قبل از شروع به کار باید زیر آن را امضاء کنند و انگشت بزنند. سرمایه داران از این برگه های امضاء شده ی کارگران، به عنوان پشتوانه ی حقوقی استفاده می کنند و با این ترفند هر نوع اقدام قانونی کارگران برای احقاق حق را بی اثر می سازند.

پیش از امضاء قرارداد کار حتماً آن را خوب بخوانید و موارد نا روشن را بپرسید و در صورت امکان با دوستان و کارگران با تجربه موارد آن را در میان بگذارید. هر قرارداد دست کم دو طرف دارد. همه طرف های ذینفع در قرارداد باید نسخه ای اصلی- و نه کپی- از قرار داد را دریافت کنند. این نسخه از قرارداد جدی ترین سند حقوقی برای اثبات ادعا های کارگران ا در دادگاه های کار است.

وجود سندیکا ها و اتحادیه های مستقل، برای تثبیت حقوق اولیه کار و تنظیم قراردادهای جمعی و نیز پیشبرد امر طبقاتی، مثل تدوین قانون کار، جلوگیری از تحمیل اضافه کار، مقابله با اعتصاب شکنی و... یک ضرورت است.

اعتصاب های خرداد ۱۳۵۷

۱۸ خرداد کارگران کارخانه ایدم قرار می‌گذارند در محوطه کارخانه جمع شوند موضوع اعتصاب حق مسکن به مبلغ ۳۰۰ تومان یا خود مسکن بوده است.

کارگران بعد از تعویض لباس به سالن اجتماع رفته و می‌خواهند که مدیر عامل به سالن آمده و در باره خواست کارگران صحبت کند. ولی اول نماینده

کارگران که کارفرما انتخاب کرده شروع به صحبت می‌کند که کارگران او را هو می‌کنند.

بعد خود صاحب کارخانه می‌آید. در آخر می‌گوید که به کارگران مجردی که یک سال کار کرده‌اند ۵۰ تومان و به بقیه ۱۰۰ تومان می‌دهیم و این مبلغ در سال آینده دو برابر می‌شود و در ضمن سه هفته از کارگران مهلت می‌خواهد که جواب نهایی را به کارگران بدهد.

۲۷ خرداد تمام کارگران کوره پزخانه‌های تبریز به خاطر چهلیم اعتصاب کرده و کار نمی‌کنند. از روز ۲۹ خرداد هم تمام کارگران به خصوص کردها اعتصاب کرده‌اند و خواستار اضافه حقوق روزی ده تومان می‌شود تا حقوق به ۶۰ تومان برسد. کارفرما تا ۵۵ تومان را قبول می‌کند ولی کارگران قبول نمی‌کنند.

در کارخانه‌ها کس ایران که ۱۳۰ کارگر دارد، نیز کارگران اعتصاب کرده و شیشه‌ها را شکستند.

۱۳۳۸: ۱۷۰۰ نفر کارگران کارخانه وطن اصفهان اعتصاب کرده و خواهان اضافه دستمزد شدند. ولی آنها هم مانند کارگران کوره‌پزخانه های تهران با سر نیزه سازمان امنیت و پلیس مواجه شدند و در نتیجه ۱۰ نفر کارگر کشته و عده ای زخمی شدند.

۱۳۸۰: بستن خیابان فدائیان اسلام توسط کارگران چیت ری و شادان پور و علاءالدین

۱۳۷۹: مسدود کردن اتوبان کرج تهران توسط کارگران شرکت علاءالدین در اعتراض به عدم دریافت حقوق
۱۳۹۳: از سرگیری تجمع ۱۵۰۰ نفر کارگران مخابرات روستایی در مقابل ساختمان مجلس (برای دومین بار در سال جاری) در اعتراض به وضعیت قرارداد، بیمه و دستمزدشان
۱۳۹۳: تجمع کارگران ایران تایلر مقابل بنیاد مستضعفان تهران در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان
۱۳۹۳: اعتصاب ۴۰۰ کارگر خطوط ریلی فیلا دلفیا در اعتراض به شرایط نامناسب کاری و دستمزدها

زنان کارگر

زنان از یک طرف به دلیل فشار های اقتصادی و گرانی مایحتاج خانواده ها و از طرفی به دلیل بازیابی جایگاه خود به عنوان انسانی اجتماعی که باید بتواند روی پای خود ایستاده و استقلال مالی و اقتصادی داشته باشد وارد بازار کار می شوند اما بازار کار هم، با رندی و تزویر، از یک طرف بر طبل تبلیغات زن سنتی می کوبد و ارزش زنان را در مادر خوب بودن و خانه دار بودن معرفی می کند و از طرف دیگر با جذب نیروی کار زنان به عنوان نیروی کار ارزان هزینه کار را پایین تر می آورد.

بر اساس قانون نانوشته ای، زنان کارگر باید گرانی مواد غذایی آماده را با آشپزی، گرانی پوشاک را با خیاطی، گرانی آموزش را با کم خوابی و صرف نظر کردن از استراحت و پیگیری درس فرزندان، گرانی درمان را با پرستاری های بی حد و ... در خانه و برای خانواده جبران کنند.

بر اساس همین قانون نانوشته زنان هرگز نباید خسته شوند، نباید اعتراض کنند، و در هر شرایط نباید نسبت به درخواستی از جانب همسر نه! بگویند و گرنه به انواع تقصیرها متهم می شوند.

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران قزوین برای اصلاح روند کار در کارخانه ۱۳۹۳: تجمع حدود ۷۰ کارگر شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در مقابل ساختمان شهرداری تهران در اعتراض به عملکرد تعاونی مسکن مرکزی ۱۳۹۳: در پی تجمع حدود ۴۰۰ کارگر کارخانه پروفیل ساوه، سرانجام کارفرمای این واحد تولیدی هفته گذشته بابت عیدی سال ۹۲ با این کارگران تسویه حساب کرد/ بر اساس زمان بندی انجام شده از سوی کارفرما قرار است در یک دوره زمانی تا آذر ماه حقوق کارگران پروفیل ساوه به روز شود.

۱۳۹۳: اعتصاب صنفی ۵ هزار کارگر معدن سنگ آهن بافق یک ماهه شد

شرکت‌های پیمان کاری - قراردادهای موقت

تا قبل از ایجاد و گسترش شرکت‌های پیمانکاری، بنگاه‌های اقتصادی موظف بودند برای کارهایی که ماهیت دائمی دارند نیروی کار را به صورت رسمی به استخدام در آورده‌اند. در ایران تا سال‌های ۱۳۷۰ حتی اگر یک کارگر یا کارمند ۴ سال مداوم قرار داد با کارفرما را تمدید می‌کرد به عنوان کارگر رسمی شناخته می‌شد. اما با گسترش بازار جهانی و با پدیده‌ای به نام جهانی سازی از حدود بیست و اندی سال پیش دیگر قراردادهای رسمی و دائمی به عنوان قراردادهای غیر سودآور به حساب آمد. زیرا که در این قراردادهای رسمی و دائمی هر موسسه اقتصادی موظف بود که حق بیمه و سنوات را به طور کامل و مطابق حقوق ثبت شده بپردازد و هم چنین اخراج یا قطع همکاری امری ساده نبود. و به این ترتیب گونه‌ای امنیت شغلی برای پرسنل و افراد مشغول به کار در آن موسسه اقتصادی وجود داشت.

طمع کاری و حرص و آز سرمایه داران چه در سطح جهانی و چه در سطح کشور، انگیزه‌ای شد تا متخصصان نظام سرمایه داری تمام تلاش خود را به کار ببرند تا خودشان را از تعهدات پذیرفته شده در برابر نیروی کار خلاص کنند. یکی از این ترفند ها واگذاری بخش های مختلف تولیدی و خدماتی به شرکت های پیمان کاری بود تا حق و حقوق کارگران رسمی و سابقه دار را پامال کنند و آنان را با نیرو کار ارزان تر و جویای کار جدید جایگزین کنند.

به این ترتیب بود که موسسات اقتصادی بزرگ و کوچک به تدریج بخش های مختلف کارهای خود را به شرکت های پیمان کاری واگذار کردند. این شرکت های پیمان کاری که بیشتر وابستگان و معتمدان مدیران موسسات اقتصادی بودند.

دیگر یک کارفرما و یا یک موسسه معتبر اقتصادی طرف قرارداد نیروی کار یا حتی پرسنل متخصص قرار نداشت. بلکه شرکتی بود که بخشی از کار به او واگذار شده بود و آن شرکت برای مدتی کوتاه مسوولیت کار را بر عهده گرفته بود.

شرکت های پیمانکاری و یا افراد پیمانکار که به سادگی از این موسسه به آن موسسه می‌روند و به راحتی در بنگاه های اقتصادی جای خودشان را تعویض می‌کنند. با تمام پرسنل خود قراردادهای

۱۳۳۳: اعتصاب کارگران سرم سازی کرج

۱۳۹۳: اعتراض صنفی کارگران نیشکر هفت تپه در محوطه کارخانه به دلیل اجرایی نشدن طرح طبقه بندی مشاغل

۱۳۸۰: اعتصاب موفقیت آمیز کارگران اتحادیه بوشهر با حضور ۱۵۰۰ نفر حداقل مزد از ده ریال به ۲۵ ریال افزایش یافت. کارگران چیت ری موفق شدند چکی به مبلغ ۱۶۰ میلیون تومان به عنوان حقوق معوقه از بنیاد بگیرند. ۱۳۹۳: کارگران خدماتی بخش بارگیری و تخلیه بار ترمینال دو فرودگاه مهرآباد در اعتراض «دریافت حقوق ناعادلانه و افزایش ناچیز دستمزد در سال جدید» برای دومین بار طی یک ماه اخیر دست از کار کشیدند. کارگران معترض تحت استخدام چندین شرکت پیمانکاری طرف قرارداد با ایران ایر مشغول به کارند. این کارگران اعتراض خود را بر اساس ماده ۱۴۲ قانون کار، تحت چارچوب قانون می دانند.

در ماده ۱۴۲ قانون کار آمده است: در صورتی که اختلاف نظر در مورد مواد مختلف این قانون و یا پیمان های قبلی و یا هریک از موضوعات مورد درخواست طرفین برای انعقاد پیمان جدید، منجر به تعطیل کار ضمن حضور کارگر در کارگاه و یا کاهش عمدی تولید از سوی کارگران شود، هیات تشخیص موظف است براساس درخواست هریک از طرفین اختلاف و یا سازمانهای کارگری و کارفرمایی، موضوع اختلاف را سریعاً مورد رسیدگی قرار داده و اعلام نظر نماید

موقت یک ساله و یا شش ماهه و یا حتی یک ماهه امضا می کنند . قراردادهایی که هر زمان قابل فسخ است و پیمان کار هیچ گونه تعهدی برای امنیت شغلی و تداوم کار ندارد و فروشنده نیروی کار چه متخصص و یا غیرمتخصص تنها باید با چالپوسی و فداکاری و اثبات سودآور بودن برای پیمان کار شغل خود را حفظ کند.

مبارزات کارگران و زحمتکشان در سال های اخیر علیه قراردادهای موقت و شرکت های پیمان کاری ادامه داشته است در پتروشیمی های ماهشهر و تبریزی این مبارزات جنبه ی سراسری و پیگیری داشته است و در بسیاری موارد کارگران موفق شدند دست این شرکت ها را از بهره کشی بی وقفه از نیروی کار قطع کنند. اما این مبارزات با ایجاد تشکل های کارگری در موسسات اقتصادی می تواند به موفقیت های چشمگیری برسد. هم چنانکه امروزه نقش این شرکت ها در برخی موسسات تضعیف شده است و شرکت های بزرگ در برابر مبارزات تا حدودی تسلیم شده اند. تداوم این مبارزات با ایجاد تشکل های کارگری می تواند آینده ای بهتر را برای کارگران و زحمتکشان به همراه داشته باشد.

۱۳۵۲: کارگران ساختمانی حتا برای یک روز کار بیمه می شوند
۱۳۵۵: مقاله نامه مربوط به حداقل سن اشتغال به کار، از ۱۹ ژوئن ۱۹۷۶ لازم الاجرا شد.

۱۳۶۷: ۳۶ تن از کارگران قند و شکر شیروان بر اثر گاز گرفتگی مسموم و کشته شدند

۱۳۸۰: اعتصاب کارگران کارخانه تخته سه لایی به عدم دریافت حقوق و تعطیلی کارخانه

۱۳۹۳: تجمع ۵۰ کارگر قند اهواز مقابل بانک ملی ایران در اعتراض به عدم دریافت ۴۵ ماه حقوق و مزایا. کارخانه صنایع قند و تصفیه شکر اهواز از نیمه تابستان سال ۸۷ تا به امروز در تعطیلی کامل به سر می برد. بانکهای ملی و ملت، به عنوان مالکان کارخانه حدود ۴۵ ماه است علاوه بر پرداخت نکردن حقوق کارگران، کارخانه را بلاتکلیف و خط تولید آن را متوقف کرده اند.

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران پالایشگاه آبادان برای اضافه دستمزد با موفقیت به پایان رسید و دستمزد از ۲۴ ریال به ۳۸ ریال افزایش یافت.

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران نفت

۱۳۲۸: اعتصاب کارگران اصفهان به دلیل نگرقتن دستمزد

۱۳۷۹: اجتماع کارگران کفش ملی در اعتراض به سوءمدیریت وعدم دریافت حقوق و مزایا

۱۳۷۹: تحصن کارگران بیکار شده کارخانه شهید رجایی در مقابل استانداری مازندران به علت عدم دریافت حقوق و مزایا و تعطیلی کارخانه
۱۳۹۳: اعلام آمادگی بانک ملی برای پرداخت مطالبات کارگران قند اهواز در پی اعتراض روز گذشته. کل مطالبات کارگران کارخانه قند اهواز حدود دو میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان است که باید طی دو روز باقیمانده بانک ملی با توافق بانک ملت (یکی دیگر از سهام داران کارخانه قند) به حساب کارگران واریز شود.

خاطرات یدالله خسروشاهی

سال ۴۸ یداله خسروشاهی نماینده کارگران شرکت نفت تهران شده بود. او می گفت: یکی از کارگرهای پالایشگاه آمد و یک نامه ای به ما داد. نوشته بود «خواست زحمتکشان نفت»

یک نامه مفصل بود با یک مشت خواسته. آقای خرم نیا کسی بود که در پالایشگاه آبادان در سال ۴۶ شاه می خواست بیاد بازدید از توی کارگاه مرکزی که می خواهد رد بشود این جلوی شاه را می گیرد (کارگر تراشکار) می گوید: «این خط کشی ها را دیروز کردند. این لباس کار را دیروز دادند تو بروی از ما می گیرند. ما مشکلات زیاد داریم. بهداشت و درمان خودم هم ناراحتی معده دارم»

بعد هم می گوید «حالا که تو بری ما را ساواک می برد زندان.» او را کاری نکردند ولی منتقل کردند تهران. این فرد نامه را داد به من. ما خواندیم و گفتم لااقل بگذار حکم بیاد تازه شروع کنم. بعد هم این نامه را هر کسی بخواند می گوید اینها چپ هستند. گفت "همین هست که هست. اینجا جوجه را آخر پائیز نمی شمردن اول می شمردن" گفتم اگر بگویم نه میگوید من جا زدم. گفتم چکار کنیم؟! توی همان جمع با بچه ها صحبت کردیم. به این نتیجه رسیدیم که ببریم و بدهیم تا سایر نماینده ها هم امضا کنند. و با امضای سایر نماینده ها ببریم و به وزارت نفت و کار بدهیم. و حتی ساواک رفتیم و یک عده ای امضا نکردند ولی ۴-۵ نفر امضا کردند. بردیم پست کردیم برای وزارت کار و نفت و ساواک. چند وقت بعد ساواک شهر ری ما را خواست و گفت «این چیه؟»

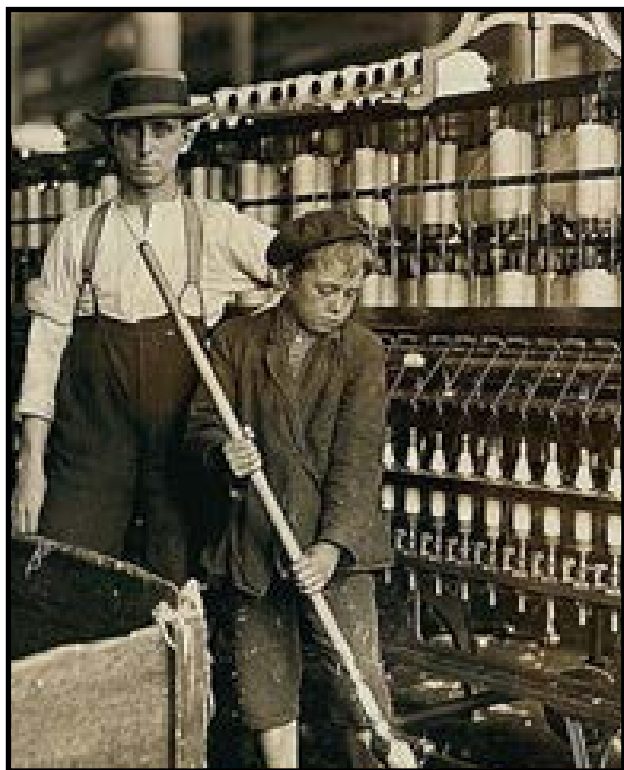
یعنی چی به جای کارگران نفت نوشته ای زحمتکشان نفت؟ گفتم خب زحمت می کشند؟ گفت «خودت را به اون راه می زنی یا اینکه میفهمی زحمتکشان یعنی چه؟» گفتم «یعنی کسی که زحمت می کشد» گفت «این نامه چیه؟»

گفتم «من چپ و راستش را نمی دانم. کارگرها این را نوشتند دادند به من و گفتند برو بفرست برای اینها.»

به نقل از خاطرات یداله خسروشاهی

تو را بازگشتی نیست.
از درب های بازداشته شده ای که تو را می خوانند و منتظرند
به درون که می روی، بدرود می گویم
به چند پیشیز در روز به کارت می گمارند؟
چندین و چند پاپاسی
عوض چشمان خواب آلوده و انگشتان ات می دهند؟

بدرود می گویم، چرا که می دانم تو را از مچ دست گرفته اند
روز به روز در تیرگی و سکوت،
قطره قطره خون رگ هایات را می مکند
و تو پیش از جوانی پیر می شوی.
تو را بازگشتی نیست.

کارل سندبرگ
ترجمہ: م. ج

۱۳۷۶: کشته شدن ده ها کارگر در اثر انفجار معدن زغال سنگ البرز غربی در رودبار

۱۳۹۳: تجمع کارگران قند اهواز این بار مقابل ساختمان مرکزی بانک ملت (سپاهمدار دیگر کارخانه)

۱۳۹۳: اعتصاب کارکنان حمل و نقل دریایی فرانسه

۱۳۹۳: تجمع کارگران سیمان آبیک در محوطه کارخانه در اعتراض به دستمزدها
۱۳۹۳: عدم پرداخت حقوق کارگران شهرداری منطقه یک اهواز از اسفند ماه سال گذشته، تجمع اعتراضی و دستگیری تعدادی از کارگران

زنان روستایی

روستاییان در مورد مساله ناموس و بچه سخت متعصب هستند. روی این حساب رابطه زن و مرد خیلی محدود است. در مدرسه اگر معلم اسم مادر و خواهر بچه را بپرسد سرخ می شود و چیزی نمی گوید. این را از پدر و روستاییان دیگر اخذ کرده که گفتن اسم خواهر و زن و مادر کار خوبی نیست. داماد عروستش را بار اول در حجله می بیند. اتفاق افتاده که به خاطر یک نگاه چپ به زن یکی دعوا مرافعه در می گیرد. اما با وجود این زنان و حتی دختران روستایی پرکارترین مردمند. آنها در مزرعها ها کار می کنند و حرف در نمی آید. دوشیدن گاو و گوسفندها و جابه جا کردن سرگین و قالاخ سازی بر عهده زنان و دختران است. در دو کلمه خلاصه کنم همه حرفهای خوش و شیرین در باره عشقبازی های عجیب و غریب روستایی در شبهای مهتاب و کنار جوی های روان گفته می شود خیالبافی شاعرانه ای بیش نیست. رابطه زن و مرد روستایی بر پایه احتمال خیانت زن و ناقص العقل بودنش، تحقیر شدنش و خدمتگزار بودنش گذاشته شده است... زن روستا نباید در انتظار مردم به حمام برود که چشم نامحرم بر وی نیفتد. او باید در خانه از مردش بترسد و خود را زیر دست او بداند و به مردش این حق را بدهد که کتکش بزند و از خانه بیرونش کند. اما او حق ندارد برگردد به خانه پدرش و گلایه کند. باید تحمل کند و ثابت کند که زن خوب و نجیبی است، فحش و کتک شوهر لازم و واجب است تا زن در خانه بند شود. صاحب نان و زندگی شود و بچه لوس بار نیاورد. دختر هم که پا به سن دو سه سالگی گذاشت باید چادر سر کند و رو بگیرد و از نامحرم پرهیز کند. جلوی پدر و برادرهایش بلند شود. پیش از آنها دست به غذا نبرد و نماز و روزه به جا آورد خلاصه تقلید ننه اش را بکند.

کندو کاو در مسایل تربیتی ایران صمد بهرنگی

۱۳۷۶: تصویب طرح بازنشستگی زنان کارگر مشمول تامین اجتماعی با ۲۰ سال سابقه و ۴۲ سال سن
 اخراج ۱۵۰ کارگر کارخانه جنرال با بیش از ۲۰ سال سابقه ی کار
 ۱۳۹۳: پایان موفقیت آمیز اعتراض صنفی کارگران معدن سنگ آهن بافق.
 مصوبه هیات دولت مبنی بر لغو واگذاری ۵/۲۸ درصد از سهام معدن سنگ آهن مرکزی بافق به بخش خصوصی را در اختیار آنان قرار داد.

۱۳۸۹: انتشار اولین نشریه کارگری ایران با نام «اتفاق کارگران»
 ۱۳۸۰: اجتماع کارگران جامکو مقابل مجلس در اعتراض به حقوق معوقه

گزارش اعتصاب غذا در کارخانه ایران خودرو تیرماه ۱۳۸۷

۱۳۰۱: توقیف روزنامه حقیقت اولین روزنامه کارگری
۱۳۳۲: اعتصاب ۲۵ هزار نفری کوره پزخانه ها

یادداشتی از یک کارگر ایران خودرو: "سیستم اضافه کاری در جهت استثمار بیشتر کارگران و سود بیشتر کارفرما بهم ریخته است. بنا بود کارگران سه هفته تمام پشت سر هم شب کاری داشته باشند.

از صبح سکوت معنی داری تمام فضا سالن مونتاژ را اشغال کرده است. قرار است امروز کارگران به سالن غذاخوری نروند و از غذای کارخانه نخورند. دیروز خبر به مثابه یک بمب ساعتی سالن به سالن کارخانه را در نوردید. فردا اعتصاب غذاست. "اعلامیه شماره ۱" کارگران را برای رسیدن به خواسته‌هایشان دعوت به اعتصاب غذا می‌کرد.

از صبح زود نیروهای حراست کارخانه در لباس کار کارگران در سالن‌ها پرسه می‌زدند. زنگ استراحت و غذا زده شد. کارگران دست از کار کشیدند ولی هیچ کس به سالن غذاخوری نرفت. ۷۰۰ ظرف غذای آماده دست نخورد و سرد روی دست کارفرما باقی ماند.

آهنگ دلنواز هماهنگی و همبستگی می‌خواست از سینه‌ها بیرون آید به گوش جهانیان برساند که کارگران ایران خودرو به آخر

۱۳۸۲: اعتصاب کارگران کوره سوزان ۱۳۳۲ / تجمع کارگران کوره پزخانه محمود آباد
۱۳۹۳: اعتصاب، راهپیمایی و تجمعات اعتراضی کارگران کارخانه یک و یک و بازداشت ۱۰ کارگر

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۳: اعتراض کارگران قندکپریزک نسبت به گران بودن نان و گوشت
۱۳۹۳: با آزاد شدن تمام نمایندگان کارگران کارخانه یک ویک در روز یک
شنبه هشتم تیرماه، کارگران به سرکارشان بازگشتند

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران نساجی به علت عدم اجرای قانون کار

خط رسیده‌اند. دیگر تحمل آن همه فشار و تحمیق و تحقیر را ندارند. دیگر نمی‌خواهند شاهد مرگ کارگری در پای دستگاه‌های تولید باشند. که از شدت کار جان خود را از دست داده‌اند. انگار که یاد و خاطره کیوان و... و... در فضای سالن‌ها پرواز می‌کرد. و بوسه به گونه‌های برافروخته شان می‌زد.

وقتی خبر به همه سالن‌ها رسید، بقیه کارگران هم اعلام کردند که به آنها خواهند پیوست. ساعت استراحت که تمام شد کارگران با آنکه گرسنه بودند کار را شروع کردند. تعدادی از مدیران به سالن آمدند تا با کارگران صحبت کنند. خواسته‌ها مشخص بود: برگشت شب کاری‌ها به حالت قبل و لغو اضافه کاری اجباری روزهای جمعه.

با ادامه اعتصاب، صبح سه شنبه مدیران قبول کردند که شیف‌ها را به حالت قبل برگردانند. اولین عقب نشینی مدیران شروع شد...

باز خبرها دهان به دهان از کنار گوش کارگران این پیام را می‌داد که اگر روز چهارشنبه پاسخ صریحی از طرف مدیریت به خواسته‌های آنها داده نشود. سوار سرویس‌ها نخواهند شد.

باز خبر دهان به دهان گشت. ۵ شنبه کارگران سوار سرویس‌ها نشدند. سر چهارراه ایران خودرو نیروی‌های لباس شخصی ایستاده بودند...

یک روز اعتصاب غذای کارگران ایران خودرو به سه روز کشید. نشریات از انعکاس کامل اعتصاب خودداری کردند. امید و نشاط در ذره ذره وجود ۱۱۰۰۰ کارگر موج می‌زد همگی به همدیگر آفرین می‌گفتند. هزینه داده بودند.

یک اخراجی و ۱۲۸ احضار و تعهد و ... ولی مهم نبود. هر کارگری می‌داند که برای رسیدن به زندگی شرافتمندانه تر باید هزینه پردازد.

تاریخچه اولین نشریه کارگری ایران

سه سال پس از تاسیس اولین سندیکای کارگری در ایران، اولین نشریه کارگری را به نام «اتفاق کارگران» در تاریخ ۵ تیر ۱۲۸۹ خورشیدی (مطابق با ۲۷ ژوئن ۱۹۱۰) منتشر شد که پنج شماره از آن انتشار یافت. کارگران صنعت چاپ و مطبوعات ایران، که بنا بر کار و حرفه خویش با کتاب و روزنامه سر و کار داشتند، اولین سندیکای کارگری در ایران را ایجاد کردند.

شخصی به نام محمد پروانه از کارگران صنعت چاپ به همراه تعدادی از رفقای کارگر خویش در سال ۱۲۸۵/۱۹۰۶ و در اوج جنبش مشروطیت این سندیکا را تاسیس نمود.

در اولین شماره اتفاق در مطلبی تحت عنوان «غفلت از حال رنجبران ایرانی» که به جای لغت کارگران از کلمه «عملجات» استفاده شده است، می خوانیم: «با این حال در مملکت ایران به هیچ وجه حقوق رنجبران معلوم نیست.

هنوز در این مدت هیچ روزنامه یک سطر از حقوق عملجات ننوشته است، هیچ ناطقی از حقوق عملجات کلمه به زبان نیاورده است، در هیچ حوزه و انجمنی از حقوق عملجات مذاکره نشده است، در هیچ کابینه اسم عملجات برده نشده است، هنوز کسی نگفت چرا عملجات ایرانی باید ۱۴ ساعت کار کنند، هنوز کسی نگفت چرا عملجات ایرانی باید برای یک جزئی حقوق سه ماه در عدلیه بروند، هنوز کسی نگفت چرا عملجات ایرانی باید عوض حقوق کتک بخورند.»

کارگران چاپخانه ها در همان اولین شماره نشریه «اتفاق کارگران» مجموعه خواست های خود را در ۱۴ ماده به اطلاع عموم می رسانند که شامل، حداکثر ۹ ساعت کار روزانه، درخواست حداقل سه تومان حقوق ماهانه به همراه درخواست افزایش حقوق، پرداخت خسارت به کارگران اخراج شده، درخواست یک روز تعطیل در هفته، دریافت حقوق حین مرخصی استعلاجی، پرداخت خسارت به کارگران آسیب دیده، تعیین مبلغی برای خانواده کارگران فوت شده، پرداخت یک و نیم برابر به کارگران شب کار می شد.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

روز صنعت و معدن

۱۳۵۴: اعتصاب کارگران خونین نساجی شاهی

۱۳۳۶: ادامه ی اعتصاب کارگران کوره پز خانه

۱۳۹۳: پایان اعتراض صنفی کارگران پیمانی پارس جنوبی (عسلویه) در پی

وعده دریافت حقوق و مزایای معوقه ۱۴ ماه

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران نفت آبادان ۶هزار نفر

مقاله نامه ۹۸ حق تشکل و مذاکره دسته جمعی

کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار، که بنا به دعوت هیات مدیره دفتر بین المللی کار، سی و دومین اجلاس خود را در تاریخ ۸ ژوئن ۱۹۴۹ در ژنو برگزار کرد، پس از بحث در باره تصویب پیشنهادهای مختلف ارائه شده در خصوص اجرای اصول حق تشکل و مذاکره دست جمعی به عنوان چهارمین موضوع دستور کار اجلاس و پس از تصویب آن که پیشنهادهای ارایه شده به صورت یک مقاله نامه بین المللی درآید، در روز اول ژوئیه سال ۱۹۴۹ مقاله نامه ذیل را تحت عنوان "مقاله نامه حق تشکل و مذاکره دست جمعی" تصویب کرد.

ماده ۱

۱- کارگران باید در برابر اقدامات ضد سندیکایی و تبعیض آمیز در خصوص اشتغال، از حمایت کافی برخوردار باشند.

۲- حمایت از کارگران در برابر اقدامات ضد سندیکایی بویژه باید بندهای زیر را در برگیرد:

الف) شرط استخدام کارگران به عدم عضویت در سندیکاهای کارگری یا به استعفا از آنها؛

۱۳۵۴: کارخانه نوکار بندرعباس برای افزایش دستمزد.
۱۳۸۰: اجتماع کارگران پشم بافی کشمیر کرمانشاه در اعتراض به رای هیات تشخیص اداره کار مبنی بر اخراج کارگران

روز قلم

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران آبادان کشته شدن ۵ کارگر و زخمی شدن ۱۲۵ نفر

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران قند کرج

۱۳۳۳: اعتصاب کارگران کفاش تهران ۴۰ هزار نفر

۱۳۲۸: اعتصاب کارگران چوب بری تمیشان مازندران و تحصن سه روزه در

تلگراف خانه

۱۳۳۲: توافق میان وزارت کار با نمایندگان اعتصابی کوره پز خانه مبنی بر

افزایش دستمزد ۲۵ درصدی

۱۳۹۳: آغاز اعتصاب ۱۴۰۰ کارگر معدن زغال سنگ البرز شرقی در اعتراض به

خصوصی سازی

ب) اخراج کارگران یا ایجاد مزاحمت برای آنان به هر وسیله، به علت عضویت در سندیکاهای کارگری یا به علت شرکت در فعالیت های تشکیلاتی سندیکایی در غیر ساعت های کار یا حتی در صورت موافقت کارفرما در زمان کار.

ماده ۲

۱- سندیکاهای کارگری و کارفرمایی باید در مقابل هرگونه اقدام مداخله گرانه در تشکیلات و فعالیت امور اداری آنها از سوی اعضاء و یا نمایندگان طرف مقابل چه به صورت مستقیم و یا غیر مستقیم کاملاً مصون باشند؛

۲- تحریک به منظور ایجاد سندیکاهای کارگری دیگر که تحت نفوذ کارفرما یا اتحادیه های کارفرمایان باشند یا پشتیبانی از سندیکاهای کارگری با اتکا به کمک های مالی یا هر شیوه دیگر با این هدف که سندیکا های کارگری تحت نظارت کارفرما یا اتحادیه کارفرمایان قرار گیرند، از جمله اقداماتی است که بویژه بر اساس مفاد این ماده اقدام مداخله گرایانه تلقی می شود.

ماده ۳

در صورت لزوم باید نهادهایی تاسیس شود که متناسب با اوضاع و شرایط هر کشوری آزادی سندیکاها و احترام به حقوق سندیکایی را براساس مفاد تصریح شده در ماده های ۲۰۱ این مقاوله نامه، تامین کند.

ماده ۴

در صورت لزوم و با توجه به شرایط داخلی هر کشور، باید تدابیری اتخاذ شود که کارفرمایان و سندیکاهای کارفرمایی از یک طرف و سندیکاهای کارگری از طرف دیگر به توسعه و استفاده بیش تر از روش های مبادله آزادانه قراردادهای دسته جمعی تشویق شوند و بدین وسیله شرایط کار را بین خود تنظیم کنند.

دشمن‌ات را بشناس

بشناس دشمن‌ات را
او را با رنگ پوست تو کاری نیست
به شرط اینکه برای او کار کنی
و هنوز تو می‌کنی!

او را به سهم و درآمد تو کاری نیست
مشروط به اینکه سود بیشتری برایش حاصل کنی
و هنوز تو می‌کنی!

اهمیتی نمی‌دهد چه کسانی در طبقات بالا دست، خانه دارند
به شرط اینکه صاحب خانه او باشد
و در تقلائی هنوز!

اجازه می‌دهد بر ضدش هجویه نویسی کنی
مشروط به اینکه علیه اش اقدامی نکنی
و می‌نویسی هنوز!

زیر اعلامیه‌های بشردوستانه را امضا می‌زند
گرچه باور دارد ارزش ماشین آلات بیش از انسان هاست.
با او وارد معامله می‌شوی، به ریش‌ات می‌خندد و شکست‌ات
می‌دهد؛

با او رقابت می‌کنی، نابودت می‌کند.
از آن پیشتر که مالکیت خصوصی اش را از دست دهد
دنیا را به خاک و خون می‌کشانند.
پس هم‌اکنون سرمایه‌داری را در هم کوبید!

در آن هنگام که رهایی یافتید
و جامعه اشتراکی را بنیان نهادید
به یاد آورید دشمن را
کسی که دروغ‌گوست، در درون شماست.

کارل سندبرگ
ترجمه: م.ج

۱۳۹۳: تجمع ۱۰۰ کارگر ذوب آهن فولاد زاگرس در مقابل اداره کل تعاون،
کار و رفاه اجتماعی سندج در اعتراض به انحلال غیر قانونی کارخانه

روز بیستم تیرماه ۱۳۲۱ عده ای از کارگران کارخانه زاینده رود می روند سراغ تقی فداکار و در مورد شرایط حاکم بر آن کارخانه مذاکره می کنند. فداکار هم توصیه می کند که روز بعد همه دست از کار بکشند و از او دعوت کنند تا برود به آن کارخانه. آنان هم همین کار را کردند.

بعد از ظهر همان روز تقی فداکار هم آمد کارخانه و برای کارگران سخنرانی کرد. از کارگران خواست تا ۴ نفر را به عنوان نماینده انتخاب کنند و برای کارگران کارخانه زاینده رود یک اتحادیه تشکیل بدهند. به تدریج کارگران سایر کارخانه ها هم اتحادیه های کارخانه ای خودشان را تشکیل دادند.

بعد از تشکیل شورای متحده کارگران در تهران، در سال ۱۳۲۱ و متعاقب آن در سال ۱۳۲۳ در اصفهان تقریباً همه کارگران کارخانه هاو کارگاه های سنتی که در شهر اصفهان دایر بودند، به این شورا پیوستند و نیروی بزرگی به وجود آوردند که در تاریخ ایران بی سابقه بود.

عزت الله باقری، «از وانان تا وین»

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۶: اعتصاب کارگران نفت مسجد سلیمان برای افزایش دستمزد
۱۳۹۳: آغاز تجمع دو روزه کارگران پروژه هتل نرگس رضوی در اعتراض به پرداخت نشدن ۶ ماه حقوق

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۲۳ تیر ۱۳۲۵

یکی از بزرگترین اعتصابات کارگران نفت، در اردیبهشت ۱۳۲۵ آغاز شد. حدود ده هزار نفر از کارگران و کارمندان شرکت نفت آغاچاری به مدت ۱۲ روز اعتصاب کردند. تقاضاهای کارگران اضافه دستمزد به میزان صددرصد، تهیه خواربار و آب یخ از طرف شرکت، دکتر و دارو و ماما برای کارگران و خانواده‌هایشان و همچنین پرداخت مزد برای روزهای جمعه بود.

مزد کارگران روزی ۱۲ الی ۱۴ ریال بود که این میزان برای تامین قوت لایموت هم کافی نبود. از بیم سرایت اعتصاب به سایر نقاط، خواسته‌های کارگران در روی کاغذ پذیرفته شد. در ۲۸ اردیبهشت، قانون کار تصویب شد و کمیسیون اعزامی از طرف دولت شرکت را محکوم به پرداخت حقوق ۱۳ روزه اعتصاب کارگران نمود. اما هم چنان حقوق جمعه پرداخت نمی‌شد. انگلیسی‌ها تحت این عنوان که اگر حقوق ایام جمعه را بپردازیم، در سال چندین میلیون لیره به کمپانی خسارت می‌رسد، از اجرای آن امتناع کردند و ۷۸ هزار کارمند و کارگر اعتصاب خود را در ۱۳ تیر آغاز کردند. کارکنان هندی نیز در این اعتصاب شرکت داشتند. زمینه‌های سرکوب این اعتصاب از روزهای قبل آغاز شد بود. جمعی افراد مسلح تحت عنوان افتتاح کلوپ عشایر و جشن نیمه شعبان با کارگران درگیر شدند. تیراندازی ۴ ساعت ادامه یافت و بیش از ۵۰ نفر از کارگران کشته و حدود ۱۷۳ نفر زخمی شدند.

به دنبال آن شهر توسط نیروهای نظامی اشغال شد. در پی مذاکره نمایندگان کارگران و دولت، معاون نخست‌وزیر نامه‌ای به شرکت نفت نوشت که در آن آمده بود شرکت موظف به اجرای ماده ۶ قانون کار است و در صورتی که کارفرما مزد روز جمعه را به کارگران نپردازند، باید مزد هفتگی او را طوری بپردازد که دستمزد شش روز کار معادل هفت روز باشد و حداقل دستمزد هم به حدی باشد که تامین هزینه زندگی کارگر و خانواده‌اش را بنماید.

در نتیجه این اعتصاب مزد کارگران که در اردیبهشت ماه از ۱۲ و ۱۴ ریال به ۳۰ و ۳۵ ریال افزایش یافته بود، پرداخت شد.

۱۳۲۱: عده‌ای از کارگران کارخانه زاینده‌رود می‌روند سراغ تقی فداکار و در مورد شرایط حاکم بر آن کارخانه مذاکره می‌کنند. فداکار هم توصیه می‌کند که روز بعد همه دست از کار بکشند و از او دعوت کنند تا برود به آن کارخانه. آنان هم همین کار را کردند. بعد از ظهر همان روز تقی فداکار هم آمد کارخانه و برای کارگران سخنرانی کرد. از کارگران خواست تا ۴ نفر را به عنوان نماینده انتخاب کنند و برای کارگران کارخانه زاینده‌رود یک اتحادیه تشکیل بدهند. به تدریج کارگران سایر کارخانه‌ها هم اتحادیه‌های کارخانه‌ای خودشان را تشکیل دادند. بعد از تشکیل شورای متحده کارگران در تهران، در سال ۱۳۲۱ و متعاقب آن در سال ۱۳۲۳ در اصفهان تقریباً همه کارگران کارخانه‌ها و کارگاه‌های سنتی که در شهر اصفهان دایر بودند، به این شورا پیوستند.

اعتصاب کارگران معدن زیراب

با ادامه وضع اسفناک کارگران معدن در روز ۲۷ تیر ۱۳۲۵ کمیته محلی و شورای شهر تصمیم گرفتند در صورتی که به تقاضای آنها ترتیب اثر داده نشود از حمل زغال جلوگیری کنند.

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران برای اجرای قانون کار

خواسته‌های آنان:

پرداخت حقوق معوقه
تهیه حمام برای کارگران
ارسال دارو برای جلوگیری از بیماری‌های همه گیر مانند مالاریا
تاسیس کلاس اکابر برای کارگران
تعمیر و تهیه ساختمان برای سکناي کارگران
جلوگیری از اجحاف و تعدی پیشه وران به کارگران

این بیانیه به امضای شورای متحده شهری و اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان معدن زیرآب است.

۱۳۲۵: هشتاد هزار کارگر مناطق نفت خیز خوزستان دست به اعتصاب زدند و خواستار اجرای کامل قانون کار شدند، کمپانی نفت با استفاده از تفنگداران روسای قبایل و عمال حکومت نظامی و ژاندارمری به کارگران بی‌سلاح حمله کردند و در جریان این یورش ۴۷ نفر از کارگران کشته و ۱۷ نفر زخمی گردیدند.

تجمع و اعتراض فعالان زیست محیطی کشور تیر ۸۵ در منطقه کلاردشت
مازندران به عدم رعایت مسائل زیست محیطی و حضور فعالان کارگران صنایع
خودرو سازی (پارس خودرو، سایپا، مالیکل سایپا) هجوم سرمایه به طبیعت

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

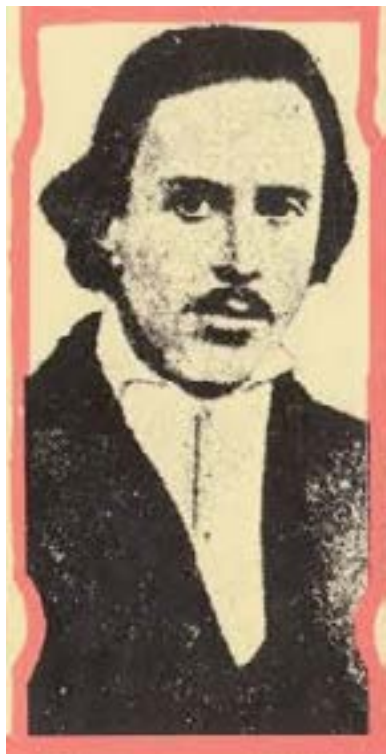
.....

.....

.....

۱۳۲۵: روز بهزیستی و تامین اجتماعی
نخستین لایحه کار را دولت ساعد در ۲۵ تیرماه ۱۳۲۳ و دومین را بیات در
۲۶ بهمن ۱۳۲۴ تقدیم مجلس کرد و آخرین توسط دولت قوام در مورخه
۲۹ اردیبهشت ۱۳۲۵ صورت گرفت. در این قانون مذاکره دسته جمعی
اتحادیه های کارگری به رسمیت شناخته شد. در ۱۸ فروردین ۱۳۲۵ در
جلسه ای که رهبران شورای متحده مرکزی با نخست وزیر قوام داشتند،
این مواد به تصویب رسید.

عشقی، شاعر مشروطه و مقتول استبداد

میرزاده عشقی، با نام
«سید محمدرضا کردستانی»
در ۲۰ آذرماه ۱۲۷۳ خورشیدی
زاده شد. او فقط ۳۱ سال
زندگی کرد.

عشقی از عارف، سعید
نفیسی و ملک الشعرا بهار
جوان تر بود اما با آنها
هم داستان بود. او به همراه
دوستانش در جمع های
روشنفکری شان، از سیاست
و تصمیم های دولتمردان آن
روزگار مثل مستوفی الممالک،
مشیرالدوله، وثوق الدوله،
فیروز و قوام السلطنه؛ و
همچنین از جهل و رخوت
مردم انتقاد می کردند و این
انتقادهای را به شعر در می
آورد.

دیدن اندوه، فقر بی درمان زنان و مردان کوچه و بازار، او را بر
آن می داشت تا بسراید:

هر گناهی، گادمی عمدا به عالم می کند
احتیاج است: آن که اسبابش فراهم می کند
احتیاج است: آن که زو طبع بشر، رم می کند
شادی یکساله را، یکروزه ماتم می کند

همه شعرهایش را آگاهانه در وزن و قالبی می سرود که خوش
خوان باشد و به راحتی در ذهن بماند. عمدا از کلمات ساده،
روزمهره و حتی کوچه و بازاری استفاده می کرد تا مردم عامه نیز
از آنان بهره مند شوند. مردم نیز اندک اندک شعرهایی را می

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۳: جمعی از کارگران پیمانکاری شاغل در فازهای ۱ تا ۷ منطقه انرژی پارس جنوبی در اعتراض به ادامه پرداخت نشدن ۱۴ ماه مطالبات مزدی و حقوقی خود برای دومین بار در مقابل ساختمان اداره روابط کار منطقه ویژه پارس جنوبی تجمع کردند.

۱۳۹۳: چهارمین تجمع کارگران زغال سنگ البرز شرقی در اعتراض به خصوصی سازی معدن

خواندند یا می شنیدند که برای نخستین بار، حرف دل آنها بود. شعرهایی که با زبانی ساده، حرف از گرانی، فقر، جهل، بی آبرویی دولت، نمایندگان ریاکار مجلس، سیاست های حيله گرانه انگلیس و عشق وطن می زد.

یکی از راه های ارتباط مستقیم میرزاده عشقی با مردم، «روزنامه قرن بیستم» بود که خودش منتشر می کرد. روزنامه ای صریح و تندرو و علیه قراردادهای ننگین خارجی و سیاست های غلط دولت ایران. عشقی در شماره سوم دوره قرن بیستم، منظومه اعتراض آمیز علیه قوام السلطنه را با نام «ای کلاه نمدی ها» نوشت و قبل از شروع قطعه، نوشت: «از اشخاصی که فرصت دارند استدعا می شود این ابیات را در قهوه خانه ها و گذرگاه های عمومی بخوانند تا مخاطبین ابیات مستحضر شوند.»

میرزاده عشقی در اول تیر ماه ۱۳۰۳ در اثر اصابت چند گلوله از پشت سر، جان داد.

ملک الشعرا بهار، در کنار سی هزار نفر دیگری که در تشیع جنازه بزرگ شاعر وطنی شرکت داشتند، شنید که مردم در ابتدا زمزمه وار و بعد بلند و بلندتر خواندند:

خاکم به سر، ز غصه به سر، خاک اگر کنم
خاک وطن که رفت، چه خاکی به سر کنم؟
من آن نیم که به مرگ طبیعی شوم هلاک
وین کاسه خون به بستر راحت هدر کنم

زندگی روستاییان عضو شرکت های سهامی دست آورد انقلاب سفید

در کتاب بررسی شرکت های سهامی زراعی چنین آمده است: به گفته سهامداران قبل از تشکیل شرکت تمامی اعضای خانواده کار می کرده اند و هر یک به نحوی در تولید شرکت داشته اند و به سهم خود درآمدی ایجاد می کرده اند. مثلاً زن در پرکردن چغندر، چیدن علفهای هرز زمین، برداشت محصول دوشیدن شیر و سایر کارهای مربوط به دام درخانه، پشم ریزی قالی بافی و غیره شرکت داشت.

کودکان چوپانی می کردند و علف برای دام ها گرد می آوردند. جوانان هم در کار کشاورزی به طور فعال دخالت می کردند. اکنون زنان کاملاً بیکار هستند کودکان و جوانان و حتی بزرگسالان هم به مقدار زیادی از کار کشاورزی بیکار شده اند.

از طرفی زنان از کارهایی مثل پشم ریزی و تهیه لبنیات و قالی بافی افتاده اند.

زنان هم اکنون نان هم نمی توانند بپزند زیرا در خانه های جدید تنور وجود ندارد. آنها مجبورند نان را از نانوائی بخرند. درحقیقت اکنون کار زنان روستا شبیه زنان خانه دار شهری است در حالی که کار زنان قبلاً کمک خرجی برای خانواده به حساب می آمد.

میزان مزدهای شرکت به ادعای شرکت به این ترتیب است:

کودکان کارگر روزی ۲۰ تا ۷۰ ریال، کارگرهای دیگر روزی ۸۰ و به ندرت ۱۳۰ ریال. دخترقالی باف روزی ۱۰ الی ۴۰ ریال بر اساس کارشان. کارگرزن هم در شرکت وجود ندارد.

سرآبیار روزی ۱۰۰ ریال و آبیاری روزی ۹۰ ریال این رقم ها را اولیا شرکت می دهند.

خود سهامداران میگویند که مزد شرکت اینچنین است. مزد کودک پسر ۳ تا ۵ تومان، مرد ۵ تا ۸ تومان، میرابها ۹ الی ۱۲ تومان و دختران قالی باف ۵ ال ۲ تومان.

اعتصاب کارگران آذربایجان قزوین ۱۳۳۲

"کارگران محصولات کارخانه بافندگی آذربایجان قزوین را توقیف کردند. چون اعتصاب ۳۳ روزه کارگران این کارخانه را وزارت کار قانونی شناخته و دستور پرداخت حقوق ایام اعتصاب را به کارفرماهای کارخانه ها صادر کرده بود، کارفرماها هم از پرداخت حقوق ایام اعتصاب کارگران خودداری کرده بودند با موافقت وزارت کار کارگران کارخانه مزبور محصولات کارخانه را توقیف کرده و از خروج آن جلوگیری کردند. صبح امروز دونفر از نمایندگان کارگران در وزارت کار حاضر شده و اظهار داشتند که چنانچه تا روز دوشنبه حقوق آنها پرداخت نشود کارگران به میزان مطالبات خود از محصولات کارخانه برداشت خواهند نمود."

روزنامه باختر امروز - ۲۰ مرداد ۱۳۳۲ - اوت ۱۹۵۲ شماره ۱۱۶۸

۱۳۵۳: کارخانه نساجی شماره ۲ شاهی یک اعتصاب ۱۲ ساعته رخ داد کارگران خواستار دریافت سود ویژه بودند. کارفرما می‌خواست به جای ۲۰ درصد ۱۸ درصد سود پرداخت کند. اما با اعتصاب توانستند کارفرما را مجبور کنند که مبلغ درخواستی کارگران را به عنوان سود ویژه پرداخت کند.

اجتماع کارگران کارخانه کبریت سازی میهن ۲۱ مرداد ۱۳۳۲

عده ای از کارگران زن و مرد کارخانه کبریت سازی میهن مقابل وزارت کار تحصن کردند و تقاضا داشتند که وزارت کار دستمزد آنها را از کارفرما بگیرد. باید اضافه نمود که کارخانه کبریت سازی به علت مجاورت با کارخانه دخانیات مدتی است که از طرف شهرداری بسته شده و کارگران آن بلا تکلیف به سر می برند.

در سال ۱۳۲۸ وزارت کار به کارفرمای کارخانه مزبور اطلاع داده بود که باید ظرف ۶ ماه کارخانه را به محل دیگری منتقل کند. بر اثر مساعی وزارت کار کارفرما تعهد کرد که تا به کار افتادن مجدد کارخانه هفته ای سه هزار ریال میان ۱۵۰ کارگر زن و مرد کارخانه سرشکن کند که به قرار اطلاع این هفته این کمک قطع شد و موجبات عصبانیت کارگران را فراهم کرد. کارگران که به این عمل کارفرما اعتراض کردند و پلیس به درخواست کارفرما چند نفر از کارگران را به عنوان اخلاک بازداشت کرد. مقارن ظهر هم عده ای از کارگران برای اطلاع و گزارش در وزارت کار حاضر شدند.

روزنامه باختر امروز

۱۳۹۳: پنجمین تجمع کارگران معدن البرز شرقی در اعتراض به خصوصی سازی ۴۲ هکتار از زمین های معدن البرز به مزایده گذاشته شده و به قیمت ۷۷ میلیارد تومان به شهرداری شاهرود واگذار شده است.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۳: اشغال کارخانه کبریت سازی توسط کارگران و درخواست پرداخت پاداش تولید اضافه

۱۳۸۱: تحصن کارگران قرقره زیبای تهران

۱۳۸۴: بستن جاده توسط کارگران زن پشم بافی آسیا

۱۳۹۳: در پی اعتراض کارگران، کارگران فاز ۱ تا ۷ عسلویه حقوق فروردین و اردیبهشت خود را دریافت کردند

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ریسباف اصفهان

۱۳۹۳: تجمع کارگران نیشکر هفت‌تپه در اعتراض به عدم دریافت یک ماه و نیم حقوق در محوطه کارخانه مقابل ساختمان امور اداری

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

میرزاده عشقی

در هفت آسمانم الا یک ستاره نیست
 نامی زمن به پرسنل این اداره نیست
 بی اعتنا به هیات کابینه فلک
 گردیده ام که پارتیم یک ستاره نیست
 عار آیدم من ار به فلک اعتنا کنم
 از من به چرخ جز به حقارت نظاره نیست
 کشتی ما فتاده به گرداب ای فلک
 یک ناخدا که تا بردش برکناره نیست
 بیچاره نیستم من و در فکر چاره ام
 بیچاره آن کسی است که در فکر چاره نیست
 من طفل انقلابم و جز در دهان من
 پستان خون ز دایه این گاهواره نیست.
 من عاشقم، گواه من این قلب چاک چاک
 در دست من جز این سند پاره پاره نیست.

طرح کارگران کارخانه جنرال موتورز ایران برای تشکیل شوراهادر کارخانه ۱۳۵۸

رفقای کارگر، همانطور که می دانید ما برای انتخاب نمایندگان واقعی خود در اینجا جمع شدیم.

مبارزات قهرمانانه خلق ایران علیه رژیم سلطنتی شاه خائن و اربابان آمریکایی اش و شرکت فعال و همه جانبه طبقات مختلف مردم در این مبارزه که با خون هزاران نفر از هموطنان مبارز ما آبیاری شد، باعث گشت که رژیم ارتجاعی ایران و اربابان آمریکایی اش دست به عقب نشینی بزنند. مردم مبارز ما با مبارزات خونین و خستگی ناپذیر خود اولین پیروزی خود را با فرار شاه خائن به دست آوردند.

مردم مبارز ما و طبقه کارگر در اولین قدم بسیاری از سازمانهای ضد خلقی و ضد کارگری را که در خدمت رژیم شاه خائن و سرمایه داران وابسته به امپریالیسم بود، در هم کوبید از جمله این سازمانها، سازمان ضد کارگری سازمان کارگران بود. سرمایه داران زالو صفت به کمک دولت حامی خود از انتخاب نمایندگان واقعی کارگران جلوگیری می کردند و عوامل دست نشانده و نوکر صفت خود را به عنوان نماینده کارگر و سندیکای کارگری جا می زدند. نمایندگان سندیکای کارخانه ما هم که اشخاصی مثل رضوانی، کریم خانی و سیامک بودند، نمایندگان واقعی ما نبودند. بلکه نمایندگان اخوان و اربابان آمریکاییش بودند. کار این نمایندگان دروغین سندیکا چیزی جز تامین منافع کارفرما و فریب دادن ما کارگران نبود. به همین دلیل ما هیچ گاه آنها را نماینده خود نمی دانستیم.

در شرایط کنونی به علت مبارزات قهرمانانه خلق ایران از جمله طبق کارگر از قدرت سرمایه داران و دولت پشتیبان آنها احتیاج به تشکیلات و سازمانهای کارگری دارند.

به همین دلیل ما آنجا جمع شدیم تا اولین قدم را در راه به وجود آوردن تشکیلات کارگری برداریم. ما اینجا جمع شدهایم تا شورای کارگران کارخانه خودمان را انتخاب کنیم. این شورا نماینده واقعی خواهد بود. وظایف شورای کارگران جنرال موتورز، عبارت است از:

۱۳۵۴: اعتصاب کارگران سیمان صوفیان

۱- دفاع از خواسته‌ها و منافع کارگران در مقابل کارفرما این شورا به نمایندگی از طرف کارگران بایستی خواسته‌ها و تصمیمات کارگران را به کارفرما بگوید و در جهت به دست آوردن این خواسته‌ها اقدام کند.

۲- جلوگیری از اخراج و بی کار کردن کارگران.

۳- جلوگیری از تعطیل کارخانه بدون پرداخت حقوق کارگران.

۴- به وجود آوردن و اداره صندوق اعتصاب کارگری.

تجربه به ما آموخته است که در مبارزات خود با کارفرما برای به دست آوردن حقوق خود که بیشتر مواقع به شکل اعتصاب است، ما احتیاج به صندوق اعتصاب داریم. این را نه تنها ما تجربه کردیم بلکه کارگران سایر کارخانه‌ها نیز به همین نتیجه رسیده‌اند. یکی از دلایل مقاومت قهرمانانه کارگران نفت در برابر مزدوران رژیم داشتن همین صندوق اعتصاب است. یکی از دلایل شکست ما در اعتصابات قبلی نداشتن صندوق اعتصاب بود.

این صندوق به این شکل به وجود می‌آید که هر کارگر ماهیانه مبلغی مثلاً ۵ تومان از حقوق خود را به این صندوق می‌دهد. در مواقعی که ما برای رسیدن به حقوق خود اعتصاب می‌کنیم و کارفرما برای به زانو درآوردن ما از پرداخت حقوق خودداری می‌کند، ما برای گذراندن زندگی خود و خانواده مان از پولی که در این صندوق جمع شده استفاده می‌کنیم تا بتوانیم اعتصاب را تا پیروزی ادامه دهیم.

۵- اداره شرکت تعاونی کارخانه، برای جلوگیری از هرگونه دزدی و سوء استفاده در شرکت تعاونی و در اختیار گذراندن محصولات مصرفی مورد نیاز کارگران و کارمندان و ارزانه‌ترین قیمت، اداره شرکت تعاونی بایستی در دست شورای کارگران.

۶- رسیدگی به وضع بیمه و بهداشت کارگران و محیط کار.

۷- نظارت بر آشپزخانه.

۸- همکاری و تماس گرفتن با شورای کارگران کارخانه‌های دیگر و کوشش برای درست کردن یک تشکیلات سراسری کارگران

ایران برای دفاع از منافع طبقه کارگر ایران.

۹- تدارک برگزاری و سازمان دادن کارگران برای شرکت در جشن‌های کارگر ملی و مذهبی.

۱۰- هماهنگ کردن مبارزات سیاسی اجتماعی کارگران جنرال موتورز با کارگران کارخانه‌های دیگر.

۱۱- هماهنگ کردن مبارزات سیاسی و اجتماعی کارگران جنرال موتورز با مبارزات طبقات دیگر مردم.

۱۲- ایجاد کتابخانه برای کارگران: یکی از دلایل عقب افتادن کارگران، نداشتن آگاهی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است. ما بایستی به هر وسیله که شده آگاهی سیاسی خود را بالا بریم تا بهتر بتوانیم منافع واقعی مان را درک کنیم و بفهمیم چه چیزی به نفع کارگر عمل می کند. یکی از راه‌های بالا بردن آگاهی، کتاب خواندن است. به همین دلیل ما بایستی کتابخانه داشته باشیم.

ما تا اینجا وظایف شورای کارگران را گفتیم. حالا بینیم این شورا چگونه انتخاب می شود و رابطه آن با کارگران چگونه باید باشد.

۱- نمایندگان این شورا بایستی از میان کارگران انتخاب شوند. یعنی ما نباید از سرپرست‌ها، فورمن‌ها، جنرال فورمن‌ها، مهندسین، کارمندان، و بازرسان نماینده انتخاب کنیم.

۲- همانطور که این نمایندگان را ما انتخاب می کنیم. در هر زمانی که تشخیص دادیم یک یا چند نفر از این نمایندگان منافع کارگر را فدای منافع سرمایه دار می کنند، می توانیم آن نماینده را برکنار و به جای آن کارگر دیگری را انتخاب کنیم.

۳- این شورا بایستی هر ۱۵ روز یک بار جلسه ای در نهارخوری تشکیل بدهد و تمام کارگران باید در آن شرکت کنند. خواست‌ها و مشکلاتمان را در این جلسات بررسی کرده و مورد بحث قرار می دهیم و تصمیمات با رای کارگران گرفته می شود.

۴- بدون مشورت با تمام کارگران این شورا حق ندارد سرخود تصمیمی بگیرد. تمام تصمیمات و اقدامات کارگران بایستی در جلسه عمومی که تمامی کارگران شرکت دارند، گرفته شود.

.....
.....
.....
.....

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران شمال
۱۳۵۹: لغو قانون سپیم کردن کارگران در منافع واحدهای صنعتی توسط شورای انقلاب
۱۳۹۳: در اعتراض به اخراج همکارانشان کارکنان شبکه حمل و نقل ریلی اسپانیا دو روز اعتصاب کردند
۱۳۹۳: کارگر نساجی کاشان در مقابل دفتر نماینده شهرشان تجمع کردند. مطالبه این کارگران دریافت حقوق معوقه، رسیدگی به وضعیت بازنشستگی پیش از موعد کارگران نساجی و پرداخت سنوات بازنشسته شدگان این کارخانه است.

.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: روز فرمان مشروطیت
۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ناهید اصفهان
۱۳۹۳: دست از کار کشیدن کارگران معدن همکار کرمان به دلیل پرداخت نشدن بموقع حقوق، پاداش‌های مقرر شده، سود ذغال سنگ

۱۳۶۸: اعتصاب کارگران مهستان در اعتراض به افزایش قیمت مواد غذایی

۵- حقوق و مزایای نمایندگان شورای کارگران جنرال موتورز را ما کارگران می دهیم.

کسی که بخواهد از منافع کارگر دفاع کند، نایستی از سرمایه دار حقوق بگیرد. این نمایندگان برای کارگران کار می کنند و به همین دلیل ما بایستی از نظر مالی این نمایندگان و خانواده آنها را تامین کنیم. یعنی هر چند نفر که انتخاب کردیم حقوق آنها را جمع می کنیم و حساب می کنیم سهم هر کارگر چقدر می شود.

۶- تعداد نمایندگان از ۷ نفر کمتر و از ۱۱ نفر بیشتر نباشد.

۷- نمایندگان انتخاب شده بایستی همیشه در کارخانه حضور داشته باشند، مگر وقتی که برای کارهای مربوط به کارگران مجبور باشند. از کارخانه خارج شوند.

۸- نمایندگان بایستی یک اتاق مخصوص به خود داشته باشند که کارگران هر وقت با آنها کار داشتند بتوانند به آنجا بروند. همچنین نمایندگان بایستی به طور مرتب در کارگاهها و سالنها باشند تا اگر کارگری کاری داشت با او صحبت کند.

۹- نمایندگان شورای کارگران بایستی از قبول و دریافت هرگونه پول، هدیه، مزایا، سودویژه پاداش، عیدی و غیره از کارفرما خودداری کنند. حقوق و مزایای نمایندگان را کارگران تامین می کنند.

۱۰- تمام کارگران کارخانه تا وقتی که این شورا خواستهها و منافع کارگر دنبال و اجرا کنند باید به طور متحد و یکپارچه از این نمایندگان و اقدامات حمایت و پشتیبانی کنند.

پیغام/امروز دوشنبه ۱۵ مرداد ۱۳۹۴

۱۳۳۲: اعتصاب و تظاهرات کارگران ریسندگی اهواز
۱۳۹۳: تجمع کارگران فولاد زاگرس در مقابل مجلس در اعتراض به معرفی
۳۵ نفر از همکارانشان برای دریافت بیمه بیکاری و نگرانی از تصمیم این حکم به
سایر کارگران. ابتدا در مقابل ساختمان وزارت کار تجمع کرده بودند که پس
از بی نتیجه ماندن این تجمع، به بهارستان رفتند. صنایع فولاد زاگرس تا مرداد
سال ۹۱ فعالیت داشته، اما از آن زمان به بعد به بهانه تعمیرات فعالیت خود
را متوقف کرده است. ۸۰ درصد تعمیرات این کارخانه تا پایان سال ۹۱ انجام
شده اما کارفرما هنوز فعالیت کارخانه را از سر نگرفته است.
فولاد زاگرس ۷۰ نفر از کارگران خود را در آبان سال ۹۱ اخراج کرد. پس از
آن هم در تیر سال ۹۲ اقدام به اخراج ۲۳۵ نفر دیگر از کارگران خود کرد.

قانون کار

نخستین اداره دولتی در ارتباط با امور کارگری در سال ۱۳۱۴ به نام اداره کل صنعت و معادن تشکیل شد.

این اداره «نظامنامه کارخانجات و موسسات صنعتی» را تهیه و در تاریخ ۱۹ مرداد ۱۳۱۵ به تصویب هیئت وزیران رسانید.

در این نظامنامه که شامل ۶۹ ماده بود، مقرراتی درباره شرایط تاسیس کارخانه، ضوابط فنی و بهداشتی کارخانه و نیز شرایط مربوط به ایمنی و سلامت (کارگران) و نیز چگونگی نظارت «اداره کل صنعت و معادن» پیش‌بینی شده بود.

هر چند این نظامنامه بیشتر ناظر به مقررات ایمنی و نیز نوعی بیمه کارگران در زمینه حوادث ناشی از کار، از کار افتادگی و فوت در حین کار بود، در مواردی هم به مقررات کار پرداخته بود، از جمله ممنوعیت فعالیت جمعی و اعتصاب بود که برابر ماده ۴۷ نظامنامه «مزدور باید از دسته‌بندی و مواضعه و کارهایی که موجب اختلال امور کارخانه و پیشرفت کار شود خودداری نماید...» و برای تخلف از این دستور، مجازات حبس و غرامت پیش‌بینی شده بود.

در یکی دو ماده، برای کارگران زن (زنان باردار و شیرده موضوع مواد ۲۱ و ۲۲) و نیز کارگران بیمار (ماده ۳۶) مقرراتی حمایتی منظور شده بود.

۱۳۱۴: تصویب «نظامنامه کارخانجات و موسسات صنعتی» که توسط اداره کل صنعت و معادن تهیه شده بود.

اعتراض کارگران شهرداری به قراردادهای موقت کار ۱۳۹۳

ظهر ۲۲ مرداد کارگران سازمان پایانه های شهرداری تهران بنا به خواست مسئولان شهرداری برای پیگیری مطالبات صنفی تجمع خود را به محل ساختمان پایانه ها در خیابان عباس آباد منتقل کردند. مسئولان سازمان پایانه های مسافری شهرداری تهران با خواسته های کارگران معترض مبنی بر تامین امنیت شغلی آنها موافقت کردند اما راضی به لغو قرارداد پیمانکار و انعقاد قرارداد مستقیم با کارگران نشدند.

براساس توافقاتی که در این جلسه انجام شده است، قرار است متن قراردادهای پیمانکاری جدید بصورت یکساله تنظیم شود و مبلغ دستمزدی که کارگران پیش از این از سازمان پایانه ها دریافت می کردند در قرارداد پیمانی نیز بدون تغییر باقی بماند.

به دنبال تصمیم اخیر مسئولان این سازمان قرار بود تا حدود ۱۵۰ نفر از کارگران نگهبانی و حفاظت فیزیکی شاغل در پایانه های مسافری شهرداری تهران با امضاء قراردادی ۸۹ روزه به استخدام یک شرکت پیمانکاری تامین نیروی انسانی درآیند که باعث تشویش آنان شده بود.

پایین بودن میزان دستمزدهایی که در قرارداد ۸۹ روزه پیمانکار تعیین شده بود از دیگر دلایل اعتراض صنفی کارگران و تجمع در مقابل ساختمان شهرداری و شورای شهر بود.

۱۳۹۳: تجمع کارگران سازمان پایانه های شهرداری تهران در مقابل ساختمان شهرداری و شورای شهر تهران در خیابان بهشت.

کارگران دخانیات ۱۳۳۲

از ساعت ۸ صبح کارگران دخانیات برای پشتیبانی از کارگران زندانی دست به اعتصاب زدند. ماموران انتظامی بلافاصله بعد از اعتصاب برای برقراری نظم اطراف کارخانه را گرفتند. کارخانه دخانیات از کار افتاد و اولیا دخانیات به فرمانداری نظامی جریان اعتصاب را اطلاع دادند.

کارگران اظهارداشتند که اکنون چند هفته ای است که پرونده ۵۶ کارگر که در اعتصاب قبلی بازداشت شده بودند به کمیسیون امنیت اجتماعی ارجاع شده و تا کنون به کار آنها رسیدگی نکرده

اند و اکنون ۵۰ ساعت است که آنها برای تسریع در رسیدگی به کار خود دست به اعتصاب غذا زده اند و به قرار اطلاع ۳ نفر از آنها حالشان وخیم شده و به بهداری منتقل شده اند.

پس از مذاکراتی که کارگران با ماموران فرمانداری نظامی نموده اند اظهار داشتند که اگر امروز کمیسیون به کار آنها رسیدگی نکند دست از اعتصاب برند خواهند داشت. در ساعت ده و نیم سه نفر از نمایندگان کارگران برای اطلاع از نتیجه کار به اتفاق نماینده فرمانداری نظامی به فرمانداری تهران رفتند و پس از اعلام نتیجه کار کمیسیون به کارگران اطلاع داده شد که دست از اعتصاب بردارند. ساعت دو نیم بعد از ظهر عده ای از کارگران دخانیات و خانواده شان در تلگرافخانه متحصن شدند. کمیسیون امنیت اجتماعی رسیدگی به پرونده کارگران دخانیات و سیلو را خاتمه داد. ۱۶ نفر به تبعید و ده نفر را به شش ماه حبس و بقیه را تبرئه کرد.

روزنامه باختر امروز

۱۳۹۳: تجمع حدود ۸۰ نفر از کارگران نورد و لوله صفا در مقابل شعبه تامین اجتماعی در شهرستان ساوه به دلیل عقب افتادن دوماه حقوق و نداشتن بیمه در طی ۱۴ ماه گذشته

اولین اعتصاب کارگران برق

حیدر عمو اوغلی در سال ۱۲۸۶ اتحادیه کارکنان تراموای تهران را تشکیل داد و اولین اعتصاب کارگران برق در سال فوق به وسیله او رهبری می‌شود. این اعتصاب برای خواسته‌های یک روز تعطیل در هفته، لباس کار، کمک به کارگرانی که موقع کار علیل می‌شوند، بر پا شده بود.

(نقل از روزنامه حبل‌المتین شماره ۸۷، ۲۵ مرداد ۱۲۸۶ برابر با هفدهم/اوت ۱۹۰۷)

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ناهید اصفهان
۱۳۸۰: اعتصاب کارگران نساجی بارش اصفهان و بستن جاده تهران برای دریافت حقوق معوقه
۱۳۹۳: در پی اعتراض روز پنجشنبه حدود ۸۰ نفر از کارگران نورد و لوله صفا در مقابل شعبه تامین اجتماعی در شهرستان ساوه: صبح امروز کارگزینی کارخانه از تمدید دفترچه‌های درمانی کارگران اطلاع داد.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۹۳: دوازدهمین روز از اعتراض صنفی کارگران کارخانه نی شکر هفت تپه، کارگران این واحد همچنان در اعتراض به بی‌توجهی مدیران مجتمع کشت و صنعت نی شکر هفت تپه به مطالباتشان دست از کار کشیده و در مقابل ساختمان امور اداری این واحد تولیدی به تجمع خود ادامه داده اند باخواسـت دریافت حقوق معوقه (ماه‌های خرداد و تیر) و بازنگری در طرح طبقه بندی مشاغل هستند.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۳۲: کودتای نظامی علیه دولت دکتر مصدق
۱۳۹۳: ادامه اعتصاب ۵۰۰۰ کارگر معدن سنگ آهن بافق در اعتراض به بازداشت ۲ تن از همکاران شان و تلاش ناکام پلیس برای بازداشت ۱۶ کارگر دیگر

کلاه نمدی ها

خطاب به کلانمدی ها: «از اشخاصی که فرصت دارند استدعا می شود این ابیات را در قهوه خانه ها و گذرگاه های عمومی بخوانند تا مخاطبین ابیات متحضر شوند.»

عشقی شماره سوم نشریه «قرن بیستم»

شهر فرنگ است ای کلانمدیها
موقع جنگ است ای کلانمدیها!
خصم که از رو نمی رود ، تو ببین روش
آهن و سنگ است ای کلانمدیها
بنده قلم دستم است و دست شماها
بیل و کلنگ است، ای کلانمدیها
زور بیارید ای کلانمدیها
دست درآرید ای کلانمدیها
رو بگو این نکته ، بر عوام نماها
کله تراشیده ها، سه چاک قباها
حق شما را کنند ضایع و پامال
گر که نباشد قیام و کوشش ماها
کوشش ماها، در پی حقوق شماهاست
به که به ماها ، کمک کنید شماها
دست درآرید ای کلانمدیها
از چه کنارید ای کلانمدیها
باد صبا ! رو بگو به مردم میدان
ما و شما راست، نام ملت ایران
مال شما را برد وزیر، شد اردزد
دزد سیاستمدار دوره ی ساسان
فرق من و تو، کلاه زرد و سیاهست
هیچ شماها ز مردم خیابان:
دست در آریـد ای کلانمدیها
فرق ندارید ای کلانمدیها
ار رفقا ! این زمامدار خرابست
وضع اداری در این دیار خرابست
گر چه به پندار میرزاده عشقی
هر که به کالسکه شد سوار خرابست
از همه اینها خرابتر، بود این مرد
ملتی از بین برد: کار خرابست
دست در آریـد ای کلانمدیها
فکر چه کاریـد ای کلانمدیها
ما دگر این مرد را قبول نداریم
رای بر این خائن عجول نداریم
گر نرسیده به گوششان، سخن ما

۱۳۹۳: با ادامه اعتراض کارگران یگان ویژه نیروی انتظامی از معدن بافق خارج شد.

هست از ره، که ما فضول نداریم
حرف من و دوستان من، همه حقست
این گنه ما بود که پول نداریم
گوش بدارید ای کلانمدیها
تازه شنیدم که داده به یکی پول
تا که شما را، به این زند گول
چون بدهد بایی است آنکه بگوید
دزد نباید شود، وزیر مسوول
کرده شما را به ما طرف که نماید
شوشتری، راعدوی مردم دزفول
از چه قرارید ای کلانمدیها
دست در آرید ای کلانمدیها
حرف من از روی منطقست و اساس است
حرف مرا فهمد آنکه، نکته شناس است
ارث پدر ار، قوام السلطنه بخشید
بر ببرادرش، کز اواسط ناس است
دزد اگر نیست، خانه اش ز چه پولی:
گشته به پا، کو در آن مدام پلاس است
دست در آرید ای کلانمدیها
خواب و خمارید ای کلانمدیها
ارث پدر گفتمت، به او نرسیده
جیب شما، ملت فقیر بریده
پارک بنا کرده، از تو رفته خراسان
هر چه که بوده، در آن دهات خریده
این همه پول از کجا رسیده به این مرد؟
کو بسپارد، به بانک های عدیده
خود بشمارید، ای کلانمدیها
دست در آرید ای کلانمدیها
روزی از این روزها که روز حسابست
روز حساب، همین خجسته جنابست
باید از او این سوال کرد که تو پول:
از چه ره آورده ای تورا چه جواب است؟
گفت: اگر ارث جدم است و فلان است
گو بنما فکر نان که خربزه آب است
هان نگذارید، ای کلانمدیها
دست در آرید ای کلانمدیها
نیست در این دسته بند، مرد زبردست
مرد زبردست تر، ز دسته او هست
از پی اخراج او، چل وسه وکیل ار
چند دگر رای داد و باشد و بنشست
سخت خورد او شکست و دسته او نیز
بشکند او را کمر، اگر چه نه بشکست
سنگ ببارید، ای کلانمدیها
دست در آرید ای کلانمدیها

اجتماع کسان کارگران دخانیات وسیلو در دادگستری

آنها تقاضا داشتند که مقامات دادگستری به پرونده کسان آنها رسیدگی نماید. به اعتراض متهمین پرونده آنان به دادسرای استان فرستاده شد. حکم این دادگاه در مورد متهمین قطعی خواهد بود.

اجتماع کارگران گونی دوز کارخانه سیلو

صبح امروز عده زیادی از کارگران بیکار قسمت گونی دوزی سیلو مقابل وزارت کار اجتماع نموده و تقاضا داشتند که وسایل به کار گماری آنها فراهم شود. جریان کار این عده کارگر بیکار این است که قسمت گونی دوزی کارخانه سیلو از فروردین ماه گذشته مرتباً به این عده کارگر که چند سال است سابقه کار در سیلو دارند کار نمی دهند و اغلب آنها نیمی از ماه را بیکار هستند.

مسولان وزارت کار اعلام کردند که این کارگران بیکار حاضر نمی شوند به کاری که وزارت کار برای آنها تعیین می کند مشغول به کار شوند.

روزنامه باختر امروز - ۲۳ مرداد شماره ۱۱۷۲

خشک کردن برگهای تنوتون در کارخانه ها

۱۳۹۳: بازداشت ۵ کارگر دیگر معدن سنگ آهن بافق
۱۳۹۳: پنجمین روز اعتصاب و تجمع کارگران بازنشسته نساجی مازندران در مقابل استانداری برای دریافت مطالبات معوقه

اعتصاب کارگران کارخانه شهناز اصفهان ۱۳۳۱

روز اول شهریور کارگران با انتشار بیانیه ای اعلام اعتصاب کرده اند. خواسته های آنان تقلیل ساعات کار به ۸ ساعت و تعیین حداقل دستمزد طبق قانون کار، پرداخت حقوق روزهای تعطیل، صدور کارت کارگری، تامین وضعیت بهداشت کارگران، قبول و برگشت به کار کارگران اخراجی، ساخت سالن نهارخوری و کلاس اکابر برای کارگران و کار نکردن کارگران زن و خردسال از ساعت ۲۲ تا ۶ صبح طبق قانون کار.

کارگران کارخانه های نوروز و زاینده رود و ریسباف صنایع پشم نیز طی اطلاعیه هایی از این کارگران حمایت کرده و اعلام کردند که در صورتی که به خواسته های این کارگران رسیدگی نشود، اعلام اعتصاب خواهند کرد.

در بیانیه شماره ۲ این کارگران اعلام کردند که برای نشان دادن حسن نیت و پشتیبانی از دولت مصدق به مدت ۴۸ ساعت اعتصاب خود را خواهند شکست.

روزنامه سریرارگان حزب ایران.
۱۵ شهریور ۱۳۳۱ / ۶ سپتامبر ۱۹۵۲ / ش ۲۲ سال سوم

جدول ۵
کارگران صنعت پنبه از لحاظ جنسیت ۱۳۳۱

مارس ۱۹۳۷			مارس ۱۹۳۶			مارس ۱۹۳۵			کارخانه ها		
مرد	زن	کودک	مرد	زن	کودک	مرد	زن	کودک	مرد	زن	کودک
۲۱۲	۵۸	۴۴۲	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۷۹	-	۱۲۷	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۱۹۰	۱۲۲	۳۵۵	۱۸۰	۱۵۰	۳۵۰	۱۲۰	۶۰	۲۷۰	۲۷۰	۲۰۰	۲۰۰
۳۰۰	۲۰۰	۶۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰۰	۱۵۰	۵۰	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰
۱۶۱	۲۲۱	۶۱۵	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۱۵۰	۲۰	۲۸۰	۸۰	-	۱۲۰	۵۰	-	۷۰	۷۰	-	-
۱۴۰	۲۲	۲۷۸	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۵۰۰	-	۳۰۰	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۲۱۵	۱۵	۱۷۰	۱۸۰	-	۱۶۰	-	-	-	-	-	-
۱۲۰	-	۱۳۰	۵۰	-	۷۰	-	-	-	-	-	-
-	۱۱۲	۹۲۵	-	۱۵	۵۲۴	-	۵۲	۴۴۰	۴۴۰	۲۰	۱۸۰
۱۱۰	۲۰	۲۱۰	۱۰۰	۲۰	۱۸۰	۱۰۰	۲۰	۱۸۰	۱۸۰	۱۱۶۰	۱۱۶۰
۲۳۷۸	۴۶۱	۹۳۱۳	۷۹۰	۲۸۵	۱۹۲۴	۴۰۰	۱۸۲	۱۱۶۰	۱۱۶۰	۱۱۶۰	۱۱۶۰

۱۳۲۴: فرماندار نظامی دفاتر شورای متحده مرکزی در تهران را اشغال و تفتیش کردند و رهبران آن را دستگیر نمودند، این حکومت نظامی تا ۲۲ بهمن ۱۳۲۴ برقرار بود.

۱۳۲۶: اعتصاب کارگران کوره پز خانه
۱۳۹۳: تحصن کارگران و خانواده های ۹ کارگر بازداشتی در مقابل فرمانداری بافق
و هفتمین روز از شروع دور دوم اعتصابات کارگری بافق

۱۳۲۶: اعتصاب کارگران دخانیات در حمایت از اعتصاب کارگران کوره پزخانه ها

۱۳۹۳: خانواده کارگران بازداشتی بافق، آزادی به قید وثیقه را نپذیرفتند.

دختران		پسران		کارخانه‌ها
حد اکثر	حد اقل	حد اکثر	حد اقل	
۳/۷۰	۲/۰۰	۴/۰۰	۲/۰۰	
۳/۰۰	۱/۵۰	۵/۰۰	۱/۵۰	نختاب
۲/۵۰	۱/۵۰	۴/۵۰	۲/۰۰	پشمیاف
۳/۰۰	۲/۰۰	۴/۵۰	۳/۵۰	ریسماف
۳/۲۰	۲/۰۰	۴/۷۰	۳/۲۰	صنایع پشم
۴/۵۰	۳/۵۰	۷/۰۰	۴/۵۰	زاینده رود
۳/۰۰	۲/۵۰	۵/۰۰	۲/۵۰	وطن
۴/۵۰	۳/۰۰	۴/۵۰	۳/۰۰	شهرضا
۵/۰۰	۲/۵۰	۴/۰۰	۲/۲۰	رحیمزاده

رہنمائی کی برق

مردان		زنان		کارخانه ها
حد اکثر	حد اقل	حد اکثر	حد اقل	
۹/۵۰	۳/۰۰	۴/۰۰	۲/۵۰	نختاب
۱۰/۰۰	۳/۰۰	۴/۰۰	۲/۵۰	پشمیاف
۱۰/۰۰	۴/۵۰	۴/۵۰	۲/۵۰	ریسبیاف
۱۰/۰۰	۶/۰۰	۴/۰۰	۲/۵۰	صنایع پشم
۸/۹۰	۳/۹۰	۴/۳۰	۲/۸۰	زاینده رود
۱۰/۰۰	۵/۰۰	۳/۵۰	۲/۸۰	وطن
۹/۲۰	۴/۲۰	۶/۵۰	۳/۲۰	شهرضا
۸/۰۰	۵/۰۰	۴/۵۰	۳/۰۰	رحیمزاده
۷/۵۰	۳/۲۵	۴/۰۰	۲/۵۰	ریسندگی برق

اعتصاب کارگران پالایشگاه شهر ری و پالایشگاه آبادان (۱۳۵۲)

به دنبال اعتصاب کارگران پالایشگاه آبادان، از تاریخ ۲۶ شهریور ۱۳۵۲ در پالایشگاه شهر ری که ۷۰۰ کارگر دارد اعتصاب شد.

کارگران آبادان خطاب به مسئولان دولتی گفته بودند که :

«ما اضافه حقوق نمی‌خواهیم. اصلاً به ماحقوق ندهید فقط شکم زن و بچه هایمان را سیر کنید.»

درنظر داشته باشیم که کارگران نفت از بیشترین حقوق نسبت به بقیه کارگران ایران برخوردار بودند.

اعتصاب پالایشگاه شهر ری نیز مدت ده روز بعد از شروع اعتصاب کارگران آبادان شروع شد و با پیروزی به پایان رسید.

قبل از شروع جریان اعتصاب لازم است راجع به تعهد نامه ای که قبل از استخدام از کارگران پالایشگاه شهر ری می‌گیرند توضیح دهیم:

«طبق قرار دادی که با کارگران هنگام استخدام می‌بندند کار گرتا سه سال حق بیرون آمدن از شرکت را ندارد و نیز حق اعتراض به شرایط کار یا میزان دستمزد را ندارد.»

به موجب این قرارداد کارگر حق شرکت در هیچ اجتماعی را ندارد و... مدت این قرارداد یک سال بود. در اعتراض به این قرارداد اعتصاب آغاز شد و کارگران خواستار ۱۰ درصد اضافه دستمزد شدند.

در جریان اعتصاب مذاکره بین کارگران و مسئولان شرکت ادامه داشت. کارگران نماینده انتخابی شرکت را که به شدت از او منتفر بودند طرد و خودشان نماینده ای انتخاب کردند.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۶: دستگیری ۴۲ کارگر کوره پزخانه ها و دخانیات و راه آهن

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۳: چهاردهمین روز از اعتصاب معدنچیان بافق: آزادی کارگران بافق
مشروط به اتمام اعتصاب شد
۱۳۹۳: تجمع شماری از مرییان پیش دبستانی مقابل نهاد ریاست جمهوری در
اعتراض صحبت‌های اخیر جانشین معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی
ریاست جمهوری که در صحن علنی مجلس مرییان پیش دبستانی را «بی‌سواد»
خوانده است.
۱۳۹۳: اعتصاب شش ساعته کارگران پتروشیمی فجر.
با گذشت بیش از دو سال از تبدیل قرارداد شماری از کارگران پتروشیمی فجر
از پیمانی به مستقیم، نه تنها تغییر محسوسی در حقوق دریافتی آن‌ها به وجود
نیامده است بلکه این کارگران از برخی مزایا نیز محروم شده‌اند. حدود ۵۰
کارگر این مجموعه در اعتراض به این شرایط دست از کار کشیدند.

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ریسندگی سمنان کشته شدن ۸ نفر و بازداشت ۲۰۰
نفر
۱۳۸۸: اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه

اجاری‌الوار نجات داده است
با این موهبت عطا و عطیات جیانت گشت
باستی حق‌القدر کوشی به اتفاق نام و مقام آن
قوات عالیله نمودت عالی که بعد این شاهه مدد
مقدمه اقدام قبی و قدسی بنمایند به اندام‌های
رسایند در این طوموس اعلی شود
برای هر شکستی که این به دست فرار
بشود ملت آست عطا می‌تواند در سایه عطا و
اتفاق و ولایت مقامات عالیله و سرمد استفاده‌های
سیده بنمایند
در هر صورت ما امید داریم از جیانت
و روزی‌باز قاضی کبک و نویسنده این طراز و چالاک
که هر يك آست به يك لویی ملون و هرمان
به يك لویی ملوس گردید در این مدت از اقل
عطا و ولایت استفاده و ابروی کرده‌اند والا حضرت
ولایت امید به پیروجه افسرد نگردد
مناف ملکه ملت یعنی آن صفت‌های که از
مهرهای شروع زندگی کرده علاقه مند است
ملت و عظمت دولت هستند همیشه شاه برست و امید
خوش و دل‌های دولت خواه بوده و در هر موقع
عظمت مقام یک یک را از خداوند مشتک نموده
و خواهند نمود

(فغان کارگزار کارفرما)

امان ای سرداران از دست استاد
از جور کار فرما داد و فریاد
من شاگرد دور و شب بخورم
چه حال چار و داران زیر بارم
ندارم علق تا سر بخارم
شب اندر پای دکت استخرم
از آن من مزد خواهم او زند داد
از جور کار فرما داد و فریاد
بسن گوید صد نفس و افاد
عجب روزی خدا وندت بیاد
نوعرت مزد خواهی روت زباده
نمی پختی مگر بازار کلاه
چطور را باز کن یا آست بیاد به
از جور کار فرما داد و فریاد

من بیچاره کارم گشت خوزی است
ایست روزم خدمت فزونی است
نموده سمبل آتم چند روزی است
طلب کارم ازس روزی روزی است
دو دست از کار از دست افتاد
از جور کار فرما داد و فریاد
رفیق دارم آتم لیل بند
شاگرد حاج فلان زبند چرند
بجای اجرتش مشق بداده
زده دیشب که آواز می باشد
مرا ای کاذب مادر استیاد
از جور کار فرما داد و فریاد

طبق دیگر جوراب باف است
پوشش بافی و طوقی طاقت است
برای استادان یک رنگ طاقت است
هم صحبت سرودن و کلاف است
به آن وقت کرده به آن کار کرد
از جور کار فرما داد و فریاد

برادر چهار دخت سراج باشد
کر قمار کرم الحجاج باشد
زهر او سبز و زنگ آج باشد
نه کم استایش از حجاج باشد

کجا حجاج کرد اینگونه بیاد
از جور کار فرما داد و فریاد

خدا ودا بحق شاه مردان
نودمی کن مزدوران ارباب
که جان دادیم هر لاشه گشت
نمی کرده قبول اوستادان
ز ما خواهند پشور کار فرما
از دست کار فرما داد و فریاد

چهارده اوستاد آتم چه سازند
بدره خود بسوزند و بسازند
برای آنکه شاگردان سازند
مزاران چاقوی بیسته سازند
میاد اگر رود سر پایه بر باد
از جور کار فرما داد و فریاد

خوشا به حالت تشنه فروشان
لوتی دوغ کشک بار دوشان

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: تشکیل اتحادیه اسکی
۱۳۹۳: ۱۵ نفر از کارگران کارخانه ماشین لنت سمنان به همراه خانواده‌های‌شان در اعتراض به اخراج و مطالبات حقوقی معوقه در مقابل فرمانداری شهرستان سمنان تجمع کردند. کارفرما اول شهریور ۲۲ نفر از کارگران قرار دادی کارخانه را به دلیل آنکه در مقابل تعهد نامه اجباری پیش از امضای قرارداد مقاومت کرده بودند، اخراج کرد.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

روز تعاون
۱۳۹۳: تجمع کارگران شهرداری زابل در اعتراض به تعویق ۲ ماه حقوق

دگر دمال و لوطی پوست پوشان
که دائم دگستان بر آت و جوشان
خوشا میرایی آن کسب خدا داد
ز جور کار فرما داد و فریاد
خوشا فصل بهار و خورشید چینی
با فالانی فروشی سب زمینی
گدائی سقائی و خال بینی
خوشا بر عالم یحیی عاشقینی
چشمش نیست شب بر دست است
ز جور کار فرما داد و فریاد
(خلیفه رسا کمان)

شعر

حاجت خلوق روا میکنی
دل میبری وقتی صدا میکنی
ای دو هزاری بی امر معاش
در طلیت روز و شب در تلاش
بی تو بخوشه بجهان دیک آت
چند تو ترک قترا میکنی
دل میبری وقتی صدا میکنی
هر نو دادند گروهی بیاد
ملک جم و تکیه گه کبیاد
مادر گیتی چو تو شوخی زیاد
حیف که با ما تو چقا میکنی
دل میبری وقتی صدا میکنی
ای دو هزاری ز بیت صبح و شام
عوانک و نکر لدمه خواص و عام
کار جهان بی تو لکیر نظام
حکم جهان را تو روا میکنی
دل میبری وقتی صدا میکنی
ای دو هزاری تو که دل میبری
دل ز دوست دایر مپوش بری
زهره اگر بر تو شود مشغری
خامش انگشت عبا میکنی
دل میبری وقتی صدا میکنی

بی تو اعلم صفت خویش را
دوست کنی خصم بد اندیش را
کر تو بخواهی من درویش را
از غم و اندوه رها میکنی
دل میبری وقتی صدا میکنی
هر چه بگویم بجای آن توئی
کجو توئی رستم دستان توئی
زال و زو سام بریدان توئی
رایت منصور بیا میکنی
دل میبری وقتی صدا میکنی
(رسا شاعر)

(راجع بتوفیق)

دلا بیا و چندی منکر معرفت باش
دور ز زان معنی بیرون آواز صفت باش
لوس و شر بشوینیز عزیز بیجهت باش
که بیجفت بمرت کسی قرن نبیسه
به حلوا حلوا گفتن دهن شیرین نبیسه
نه هر که چند شعری گفت سخن سرا شد
نه هر نوای مرغی دلکش و جان فرا شد
نه هر که داشت لعلتی خادی راه ما شد
بحرف هیچ دزد و دغل امن نبیسه
به حلوا حلوا گفتن دهن شیرین نبیسه
فغان که روز ماها ز شام تیره تر شد
ز شام تیره افسوس که روز ما بتر شد
ز فصل زشت ما را خبر بدل بشر شد
نه هر دروغگوئی حامی و بپر شد
هزار آ بالشوئی یکی لنین نبیسه
به حلوا حلوا گفتن دهن شیرین نبیسه
کیست یا فقیران ز مهر یار باشد
چراغ غفلت ما بشام گر باشد
ولایت که توفیق جریده نظر باشد
وضع معارف ما بهتر از این نبیسه
به حلوا حلوا گفتن دهن شیرین نبیسه

اعتصاب غذای کارگران تبریز

کارگران ماشین سازی تبریز روز ۲۱ اردیبهشت ۵۷ همزمان با چهارم کشته شدگان چهارم، اهواز و یزد از خوردن نهار خودداری کردند. فردای آن کارگران قسمت تولید و مونتاژ نیز از خوردن غذا خودداری می کنند. بار دیگر در مرداد ماه ۵۷ تا ۱۹ شهریور ۲۷۰۰ تن از کارگران کارخانه ماشین سازی تبریز برای به دست آوردن حقوق صنفی و سیاسی خود دست به اعتصاب زدند. اطلاعیه ای از طرف این کارگران پخش شد که در آن چنین آمده است:

کارگران جهان متحد شوید

اتحاد مبارزه پیروزی

ما کارگران ماشین سازی تبریز که از تاریخ ۵۷/۵/۳ الی ۵۷/۱۹ به خاطر کمی حقوق و کمی مرخصی سالانه و تقسیم پاداش به طورنامساوی ونبودن حق اعتصاب کرده و با وعده و وعیدهای مسوولین امور به سر کار خود بازگشته بودیم، خطاب به تمام کارگران و زحمتکشان و روشنفکران و نیروهای مترقی می گوئیم که وعده و وعیدهای مسوولین جز فریب چیز دیگری نبود. ما دوباره فعالیت انقلابی خود را شروع کرده ایم و از تاریخ ۱۱/۶/۵۷ دست به اعتصاب زده ایم. این بار محکم تر و متحدتر از دفعات قبل به اعتصاب ادامه خواهیم داد تا به خواسته های ما رسیدگی کنند. از تمام کارگران کارخانجات تبریز انتظار داریم که با ما همصدا شده و برای گرفتن حقوق حقه خود اعتصاب کنند تا با اتحاد ما هر چه مستحکمتر و حرکت ما به سوی پیشرفت باشد. خواسته هایمان عبارتند از: اضافه دستمزد معادل ۵۰ درصد، مرخصی سالانه ۲۴ روز در سال و مسکن یا حق مسکن.

بگذار طبقه ی سرمایه دار از بیدادگیری کارگران بر خود بلرزد.

درود به کارگران مبارزه ایران

مستحکم باد اتحاد کارگران ایران.

سومین اعتصاب کارگران ماشین سازی از ظهر ۱۳ شهریور شروع شد و فردای آن روز تمام کارگران به اعتصاب پیوستند. کارگران در محوطه کارخانه دست به راهپیمایی زدند. کارمندان اداری نیز به اعتصاب پیوستند. بعد از این اعتصاب غذا ژتون غذا که ۱۵ ریال بود ده ریال شد. حق خواربار ۲۰ تومان برای هر نفر تا صد تومان حق مسکن برای مجردها ۱۵۰ تومان و برای متاهل ها ۳۰۰ تومان.

۱۳۳۱: حمایت نمایندگان ۴۳ سندیکای کارگری و تشکیل کمیته ی کمک به کارگران اعتصابی سمنان به ابتکار کارگران چیت سازی تهران

۱۳۵۸: اعتصاب کارگران نفت
۱۳۹۳: تجمع کارگران «تکین سبز خاورمیانه» در اعتراض به تعویق ۳ ماه حقوق مقابل اداره کل بنادر و کشتیرانی اهواز
۱۳۹۳: تجمع کارگران سامان کاشی در اعتراض به تعویق ۳ ماه حقوق مقابل ساختمان فرمانداری بروجرد
۱۳۹۳: مقابل ساختمان فرمانداری بروجرد
۱۳۹۳: تظاهرات کارگران آمریکا در ۱۵۰ شهر برای افزایش مزد معترضان خواستار افزایش حداقل دستمزد از هفت دلار و بیست و پنج سنت به پانزده دلار در ساعت و نیز تشکیل آزادانه سندیکاها ی کارگری و شناسایی آن ها از سوی رستوران های زنجیره ای بزرگ هستند

۱۳۹۳: نزدیک به ۵۰۰ مربی پیش دبستانی مقابل نهاد ریاست جمهوری با سر دادن شعارهایی نظیر «دولت تدبیر و امید، کو تدبیر کو امید؟»، «نیروی بازنشسته، به جای ما نشسته» و... به بیش از دو سال بلاتکلیفی خود برای استخدام در وزارت آموزش و پرورش اعتراض می کرده‌اند. آنان شعار می دادند: «نه آزمون نه تبصره، استخدام حق منه» و «مربی می‌میرد توهین نمی‌پذیرد» ۱۳۹۳: تجمع کارگران البرز غربی در اعتراض به تعویق دو ماه حقوق

۱۳۵۷: کارگران پالایشگاه نفت تهران و آغاز اعتصاب های سراسری در ایران ۱۳۹۳: تجمع مربیان پیش دبستانی مقابل وزارت آموزش و پرورش. این تجمع یک باند خیابان سپهبد قمری را مسدود کرد ۱۳۹۳: کارگران کارخانه واگن پارس می‌گویند به دنبال توافقی که با کارفرما و مسئولان فرمانداری داشته‌اند، اعتراضات صنفی‌شان را از ماه گذشته خاتمه داده‌اند و مذاکرات نمایندگان کارگران و کارفرما هفته گذشته به نتیجه رسیده است. به دلیل مشکلاتی که در پرداخت مطالبات ۹۰۰ کارگر کارخانه واگن پارس به وجود آمده است، کارگران این واحد صنعتی ظرف یک ماه گذشته اعتراضاتی را انجام دادند و به دنبال اعتراضات کارگران سرانجام هفته گذشته در فرمانداری اراک نشستی با حضور نمایندگان دولتی، کارفرما و کارگران برگزار شد که در نهایت با وعده کارفرما و مسئولان اداری، کارگران به اعتراض خود خاتمه دادند و در حال حاضر منتظر تحقق این وعده‌ها هستند. ۱۳۹۳: تجمع کارگران بازنشسته ایران برک مقابل درب ورودی کارخانه

تاسیس شعبه های حزب سوسیال دموکرات ایران

نخستین شعبه های حزب سوسیال دموکرات ایران در سال ۱۲۸۳ در مشهد و در تبریز و تهران تاسیس شد ... این گروه طبقه کارگر ایران را نمایندگی می کرد که به «اجتماعیون عامیون» و بعد به «مجاهدین» معروف شدند. رهبران سوسیال دموکرات ها که بیشترشان از روشنفکران طبقه متوسط بودند به سبب ایدئولوژی خویش، به وضع طبقه کارگر توجه ویژه ای داشتند، مثلاً در مشهد در بیانیه ۱۸ شهریور ۱۲۸۶ اعلام کرد که باید حق اعتصاب کارگران برای اهداف سیاسی و هم چنین اقتصادی به رسمیت شناخته شود ... درخواست بعدی آن ها آموزش و پرورش رایگان و اجباری برای کلیه طبقات جامعه بود. و کار روزانه را به ۸ ساعت تقلیل دهد، و در این باره قانون وضع کنند.

علی موسیو

وی یکی از بنیادگزاران و فعالان اجتماعیون عامیون در انقلاب مشروطه ایران است.

مرکز غیبی به رهبری علی مسیو هسته اصلی ارتباط با سوسیال دموکراسی انقلابی در قفقاز بود و پیوندهای تشکیلاتی با گروه همت داشت.

اجتماعیون-عامیون در ایران و قفقاز شعبه‌هایی داشتند. در راه تشکیل سازمان سراسری آن در ایران، کربلایی علی مسیو به اتفاق دو پسرش، و به همراهی حیدر خان عمو اوغلی و برخی دیگر مانند بشیر قاسموف، حسین سرابی، سوچی میرزا، قره داداش، تلاشی بسیار کرده و نقش اصلی را داشتند.

اعتصابات کارگران تبریز ۱۳۵۷

شایع شد که روز ۱۸ شهریور در کارخانه تراکتورسازی همه از سرویس‌ها پیاده شده و جلوی کارگاه تجمع کرده و ضمن اعلام خواسته‌ها مطرح می‌کنند که تا رسیدن به خواسته‌ها کار نمی‌کنیم. این همزمان با اعتصاب ماشین سازی بود.

مدیران کارخانه در مقابل اعلام کردند که به مدت هفت روز به عنوان تعمیرات ماشین آلات بسته خواهد شد. کارگران در جلوی کارخانه تجمع می‌کنند. فرمانداری نظامی به درخواست کارفرما نیرو اعزام می‌کند تا کارگران را سرکوب کند.

یکی دو نفر دستگیر می‌شوند که با پیگیری کارگران معترض آزاد می‌شوند.

فردای آن روز کارفرما ۵ نفر از کارگران وابسته به خود را جلوی کارخانه گذاشته تا به کارگران بگویند که اعتصاب به نفع ما نیست. صبر کنیم ببینیم که خودشان حق ما را می‌دهند یا نه، این مساله سبب می‌شود که کارگران به کار برگردند.

در کارخانه شایع می‌شود که به همه دو روز پاداش داده می‌شود و یا وعده دادن حق مسکن داده می‌شود اعلامیه‌ای به تابلوها می‌چسبانند که به اشخاص مجرد ۱۵۰ تومان و به آنهایی که خانه شخصی دارند هیچ و به آنهایی که خانه سازمانی دارند به عوض ده درصد از حقوق ماهیانه، ۸ درصد از کل درآمد) حق اولاد و اضافه کاری) کسر خواهد شد.

این اطلاعیه باعث خشم کارگران می‌شود. مدیریت اعلام می‌کند که اطلاعیه جعلی بوده است.

صبح روز هجدهم چند نفر از کارگران ابزار سازی و خط شروع به حرکت می‌کنند حدود ۲۰ الی ۲۵ نفر حرکت کرده و اعلام می‌کنند که تا رسیدن به خواسته‌هایمان کار نخواهیم کرد و به طرف خط مونتاژ حرکت می‌کنند.

تا این موقع تعداد کارگران اعتصابی به صد الی ۱۵۰ نفر رسیده بودند. کم کم کارگران بیشتری به اعتصاب ملحق می‌شوند.

۱۳۵۷: اعتصاب ۷۰۰ تن کارگران و کارکنان پالایشگاه نفت تهران با خواست اضافه دستمزد و لغو حکومت نظامی

تکنسین‌ها نیز به آنها می‌پیوندند. کارگران تریلی سازی هم به کارگران اعتصابی می‌پیوندند.

چند اعلامیه دست نویس بین کارگران توزیع شد. کارگران شعار می‌دادند "حق‌مان را خواستیم درها را بستید حق‌مان را خواستیم به مسلسل بستید" و بعد هم "ما کار می‌کنیم شما می‌خورید"، "خبرنگار می‌خواهیم وعده مفت نمی‌خواهیم"، وزیر کار می‌خواهیم، "کارخانه جای سرباز نیست"، و...

حدود ساعت ده بود که هیچ کارگری صبحانه نخورده بود و هیچ مسوولی هم برای صحبت با کارگران نیامده بود. کارگران مشغول صحبت جمعی شدند. و یک به یک برای همه ی کارگران صحبت می‌کردند.

سپس کارگران تصمیم گرفتند که برای صرف نهار نروند. هر کس اعتراض می‌کرد کارگران می‌گفتند که ما از کارگران ماشین سازی عاجزتر نیستیم. آنها یک ماه نهار نخوردند. چی شد. ما هم چیزی نمی‌شویم.

خبر آمد که مدیر عامل می‌خواهد صحبت کند. وقتی او آمد کارگران با شعار وعده وعید نمی‌خواهیم جواب کتبی می‌خواهیم با او روبرو شدند. یکی از ماموران کارفرما سعی می‌کرد که کارگران را ترغیب کند که اجازه دهند مدیرعامل صحبت کند که کارگران برخورد تندی با او کردند و با گفتن مزدور بروگم شود و ...

او را از صحنه به در کردند. در این روز کارگران ساعت ۴ کارخانه را ترک کردند. فردا باز هم کارگران دور هم جمع شدند و شعار می‌دادند. سخنرانی و پخش اعلامیه هم وجود داشت.

در این اعلامیه‌ها خواسته‌های کارگران نوشته شده که پس از خوانده شدن در جمع کارگران خواسته‌ها به ۲۹ ماده رسید. متن تهیه شده کپی شده و بین کارگران توزیع شد.

از جمله خواسته‌های سیاسی کارگران اخراج کارشناسان خارجی، تحریم اجناس خارجی و معرفی عاملین آتش سوزی بود. همچنین خواسته شده بود که مشخص شود که چه کسی مبلغ ۸۰ میلیون تومان پول کارخانه را خورده است.

۱۳۹۳: تجمع کارگران پروفیل ساوه در مقابل فرمانداری ساوه و در پی آن اخراج چهار نفر از این کارگران به دلیل آنچه که پایان یافتن مدت قرارداد عنوان می‌شود. از حدود ۶ سال پیش به تدریج در زمان پرداخت دستمزد کارگران وقفه‌های ۱۰ روزه ایجاد شد به طوری که در نهایت طی این سال‌ها حجم مطالبات پرداخت نشده حدود ۹۰۰ کارگر کارخانه پروفیل ساوه به ۸ ماه رسید و به این ترتیب با بدعت‌گذاری کارفرما در افزایش روزهای یک ماه کاری به ۵۵ روز، کارگران در سال ۹۳ هر ۵۵ روز یک بار به صورت علی‌الحساب مبلغی در حدود ۶۰۰ هزار تومان دریافت می‌کردند.

۱۳۹۳: تجمع کارگران نورد و لوله صفا در اعتراض به ۳ ماه تعویق حقوق و یک سال بیمه

کارگران با شعار ما نماینده‌ای نداریم و همه نماینده ی خودشان هستند، خواستار آمدن مدیرعامل شدند. در آخر روز پنجم اعلام شد که رییس اداره کل کار آذربایجان خواهد آمد تا با کارگران گفت و گو کند. اما بیشتر کارگران رفته بودند.

روز ۲۳ مهر با شعار اگر همت مان یکی باشد حق مان را زودتر می‌گیریم اعتصاب شروع شد. کارگران به سمت واحد تریلی سازی رفتند که خبر آمده بود که می‌خواهند کار را شروع کنند.

کارگران بسیار آرام و بدون شعار به آن سمت رفتند. در آن محل شعار کارگریم حقمان را می‌خواهیم اوج گرفت. یاران به ما ملحق شوید و... از خواب غفلت بیدار شوای کارگر و... باز هم اعلام کردند که نماینده‌ای معرفی نخواهند کرد.

کارگران که دیده بودند خستگی و تفرقه بین کارگران بوجود آمده تصمیم گرفتند که در صورت دادن مقداری از خواسته‌های اعتصاب را تمام کنند. در یک جلسه طولانی با مدیر عامل خواسته‌های کارگران مطرح شد. رییس اداره کار نیز در صحبت‌های خود اعلام کرد تا کنون چنین تجربه‌ای ندیده ام که با سه هزار کارگر مذاکره کنیم.

اگر شما می‌ترسید که نماینده اخراج شود من قول می‌دهم که این کار عملی نشود. اما کارگران گفتند تا به حال خیلی از این قولها داده شده است و دروغگویی شما برای ما اثبات شده است. مدیرعامل گفت تا به حال چنین چیزی رخ نداده است. کارگری اعلام کرد که یادتان هست دو سال قبل پیرمردی که به شما گفت بچه شما هر روز موز می‌خورد لااقل بگذارید بچه ما هم هویج بخورد شما هم با اتهام مارکسیست اسلامی او را از کارخانه بعد از یک ماه اخراج کردید.

روز بعد کارگران اطلاعیه ۱۹ ماده‌ای را به رادیو تلویزیون روزنامه ی کیهان و فرمانداری نظامی و استانداری بردند. اصرار کارفرما و عوامل او بر انتخاب نماینده بود حتی اعلام کردند که ۵۰ یا دویست نفر نماینده انتخاب کنید.

کارگران باز هم با این مساله مخالفت کردند. یکی از کارگران گفت دیروز وقتی که ما به حق خواربار ۲۰ تومانی اعتراض کردیم

۱۳۳۷: اعتصاب کارگران شهرضا

۱۳۹۳: اعتراض ۸۰ کارگر «آجر پزی نکا» به تعویق ۲ ماه حقوق

۱۳۹۳: خلبانان «ایرفرانس» یک هفته اعتصاب می کنند

۱۳۹۳: شعبه ۱۰۳ دادگاه عمومی (جزایی) بندر امام خمینی ۴ کارگر

پتروشیمی رازی را به تحمل شش ماه حبس و پنجاه ضربه شلاق محکوم کرد. حکم دادگاه در پی شکایت مدیر عامل شرکت پتروشیمی رازی از این کارگران به اتهام «اخلال در نظم» و «توهین و تهدید» صادر شده است، اگر چه دادگاه آنان را از اتهام «توهین و تهدید» مبری اعلام کرده است.

۱۳۹۳: ادامه اعتصاب کارگران پروفیل ساوه،

۱۳۵۲: اعتصاب کارگران دخانیات . خواست این کارگران عبارت بود از تامین

وضع مسکن و تشکیل کمیسیونی برای تعیین دستمزد و بهبود وضعیت بهداشت

۱۳۹۳: تعدادی از کارگران معادن ذغال سنگ البرز غربی در اعتراض به تعویق

دو ماه حقوق و همچنین منتفی نشدن انحلال این واحد معدنی، دست از کار

کشیده و مقابل درب ورودی تونل شماره ۹ این معدن تجمع کردند

۱۳۹۳: در اعتراض به تعویق ۱۶ ماه حقوق کارگران کاشی گیلانا مقابل

فرمانداری رودبار تجمع کردند

۱۳۹۳: تجمع کارگران سیمان لوشان در مقابل ساختمان بنیاد مستضعفان.

تعداد زیادی از کارگران کارخانه سیمان لوشان قبل و بعد از تعطیلی کارخانه

(مردادماه ۹۲) طی چند مرحله اخراج شده اند؛ از مجموع کارگران کارخانه

سیمان لوشان هم اکنون ۵۵ کارگر پیمانی و ۱۷ کارگر رسمی با سوابق ۱۰ تا

۱۸ سال باقی مانده اند که همچنان بلا تکلیف بوده و منتظر بازگشایی مجدد

کارخانه و بازگشت بکار خود هستند.

گفت که من می دانم که با این پول یک آدامس هم نمی شود ولی تورم دست ما نیست.

من می گویم جناب آقای توتونچی تورم را ۱۵۰ تومان اضافه دستمزد ما ایجاد نمی کند بلکه آن کسانی که ۱۵ الی ۶۰ هزار تومان حقوق می گیرند تورم را بوجود می آورند.

کسانی که برای یک پارتی ده جعبه سیب می خرند وحتا قیمتش را هم نمی پرسند. ولی یک کارگر برای خرید یک کیلو سیب و ۵ ریال بالا و پایین نیم ساعت چانه می زند. آیا آن پولی که از بودجه کارخانه برای قصر شاهانه ای که برای خودتان ساخته این که بهترین مبلمان و وسایل خوراک و فرش و لوستر را به حساب کارخانه خریده اید، تورم بوجود نمی آورد. تورم را حقوق های ۶۰ تا ۹۰ هزار تومانی خارجی ها بوجود می آورد. حق ماموریت هایی که به فوتبالیست ها داده می شود از بودجه کارخانه و پول کارگران بوجود نمی آور اما ۱۵۰ تومان حق مسکن کارگران تورم بوجود می آورد؟

در این موقع نماینده کارفرما بیرون می رود و می گوید که ما کاری به این کارها نداریم و نمی توانم دراین موارد دخالت کند.

بالاخره ۶۳ نماینده از طرف کارگران برای مذاکره رفت و کارگران دیگر تا پایان مذاکره باقی ماندند حتا رانندگان سرویس ها هم ماندند تا یکی از نمایندگان گفت که با خواسته ی اول که اخراج یکی از مزدوران بود موافقت شده است. فردای آن روز کارگران می خواستند مذاکرات را ضبط کنند که اجازه ندادند. تا ظهر این خواسته ها مورد موافقت قرار گرفت:

حق مسکن و خوابار برای همه چه مجرد و چه متأهل ۳۰۰ تومان، حق خوابار برای همه مساوی و صد تومان. اضافه دستمزد در صورتی که ۴۳ تراکتور تولیدی روزانه به ۵۵ تراکتور برسانید. که شدیداً مورد اعتراض قرار گرفت و قبول نکردند.

با مرخصی و جرایم غیبت مزد که همان روز کسر شود هم موافقت نشد. کارگران شعار دادند این که جواب نشد تا حقمان را بگیریم به سر کار نخواهیم رفت. بالاخره بعد از نه روز برخی از خواسته های کارگران مورد موافقت قرار گرفت.

اعتراض علیه خصوصی سازی معادن و تخریب محیط زیست

۲۵ شهریور ۹۲ در پی اعتراضات گسترده مردم محلی و جمع کثیری از کوهنوردان و طبیعت دوستان ایرانی معادن سنگ آهن کوه شاه کرمان موقتاً تعطیل شد و قرار شد کار گروهی ویژه مسئولیت رسیدگی به آسیب‌های وارده به محیط زیست و خسارات بعدی این طرح را بررسی کند.

همایش بزرگی با حضور ۱۸۰۰ نفر از مردم محلی و بیش از ۷۰۰ نفر از کوهنوردان از سراسر کشور در روستای فخرویه بافت کرمان برگزار شد و شرکت‌کنندگان در همایش خواستار توقف بهره‌برداری از این معدن و حفظ محیط زیست پنجمین قله بلند ایران در بافت کرمان شدند.

۱۳۹۳: پایان موقتی اعتصاب ۳۱۰ کارگر معدن زغال سنگ غربی در پی وعده‌های کارفرما

۱۳۵۷: اعتصاب رفاهی - سیاسی کارکنان شعبه مرکزی بانک ملی
۱۳۹۳: کارگران کارخانه کاشی گیلانا که در روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه
(۲۵ و ۲۶ شهریور) در مقابل فرمانداری شهرستان رودبار تجمع کرده
بودند، روز پنجشنبه در واکنش به بی‌توجهی به اعتراضاتشان با حضور
در داخل کارخانه تولید را متوقف کردند. کارفرما در واکنش پس از
اخراج یکی از کارگران بخش کوره، از ۱۰ کارگر به جرم ایجاد اغتشاش به
مراجع قضایی شکایت کرده است. پیش از این دستگاه قضایی در واکنش به
اعتراضات صنفی در پتروشیمی رازی برای چهار کارگر حکم زندان و شلاق
صادر کرد.

۱۳۹۳: تجمع اعتراضی ۲۰۰ کارگر مجتمع پتروشیمی کارون
۱۳۹۳: در چهارمین روز اعتصاب کارگران کارخانه کاشی گیلانا دادستان
رودبار تهدید به ارسال نیروهای یگان ویژه به کارخانه و اخراج کارگران اعتصابی
کرد!

تصاویری از اعتراض معلمان پیش دبستانی
۱۳۹۳

۱۳۹۳: تجمع مربیان پیش دبستانی مقابل مجلس در اعتراض به اجرا نشدن قانون تعیین تکلیف استخدام حداقل ۳۰ هزار مربی پیش دبستانی و استنکاف دولت از تخصیص ردیف بودجه برای استخدام این مربیان معترض‌اند
۱۳۹۳: ۲۰ نفر از کارگران بخش خدمات و وسایل نقلیه شهرداری زابل برای دومین بار در ماه جاری در اعتراض به دریافت نکردن چندین ماه حقوق در مقابل ساختمان شهرداری زابل تجمع کردند.
۱۳۹۳: پایان تجمع اعتراضی کارگران پتروشیمی با دریافت وعده‌ی پرداخت

۱۳۵۹: شروع جنگ ایران و عراق
۱۳۹۳: اعتصاب چهار ساعته کارگران هیوندا و کیا در کره جنوبی در اعتراض به تعویق ۴ ماه حقوق
۱۳۹۳: ۱۵۰ کارگر پیمانی قطار شهری اهواز تجمع کردند
۱۳۹۳: دور دوم اعتراض کارگران معدن سنگرود آغاز شد

روز شمار اعتصاب کارگران پتروشیمی ماهشهر ۱۳۹۰

شش هزار کارگر مجتمع پتروشیمی بندر امام ماهشهر، در پایان مهلت توافق شده برای حذف شرکت های پیمانکاری در این مجتمع و خلف وعده کارفرما در این مورد، از یکشنبه سوم مهر ماه ۱۳۹۰ دست به اعتصاب گسترده ای زدند و در مقابل دفتر مرکزی این پتروشیمی، تجمع کردند.

روز اول اعتصاب

راس ساعت ۸ صبح طبق روال اعتصاب های گذشته، کارگران شیفت شبکار از شب قبل در مجتمع مانده و با همراهی نفرات شیفت صبحکار و روزکار، پس از ثبت کارت ساعت خود، از مقابل اتاق ساعت به طرف ساختمان مرکزی تجمع کردند.

در طول اعتصاب و تجمع و راهپیمایی سوم مهر، ماموران حراست کارخانه کاملاً خود را از کارگران کنار کشیده بودند و هنگامی که کارگران اقدام به دادن شعار و راهپیمایی می کردند، هیچ گونه مداخله ای نکردند. علاوه بر کارگران مجتمع پتروشیمی بندر امام، کارگران سایر مجتمع های پتروشیمی منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر از جمله اروند، امیرکبیر و تندگویان نیز از ساعات اولیه صبح سوم مهر ماه، اعتصاب خود را شروع کردند.

روز سوم اعتصاب پنجم مهر

اعتصاب کارگران مجتمع پتروشیمی بندر امام و دیگر پتروشیمی های منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر، وارد سومین روز خود شد.

۳۵۷ : اعتصاب کارکنان سازمان تعاون مصرف صنعت نفت ایران و پالایشگاه آبادان، به نشانه همبستگی با سی هزار تن کارگران اعتصابی نفت در تهران، اهواز، گچساران و آغاچاری و اعتصاب کارکنان مخابرات تهران

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۲: اعتصاب کارگران پشمینه و کبریت سازی تبریز

۱۳۹۰: کارگران مجتمع پتروشیمی بندر امام ماهشهر، در پایان مهلت توافق شده برای حذف شرکت های پیمانکاری در این مجتمع و خلف وعده کارفرما در این مورد، از یکشنبه سوم مهر ماه دست به اعتصاب گسترده ای زدند و در مقابل دفتر مرکزی این پتروشیمی، تجمع کردند.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۳: کارگران پتروشیمی بندر امام (مرکز اصلی اعتصاب) در میدان مقابل دفتر این شرکت دست به تجمع و راهپیمایی زده بودند.

کارگران در این تجمع و راهپیمایی شعار می دادند:

تا نتیجه نگیریم / ما از اینجا نمی ریم
ظریف کار ظریف کار وعده وعید کافیه
مزایا مزایا حق مسلم ماست
نترسید نترسید ما همه با هم هستیم

خوردن حق کارگر / خیانت است به کشور
تبعیض برای کارگر / تا کی ادامه دارد
پیمانکار! پیمانکار! حیا کن / مجتمع رو رها کن.

در سومین روز اعتصاب، هیچ یک از مسئولین پتروشیمی، در میان کارگران حاضر نشدند. کارگران اعلام کردند خواهان مذاکره با مسئولین رده بالای وزارت نفت هستند.

در سومین روز اعتصاب، خط B واحد PVC از مدار سرویس خارج شد و خط A نیز در مرز خارج شدن از مدار تولید قرار گرفت. مدیریت پتروشیمی، تعدادی کارگر داربست بند را از بیرون وارد کارخانه کرد تا به جای کارگران پیمانکاری اعتصابی مشغول کار شوند، اما این کارگران، به محض اطلاع از اعتصاب کارگران پیمانکاری، لباس های کار خود را در آورده و با پوشیدن لباس های شخصی شان، حاضر به ادامه کار نشدند.

روز چهارم / چهارشنبه ششم مهر

شش هزار و پانصد کارگر پیمانکاری مجتمع پتروشیمی بندر امام، همچون روزهای گذشته، از ساعات اولیه صبح، در میدان مشرف به دفتر مرکزی مجتمع پتروشیمی بندر امام، دست به تجمع زده و ساعاتی نیز راهپیمایی کردند که تا ساعت چهار عصر ادامه داشت. علاوه بر شعارهای روزهای گذشته، شعارهای دیگری نیز همچون:

فرماندار فرماندار / خجالت خجالت
وعده های تو خالی دیگر اثر ندارد
وعده ما شنبه / همین جا همین جا

به رغم تلاش مدیریت مجتمع پتروشیمی بندر امام، برای جلوگیری از قطع تولید در این مجتمع و به کارگیری اجباری پرسنل رسمی، پس از گذشت چهار روز از اعتصاب ۶۵۰۰ کارگر پیمانکاری،

تولید در این پتروشیمی رو به کاهش گذاشت و تمامی تعمیرات اساسی که قرار بود انجام شود، همچنان بر زمین ماند، تریلی ها به سختی بارگیری می شدند و به ویژه واحدهای تعمیرات، نگهداری، ابزار دقیق و برق و... که انجام کار در آنها، تماماً بر عهده کارگران شرکت های پیمانکاری بوده است، با مشکلات بسیاری مواجه شدند.

روز هفتم / شنبه نهم مهر

کارگران، علاوه بر شعارهای روزهای قبل، از قبیل: قرارداد مستقیم حق مسلم ماست / مزایا، مزایا، حق مسلم ماست و... شعار می دادند:

تهدید مسئولین / دیگر اثر ندارد
تا نتیجه نگیریم / این کار ادامه دارد

ساعت دو و نیم بعد از ظهر، ماموران حراست، سه تن از کارگران را به دفتر حراست احضار کردند. به محض این اقدام کارگران اقدام به تجمع در مقابل درب اصلی حراست کرده و با شعار:

حراست، حراست، بچه ها / آزاد باید گردند

به دفاع از همکاران خود پرداختند و اعلام نمودند تا آزادی نماینده های شان، از آنجا نخواهند رفت، اما ساعت سه و نیم بعد از ظهر، متوجه شدند که کارگران احضار شده به حراست، به اداره اطلاعات برده شده اند.

از سوی دیگر، مدیرعامل پتروشیمی، در این مجتمع حاضر شد و ضمن برگزاری جلسه ای با مدیران پیمانکاری های بزرگ، اعلام نمود: "اگر کارگران، فردا کارت ساعت زدند، باید بر سر کارهای خود حاضر شوند. در غیر این صورت، از کارت زدن کارگران جلوگیری به عمل بیاید."

همچنین مدیریت پتروشیمی تصمیم گرفت از روز بعد، از حاضر شدن سرویس های رفت و آمد کارگران بر سر کار، جلوگیری نماید تا بدین ترتیب، کارگران قادر به رسیدن به محل کار خود نشوند. در فرمانداری ماهشهر نیز، برای جلوگیری برخورد با اعتصاب کارگران پتروشیمی بندر امام، کمیته بحران تشکیل شد.

۱۳۵۷: اعتصاب کارگران نفت خارك
۱۳۹۳: اعتراض کارگران «واکن پارس» به تعویق ۳ ماه حقوق

۱۳۹۳: در ششمین روز از آغاز اعتصاب، حمایت رانندگان سرویس معدن سنگرود از کارگران معترض
۱۳۹۳: کارگران معدن سنگرود برای ادامه اعتراض به تهران آمدند

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۲: تحصن کارگران نفت برای آزادی یوسف افتخاری
۱۳۹۳: دومین تجمع اعتراضی کارگران زغال سنگ سنگرود در تهران مقابل سازمان توسعه معادن؛
۱۳۹۳: سومین روز اعتصاب ۹۰۰ کارگر واگن پارس اراک در اعتراض به تعویق حقوق سه ماه گذشته

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۳: سومین روز اعتراض کارگران معدن سنگرود در مقابل مجلس

کارگران مجتمع پتروشیمی بندر امام اعلام کردند از روز بعد، برای آزادی نماینده های شان، اعتراض خود را تشدید خواهند کرد و با قاطعیت تمام، تا رسیدن به خواست بر حق خود مبنی بر عقد قرارداد مستقیم با کارفرما و حذف شرکت های پیمانکاری، به اعتصاب و اعتراض خود ادامه خواهند داد و در مقابل هیچ گونه تهدید و فشاری، تسلیم نخواهند شد.

روز هشتم/یکشنبه ده مهر

به رغم بازداشت سه نفر از کارگران و اعمال فشار بیشتر از طریق تلاش برای جلوگیری از زدن کارت های ساعت و محدود کردن سرویس های رفت و آمد، کارگران، قاطعانه و متحدانه، به اعتصاب و تجمع خود در میدان مشرف به دفتر مرکزی پتروشیمی، ادامه دادند و هشتمین روز اعتصاب خود را پشت سر گذاشتند.

نه حيله، نه تهديد/ ديگر اثر ندارد
تهديد سرپرستان/ ديگر اثر ندارد

به دنبال ادامه اعتصاب آخر وقت شب، هر سه نفر این کارگران آزاد شدند.

...

با این اعتصاب کارگران پتروشیمی ماهشهر توانستند به برخی از خواسته های خود برسند.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران برق رشت

۱۳۵۸: به خشونت کشیده شدن تجمع کارگران بیکار تبریز
بیش از ۵۰۰ کارگر بخش صنعت کارخانه کشت و صنعت ۱۳۹۳: نیشکر
هفت تپه صبح امروز در اعتراض به آنچه پدید آمدن شکاف عمیق حقوقی
و مزدی در پی بازنگری طرح طبقه بندی مشاغل می خواندند، دست از
کار کشیدند

۱۳۹۳: بخشی از مطالبات کارگران خدمات شهری طبس پرداخت شد

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۵۷: کارگران صنایع نفت در خارک، کارکنان سازمان آب تهران و
کارکنان راه آهن و کارکنان کارخانه سیمان تهران، به اعتصاب کنندگان
رفاهی - سیاسی پیوستند.

۱۳۹۳: پایان اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه به طور مشروط کارگران
در پی تصمیمات اتخاذ شده در جلسه دیروز به کار بازگشته اند اما منتظر
اعلام نظر نهایی کمیته طبقه بندی مشاغل هستند / این کمیته اعلام کرده
است بعد از بررسی اعتراضات در سریع ترین زمان ممکن به بازنگری
مجدد طرح اقدام خواهد کرد
۱۳۹۳: هشتمین روز اعتصاب کارگران پتروشیمی، آزادی کارگران زندانی

این شعر در سال ۵۱ در هفته نامه «پیغام امروز» منتشر شد

رضی هیرومندی
از کارگر به شاعر
من از کلاس «اکا برم»
شاعر ا
شعری بگو برای من به
روشنی «آب»
و سادگی «پایا»
شعری به فایده «نان»
و استقامت فولاد
شعری که چون تضاد
جاودانه باشد
و مثل وحدت شاعرانه
شعری که زهر خربه های
پیاپی

چو مس و روی چکش
بذیر باشد
و مثل ساقه گندم سبز
شعری که مثل پیچ و مهره ها
با کار جور درآید
و چون پنهان کاری آهنگر
بکار ا
شعری بساز شاعر
که قلب مراقبت دهد
تا واپسین دولت را
چون لو شداروی تلخی
لا جرعه سرکشم
وز درد مزمن طبقات
راحت شوم

طبقاتی بودن جامعه استوار هست همکار

زینب پاشا

در سال ۱۸۹۰ (۱۲۷۹) قراردادی در مورد امتیاز تنباکو بین ایران و بریتانیا بسته شد که بر طبق آن امتیاز انحصاری تنباکو به یک شرکت انگلیسی داده شد.

این قرارداد تاثیر مستقیمی بر زندگی مردمی داشت که به گونه‌ای مصرف کننده یا تولید کننده تنباکو بودند. نتیجه‌ی آن برخاستن اعتراضاتی بود که زنان در آن نقشی اساسی و موثر داشتند.

زینب پاشا، متولد تبریز یکی از قهرمانان آن روزگار بود که تلاش‌های بی وقفه‌اش تا لغو توافق ادامه داشت. او همچنین به نام‌های زینب باجی و

دهباش زینب معروف است.

او همیشه مردان را به جنگ علیه ظالمان دعوت می‌کرد. یک بار هنگام بحث با گروهی از مردان گفت: «اگر شما مردان شجاعت رودررویی با ظالمان را ندارید، چادرهای ما را بپوشید و به خانه بازگردید؛ ادعا نکنند که مردید؛ ما به جای شما می‌جنگیم.»

او سپس چادرش را درآورد و به سوی آن‌ها پرت کرد.

یکی دیگر از نکات قوت زینب پاشا قدرت او در سازماندهی زنان در اعتراضات اجتماعی بود. او آن‌ها را تشویق به مقاومت برای خواسته‌هایشان می‌کرد.

برای مثال وارد قهوه‌خانه می‌شد و با گروهی از مردان شروع به گفتگو می‌کرد تا بدین وسیله حرکتی نمادین برای زدودن انتظارات سنتی از زن انجام دهد. زینب همچنین در مبارزات عدالتخواهانه نیز نقش به سزایی داشت.

بسیاری از زنان هنگام مبارزه مسلحانه علیه محترکین به او پیوستند و بین فقرا غذا توزیع کردند.

۱۳۹۳: تجمع بازنشستگان آتن در اعتراض به سیاست‌های ریاضتی دولت
۱۳۹۳: از سرگیری اعتصاب ۵۰۰ کارگر نیشکر هفت تپه و پیوستن ۷۰ راننده ماشین‌های استیجاری شرکت به آن در اعتراض به عدم دریافت حقوق
۱۳۹۳: ادامه اعتصاب معلمان و کارگران در پاراگوئه

۱۳۹۳: کارگران سنگرود پس از چهار روز اعتراض در تهران، به معدن بازگشتند

روز جهانی معلم

۱۳۹۳: جمعی از کارگران اخراجی پتروشیمی ایلام صبح امروز در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. این کارگران اخراجی خواستار پرداخت مطالبات قانونی خود بودند
۱۳۹۳: همزمان با بیستمین روز از شروع اعتراضات کارگران کارخانه کاشی گیلانا، صبح امروز جمعی از کارگران این واحد صنعتی در اعتراض به انباشته شدن حجم مطالبات معوقه خود در مقابل اداره کار منجیل تجمع کردند

تشکیل شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگران

اولین تشکل رسمی کارگران ایرانی در چاپخانه‌های تهران به همت محمد پروانه پدیدار شد.

نشریه اتفاق کارگران به عنوان ارگان این اتحادیه انتشار می‌یافت. این تشکل با سازماندهی یک اعتصاب در میان کارگران چاپخانه‌ها توانست ۸ ساعت کار در روز، پرداخت اضافه دستمزد برای ساعات کار اضافه بر ۸ ساعت، ارائه خدمات بهداشتی و جلوگیری از اخراج بی رویه کارگران چاپخانه‌ها را به کارفرمایان تحمیل کند.

از جمله دیگر اقدامات دیگر این اتحادیه، سازماندهی اعتصاب موفقیت آمیز یک هفته‌ای در میان چاپخانه‌ها و کتابفروشان، در اعتراض به تعطیلی روزنامه جیل‌المتین در سال ۱۲۸۶ بود که با فشار اتحادیه انتشارمجدد روزنامه جیل‌المتین ممکن شد.

به دنبال آن تشکل‌های دیگری چون اتحادیه کارگران ساختمانی، اتحادیه کفاشان، اتحادیه معلمین، اتحادیه کارگران بندر در بندر انزلی، و اتحادیه کارکنان پست و تلگراف تشکیل شد.

در پاییز سال ۱۳۰۰ این تشکل‌ها با همکاری هم و سایر تشکل‌ها مانند نساجان، بنیان، خبازان و کارکنان شهرداری "شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگران" را تشکیل دادند.

تشکیل این شورا نتیجه فعالیت‌های مستمر حزب کمونیست ایران در آن سالهاست. اکثریت سازماندهندگان و رهبران این تشکلهای از اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران بودند. مانند محمد دهگان، حجازی، پروانه، پیشه‌وری و...

هر اتحادیه در این شورا سه نماینده داشت. این شورا روزنامه حقیقت را به عنوان ارگان شورای مرکزی اتحادیه‌ها کارگری ایران منتشر می‌کرد.

اولین روزنامه کارگری ایران که در تهران روزانه تا ۴ هزار نسخه تک فروشی داشت. اما پس از چندی توقیف شد.

در تهران آن زمان به گفته دهگان ۵۰ هزار کارگر مشغول به کار

۱۳۳۹: اعتصاب کارگران سد دز

۱۳۵۷: از اواسط مهرماه موج اعتصاب و تظاهرات سیاسی در تهران و شهرستانها بالا گرفت. معلمان، دانشجویان، کارکنان اداره بنادر و کشتیرانی بندر شاپور، تراکتورسازی تبریز، رادیو تلویزیون رضائیه، کارخانه ذوب آهن اصفهان، کارخانه جنرال موتور، کارخانه زامیاد، کارمندان اداری برنامه و بودجه اعتصاب کردند.

۱۳۹۳: یک ماه پس از پایان اعتصاب کارگران بافق واگذاری سهام معدن بافق به بخش خصوصی متوقف شد. اما مصوبات ۱۶ بندی مطالبات کارگری هنوز محقق نشده است.

روز جهانی کودک

۱۳۸۴: اعتراض رانندگان شرکت واحد به شرایط کاری نامناسب رانندگان شرکت واحد باروشن کردن چراغهای اتوبوسها در روزی آفتابی

بودند که با توجه به عضویت حدود ۸۰۰۰ نفر از این کارگران در اتحادیه های کارگری می توان گفت که ۱۶ درصد کارگران تهران عضو سندیکاها بودند که برای جنبش نوپای کارگری ایران موفقیتی چشمگیر و درخشان بوده است.

این شورا اعتراضات متعددی را سازمان داد که می توان به اعتصاب معلمان در زمستان سال ۱۳۰۰ اشاره کرد که منجر به سقوط دولت قوام السلطنه گردید.

همچنین اعتصاب کارکنان پست و تلگراف در اعتراض به ممنوعیت عضویت کارکنان پست و تلگراف در اتحادیه، توسط رئیس بلژیکی پست و تلگراف که منجر به عزل وی و کوتاه آمدن دولت وقت در مقابل اعتصابیون شد.

در اکثر اعتصاب های سازماندهی شده توسط اتحادیه های عضو شورای مرکزی، رهبری شورا و اطلاع رسانی روزنامه حقیقت نقش مهمی برعهده داشته اند. در سال ۱۳۰۱ با روی کار آمدن مجدد دولت قوام و توقیف بسیاری از روزنامه ها و نشریات از جمله روزنامه حقیقت، شورا فراخوان اعتصاب داد.

به این ترتیب کلیه روزنامه های دولتی نیز منتشر نشد. در اثر این اعتصاب دولت عقب نشینی کرده و انتشار کلیه نشریات به جز حقیقت را آزاد اعلام کرد.

از دیگر اقدامات این شورا ایجاد مدرسه سواد آموزی و کتابخانه برای کارگران، برگزاری جشن روز جهانی کارگر و درخواست تعطیلی آن روز بود.

از سال ۱۳۰۴ و با به قدرت رسیدن رضا خان، سرکوب تشکلهای کارگری شدت گرفت و فعالیت های شورا کم شد. گفته می شود شورای متحده تا سال ۱۳۰۷ هم به صورتی نیمه علنی فعالیت داشت.

۱۳۵۷: اعتصاب کارگران ذوب آهن اصفهان گمرک جلفا و بندر شاهپور
۱۳۹۳: کارگران گورستان‌های فری تاون، پایتخت سیرالئون که مامور
امحای اجساد قربانیان بیماری ابولا در این کشور هستند در اعتراض به
دیرکرد پرداخت حقوق و مزایا، دست از کار کشیده و تحصن کرده اند

روز جهانی لغو اعدام
۱۳۵۲: اعتصاب کارگران ماشین سازی تبریز

قانون کار و حوادث کار

فصل چهارم قانون کار فعلی به مساله حفاظت فنی و بهداشت کار پرداخته است و شامل ۱۰ ماده است.

ماده ۹۱ - کارفرمایان و مسئولان کلیه واحدهای موضوع ماده ۸۵ این قانون مکلفند براساس مصوبات شورای عالی حفاظت فنی برای تامین حفاظت و سلامت و بهداشت کارگران در محیط کار وسایل و امکانات لازم را تهیه و در اختیار آنان قرار داده و چگونگی کاربرد وسایل فوق الذکر را به آنان بیاموزند و در خصوص رعایت مقررات حفاظتی و بهداشتی نظارت نمایند . افراد مذکور نیز ملزم به استفاده و نگهداری از وسایل حفاظتی و بهداشتی فردی و اجرای دستورالعملهای مربوطه کارگاه می باشند .

ماده ۹۲ - کلیه واحدهای ... باید برای همه افراد مذکور پرونده پزشکی تشکیل دهند و حداقل سالی یک بار توسط مراکز بهداشتی درمانی از آنها معاینه و آزمایشهای لازم را به عمل آورند و نتیجه را در پرونده مربوطه ضبط نمایند .

تبصره ۱ - چنانچه با تشخیص شورای پزشکی نظر داده شود که فرد معاینه شده به بیمای ناشی از کار مبتلا یا در معرض ابتلا باشد کارفرما و مسئولین مربوطه مکلفند کار او را براساس نظریه شورای پزشکی مذکور بدون کاهش حق السعی ، در قسمت مناسب دیگری تعیین نمایند .

ماده ۹۴ - در مواردی که یک یا چند نفر از کارگران یا کارکنان امکان وقوع حادثه یا بیماری ناشی از کار را در کارگاه یا واحد مربوطه پیش بینی نمایند می توانند مراتب را به کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار یا مسئول حفاظت فنی و بهداشت کار اطلاع دهند ... هرگاه بر اثر عدم رعایت مقررات مذکور از سوی کارفرما یا مسئولین واحد، حادثه ای رخ دهد، شخص کارفرمایا مسئول مذکور از نظر کیفری و حقوقی نیز مجازاتهای مندرج در این قانون مسئول است .

تبصره ۱ - کارفرما یا مسئولان موظفند کلیه حوادث ناشی از کار را در دفتر ویژه ای که فرم آن از طریق وزارت کار و امور اجتماعی اعلام می گردد ثبت و مراتب را سریعاً" به صورت کتبی به اطلاع اداره کار و امور اجتماعی محل برسانند.

۱۳۵۷: زندانیان سیاسی کشور، به نشانه همنوایی با دیگر اعتصاب کنندگان، اعتصاب غذا کردند. کارگران بنادر و کشتیرانی خرمشهر، شیلات بندر پهلوی، نساجی یزد، پالایشگاه شیراز، نیروگاههای اتمی، معادن زغال سنگ دامغان به پشتیبانی از قیام مردم، به دیگر اعتصابیون پیوستند.

فرخی یزدی «شاعر لب دوخته»

فرخی یزدی مدیر روزنامه پانزده بار توقیف شده «طوفان» و شاعر لب دوخته ایرانی در دوران مشروطیت، با اشعاری پرشور و انقلابی به تاریخ بیست و پنجم مهر ماه یک هزار و سیصد و هیجده، پس از سالها تحمل زندان و شکنجه به نحوی مظلومانه و جانسوز در دوران رضاشاهی به دست پزشک احمدی با تزریق آمپول هوا کشته شد.

دوشعر از فرخی یزدی

قسم به عزت و قدر و مقام آزادی
که روح بخش جهان نام آزادی
به پیش اهل جهان محترم بود آنکس
که داشت از دل و جان احترام آزادی
هزار بار بود به ز صبح استبداد
برای دسته پا بسته شام آزادی
اگر خدای به من فرصتی دهد یک روز
کشم ز مرتجعین انتقام آزادی

آنچه را با کارگر سرمایه داری می کند
با کبوتر پنجه ی باز شکاری می کند
می برد از دسترنجش گنج اگر سرمایه دار
بهر قتلش از چه دیگر پافشاری می کند

۱۳۵۷: اعتصاب کارکنان پالایشگاه آبادان
۱۳۹۳: کارگران شاغل در کارخانه «آبگینه» در اعتراض به پرداخت نشدن دو ماه حقوق از امروز خوردن غذا در کارخانه را تحریم کردند

اعتصاب غذای کارگران در بنگلادش

بیش از ۱۶۰۰ کارگر صنایع پوشاک بنگلادش از ۲۸ جولای در داکا در اعتصاب غذا به سر می‌برند. خواسته ی آنان دستمزد سه ماه قبل، اضافه کار و پاداش است.

پلیس گفته که حقوق این کارگران پس از دستگیری دلوار حسین، رئیس این کارخانه‌ها و صاحب گروه طوبی پرداخت نشده است. دلوار حسین متهم به قتل ۱۱۲ کارگر کارخانه تولید پوشاک است که در آتش‌سوزی کارخانه تازرین فشن، جان باختند.

هر چند که وی پس از مدت کوتاهی به قید وثیقه از زندان آزاد شده است.

این کارگران که لباس های فیفا را می‌دوزند، اعلام کرده‌اند که اگر دستمزد معوقه آنان تا ۷ اوت پرداخت نشود از سایر کارگران خواهند خواست که دست به اعتصاب عمومی بزنند.

کارگران در یکی از این کارخانه ها دست به اعتصاب غذا زده و تا به امروز نزدیک به ۱۰۰ کارگر اعتصابی دچار مشکلات جسمی شده و در حدود ۲۰ نفر در بیمارستان بستری شده‌اند.

صبح ۶ اوت، هنگامی که کارگران بیدار شدند درها به روی آنها قفل شده بود و تنها پس از ۶ ساعت توسط پلیس درها باز شد.

پلیس پس از ورود به ساختمان به کارگران حمله کرده و دست کم ۲۰ نفر در این حمله مجروح و به ایستگاه پلیس برده شدند. همه آنها به جز یک نفر بعدا آزاد شدند. پلیس امکان کمک‌رسانی از جمله رساندن نمک به اعتصابیون را محدود کرده است.

اتحادیه های کارگری از جمله اتحادیه کارگران پتروشیمی از این کارگران حمایت کرده و خواسته‌اند تا قبل روبرو شدن با یک فاجعه انسانی به خواسته‌ی این کارگران رسیدگی شود.

شنبه

۲۵ مهر

۱۴۳۷
۱۷ October
2015

روز جهانی ریشه کنی فقر
۱۳۲۸: اعتصاب کارگران شاهی برای دریافت حقوق سه ماه که عقب افتاده بود

شنبه

۲۶ مهر

۱۴۳۷
18 October
2015

۱۳۳۷: اعتصاب کارگران گمرک بندر شاهپور
۱۳۵۷: نفت آبادان و اهواز و گروه صنعتی بهشهر

برخی از تشکل های زنان ۵۸-۱۳۵۷

اتحادیه ملی زنان

۸ فروردین ۵۸ هیات موسس «اتحاد ملی زنان» با انتشار بیانیه ای اعلام موجودیت کرد. در این بیانیه آمده است:

«با هیچ یک از نیروهای سیاسی و گروه های وابسته به چین و شوروی همکاری نمی کنیم و... صرف نظر از اعتقادات ایدئولوژیکی و دینی اعلام می کنیم خواهان سهم شدن در تدوین کلیه قوانین مملکتی، خاصه مقررات مربوط به خانواده و کار هستیم. مبارزه با امپریالیسم را از اساسی ترین اهداف خود میدانیم.»

نشریه «برابری» ارگان این سازمان بود.

در ۲۲ مرداد در بخشی از بیانیه ای از این سازمان چنین نوشته شده است: "... محرومیت زنان از قضاوت و لغو دادگاه های خانواده که خود به خود محدودیت حقوق زنان جامعه ما را به همراه دارد، فوراً چاره اندیشه کنند و اجازه ندهند زنان، این نیروی فعالی نیمی از جامعه، عملاً از جریان فعالیت های جامعه و سازندگی دور بمانند یا حقوق بر حق شان ضایع شود.

۱۳۹۳: با وعده پرداخت حقوق معوقه، اعتصاب کارگران فاز ۱۷ و ۱۸ عسلویه پایان یافت.

۱۳۹۳: بیش از ۹۰ هزار انگلیسی در اعتراض به شرایط نامناسب کاری و پایین بودن دستمزدها به خیابان ها آمدند اکثر معترضان را کارمندان بخش عمومی از جمله معلمان، آتش نشانان، کارمندان خدمات بهداشت و کارمندان بخش حمل و نقل شهری تشکیل می دادند.

۱۳۹۳: به دنبال محقق نشدن وعده پرداخت مطالبات معوقه جمعی از کارگران پیمانکاری فازهای ۱۷ و ۱۸ عسلویه، این کارگر از صبح امروز اعتراض های صنفی خود را از سر گرفتند.

سازمان ملی پرستاران و بهیاران ایران

این سازمان در دهم خرداد ۵۸ اعلام موجودیت کرد بخشی از مرامنامه «... سازمانی است ملی و مستقل و به هیچ گروه و جمعیت سیاسی و غیر سیاسی وابسته نیست. شرکت در مبارزات ضد امپریالیستی مردم ایران برای برقراری حکمیت ملی و دموکراسی واقعی و از اهداف خود می داند...»

جمعیت زنان مبارز

این جمعیت در اوایل اسفند ماه ۱۳۵۷ طی اعلامیه ای موجودیت خود را اعلام کرد. این جمعیت نشریه ای به نام " زن مبارز " منتشر می کرد. در شماره دوم این نشریه چنین آمده بود: ...اساس فعالیت های جمعیت ، آموزش و مددکاری به زنان زحمتکش ایرانی ، برای ارتقای سطح آگاهی خود و در گیر شدن در مبارزات ضد امپریالیستی و متشکل شدن برای احقاق حقوق حقه توده های زحمتکش و ستمدیده زنان و هم پایی با مبارزات سایر قشرها و طبقات مترقی جامعه است."

به اعتقاد ان جمعیت، زنان بدون رهایی جامعه آزاد نمی شوند و خواست های عمومی جامعه بدون رهایی زنان به دست نمی آید.

اتحادیه زنان مبارز

این اتحادیه در سوم بهمن ۵۷ اعلام موجودیت کرد و خود را چنین معرفی نمود:

اتحادیه زنان مبارز ، سازمانی است در برگیرنده زنان زحمتکش، اعم از کارگر (منظور کارگر کارخانه، کارگاه، خدمه بیمارستان ها و مدارس، خدمه منازل و ادارات) دهقان و زنان خانه دار محروم، کارمند، دانشجو و کلیه زنان مبارز...

هدف اتحادیه ، حل اختلاف بین زنان و مردان طبقه استثمارگر نیست، بلکه مبارزات ما، درست علیه این طبقات، از زن و مرد و اربابان امپریالیستشان است. ما معتقدیم که آزادی زنان ایران، جدا از آزادی مردان نیست و این آزادی در گرو قطع دست کلیه امپریالیست ها از ایران است. ارگان این اتحادیه «سپیده سرخ» بود که در تاریخ ۳۰ مرداد ۵۸ توقیف شد.

۱۳۹۳: حدود ۷۰۰ نفر از کارگران مخابرات روستایی از چند استان کشور، با سفر به تهران در اعتراض به وضعیت قرارداد، بیمه و دستمزدشان در مقابل ساختمان مجلس تجمع کردند.
۱۳۹۳: اجتماع ۲۰۰ نفره امروز کارگران بازنشسته و شاغل نساجی مازندران در واکنش به محقق نشدن وعده مسئولان وزارت خانه های صنعت، معدن و تجارت، اقتصاد و دارایی و همچنین تعدادی از نمایندگان مجلس

۱۳۹۳: ادامه تجمع کارگران نساجی مازندران

سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه آبان ۱۳۸۷

کارخانه نیشکر هفت تپه در نزدیکی شهر شوش (استان خوزستان) قرار دارد و حدود ۵۰ سال است که کارگران این کارخانه نسل به نسل مشغول تولید شکر هستند.

این شرکت دارای بیش از ۲۰ هزار هکتار زمین بسیار حاصلخیز و آب فراوان برای آبیاری نیزارها است. در این سالها حاصل کار کارگران سودهای چشمگیری بوده که به حسابهای شرکت نیشکر و از آنجا به حسابهای دولتی و خصوصی واریز شده است.

در عوض آنچه نصیب کارگران هفت تپه بوده، زندگی بخور و نمیر، کمر درد و یا از کارافتادگی برای کارگران پیر، قطع دست و انگشتان و تحمل حوادث کارخانه و جان کندن زیر بمباران و موشکباران دوران جنگ بوده است.

در سال های اخیر به دلیل واردات گسترده، قیمت شکر در بازار داخل ارزان شد. کارفرمای دولتی کارخانه هفت تپه اعلام کرد که دیگر تولید شکر از نظر اقتصادی به صرفه نیست و باید کارخانه تعطیل شود و زمینهایش به فروش برسد و در نتیجه همه کارگران هفت تپه بیکار شوند.

عواقب واگذاری به بخش خصوصی هم مشخص بود: بخش خصوصی تعداد زیادی از کارگران را اخراج می کرد. نهایتاً قدرت شان

۱۳۸۴: اعتراض رانندگان شرکت اتوبوس رانی تهران به شرایط کاری
دشوار توسط نگرفتن بلیط از مسافران

۱۳۹۳: ادامه اعتصاب دو ماهه کارگران کارخانه تولید کفش در کامبوج
۱۳۹۳: حدود ۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه «ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی تبریز»، در اعتراض به پرداخت نشدن ۲ ماه حقوق و نامشخص بودن وضعیت کارخانه مقابل درب ورودی این واحد صنعتی تجمع کردند.

۱۳۹۳: جمعی از کارکنان اداره حفاظت محیط زیست استان ایلام در اعتراض به اخراج از کار با سفر به تهران صبح امروز در مقابل ساختمان مجلس تجمع کردند.

کارگران با کاهش تعدادشان کمتر می‌شد. بخش اعظم دستگاهها فروخته می‌شد و از زمین‌های حاصلخیز استفاده سودآور می‌شد.

در سال‌های ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ در چند مرحله، پرداخت حقوق کارگران را به تعویق انداختند و اعلام کردند که داریم ورشکسته می‌شویم!

کارگران در اعتراض به نپرداختن حقوق‌های معوقه خود در چند مرحله جلوی ساختمان اداری تجمع کردند.

در سال ۸۶ اعتراض کارگران شدت بیشتری یافت. چند تن از کارگران بازداشت شدند اما اعتراض‌ها ادامه یافت و کارگران به این نتیجه رسیدند که برای نشان دادن اعتراض خود به داخل شهر بیایند و راهپیمایی کنند.

کارگران به داخل شهر آمدند و شعار دادند «کارگر هفت‌تپه‌ایم / گرسنه‌ایم گرسنه‌ایم» اما مورد تهاجم نیروی انتظامی قرار گرفتند. کارگران و خانواده‌هایشان هفت‌تپه که تحت فشار اقتصادی شدیدی بودند، جاده بین‌المللی شوش - اهواز را مسدود کردند.

به دنبال آن کارگران از ۱۶ اردیبهشت ۸۷ و به مدت بیش از ۵۰ روز اعتصاب کردند و برای اینکه بهانه دست کارفرما ندهند، برخی روزها نیمی از کارگران سر کار می‌ماندند و نیم دیگر به محل تحصن و تجمع می‌رفتند.

در مراحل بعدی اعتراض، کارگران هفت‌تپه چند بار تجمع و طی طوماری که به امضای چند هزار کارگر رسیده بود و به مقامات دولتی و اداری تحویل داده شده بود، اعلام کردند شورای اسلامی کار را نمی‌خواهند.

آنها همچنین اعلام کردند که می‌خواهند چند نفر از کارگران معتمدشان پی‌گیر ایجاد تشکلی دیگر باشند.

در پاییز سال ۸۷ و بالاخره بعد از بحث‌های متفاوت، هیات موسس، تصمیم گرفتند از میان چند اساسنامه پیشنهادی از جمله یک اساسنامه شورای کارگری و چند اساسنامه مربوط به تشکلهای موجود دیگر، یکی را که مورد قبول و توافق خودشان بود، مدنظر قرار دهند.

۱۳۸۷: اعتصاب کارگران دباغ تبریز

۱۳۴۲: اعتصاب کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی زاینده رود اصفهان . کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی زاینده رود اصفهان به علامت اعتراض به عدم پرداخت حقوق سه ماهه دست به اعتصاب زدند و از خروج پارچه های تهیه شده از انبار کارخانه جلوگیری به عمل آوردند و برای احقاق حقوق و دریافت دستمزد معوقه کارخانه را اشغال نمودند. ۱۳۹۳: ۱۴۰ کارگر آبفای آبادان که حقوق فروردین، اردیبهشت، مرداد، شهریور و مهر را دریافت نکرده اند. / شرکت ارمغان نمای شوشتر به تازگی آقای «رضا گلستانی» نماینده صنفی کارگران آبفا را به اتهام پی گیری مطالبات معوقه همکاریانش اخراج کرده است

۱۳۵۲: اعتصاب کارگران ذغال سنگ شاهرود

۱۳۹۳: تجمع کارگران شیشه آبگینه در محوطه کارخانه در اعتراض به تعویق حقوق و اخراج همکارانشان: ۱۳۹۳: اعتراض کارکنان رسمی مجتمع پتروشیمی بوعلی پس از آن صورت گرفت که مدیریت مجتمع در روزهای اخیر به کارگران گفته بود که از سوی «هولدینگ خلیج فارس» به مجتمع پتروشیمی بوعلی هیچ دستوری برای پرداخت پاداش بهره‌وری شش ماهه نخست سال جاری ابلاغ نشده است.»

آن‌ها روزی را برای مهلت اعلام کاندیداتوری و روزی را هم برای انتخاب نمایندگان کارگری تعیین کردند. ۷۲ کارگر کاندیدا شدند و در روز یکم آبان‌ماه سال ۷۸ انتخابات برگزار شد.

نام تشکل را در اعلامیه‌ی پیش از برگزاری انتخابات، «انجمن صنفی - سندیکایی» گذاشتند که بعد از در مکاتبه‌ها و نیز در میان کارگران به همان نام «سندیکا» معرفی و شناخته شد.

زیرا پیش از انقلاب ۵۷ در این شرکت سندیکای کارگری تاسیس شده بود و این نام در شرکت و در میان بخشهایی از کارگران سابقه داشت و در واقع کارگران با تلاش خود در صدد بازگشایی سندیکا برآمدند.

در روز انتخابات، در شرایط فشار و تهدید و تنها در ۴ ساعت، اکثریت کارگران حاضر در یک شیفت کاری (تقریباً ۱۱۰۰ نفر از مجموع حدود ۱۳۰۰ کارگر حاضر در شیفت) رای خود را در ۴ صندوق انتخابات ریختند و ۹ نفر به عنوان نماینده و اعضای هیات مدیره انتخاب کردند.

پس از تشکیل سندیکا و اعتراضات مستمر دیگر صحبت از فروش کارخانه نمی‌شد. حقوق معوقه کارگران پرداخت شد و چند ماه بعد حتی حدود ۷۰ هزار تومان به حقوق کارگران اضافه شد.

تعدادی از کارگران قراردادی استخدام شدند. نمایندگان کارگران، پیگیر اجرای طرح طبقه بندی مشاغل بودند که خواست کارگران بود.

چند ماه از تشکیل سندیکا، در ماههای آخر سال ۸۷ اکثر نمایندگان و اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه بازداشت شدند و هرکدام به چند ماه زندان محکوم شدند که در سال های بعد در زندان دزفول حکم حبس خود را تحمل کردند.

بسیاری از آنان به کار بازگشتند. فروش زمین ها منتفی شد. کارخانه مجددا شروع به کار کرد، حقوق و مزایای کارگران پرداخت شد، نیشکر که می رفت دیگر کشت نشود دوباره کشت شد.

...

اعتصاب کارگران صنعت نفت در ۱۳۵۷

کارگران شرکت نفت از آبان ماه اعتصابات خود را شروع کردند. خواسته‌های این کارگران در آبان ۵۷ عبارت بود از:

- لغو حکومت نظامی در سراسر کشور، محاکمه ارتشبد نصیری
- آزادی بی قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و بازگشت تبعیدشدگان
- مجازات عاملین کشارهای اخیر در شهرها
- عدم دخالت ماموران انتظامی وساواک در کار شرکت نفت
- انحلال ساواک
- حمایت کامل از خواسته‌های فرهنگیان کشور
- آزادی احزاب به طور کامل
- قطع خرید اسلحه از خارج از کشور
- بیرون رفتن عوامل خارجی از ایران
- آزادی تمام کارکنانی که بازداشت شده اند
- ایرانی کردن کامل صنعت نفت در ایران
- انحلال سندیکای کارگران صنعت نفت و انتخاب نمایندگان واقعی
- اضافه دستمزد جهت توازن با سطح زندگی (حداقل ۵۰ درصد حقوق)
- حق سالیانه به طور یک سال در اول هر سال به کلیه کراگران پرداخت شود
- عدم وابستگی ریال به دلار
- برآورده نمودن کلیه خواسته‌های صنفی ورفاهی

۱۳۹۳: حدود ۱۰۰ نفر از کارگرانی که به واسطه استخدام در شرکت‌های پیمانکاری دست سوم منطقه پارس جنوبی در احداث پروژه‌های مجتمع‌های پتروشیمی و پالایشگاهی فازهای ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی مشغول کار هستند در مقابل دفتر «شرکت مدیریت طرح‌های صنعتی (I. P. M. I) تجمع اعتراضی برپا کردند.

۱۲ آبان ماه ۱۳۸۶

بیانیه کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

به نام خداوند جان و خرد

رسالت شما خبر رسانی است نه دروغ پردازی اخیرا یکی از کانالهای ماهواره ای دریکی از خبرهای خود اعلام کرد، که مبالغی را به کارگران نیشکر هفت تپه ارسال کرده است. بدین وسیله ضمن کذب خواندن این موضوع اعلام می کنیم که از هیچ نهاد، دستگاه، حزب و یا ارگان داخل و یا خارج از کشور کمک مالی دریافت نکرده و نخواهیم کرد و هرگونه اظهار نظر در خصوص وابستگی های فکری، تشکیلاتی نیز را رد می کنیم و درخواست داریم با این گفته های نابخردانه بهانه را به افرادی که سعی در ضربه زدن وجه ما را دارند ندهید. ما نه کمونیستیم و نه وابسته به سایر جریانات سیاسی. عده ای کارگر ساده که فقط خواستار گرفتن در یافت حقوق در ازای کارمان هستیم. توصیه ما به رسانه های خبری اینست: دروغ نگوئید، رسالت شما خبر رسانی است نه دروغ پردازی. در بیان گفته هایتان شرافت خبری را رعایت کنید.

کارگران نیشکر هفت تپه

بیانیه کارگران کارخانه تراکتور سازی و ماشین سازی تبریز ۱۳۵۷ کارگران و زحمتکشان ایران

ما کارگران کارخانه تراکتور سازی و ماشین سازی تبریز چندین سال است که در بدترین شرایط کار و زندگی، روزانه بیش از ۱۰ ساعت رنج کشیده ایم، در بدترین مکان‌ها زندگی کرده ایم و با حداقل دستمزد که حتی شکم یک نفر را سیر نمی‌کرد خود و خانواده مان را به زحمت نگاه داشته ایم.

در تمام مدت این چند سال که هر روز آن برایمان یکسال می‌گذشت رژیم دیکتاتوری و کارگرکش شاه و سرمایه داران زالو صفت داخلی و خارجی هر روز شیرۀ جانمان را بیشتر از روز پیش مکیده اند در حالی که هیچ حقی برایمان قائل نشده اند و هر وقت هم که اعتراض کرده ایم با زور سر نیزه و اخراج، صدای حق طلبانه ما کارگران ایرانی را در گلو خفه کرده اند و خلاصه اینکه طبقه کارگر ایران نه نان دارد، نه مسکن و نه آزادی.

در همین امسال ما چندین بار دست به اعتصاب زده ایم و خواستهای خود را به گوش مقامات مزدور کارخانه و رژیم ضد کارگری و ضد خلقی شاه رسانده ایم.

ولی به چشم خود دیدیم بجای آنکه بخواسته‌های برحق ما توجه

کنند بازهم مثل دفعات قبل با وعده و وعید و با تهدید و اخراج، با محاصره نظامی کارخانه و تهدید به کشتار و حتی با شلیک مسلسل می‌خواستند صف متحد ما را درهم بشکنند و باز هم ما را در فقر و تنگدستی و جهل و بیسوادی نگه بدارند...

دوستان کارگر! اگر باز هم این وضع نکبت بار و طاقت فرسا را تحمل کنیم و با آن مبارزه ننماییم، اگر ما کارگران با یکدیگر و با دیگر زحمتکشان خلقمان دست اتحاد ندهیم و به مبارزه مشترک برخیزیم، همچنان در بند اسارت و سیه روزی خواهیم ماند. لذا برای ما هیچ راهی جز مبارزه باقی نمانده است.

در این شرایط که خلق ایران بپا خاسته است تا از حقوق مسلم صنفی و سیاسی خود دفاع نماید ما نیز حمایت و پشتیبانی همه جانبه خود را از مبارزه بر حق و عادلانه تمامی کارگران، کارمندان، معلمان، دانشجویان و محصلین ایران اعلام نموده و مادام که به تمامی خواسته‌هایمان جواب مثبت ندهند دست از اعتصاب برنخواهیم داشت.

بگذارید پشت دشمنان خلق ما از این اتحاد رنجبران و زحمتکشان ایران بلرزند!

بگذار سرنگون گردند تمامی زورگويان، مفت خوران، جاسوسان و نوکران!

بدین وسیله ما کارگران تراکتور سازی و ماشین سازی اعتصاب خود را از تاریخ ۱۳-۸-۵۷ تا به دست آوردن تمامی خواسته‌هایمان اعلام می‌داریم:

- ۱- لغو حکومت نظامی در سراسر ایران.
- ۲- آزادی بی قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی.
- ۳- تامین خواسته‌های صنفی و سیاسی کارگران، معلمان، دانشجویان، کارمندان و محصلین سراسر کشور.
- ۴- قطع فوری کشتارهای وحشیانه مردم و محاکمه و مجازات مسببین کشتارهای اخیر.
- ۵- اخراج و تنبیه فوری مزدوران ضد کارگر کارخانه...

۶- اخراج کارشناسان خارجی که وجودشان ضروری نیست با نظر کارگران و کارمندان.

۷- لغو قراردادها و منع ورود کالاهای خارجی که در ایران می‌توان تولید کرد.

۸- انحلال سازمان کارگران و سندیکاهای وابسته به آن.

۹- تشکیل اتحادیه و سندیکاهای واقعی کارگری که از حقوق و حیثیت اجتماعی ما کارگران دفاع نماید.

۱۰- عدم دخالت ماموران انتظامی در امور داخلی کارخانه‌ها.

۱۱- رسیدگی به وضع نکبت بار بیمه و تامین دفترچه خدمات درمانی برای همه.

۱۲- اصلاح طرح طبقه بندی مشاغل.

۱۳- افزایش دستمزدها تا تامین کامل زندگی کارگران(به دلیل بالا رفتن سرسام آور قیمت‌ها).

۱۴- پرداخت و افزایش حق مسکن به تمامی کارگران ۱۰۰۰ تومان برای افراد متاهل، ۷۰۰ تومان برای افراد مجرد.

۱۵- تصویب دو روز مرخصی در ماه (۲۴ روز در سال).

۱۶- برای هر یک روز غیبت باید دستمزد همان روز کسر شود.

۱۷- سلب اختیار اخراج بدون دلیل کارگران از کارفرما.

۱۸- بازگشت همکارانی که به اتهام ناروای اخراج گری اخراج شده اند و اعلام اسم آنها و ذکر علت اخراج آنها در تابلوی اعلانات.

۱۹- تقلیل ساعات کار از ۴۸ ساعت به ۴۰ ساعت در هفته (پنج روز کار در هفته روزی ۸ ساعت).

۲۰- کوتاه شدن دست دزدان و رسیدگی به دزدی‌های کلان چند میلیونی از بدو تاسیس کارخانه تا کنون و اعلام آن از رسانه‌های گروهی.

هرچه مستحکم تر باد اتحاد کارگران ایران.
پیروز باد مبارزات حق طلبانه کارگران و زحمتکشان ایران.
درود بی پایان به شهدای راه رهایی خلق ایران.

۱۳۳۸: اعتصاب کارگران زن کارخانه شهناز

۱۳۳۸: اعتصاب کارگران شهناز و اعتراض به دستگیری دو کارگر

اعتراض کارگران زن کارخانه شهناز ۱۳۳۸

در سال ۱۳۳۸ کارگران زن از مدیریت کارخانه شهناز و همچنین از اداره کار اصفهان خواستند که طبق قانون کار حقوق آنان را تا ۲۵ ریال که حداقل بود افزایش دهند (حقوق زنان ۲۲-۲۵ ریال بود).

سایر کارگران هم تقاضای اجرای مواد ده گانه قانون کار را داشتند. مدیریت کارخانه بلافاصله به سازمان امنیت مراجعه نمود. آنها دو نفر از کارگران را توقیف کردند.

ولی روز بعد- ۱۶ آبان - کارگران متحداً اعتصاب را آغاز نمودند. مامورین سازمان امنیت عده ای از کارگران را به عنوان "محرک" دستگیر و ۱۸ نفر را به رفسنجان تبعید کردند. کارفرمایان ۸۰ نفر را از کار اخراج نمودند. ولی این اقدام کارفرمایان و دولتیان نتوانست روح مبارزه کارگران را درهم شکند.

در سال ۱۳۳۹ کارگران کارخانه "شهناز" به اعتصاب ایتالیائی (کم کاری) دست زدند. اعتصابیون خواهان تعیین حداقل دستمزد ها، پرداخت مستمری به کارگرانی که دارای اطفال زیاد هستند، برگشت مجدد کارگران اخراجی به کار، تامین مرخصی ۱۲ روزه در سال با پرداخت حقوق و غیره بودند.

نیروی ارتش محوطه کارخانه را اشغال نموده و رهبران اعتصاب را دستگیر نمودند. اما کارگران با اتحاد و یگانگی بی نظیری به اعتصاب ادامه دادند و بالاخره پیروز هم شدند. بعد از ۶ روز اعتصاب هماهنگ، کارفرما مجبور به عقب نشینی شد.

۱۳۹۳: درهای کارخانه لوله و نورد صفا در ساوه بعد از گذشت ۱۸ روز به روی نزدیک به یکهزار کارگر اعتصابی این واحد تولیدی باز شد.
۱۳۹۳: کارگران لوله و نورد صفا صبح امروز با باز شدن درهای کارخانه و در پی وعده های کارفرما به اعتراض صنفی شان پایان داده و به کار بازگشته اند.
۱۳۹۳: پیاده روی ۷۵۰ کیلومتری کارگران موریتانی در اعتراض به پیمانکاران

۱۳۹۳: تجمع کارگران فولاد سازی ترن ایتالیا در اعتراض به اخراج همکارانشان

یکی از اولین اعتراض کارگری ایران

در تاریخ ۲۹ آبان ۱۲۸۵ (۲۱ نوامبر ۱۹۰۶) رخ داد که در آن ۳۰۰۰ نفر از کارگران شرکت شیلات متعلق به لیانازوف اعتصاب کردند و در تلگراف خانه شهر انزلی متحصن شدند و اعلام نمودند که از این پس همه ماهی‌های صید شده را برای خود نگه خواهند داشت. حکومت سپاهی برای سرکوب کارگران می‌فرستد که در درگیری آن‌ها و سپاه حکومتی یک ماهیگیر جان می‌بازد. (کتاب اتحادیه‌های کارگری و قانون کار در ایران ، فلور ص ۱۴)

۱۳۹۳: یک ماه بعد از پایان اعتراض صنفی، سرانجام دو ماه حقوق معوقه کارگران «واگن پارس» پرداخت شد

اعتصاب کارگران تبریز در آبان ۱۳۵۷

در این اعتصاب خواسته‌های سیاسی به خواسته‌های صنفی کارگران افزوده شده بود. در شعارها مستقیماً از شاه اسم برده می‌شود. "نگت باد ای جلاد"، "مرگ بر شاه"، "مرگ بر این حکومت پهلوی"، "۵۰ سال سلطنت - ۵۰ سال جنایت و خیانت"، ... تکرار می‌شد. ۵ آبان ماه درب کارخانه را به روی کارگران بستند. کارگران در جلوی درب کارخانه با دو زره پوش و چند ماشین ارتشی روبرو شدند. کارگران که حقوق خود را می‌خواستند به سمت شهر پیاده حرکت کردند.

سربازان از حرکت کارگران جلوگیری کردند و عده‌ای از آنان را دستگیر کردند. کارگران با وسیله‌هایی که در جاده بود خود را به شهر رسانده و در مقابل مسجد تجمع کردند. تمام مغازه‌های شهر تعطیل بود شهر حالت عادی نداشت. قرار شد ساعت دو به مقابل کارخانه کبریت‌سازی توکلی بروند. ولی کارگران کبریت‌سازی دو ساعت جلوتر دست از کار کشیده بودند. کارگران در نقاط مختلف شهر دست به تظاهرات زدند و با پلیس درگیر شدند. در این روز یک نفر کشته شد.

اعتراضات عصر آن روز هم ادامه یافت. شعارهایی مانند آب و مسکن و برق می‌خواهیم تانک و تفنگ نمی‌خواهیم و... داده می‌شد. در این تظاهرات حدود ۲۲ نفر از کارگران دستگیر شدند. در دو روز بعد کارگران باز هم در نقاطی از شهر جمع شدند.

در همین روزها کارگران لیفت تراک نیز اعتصاب کردند. برابر اعتصاب کارگران کارخانه لیفت تراک، مدیرعامل گفته بود که ظرف ۲۰ روز حقوق کارگران ترمیم خواهد شد. اما یک ماه بود که اقدامی جدی در این باره انجام نشده بود.

وقتی کارگران متوجه شدند که مدیرعامل گفته که این مساله تا دو ماه دیگر به تعویق افتاده، بلافاصله دست از کار کشیدند و خواهان افزایش حقوق شدند. این اعتصاب تا ۲۳ آبان ماه ادامه داشت. بالاخره مجبور شدند دستمزد کارگران را افزایش دهند. این افزایش حقوق بین ۳۲۰ تا ۲۹۰ تومان بود که باعث تفرقه میان کارگران شد. کارفرما قول داد که مبلغی نیز به عنوان بهره‌وری به کارگران بدهد.

.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران راه آهن تهران
۱۳۸۵: اعتراض زنان شهرک فردیس به تاخیر در امر گاز رسانی و مساله آب با بستن جاده ملارد
۱۳۹۳: بعد از گذشت حدوداً ده روز از آخرین اعتراض صنفی ۱۴۰ نفر از کارگران قرار دادی آبفای آبادان مقابل ساختمان مرکزی که در روز پنجم ماه جاری انجام شد، سرانجام پیمانکار شرکت «ارمغان نمای شوش‌تر» به به حساب ۲۳۳ کارگر قرار دادی و رسمی این واحد مبلغ ۲ میلیون ۲۰۰ هزار تومان پرداخت کرد.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

یک رویداد تاریخی

در آبان ۱۳۴۱ وزارت کار از ثبت سندیکای کارگران ساختمانی تهران امتناع کرد، این کارگران خواست‌های خود را طی قطعنامه‌ای به شرح زیر اعلام و اجرای آن را خواستار شدند. در قطعنامه آمده بود:

۱- وزارت کار سندیکای صنفی ما را به رسمیت بشناسد،

۲- با آنکه کارگران ایرانی در هر رشته از کارهای ساختمانی تخصص و تجربیات کافی دارند، مع الوصف عده‌ای خارجی که به کار گمارده شده اند موجب بیکاری استاد کاران ایران گردیده اند. ما جدا خواستار آنیم که از بنا و نجار و اراماتورها و متخصصین ایران استفاده شود.

۳- قانون کار و قانون بیمه‌های اجتماعی و مزایای آن در باره کارگران ساختمانی اجرا شود.

۴- حداقل دستمزد کارگران ساده و استاد کاران ساختمانی بر اساس اشل متحرک تعیین گردد.

۵- وزارت کار به منظور مشورت در باره بهبود وضع کار و زندگی به پیشنهادها و قانونی نمایندگان سندیکا توجه کند.

۶- دولت به منظور جلوگیری از شدت بیکاری کارگران ساختمانی در فکر ایجاد کار بوده و در شروع کارهای نیمه تمام ساختمانهای دولتی اقدام نماید."

جو هیل: پر مرگ من زاری نکنید، سازماندهی کنید!

جو هیل در هفتم اکتبر ۱۸۷۹ به دنیا آمد. جو در جوانی فعالیت های خود علیه نابرابری های اجتماعی را شروع کرد و در این مسیر سالها بعد به عضویت کارگران صنعتی جهان در آمد و به یکی از کادرهای مهم این سازمان کارگری تبدیل شد. جو هیل به عنوان یک فعال کارگری و هنرمندی برجسته در جهان موسیقی و مبارزات ضداستثمار شهری بسیار دارد..

جو از کودکی در معادن ذغال سنگ و کارخانه ها به کار مشغول شد. پس از ورود به امریکا جو در جستجوی کار و زندگی، سراسر این سرزمین را زیر پا گذاشت. هرکجا کاری پیدا می کرد سعی می کرد کارگران را متحد کرده تا برای تغییر شرایطشان دست به اعتراض یا اعتصاب بزنند. بارها به خاطر این گونه فعالیتهاش از کار اخراج شد. در سال ۱۹۱۰ به عضویت کارگران صنعتی جهان پذیرفته شد. وی برای جذب توده ها و جلب توجه به مسائل کارگری از موسیقی استفاده می کرد. وی می گفت: "یک اطلاعیه هرچقدر هم که عالی نوشته شده باشد بیش از یک بار خوانده نمی شود، اما مردم ترانه ها را به خاطر می سپارند و آنها را بارها با خود زمزمه می کنند."

در ژانویه ۱۹۱۴ وی به اتهام قتل جان موریسون و پسرش دستگیر شد. جان موریسون پلیسی بازنشسته بوده که علیه انقلابیون خبرچینی می کرد. در دادگاه جو هیل فقط این را بر زبان آورد که در قتل موریسون شرکت نداشته و «بیگناه» است. اما دادگاه او را گناهکار تشخیص داد و در نوزدهم نوامبر ۱۹۱۵ وی به رغم اعتراضات جهانی اعدام شد. جسد وی سوزانده شد و خاکسترش در پاکت هایی

۱۳۹۳: حدود ۱۰۰۰ کارگر ساختمانی در اعتراض به تغییر قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی از ساعت ۹ صبح امروز به مجلس آمدند
۱۳۹۳: تجمع اعتراضی ۱۰۰ نفر از کارگران اخراجی پتروشیمی ایلام با سفر به تهران این هفتاد نفر با سوابق کاری ۲ تا ۱۰ سال در تاریخ ۷ مردادماه بدون هیچ دلیل موجهی اخراج شدند و کارفرما چند روز بعد از اخراج ما حدود ۱۰۰ کارگر جدید را به بهانه کمبود نیروی انسانی سریعاً استخدام کرد

۱۳۳۶: اعتصاب کارگران پشم باف اصفهان

به سراسر امریکا فرستاده شد و در اول ماه مه طی مراسمی رها شد و به این ترتیب به وصیت وی عمل شد.

وصیت نامه جوهیل

اجرای وصیت من آسان است
چون چیزی برای تقسیم ندارم
بستگانم نیازی به گریه نخواهند داشت
«خزه به سنگ غلطان نمی چسبد
«جسدم؟ آه اگر به اختیار من است
بسوزانیدش و خاکسترش را به نسیمی سبک خیز بسپارید
تا به آنجایش ببرید که رویشگاه گلهاست
شاید آنجا گل پژمرده‌ای
به زندگی برگردد
و دوباره باز شکفتد
این است آخرین خواست من
سعادت از آن همه شما باد!

جوهیل این وصیت نامه را یک روز قبل از اعدام، در ۱۸ نوامبر ۱۹۱۵ سروده است

حوادث کار

حوادث ناشی از عدم اجرای مسایل ایمنی روزانه جان صدها کارگر را در ایران و سایر کشورهای جهان در معرض خطر قرار می دهد. بسیاری از این کارگران جان خود را از دست می دهند و تعداد زیادی نیز برای همیشه ناقص العضو و از کار افتاده می شوند. قوانین حمایتی به خصوص در کشور ما به هیچ وجه پاسخگوی این مشکلات که مصداق بارز جنایت علیه نیروی کار است، نبوده است.

حفاظت از نیروی کار و ایمنی جان کارگران وظیفه ای است که بر دوش مسوولان قرار دارد. اما متأسفانه حرص و آرز سرمایه داران و سکوت معنی دار مسوولان در این زمینه هر روز جان انسان های شریف و زحمتکشی را می گیرد که جرمی جز فروش نیروی کارشان ندارند. تنها ایجاد تشکل های مستقل کارگری ضامن حفظ ارزش های انسانی است.

۱۳۸۵: اولین اعتراض کارگری ایران در تاریخ ۲۹ آبان ۱۳۸۵ (۲۱ نوامبر ۱۹۰۶) رخ داد که در آن ۳۰۰۰ نفر از کارگران شرکت شیلات متعلق به لیانازوف اعتصاب کردند و در تلگراف خانه شهر انزلی متحصن شدند و اعلام نمودند که از این پس همه ماهی های صید شده را برای خود نگه خواهند داشت (کتاب فکر دموکراسی اجتماعی در نهضت مشروطیت ایران نوشته فریدون آدمیت ص ۸۸). حکومت سپاهی برای سرکوب کارگران می فرستد که در درگیری آن ها و سپاه حکومتی یک ماهیگیر جان می بازد. (کتاب اتحادیه های کارگری و قانون کار در ایران، ویلم فلور ص ۱۴) ۱۳۲۸: اعتصاب کارگران ریسباف قم برای دریافت دستمزدها

حادثه کار

بند دوم از قوانین تامین اجتماعی شرایط وقوع حادثه ناشی از کار را بر دو شرط عمده مشروط می کند. شرط اول این که : حادثه حین انجام وظیفه واقع شده باشد و در غیر این صورت حالت ناشی از کار بودن حادثه از بین می رود. به عبارتی فقط اوقاتی که بیمه شده در کارگاه یا مؤسسات وابسته یا ساختمان ها و محوطه آن مشغول کار باشد و یا زمانی که بیمه شده به دستور کارفرما در خارج از محوطه کارگاه مأمور انجام کاری باشد حادثه ناشی از کار تلقی می شود.

- و شرط دوم این که، حادثه به سبب انجام وظیفه واقع شده باشد: حادثه به سبب انجام وظیفه عبارت است از وجود رابطه سببیت بین کار و حادثه ای که برای بیمه شده اتفاق می افتد.

- در مواردی که حادثه در کارگاه یا مؤسسات وابسته یا ساختمان ها و محوطه آن وقوع می یابد شرط حین انجام وظیفه محقق است، ولی ناشی از کار بودن حادثه محرز نیست و در این مورد قطعیت ناشی از کار بودن حادثه منوط به این است که وجود رابطه سببیت بین حادثه و وظایف و مسئولیت های بیمه شده محقق گردد.

بنابراین شرط دوم ناشی از کار بودن وجود رابطه سببیت بین کار و حادثه می باشد.

- البته هم در قانون کار و هم در قانون تامین اجتماعی راه های فرار از به رسمیت شناختن حوادث کار پیش بینی شده مثلا در بخشی از قانون تامین اجتماعی می خوانیم: "صدها حادثه حین انجام

۱۳۹۳: جمعی از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در اعتراض به دریافت نکردن تسهیلات مالی که قرار بود بصورت بلاعوض بابت کمک هزینه خرید مسکن به آنها پرداخت شود در مقابل ساختمان شورای شهر و شهرداری تجمع کردند.

۱۳۹۳: بازگشت به کار کارگران پتروشیمی فجر پس از آن صورت گرفته شد که بخشی از وعده‌های مدیریت این مجتمع در پی اعتراضات کارگری برآورده شد. طی روزهای یکم و دوم آذرماه ۲۴۰ نفر از کارگرانی که از طریق شرکت پیمانکاری «رامپ‌کو» در پتروشیمی فجر مشغول به کار هستند در اعتراض به روند شدن تاخیر در پرداخت مطالبات مزدی خود دست از کار کشیده بودند.

۱۳۹۳: آغاز اعتصاب دو روزه رانندگان تاکسی اروگوئه

وظیفه به وقوع می‌پیوندد، ولی به علت فقدان عامل سببیت، حالت ناشی از کار بودن را از دست می‌دهد نظیر حادثه بیمه شده‌ای که حین کار به شوخی کردن با دوستان همکار خود مبادرت می‌ورزد و غفلتاً دچار حادثه می‌شود، یا بیمه‌شده‌ای که در حین کار به دلیل عدم رعایت نکات ایمنی و حفاظتی، انفارکتوس یا عوارض مشابه در کارگاه فوت می‌نماید و یا راننده‌ای که در هنگام خواب در کابین کامیون دچار گازگرفتگی ناشی از روشن کردن گاز پیک نیک (مسافرتی) می‌گردد و ... به طور کلی وقتی رابطه سببیت کار احراز نگردد حادثه، ویژگی حادثه ناشی از کار را پیدا نمی‌کند.

- و یا در بند سوم همان قانون در رابطه با مدارک مورد نیاز در مورد بررسی حوادث ساختمانی و کارگاهی اتباع بیگانه می‌خوانیم : "جهت بررسی حوادث اتباع بیگانه علاوه بر اخذ مدارک مذکور در فصل اول مجوز اشتغال بکار فرد حادثه دیده نیز اخذ خواهد شد و می‌بایست اطلاعات مندرج در آن (نوع کار، محل اشتغال و مدت اعتبار پروانه کار) در بررسی حادثه مدنظر قرار گیرد. در صورت عدم انطباق وضعیت اشتغال به کار فرد حادثه دیده با مجوز اشتغال به کار موضوع بررسی حادثه منتفی خواهد بود.

مقاله نامه ۸۷

مقاله نامه ۸۷ تحت نام «مقاله نامه آزادی تشکل و حمایت از حق تشکل» در روز ۹ ژوئیه ۱۹۴۸ در ۲۱ ماده تصویب شده است. مواد مهم این مقاله نامه عبارت اند از:

آزادی تشکل

ماده ۲: «کارگران و کارفرمایان، بدون هیچ تمایزی، می باید این حق را داشته باشند که تشکل های خود را، که مقررات تشکیلا تی آنها تنها توسط خودشان تدوین و تعیین می شود، به انتخاب خود و بدون کسب اجازه قبلی برپا کنند یا به چنین تشکل هایی بپیوندند.»

ماده ۳: «بند ۱- تشکل های کارگران و کارفرمایان می باید این حق را داشته باشند که اساسنامه و مقررات تشکل را خود تنظیم کنند، نمایندگان خود را در آزادی کامل انتخاب کنند، دستگاه اداری و فعالیت های آن را خود سازمان دهند برنامه آن را خود مدون کنند.

بند ۲- مقامات دولتی می باید از مداخله ای که این حق را محدود می کند خودداری کنند»

ماده ۴: «تشکل های کارگران و کارفرمایان مشمول انحلال یا تعلیق از جانب مقامات دولتی نخواهند بود»

ماده ۵: «کسب شخصیت حقوقی برای تشکل های کارگران و کارفرمایان نباید منوط به قید و بندهایی شود که اعمال مفاد مواد ۲، ۳ و ۴ را محدود کند»

ماده ۶: «بند ۱- کارگران، کارفرمایان و تشکل های مربوط به آنها، مانند کلیه اشخاص و سازمان های اجتماعی دیگر، در استفاده از حقوقی که این مقاله نامه فراهم میآورد، قانون کشور مربوطه را رعایت خواهند کرد.

بند ۲- قانون کشور مربوطه نباید چنان باشد، یا چنان اعمال شود، که تضمین های تامین شده در این مقاله نامه را مختل کند.

ماده ۷: در این مقاله نامه لفظ «تشکل» به معنای هر نوع تشکل کارگران و کارفرمایان با هدف پیشبرد یا دفاع از منافع کارگران و کارفرمایان است.

از نامه های جوهیل در زندان

من یک شهروند این جهانم.
در کره ای به نام زمین متولد شدم،
اینکه در کدام گوشه این کره خاکی
دیده به جهان گشودم هیچ ارزش صحبت
کردن ندارد..... من چیزی در باره
خودم ندارم که بگویم. فقط بگویم
که همواره تلاش کرده ام که هر چقدر
کوچک، پرچم آزادی را به مقصدش
نزدیکتر کنم. من این افتخار را
داشته‌ام که زیر پرچم سرخ - که اعتراف
می‌کنم به آن مفتخرم - در این مبارزات
شرکت کرده ام.

قدرت توی خونه

قدرت توی خونه،
قدرت توی مشت کارگری که
دستاشونو توی دست همدیگر گره میزنن
آره اون قدرته، او همون قدرت واقعیه
این قدرت باید توی همه کشورا فرمون برونه
آره، فقط اتحادیه کارگرا!!

۱۲۹۹ اعتصاب کارگران هندی پالایشگاه آبادان

۱۳۴۳ اعتصاب شانزده هزار نفر از تاکسی رانان. با این که دولت می خواست
با کمک وسایل نقلیه دولتی این اعتصاب را بشکند لیکن موفق نشد و عقب
نشست و روزانه ۱۰ تومان از اجاره ی تاکسی ها کاسته شد.

قانون کار در ایران

نخستین متنی که در ارتباط با مسائل کارگران صادر شد «فرمان والی ایالت کرمان و سیستان و بلوچستان درباره حمایت از کارگران کارگاه‌های قالی‌بافی» در آذر ۱۳۰۲ است که در یکی از نشریه‌های دفتر بین‌المللی کار منتشر شده است.

در این فرمان ساعات کار برای کارگران کارگاه‌های قالی‌بافی به ۸ ساعت در روز محدود می‌شود. روز جمعه و ایام تعطیل رسمی را با دریافت مزد کارگران تعطیل باشند. پسران کمتر از ۸ سال و دختران کمتر از ۱۰ سال در این کارگاه‌ها به کار گمارده نشوند. - کارگاه‌ها در زیرزمین یا اتاق‌های نمناک و مرطوب احداث نشود و کارگاه دارای دریچه‌ای رو به آفتاب باشد تا نور خورشید از آنجا به درون بتابد. کارفرما، کارگر بیمار را به کار نگمارد. رئیس بهداری یا مامور بهداشت شهرداری، همه ماه‌ها از کارگاه بازدید کند.

۱۳۹۳: بیش از ۱۴۰۰ کارگر معادن البرز شرقی به همراه رانندگان اتوبوس این معادن و رانندگان کامیون زغالکش و پیمانکاران جزئی در اعتراض به عدم پرداخت ۷۰ روزه حقوق و مزایای کارگران این معدن در محل کارشان منطقه طزره، اعتصاب کردند و برای چند ساعت دست از کار کشیدند.

۱۳۹۳: حدود ۳۰۰ کارگر این معدن که در دل جنگلهای شهرستان مینو دشت مشغول استخراج زغال سنگ اند بیش از دو ماه است که حقوقشان همچون سایر ۱۴۰۰ کارگر معادن البرز شرقی به تاخیر افتاده است و به همین دلیل امروز دست از کار کشیدند.

۱۳۹۳: کارخانه آلومینای جاجم گزارش دادند: کارگران این کارخانه از صبح روز ۲۷ آبان ماه تا امروز (۱۱ آذر) در واکنش به بی‌توجهی کارفرمای نسبت به درخواست‌شان برای بازنگری در محاسبه حقوق و سایر مزایای قانونی، اتوبوس‌های سرویس کارخانه را در میانه راه متوقف کرده و بخشی از مسیر رسیدن به سالن‌های تولید (مسافت یک کیلومتری) را دسته جمعی پیاده‌روی می‌کنند.

اعتراض کارگری جاجم ۱۳۹۳

این اعتراض صنفی از روز هشتم آذرماه وارد فاز تازه‌ای شده است و کارگران علاوه بر پیاده‌روی جمعی، خوردن غذای کارخانه را نیز تحریم کرده‌اند.

یکی از کارگران کارخانه آلومینای جاجم استفاده از این شیوه اعتراضی را مرحله نخست واکنش کارگران عنوان کرد و با تأکید بر صنفی بودن اهداف این اعتراض گفت: در صورت ادامه بی‌توجهی به خواسته‌های حداقلی کارگران، ناچار می‌شویم با استفاده از ماده ۱۴۲ قانون کار تولید را متوقف کنیم. کارگران متخصص و فنی این کارخانه ماهانه با ۱۲۰ ساعت اضافه کاری مبلغی حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان دریافت می‌کنند که این رقم با کسر اضافه کاری حدود ۷۰۰ تا ۷۵۰ هزار تومان می‌شود. این کارخانه در پنج کیلومتری حریم شهر جاجم قرار دارد و سنگ معدنی بوکسیت (که از معدن بوکسیت جاجم واقع در ۲ کیلومتری کارخانه استخراج می‌شود) را به پودر آلومینا تبدیل می‌کند. به گفته وی، آلودگی‌های ناشی از اشعه و شدت تولید گرد و غبار باعث شده کارگران در معرض انواع بیماری‌ها قرار داشته باشند.

حادثه کار

مطابق ماده ۸۵ قانون کار، کلیه کارگاه ها و کارفرمایان، برای تامین بهداشت کار و کارگر و محیط کار موظف به رعایت دستورالعمل های حفاظت فنی شده اند و ماده ۹۱ همین قانون کلیه کارفرمایان و مسئولان واحدها را مکلف می کند که برای تامین ایمنی و سلامت و بهداشت کارگران در محیط کار، وسایل وامكانات لازم را تهیه و در اختیار آنان قرار داده و چگونگی کاربرد لوازم ایمنی را به آنان بیاموزند.

- در قانون تأمین اجتماعی حادثه ی کار این گونه تعریف شده است: حادثه اتفاقی است پیش بینی نشده که تحت تأثیر عامل یا عوامل خارجی رخ می دهد و موجب صدماتی به جسم یا روان بیمه شده می گردد.

بدین ترتیب هر اتفاقی را نمی توان حادثه تلقی نمود مگر دارای ویژگی ۴ گانه زیر باشد، ۱- اتفاق قابل پیش بینی نباشد ۲- وقوع آن ناگهانی باشد ۳- متأثر از عامل یا عوامل خارجی باشد ۴- باعث وارد آمدن صدمه به جسم و روان فرد گردد. بنابراین با توجه به این ویژگی ها اتفاقی نظیر خودکشی که قابل پیش بینی می باشد و یا سکت که علی الاصول بدون تأثیر عوامل خارجی صورت می گیرد را نمی توان حادثه تلقی کرد.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۱: تشکیل اتحادیه کارگران اصفهان توسط تقی فداکار
۱۳۹۳: اعتراض جمعی کارگران مخابرات آمل نسبت به دریافت حقوق کم،
بستن قرارداد چند ماهه، نگرفتن اضافه کار، حق شیفت و ماموریت

عکس هابی از ۱۶ آذر ۱۳۵۱

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

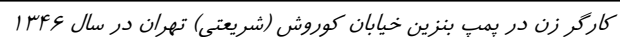
.....

.....

.....

روز دانشجو
۱۳۹۳: تجمع اعتراضی کارگران نگهبانی پست‌های برق وزارت نیرو در
اعتراض به نامشخص بودن شرایط استخدامی خود در مقابل ساختمان این
وزارت خانه واقع در بزرگراه نیایش.
۱۳۹۳: اعتصاب دور روزه بیش از ۱۵۰ نفر از کارگران شاغل در معدن
کوشک بافق یزد برای دریافت معوقات سه ماهه
این کارگران خواهان دریافت سختی کار هستند. نزدیک به ۱۰۰ نفر از
کارگران که در عمق زمین کار می‌کنند و روزانه نزدیک به ۶۰۰ پله را
پایین می‌روند و سپس همین مسیر را بر می‌گردند اما در ازای کاری که
انجام می‌دهند هیچ سختی کاری به آن‌ها داده نمی‌شود و حداقل حقوق را
دریافت می‌کنند.

۱۳۹۳: آغاز تجمع سه روزه کارگران یاس خرمشهر در اعتراض به دو سال بلاتکلیفی در مقابل فرمانداری. این منابع کارگری به ایلنا گفته‌اند: ۵۰ کارگر رسمی و ۳۵ کارگر قراردادی صنایع بهداشتی یاس که دو سال پیش به دلیل تعطیلی کارخانه بیکار شده‌اند همچنان وضعیت شغلی‌شان نامشخص است و هیچ کس مسئولیتی در قبال کارگران بیکار شده‌ای که بیش از ۲۰ سال سابقه کار دارند نمی‌پذیرد. به همین دلیل حدود نیمی از کارگران بیکار این کارخانه طی سه روز گذشته (شنبه تا دوشنبه ۱۷ آذر) در اعتراض به بی‌توجهی مسئولان به بیکاری‌شان ظرف دو سال گذشته، مقابل ساختمان فرمانداری شهرستان خرمشهر تجمع کرده‌اند.

۱۳۹۳: اعتصاب در بلژیک علیه سیاست‌های ضدکارگری دولت

وارطان سالاخانیان

زادروز: ۶ بهمن ۱۳۰۹ تبریز
مرگ: ۱۸ اردیبهشت ۱۳۳۳

وارطان یکی از اعضای سندیکای کارگران کفاش بود. همچنین از وی باید یکی از مبارزان مطرح کارگری یاد کرد، چرا که اعتماد به پیروزی حرکت های انقلاب چنان در او ریشه کرده بود که زیر شکنجه های بی اندازه و وحشیانه ساواک حتی کلمه ای اقرار نکرد و در این راه جان خود را قربان کرد.

مقاومت وارطان در زندان چنان بود که احمد شاملو (شاعر معاصر) شعری در رثای او سرود. این شعر که با نام نازلی نیز منتشر شده را باید از مهمترین اشعار معاصر دانست.

در ذیل شعر مذکور را می خوانیم:

وارطان سخن نگفت

وارطان
بهار، خنده زد و ارغوان شکفت
در خانه، زیر پنجره، گل داد یاس پیر
دست از گمان بردار

۱۳۹۳: نامه کارگران معدن کوشک به دو وزیر: این وضعیت غیر انسانی را خاتمه دهید
۱۳۹۳: پایان ۲ روز اعتراض کارگران پتروشیمی کارون با وعده افزایش مزد

۱۳۹۳: پایان موقتی اعتصاب کارگران معدن کوشک بافق در پی دریافت وعده پرداخت حقوق معوقه از فرمانداری و اداره کار
۱۳۹۳: تظاهرات بازنشستگان یونان علیه سیاست اقتصاد ریاضتی دولت

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۳: آغاز اعتصاب کارکنان پالایشگاهی در فرانسه
۱۳۹۳: اعتراض کارگران ایتالیایی به اصلاح قانون کار ایتالیا

با مرگ نحس پنجه میفکن
بودن به از نبود شدن خاصه در بهار...

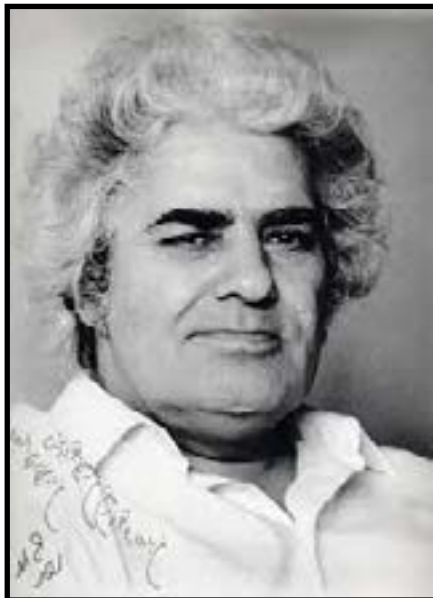
وارطان سخن نگفت؛
سرافراز، دندان خشم بر جگر خسته بست و رفت...

وارطان سخن بگو
مرغ سکوت، جوجه مرگی فجیع را در آشیان به بیضه نشسته‌ست

وارطان سخن نگفت؛ چو خورشید
از تیرگی درآمد و در خون نشست و رفت...

وارطان سخن نگفت
وارطان ستاره بود
یک دم در این ظلام درخشید و جست و رفت...

وارطان سخن نگفت
وارطان بنفشه بود، گل داد و مژده داد:
«زمستان شکست» و رفت...

اعتراض پرستاران ۱۳۹۳

«ما ۹۳ درصد هستیم»، «۵ درصد تیم درمان ۹۵ درصد درآمد را می‌برند»، «ما به بی‌عدالتی اعتراض داریم»، «بی‌توجهی مسئولان، افزایش مهاجرت پرستاران» و... پارچه نوشته‌هایی بودند که پرستاران در مقابل ساختمان نهاد ریاست جمهوری در دست داشتند.

۲۳ آذر ماه ۹۳ در اعتراض به اختلاف فاحش در پرداخت‌ها بین پزشک و پرستار در واحدهای درمانی کشور و همچنین عدم اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری به صورت همزمان در بیش از ۵ استان کشور برگزار شد.

پرستاران به اختلاف بیش از ۳۰۰ برابری دستمزد خود و پزشکان معترض‌اند. آن‌ها همچنین خواستار اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری هستند.

۱۳۹۳: تجمع صنفی جامعه پرستاری مقابل ساختمان ریاست جمهوری
۱۳۹۳: تجمع امروز کارگران بازنشسته نساجی مازندران در واکنش به طولانی شدن زمان وصول مطالبات معوقه‌شان از سوی بانک ملی صورت گرفته است. / بانک ملی به عنوان سهامدار اصلی نساجی مازندران می‌خواهد با خرید قطعه زمینی ۱۵ هکتاری به ارزش ۸۳ میلیارد تومان مطالبات کارگران را پرداخت کند.»

۱۳۹۳: حدود یکصد نفر از کارگران شرکت‌های چهارگانه سرمایه گذاری سبز در اعتراض به وضعیت نامشخص مطالبات مزدی خود در محل این شرکت تجمع کردند / پس از پیگیری‌های نهاد صنفی سرانجام تامین اجتماعی پنجشنبه گذشته دفترچه کارگران باقیمانده را بصورت مشروط برای مدت یک هفته تمدید کرد

۱۳۹۳: حدود پنجاه نفر از بازنشستگان کارخانه «نخ پارسیلون» خرم آباد در اعتراض به بی‌توجهی مالکان کارخانه پارسیلون در خصوص پرداخت سنوات بازنشستگی‌شان، در مقابل استانداری لرستان تجمع کردند.»
۱۳۹۳: اعتراض کارگران ترکیه به سیاستهای اقتصادی دولت

۱۳۹۳: اعتصاب کارکنان حمل و نقل بلژیک در اعتراض به ریاضت اقتصادی
۱۳۹۳: تجمع حدود ۴۸ نفر از کارگران بازنشسته کارخانه شمع نور که با وعده مذاکره خاتمه یافت

شورش نان در آذر ۱۳۲۱

آذر ماه یادآور یکی از بزرگ‌ترین اعتراضات خودانگیخته مردمی در ایران است. اعتراضی که از ۱۷ آذر آغاز و به "بلوای نان" معروف شد. دادن نام "بلوا" به شورش گرسنگان، از یک سو نشان از آن دارد که در تاریخ نگاری‌های رسمی هم باید نقش مردم و میزان تاثیرگذاری آنان در رویدادهای سیاسی و اجتماعی نادیده گرفته شود و از سوی دیگر نشان از این دارد که حاکمان چگونه از این گونه اعتراضات خودانگیخته، اگر با آگاهی و سازماندهی انقلابی همراه نباشد، در جنگ قدرت میان خود استفاده می‌کنند.

در سال ۱۳۲۱ وضع مردم در سراسر جهان به دلیل جنگ جهانی دوم بسیار وخیم بود. شرایط زندگی مردم ایران نیز متفاوت نبود. بی‌ثباتی سیاسی، برکناری رضا شاه و اشغال کشور توسط قوای متفقین شرایط را بیش از پیش دشوار کرده بود. گندم، گوشت و سایر محصولات که در ایران تولید می‌شد صرف تامین ارتش‌های متفقین می‌شد. این مساله سبب قحطی شده بود، قحطی‌ای که از شهریور ۱۳۲۰ آغاز و دو، سه سالی ادامه داشت.

ارتش‌های اشغالگر در ایران کلیه غلات را به سرعت و با زور سرنیزه و یا پرداخت حداقل بهای ممکن، تصاحب می‌کردند. در آن روزها ورود غله به تهران ممنوع بود، در حالی که طبق آئین نامه غله و نان (۳۸) اجازه حمل به شهرستان‌ها وجود داشت، زیرا قیمت گندم در بازار آزاد، خرواری ۲۰۰ تومان بود، ولی سیلو مردم را وادار می‌کرد که گندم را ۶۰ تومان بفرروشند. در سال‌های پیش از ۱۳۲۲ قیمت گندم در بازار آزاد ۵۰۰ تومان و قیمت خرید دولتی آن ۳۷۵ تومان بود. پس از شورش در سال ۱۳۲۳، گندم در بازار آزاد به ۷۰۰ تومان خرید و فروش می‌شد، و قیمت دولتی آن ۲۹۰ تومان بود.

در فاصله بین سال‌های ۱۳۱۸ تا ۲۲ قیمت‌های مواد غذایی در ایران ۵۵۵ درصد افزایش یافت. قیمت نان در بازار آزاد تهران از ۶ سنت در سال ۲۰ به یک دلار در اردیبهشت ۲۱ افزایش یافت. این قیمت‌های رو به رشد سبب شد که بسیاری به امید گران تر شدن و بردن سود بیشتر گندم‌های خود را احتکار کنند. این شرایط سبب شد که اجناس مورد نیاز مردم جیره بندی شود. بازار خرید و فروش این اجناس در بازار آزاد سبب شد که افراد زیادی به شدت پولدار شوند.

۱۳۰۳ نخستین بخشنامه در امور کارگری را رضاخان نخست وزیر در نتیجه مداخله سازمان بین المللی کار صادر کردند. این بخشنامه خطاب به استاندار کرمان بود...»

۱۳۹۳: اعلام حمایت قاطع کارگران معدن چادرملو با امضای طومار از نماینده اخراجی‌شان که متعاقب اعتصاب یک ماهه کارگران در سال گذشته اخراج شده بود...

۱۳۹۳: تظاهرات نیروی کار بخش درمان در ایتالیا

قحطی سراسر کشور را در بر گرفته بود. مواد مواد مورد نیاز مردم با قیمت های بسیار زیاد وجود داشت اما در جیب مردم پولی نبود که آنها را تهیه کنند. نان ارائه شده به مردم بسیار نامرغوب و کم بود. مردم برای تهیهی همین نان نامرغوب که مخلوطی از شن وریگ و خرده شیشه بود باید ساعت های متمادی در صف های طولانی می ایستادند. نانی که به نان سیلو معروف بود. (با قیمت سه سنت برای ۴۰۰ گرم) در حالی که نان سفید به هر میزان با قیمت بسیار بالا (یک دلار برای ۴۰۰ گرم) در مغازه های خاص وجود داشت. برخی از نانوایان سبوس جو و گندم را با الک کردن جدا کرده و با آرد سفید بهترین نان را برای ثروتمندان می‌ساختند. قطعی برای کسانی که پول داشتند معنایی نداشت.

از بامداد روز ۱۷ آذر، دانش آموزان مدارس دارالفنون و ایرانشهر و سایر مدارس تهران، در صفوف منظم، به طرف صحن مجلس روانه شدند و شعار آنها در آن روز "ما نان می‌خواهیم" بود. پس از انتشار این خبر دانشجویان دانشگاه و سایر محصلین نیز کلاس‌های درس را ترک کردند و در بهارستان حضور یافتند.

در ظهر این روز، به دستور قوام السلطنه تمام روزنامه‌ها، اعم از موافق و مخالف دولت، توقیف شدند. یکی از اولین گام‌ها برای سرکوب مردم به جان آمده ممانعت از آزادی اطلاع‌رسانی است.

صبح روز ۱۸ آذر، قوای روس و انگلیس، تهران را اشغال کردند. مسلسل‌ها و تانک‌ها را در تقاطع های مهم مستقر بود. سربازان انگلیسی و لهستانی، در میدان های بزرگ به چشم می خوردند. از بامداد روز ۱۸ آذر، بگیر و ببندها آغاز شد. عده‌ای از کسانی که در تظاهرات شرکت نموده بودند نیز توسط پلیس شناسایی و بازداشت گردیدند.

شورش سه روز طول کشید و هر روز شدیدتر. مردم در خیابان‌ها حرکت می‌کردند و شعار می‌دادند «نون و پنیر و پونه، قوام گشمنونه»، «قوام فراری شده، سوار گاری شده». معترضان در نهایت بعد از مدتی اعتراض بی‌پاسخ، به خانه نخست‌وزیر حمله کرده و آنجا را غارت کردند. بر اساس آمارهایی که بعدها منتشر شد در این درگیری‌ها در مجموع ۲۰ نفر کشته، ۷۰۰ نفر زخمی و ۱۵۰ نفر بازداشت شدند. طبق آمار غیررسمی نیز تعداد کشته‌شدگان ۴۰۰ تن برآورد شده بود.

تاریخچه قانون کار

در سال ۱۳۶۱ «طرح پیش‌نویس قانون کار» منتشر شد، مبنای رابطه کارگر و کارفرما (یا به اصطلاح آن متن کاربر کارپذیر و صاحب کار) توافق میان طرفین تعیین شده بود. این قانون رابطه کارگر و کارفرما را همان رابطه اجیر و ماجر می‌دانست که براساس احکام اولیه فقه اسلامی در چارچوب قرارداد خصوصی میان طرفین تنظیم می‌شود در این پیش‌نویس هر نوع دخالت دولت در روابط کار و الزام یک طرف - یعنی کارفرما - را به تبعیت از شرایط قانونی، موافق موازین شرع نمی‌دانست. حقوق کارگران و ساعات‌های کار آنان در این پیش‌نویس با توافق کارفرما و کارگر تعیین شده بود.

در فصل چهارم آن که به شرایط کار کودکان پرداخته بود، چنین آمده بود: «به کار گماردن کارپذیر نابالغ باید با عقد قرارداد کار به وسیله ولی یا قیم او صورت گیرد. نماینده قانونی مکلف است رعایت غبطه او را بنماید».

بدین ترتیب، نه ممنوعیت به کار گماردن کودکان در سنین پایین مطرح بود و نه تعیین ساعات‌های قانونی کار یا مرخصی با حقوق و نه حداقل مزد و غیره. در این قانون کارفرماها به هیچ کاری مجبور نمی‌شدند. در این قانون برای کارگران هیچ نوع بیمه درمانی و بازنشستگی در نظر گرفته نشده بود. این پیش‌نویس با اعتراضات گسترده ای روبرو شد و با جو حاکم بر آن سال‌ها و شعار حمایت از مستضعفین، قرار شد پیش‌نویس دیگری تهیه شود.

۱۳۹۳: پایان اعتصاب و اعتراض کارگران کاشی گیلانا و ادامه فعالیت کارخانه کاشی گیلانا

۱۳۶۱: «طرح پیش‌نویس قانون کار» منتشر شد

یکی از اعضای هیئت مدیره در مورد روز اعتصاب چنین می‌گوید: «من هم مسئول منطقه‌ای بودم و صبح زود و جلوتر از دیگر رانندگان به همراه یکی از دوستان در آن منطقه حاضر شدم. جلوی منطقه پر از مأموران انتظامی و لباس‌شخصی بود. تعدادی از رانندگان تعرفه‌های خودشان را گرفته بودند اما به طرف

۱۳۹۳: ۹۰۰ کارگر واکن پارس در اعتراض به اخراج نماینده خود دست از کار کشیدند

۱۳۸۴: اعتصاب کارگران شرکت واحد تهران برای افزایش دستمزد

اتوبوس‌هایشان نرفته بودند. بعد از مدتی اعلام شد که هیچ کس اتوبوس را از منطقه خارج نکند تا با همکاران مناطق دیگر هماهنگ باشیم. مأموران لباس شخصی وارد منطقه شدند و در تلاش بودند تا من و دیگر دوستان فعال را دستگیر کنند. در نهایت نیروهای امنیتی با دستگیری چند تن دیگر و با تهدید رانندگان را به سر کارشان بفرستند.

منطقه ۴ تا ساعت ۱۱ بسته شده بود. فعالان اعتصاب در منطقه ۵ نیز بازداشت و به کلانتری منتقل شدند، اما کارگران اعتصابی خواهان آزادی آن‌ها شده و مأموران ساعت ۸ صبح آن‌ها را به منطقه بازگردانده بودند. در این منطقه اعتصاب تا ساعت ۱۲:۳۰ ادامه یافت. کانون اعتصاب منطقه ۶ بود که یکی از بزرگ‌ترین مناطق اتوبوسرانی تهران به شمار می‌رفت؛ رانندگان از مناطق دیگر که اعتصاب‌شان شکسته بود به آن‌جا رفته بودند و حتی برخی خانواده‌های خود را نیز آورده بودند. خانواده‌ها نیز از خروج اتوبوس‌ها جلوگیری می‌کردند. نایب رییس سندیکا همان روز از زندان آزاد و به محل اعتصاب آمد. شهردار تهران با حضور در محل پذیرفت که کارگران اعتصابی شرکت واحد ۳۲ خواسته به حق دارند. پس از صحبت‌هایی و با توجه به فشار عوامل امنیتی، توافق شد که اعتصاب شکسته شود. یکی دیگر از اعضای هیات مدیره می‌گوید: «ضعف ما این بود که در آن هنگام (روز اعتصاب) جلسه‌ی هیئت‌مدیره برگزار نشد و تصمیم‌گیری به صورت فردی بود و تنها به دهان یکی از افراد ارشد نگاه می‌شد!»

در آن روز تعداد زیادی از اعضای هیئت‌مدیره دستگیر شدند که پس از چند روز همگی به جز رییس هیات مدیره آزاد شدند. شهردار هم با هیئت‌مدیره‌ی سندیکا جلسه‌ای گذاشت و قول همکاری داد. اما پس از گذشت چند هفته نه رییس هیات مدیره آزاد شد و نه به خواست‌های رانندگان رسیدگی شد. پس از گذشت مدتی شهردار ترتیب ملاقاتی را با کل رانندگان در استادیوم ۱۲ هزار نفری آزادی را داد. تعداد زیادی از رانندگان به محل سالن ۱۲ هزارنفری آمدند. تمام مسئولان شرکت واحد از جمله مدیر عامل شرکت واحد نیز حضور داشتند. شهردار تهران در سخنرانی خود ضمن دادن وعده‌ی رسیدگی به مشکلات رانندگان، سعی داشت کارگران را قانع کند تا با سندیکای کارگران شرکت واحد همکاری نکنند. این صحبت‌ها خشم رانندگان را برافروخت و رانندگان شعارهایی

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۲۸۵: اعتصاب تلکراف چیان تبریز برای حقوق عقب مانده
۱۳۹۳: تجمع بیش از ۶۰ نفر از کارگران پارسیلون در مقابل اداره تامین
اجتماعی خرم آباد در اعتراض به پرداخت نشدن حق بیمه ویژه مشاغل
سخت و زیان آور

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۸۷: تجمع هزار نفره کارگران نخ مه نخ و ناز نخ و بستن جاده قزوین
۱۳۹۳: خروج ماموران از «واکن پارس» در پنجمین روز اعتراض کارگران

اعتصابات دی ماه ۱۳۴۰

چهارم دیماه ۱۳۴۰ گروهی از بیکاران تهران در حالیکه شعاری در دست داشتند در جلوی کاخ نخست وزیری اجتماع کردند.

در شعار مذکور نوشته شده بود: «ما کارگران از متصدیان امور کشور به خصوص نخست وزیر تقاضا داریم تا هر چه زودتر فکری به حال ما بکنند». تظاهر کنندگان سپس در جلوی در بازرسی نخست وزیری اجتماع نمودند.

۵ دی ماه ۱۳۴۰ روزنامه اطلاعات خبری در مورد تحصن و اعتراض گروهی از کارگران اخراجی کنسرسیوم بین المللی نفت در جلوی اداره کارگزینی شرکت نفت منتشر کرد.

در این خبر آمده است: «کارگران اخراجی با پرداخت مبلغ ۴ هزار ریال به قاچاقچیان خانه و زندگی و زن و بچه های خودشان را ترک کرده و برای به دست آوردن لقمه نانی به کویت و سایر شیوخ نشینهای خلیج فارس پنا می برند...».

در دی ماه ۱۳۴۰ اعتراض ۳۰۰۰ نفره کارگران بیکار در بندر معشور. در پارچه نوشته هایی که در دست داشتند چنین آمده بود: «هموطنان عزیز! ما اسیر نیستیم. ما برادران زحمتکش شما هستیم. گرسنگی و بیکاری خانواده های ما را به مرگ تهدید می کند. کودکان ما از ما نان می خواهند. به صفوف ما به پیوندید و از دولت بخواهید که به بیکاران توجه کند و خانواده آنها را از مرگ نجات دهد»

۱۳۰۰: انتشار اولین شماره روزنامه حقیقت به مدیرمسئولی محمد دهگان ۱۳۹۳: نزدیک به ۲۵۰ نفر از کارگران سایت صنعتی معدن چادرملو در اعتراض به کاهش شدید کارانه‌ها در محل کارخانه تحصن کردند. «در دو ماه اخیر به دلیل کاهش میزان تولید به شدت از میزان کارانه‌ها کاسته شده که این مسئله منجر به اعتراض کارگران سایت صنعتی و «خط کوه» شده است.»

۱۳۹۳: هفتمین روز تجمع صنفی کارگران واگن پارس در مقابل ساختمان اداری کارخانه
۱۳۹۳: اعتصاب ۲۹۰ کارگر معدن چشمه پودنه در اعتراض به تعویق ۴ ماه حقوق

اعتصاب غذا در شرکت پارس خودرو ۱۳۹۳

یکشنبه ۷ تا سه شنبه ۹ دی ماه، هفت هزار کارگر جوان پارس خودرو (جنرال موتورز سابق) به شکلی خودجوش، با توجه به شرایط عینی زندگی و کار خود سه روز اعتصاب غذا کردند. این حرکت در اعتراض به سطح دستمزدها بود.

کارگران از ابتدای دی با هم قرار می‌گذاشتند که از یکشنبه ۷ الی ۹ دی اعتصاب غذا خواهند کرد و چهارشنبه ۱۰ دی سوار سرویس‌ها نخواهند شد و به جای آن به سمت جاده مخصوص تهران - کرج حرکت خواهند کرد و این جاده را خواهند بست.

از یکشنبه ۷ دی کارگران هر دو شیفت از خوردن غذای شرکت خودداری کردند و غذایی را که همراه خود آورده بودند (کوکو و سیب زمینی و تخم مرغ و مربا و پنیر و...) صرف کردند و به همکاری نیز که غذا نداشتند می‌دادند و به این ترتیب آنها را به نخوردن غذای شرکت تشویق می‌کردند. همکاران زن نیز از گرفتن غذای شرکت خودداری کردند. ابتدا مدیریت توجهی به این حرکت نکرد. اما با ادامه اعتصاب وزمانی که به بیش از هشتاد درصد کارگران رسید مدیریت به دست و پا افتاد.

آنها که گفته بودند ما به کارگرماعت باج نمی‌دهیم همگی به دست و پا افتادند. مدیرانی که به ساده ترین حرفهای کارگران توجهی نداشتند از کارگران تقاضا می‌کردند که نهار و شام را با آنها صرف کنند، تقاضایی که با بی توجهی کارگران کارگران مواجه شد. خواهش و تمنای گاه توام با تهدید آنها هیچ اثری نداشت.

با نزدیک شدن چهارشنبه ۱۰ دی و احتمال راه افتادن کارگران به سوی جاده مخصوص و راه پیمایی به سمت تهران و بسته شدن اتوبان تهران - کرج می‌تواند عواقب بدی برای او و مشاورانش داشته باشد. لذا از در تسلیم درآمد و در نهایت چهارشنبه پیش از ظهر عوامل مدیریت به سالن‌ها آمدند و به کارگران اعلام کردند با تمام خواسته‌های شما مبنی بر افزایش دستمزد، افزایش آکورد و تغییر وضعیت تعدادی از کارگران با سابقه از قراردادی به رسمی و از پیمانکاری به قراردادی موافقت شده است.

فاز جدید اعتراض کارگران آلومینا جاجم ۱۳۹۳

این اعتراض صنفی از روز هشتم دیماه وارد فاز تازه‌ای شده است و کارگران علاوه بر پیاده‌روی جمعی، خوردن غذای کارخانه را نیز تحریم کرده‌اند.

یکی از کارگران کارخانه آلومینای جاجم استفاده از این شیوه اعتراضی را مرحله نخست واکنش کارگران عنوان کرد و با تأکید بر صنفی بودن اهداف این اعتراض گفت: در صورت ادامه بی‌توجهی به خواسته‌های حداقلی کارگران، ناچار می‌شویم با استفاده از ماده ۱۴۲ قانون کار تولید را متوقف کنیم. کارگران متخصص و فنی این کارخانه ماهانه با ۱۲۰ ساعت اضافه کاری مبلغی حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان دریافت می‌کنند که این رقم با کسر اضافه کاری حدود ۷۰۰ تا ۷۵۰ هزار تومان می‌شود. این کارخانه در پنج کیلومتری حریم شهر جاجم قرار دارد و سنگ معدنی بوکسیت (که از معدن بوکسیت جاجم واقع در ۲ کیلومتری کارخانه استخراج می‌شود) را به پودر آلومینا تبدیل می‌کند. به گفته وی، آلودگی‌های ناشی از اشعه و شدت تولید گرد و غبار باعث شده کارگران در معرض انواع بیماری‌ها قرار داشته باشند.

۱۳۹۳: احضار مجدد ۸ کارگر معترض معدن طلای آق دره به دادگاه
۱۳۹۳: از سرگیری اعتراض ۱۲۰۰ کارگر معدن زغال سنگ البرز شرقی

روزنامه حقیقت اولین روزنامه کارگری

شعار بالای صفحه اول نشریه این بود: «رنجبر روی زمین اتحاد». اندکی پس از تاسیس شورای مرکزی اتحادیه های کارگری ایران، سید محمد دهگان روزنامه «حقیقت» را به عنوان ارگان شورای مرکزی اتحادیه های کارگری منتشر کرد که تا تیرماه ۱۳۰۱ منتشر و پس از آن توقیف شد.

در شماره اول این نشریه اهداف آن چنین مطرح شده بود: «... ما می خواهیم به قدر امکان از حقوق کارگر، فلاح، مستخدم و سایر اصناف زحمت کش مدافعه کنیم. این است مقصود و غرض ما ... ما صاحبان وظیفه را یکی می دانیم، وزیر به زارع وکیل به کارگر حق تفوق ندارد.»

عمر روزنامه کارگری حقیقت که با ۴۰۰۰ فروش در تهران پرتیراثرترین نشریه زمان خویش بود، زیاد طولانی نبود و شش ماه بعد از نخستین انتشار در تاریخ ۶ تیر ۱۳۰۱ (شماره ۱۰۶ روزنامه) توسط دولت قوام السلطنه برای همیشه توقیف گردید.

۱۳۹۳: پایان موفقیت آمیز اعتصاب ۱۲ روزه کارگران کانال پاناما

مروری بر برخی اعتصاب های کارگران کرمان دی ماه ۱۳۵۷

بیش از ۸۰۰ نفر از کارکنان و کارمندان برق منطقه ای کرمان دست از کار کشیدند و در محل برق منطقه ای تحصن کردند. همچنین ۱۷ هزار نفر از کارگران معادن زغال سنگ کرمان دست از کار کشیدند.

دوم دی ماه ۱۳۵۷: جامعه پزشکان کرمان راهپیمایی کردند و مراتب تأسف خود را از واقعه بیمارستان شاه رضای مشهد و همچنین حمایت خود را از فرهنگیان کرمان اعلام کردند

پنجم دی ماه ۱۳۵۷: فرهنگیان کرمان که از ۲۵ آذر ماه در آموزش و پرورش متحصن شده بودند در محاصره نیروهای شاه قرار گرفتند. مردم کرمان در این روز دست به راهپیمایی زدند که در نتیجه حلقه محاصره فرهنگیان شکسته شد.

هفتم دی ماه ۱۳۵۷: بیش از یک هزار نفر از کارکنان ذوب آهن و زغال سنگ کرمان دست به اعتصاب زدند و به عنوان اعتراض به بازداشت چهار نفر از فرهنگیان در کوی ذوب آهن تحصن کردند.

۱۱ دی ماه ۱۳۵۷: بیش از ۱۰۰ نفر از کارگران و کارکنان کارخانجات سیمان کرمان دست از کار کشیدند و به فرهنگیان در آموزش و پرورش پیوستند. استادان دانشگاه کرمان که در اعتصاب غذا به سر می بردند خواستار برکناری رئیس دانشگاه و آزادی چهار نفر از فرهنگیان بازداشت شده، شدند.

۱۲ دی ماه ۱۳۵۷: بیش از ۸۰۰ نفر از کارکنان و کارمندان برق منطقه ای کرمان دست از کار کشیدند و در محل برق منطقه ای تحصن کردند. همچنین ۱۷ هزار نفر از کارگران معادن زغال سنگ کرمان دست از کار کشیدند.

۱۵ دی ماه ۱۳۵۷: کارکنان و کارگران معادن مس سرچشمه دست از کار کشیدند و همبستگی خود را با فرهنگیان اعلام داشتند.

۲۴ دی ماه ۱۳۵۷: کشته شدن افسر سابق آمریکایی در منزل مسکونی. مارتین بوکوئیس افسر سابق نیروی هوایی آمریکا که در شرکت مس سرچشمه به کار اشتغال داشت در منزل مسکونی اش کشته شد، این افسر مدتی جزو مستشاران آمریکایی در ویتنام بود و از چندی پیش به مدیر کلی شرکت پارسون جردن در مس سرچشمه در کرمان منصوب شده بود.

۱۳۹۳: خاتمه اعتصاب «واگن پارس» پس از ده روز

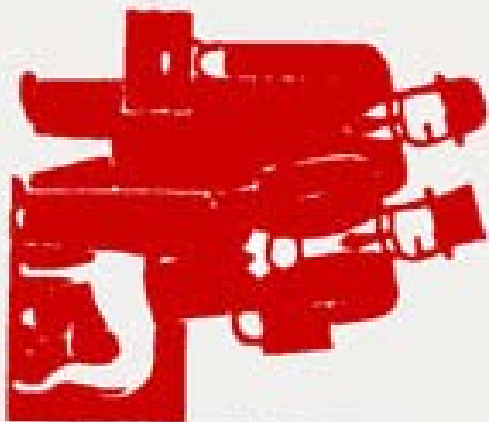
۱۳۹۳: صبح امروز جمعی از کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران در اعتراض به دریافت نکردن تسهیلاتی که قرار بود در سالهای گذشته بابت خرید مسکن به آنان پرداخت شود در مقابل ساختمان شورای شهر تهران تجمع کردند.

۱۳۹۳: اعتصاب اتحادیه های دانشجویی و کارگری شیلی در اعتراض به افزایش کرایه حمل و نقل

۱۳۹۳: ۵۰۰ کارگر برق منطقه‌ای با لباس کار مقابل مجلس تجمع کردند کارگرانی که در تجمع امروز مقابل ساختمان مجلس حضور یافته‌اند پارچه نوشته‌ای در دست دارند که بر آن نوشته شده است «ما کارگران مظلوم و مستضعف برای امر به معروف (اجرای قانون) و نهی از منکر (بی‌عدالتی) آمده‌ایم.»

۱۳۹۳: جمعی از کارگران کارخانه «ایران تایر» صبح امروز اعتراض صنفی خود را از جاده مخصوص کرج به بهارستان آوردند تا نمایندگان مجلس را از جزئیات آنچه «قراردادهای کار ناعادلانه» می‌خوانند مطلع کنند. این کارگران همچنین با صدور بیانیه‌ای تلاش اخیر مجلس برای کاهش مواد حمایتی قانون کار تحت لایحه خروج از رکود اقتصادی را محکوم کردند
۱۳۹۳: بیش از ۱۰۰ کارگر معدن سنگرود در عمق زمین تحصن کردند

۱۳۹۳: تحصن معدنکاران سنگرود در عمق زمین با دخالت ماموران انتظامی خاتمه یافت

اعتصاب حق کارگر است

شورای کارگران نفت

کارگران نفت در آبان ۵۷ با خواست‌های: لغو حکومت نظامی، آزادی زندانیان سیاسی و اخراج کارشناسان خارجی، دست به اعتصاب زدند. این اعتصابات توسط کمیته‌های اعتصاب هدایت می‌شد که در مهر در پالایشگاه آبادان و نفت اهواز و سایر مراکز نفتی ایجاد شده بودند.

این کمیته‌ها، تظاهرات، راه پیمایی‌ها و اعتصابات را در صنعت نفت، هدایت می‌کردند و از صدور نفت جلوگیری کردند، میزان تولید نفت را کاهش داده و سپس به طور کلی، قطع نمودند؛ برخی از روسای دولتی را اخراج نمودند و... در واقع می‌توان گفت کنترل تولید را در دست گرفته بودند.

روز نوزدهم دی ماه، کارکنان پالایشگاه‌های نفت تهران، شیراز، تبریز و کرمانشاه با تشکیل "سندیکای مشترک کارکنان صنعت نفت" کنترل امور در این پالایشگاه‌ها را به دست گرفتند.

کارگران نفت اعلام کردند بدون دخالت مقامات دولتی و نظامی مساله تامین سوخت مردم را حل خواهند کرد. به این ترتیب کارگران توانستند رژیم شاه را وادار به عقب نشینی کرده و تولید را به دست گرفتند.

در پالایشگاه آبادان پس از قیام بهمن ۵۷، کمیته اعتصاب اداره امور پالایشگاه‌ها را به دست گرفت. "کمیته پاسداران صنعت نفت" که برای حفاظت و نگهداری پالایشگاه توسط کارگران نفت تشکیل شده بود، همچنان به فعالیت خود ادامه داد. از اوایل سال ۵۸، شورا جایگزین کمیته اعتصاب شد.

کنترل امور پالایشگاه توسط کارکنان تا اردیبهشت ۵۸ همچنان ادامه داشت. در طول این مدت، ۴۰ ساعت کار و ۲ روز تعطیل در هفته، توسط شورا عملی شد. شورا بسیاری از مدیران سرسپرده و ضد کارگر را اخراج کرد.

در اردیبهشت ۵۸، با ورود مدیران جدید منتخب دولت، نقش شورای کارکنان پالایشگاه آبادان، از کنترل به نظارت تنزل یافت به تدریج بسیاری از کارگران آگاه از کار برکنار شدند.

۱۳۵۷: تشکیل «سندیکای مشترک کارکنان صنعت نفت»

۱۳۹۳: وعده کارفرما برای اصلاح نظام مزدی کارگران «پارس خودرو»
۱۳۹۳: پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران معدن زغال سنگ البرز غربی (سنگرود) و دریافت ۵ ماه حقوق معوقه

۱۳۰۰: تظاهرات دانش آموزان و معلمان در دوران صدراعظمی قوام السلطنه ، معلمان تهران که ۶ ماه هیچ دستمزدی دریافت نکرده بودند، ۲۲ روز دست از کار کشیدند و با همراهی دانش آموزان خویش اعتصاب کردند. اعتصابی که تمام فضای سیاسی آن روزها را تحت تاثیر خود قرار داد. تظاهرات ۲۱ دی ماه دانش آموزان و معلمان با حمله خشونت بار پلیس پراکنده شد ، اما کماکان اعتصاب ادامه یافت . آخر همان ماه دولت قوام سقوط کرد و با پرداخت بخشی از دستمزد معلمان آن ها به سر کلاسهای خود برگشتند.

۱۳۹۳: تجمع ۱۰۰ کارگر کشت و صنعت بهکده رضوی در اعتراض به عدم دریافت ۸ ماه حقوق و ۴ ماه بیمه مقابل استانداری خراسان شمالی ۱۳۹۳: ۱۰۸ کارگر کشت صنعت بهکده رضوی ۸ ماه مزد و ۴ ماه بیمه طلب کردند

۱۳۹۳: اعتصاب همزمان کارگران لوله صفا مقابل فرمانداری ساوه و محوطه کارخانه در اعتراض به تعویق ۴ ماه حقوق و ۱۶ ماه بیمه

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۹۳: قسط اول مطالبات معوقه نزدیک به یک هزار کارگر لوله و نورد صفا برخلاف تعهد کارفرما به شورای تامین شهرستان ساوه، هنوز پرداخت نشده است. این در حالی است که کارفرما ابتدای هفته جاری به شورای تامین شهرستان ساوه تعهد داده بود که قسط اول مطالبات معوقه کارگران لوله و نورد صفا را روز گذشته (یکشنبه ۲۱ دی) پرداخت کند.

برگهایی از تاریخ شورای مرکزی اتحادیه (سندیکا)های کارگری

- اتحادیه کارگران پست و تلگراف، دزدی‌ها و ستم‌های ریاست بلژیکی اداره تلگراف خانه و پست به نام مولیتور را افشا کردند و اسناد اختلاس او را منتشر نمودند .

این باعث شد تا دولت قوام در حمایت از مدیر بلژیکی عضویت کارکنان دولت در سندیکا را ممنوع کند. اما تلاش کارگران اتحادیه تلگراف ادامه یافت و روزنامه «حقیقت» دزدی‌های مولیتور مدیر بلژیکی تلگراف خانه را کماکان فاش کرد.

با تلاش اتحادیه سرانجام دولت مجبور به اخراج مولیتور شد و پیروزی دیگری برای سندیکای کارگران رقم خورد.

- شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگری در زمان خود با انواع فشارها ، ظلم‌ها و تبلیغات مخرب مواجه بود.

کتک زدن فعالین سندیکا توسط پلیس ، تکفیر ، تحریک مذهبی مردم علیه روزنامه حقیقت با مخالف اسلام دانستن آن و نسبت دزد و مزدور اجنبی دادن به سید محمد دهگان از جمله این اقدامات ضد کارگری در آن سال‌ها است.

۱۳۹۳: قسط اول مطالبات معوقه یک هزار کارگر لوله و نورد صفا در شهرستان ساوه غروب دیروز (دوشنبه ۲۲ دی) پرداخت شده است. کارگران اعلام کردند فردا تا حوالی ظهر کار می‌کنند و بعد از آن در صورتی تولید را ادامه می‌دهند که بیش از ۱۶ ماه بیمه معوقه‌شان پرداخت شده باشد.

۱۳۹۳: تجمع بازنشستگان پارس متال در محوطه کارخانه در اعتراض به عدم دریافت مطالبات

۱۳۹۳: تجمع کارگران سیمان سپاهان در اعتراض به اخراج نماینده کارگران

۱۳۹۳: تجمع اعتراضی کارگران معدن زغال سنگ قشلاق شاهرود در اعتراض به عدم دریافت ۳ ماه حقوق

شوراهای کارگری و انقلاب ۵۷

یکی از تشکلهایی که در جریان انقلاب ۵۷ در محلهای کار بوجود آمد شوراهای کارگری بود. این شوراها که در محلهای تولید و کار به شکل‌های مختلف و در زمان‌های مختلف در فاصله ی سالهای ۵۷ تا ۵۹ بوجود آمدند و به تدریج با شوراهای اسلامی کار که از بالا ساخته شده جایگزین شدند.

اعتصابات کارگری، از بهار سال ۵۷ گسترده تر شدند. این اعتصاب‌ها در ابتدا، محلی، صنفی و مقطعی بودند. پس از ۱۷ شهریور، مبارزات کارگران، به خصوص کارگران واحدهای بزرگ صنعتی، وسعت بیشتری پیدا کرد. اعتصاب‌های طولانی تر و اعتراضات و تظاهرات خیابانی، در میان کارگران رواج یافت. در آن روزها بود که کارگران تراکتورسازی تبریز، راه آهن و ماشین سازی اراک و کارگران برخی کارخانه‌های تهران، با شعار "اتحاد، مبارزه، پیروزی"، به راهپیمایی‌های خیابانی پرداختند. علاوه بر کارخانه‌ها، دانشگاه‌ها، مدارس، پست و تلگراف، بانک‌ها، دخانیات و ادارات نیز در اعتصاب به سر می‌بردند. اعتصاب سراسری سیاسی که آغاز شد، پیوستن کارکنان صنعت نفت، شور و شوق اعتصاب کنندگان را چند برابر کرد. کمیته‌های اعتصاب کم کم شکل گرفتند. لغو حکومت نظامی، آزادی زندانیان سیاسی، انحلال ساواک، مجازات عوامل کشتارها و برقراری جمهوری، خواست‌های عمومی اعتصاب کنندگان بود.

حرکت کارگران صنعت نفت، از اواخر تابستان ۵۷ شروع شد. این تحرکات به تدریج تا پاییز ۵۷، به یک حرکت سیاسی در سراسر صنعت نفت انجامید. نفتگران در آبان ماه سال ۵۷ با خواست‌های: لغو حکومت نظامی، آزادی زندانیان سیاسی و اخراج کارشناسان خارجی، دست به اعتصاب زدند. این اعتصابات توسط کمیته‌های اعتصاب هدایت می‌شد که در ۲۲ مهر در پالایشگاه آبادان و در ۳۰ مهر در صنعت نفت اهواز و سایر مراکز نفتی ایجاد شده بودند. در این مقطع، کمیته‌های اعتصاب، تظاهرات، راه پیمایی‌ها و اعتصابات را در صنعت نفت، رهبری می‌کردند. این کمیته‌ها، علاوه بر سازماندهی و هماهنگی اعتصابات، همچون قدرتی خودمختار، با وزرا و مقامات حکومتی (از جمله با انصاری،

۱۳۹۳: تظاهرات هزاران کارگر در پرو در اعتراض به تغییر قانون کار

مدیر عامل نفت در زمان شاه) وارد مذاکره می‌شدند، بدون توجه به تهدیدات دولت، از صدور نفت جلوگیری کردند، میزان تولید نفت را کاهش داده و سپس به طور کلی، قطع نمودند؛ با جمعیت حقوق دانان، نمایندگان جمعیت‌های خارجی و ... به طور رسمی وارد مذاکره شدند و برخی از روسای دولتی را اخراج نمودند. در مجموع بدون نظر موافق کمیته اعتصاب، کمتر اقدام صنفی و یا سیاسی در صنعت نفت امکان پذیر بود. در دی ماه ۵۷، کمیته‌های اعتصاب نفت، به لحاظ مضمون فعالیت خود، کاملاً با شوراهای کارخانه یعنی ارگان‌های کنترل کارگری، هم‌مرز گشته بودند و جلوه‌های روشنی از کنترل کارگری در حرکات آنها مشهود بود.

روز نوزدهم دی ماه، کارکنان پالایشگاه‌های نفت تهران، شیراز، تبریز و کرمانشاه با تشکیل "سندیکای مشترک کارکنان صنعت نفت" کنترل امور در این پالایشگاه‌ها را به دست گرفتند. آنها اعلام کردند آماده‌اند امر تولید نفت برای سوخت رسانی به مردم را پیش ببرند، در صورتی که:

۱- مقامات شرکت نفت و پالایشگاه‌ها، در امور این واحدها هیچ گونه دخالتی نداشته باشند (کنترل کامل امور پالایش و توزیع و پخش و تخلیه مواد نفتی)

۲- قوای نظامی به هیچ وجه، در امور پالایشگاه‌ها دخالت نکنند و از محل پالایشگاه‌ها و مناطق نفت خیز، خارج شوند.

۳- ارتش از نفت مصرفی مردم، استفاده نکند

و...

رژیم ناگزیر شد به اجبار تمامی این شرایط را بپذیرد و کارگران با تمام قدرت، پالایشگاه‌ها را در دست گرفتند. از این زمان به بعد، تشکلهای موجود، در پالایشگاه‌ها و موسسات مختلف صنعت نفت با هر نامی که فعالیت می‌کردند (در پالایشگاه آبادان و صنعت نفت اهواز با عنوان کمیته اعتصاب و در پالایشگاه‌های تهران، شیراز، تبریز و کرمانشاه با عنوان "سندیکای مشترک") مضمون عملکرد آنان شورایی بود، کنترل تولید را در دست داشتند و ظهور قدرت دوگانه را در واحدهای خود، به نمایش می‌گذاشتند. پس از

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۳: از سرگیری اعتصاب کارگران معدن کوشک بافق مقابل وزارت صنعت در اعتراض به خلف وعده کارفرما، فرمانداری و اداره کار و همچنین عدم دریافت حقوق دو ماه کار

۱۳۹۳: از سرگیری اعتصاب کارگران نورد و لوله صفا در پی خلف وعده کارفرما

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۷: کارگران ارج خواستار آزادی سیاسی برای همه گروه ها شدند. کارگران شرکت ساختمانی پرسویون که ۷ ماه بود حقوق نگرفته بودند تهدید به تصرف اموال شرکت کردند.

۱۳۹۳: اعتراض کارگران پالایشگاه مس خاتون آباد به برگزاری آزمون استخدامی

۱۳۹۳: تجمع ۳۰ کارگر بازنشسته مقابل تامین اجتماعی سقز

قیام بهمن ۵۷، حمایت و پشتیبانی کارکنان صنعت نفت از شوراهای خود و موفقیت این شوراهای در کنترل امور، قوی ترین شوراهای این صنعت به وجود آورد. حرکاتی که از این پس در صنعت نفت صورت می گرفت، عموماً تحت رهبری شوراهای بود. هرچند در این بخش، سندیکاها نیز وجود داشتند و در برخی قسمت ها بسیار فعال بودند، اما حرکات سیاسی حتی در آن قسمت ها، با همکاری نزدیک سندیکا و شورا و از طریق شوراهای صورت می گرفت. شوراهای امور پالایشگاه ها و سایر موسسات وابسته به صنعت نفت را کنترل می کردند و پالایشگاه آبادان مرکز ثقل این اعمال کنترل بود.

...

در پالایشگاه آبادان پس از قیام بهمن ۵۷، کمیته اعتصاب اداره امور پالایشگاه ها را به دست گرفت. "کمیته پاسداران صنعت نفت" که برای حفاظت و نگهداری پالایشگاه توسط کارگران نفت تشکیل شده بود، همچنان به فعالیت خود ادامه داد. از اوایل سال ۵۸، شورا جایگزین کمیته اعتصاب شد. کنترل امور پالایشگاه توسط کارکنان تا اردیبهشت ۵۸ همچنان ادامه داشت. در طول این مدت، ۴۰ ساعت کار و ۲ روز تعطیل در هفته، توسط شورا عملی شد. شورا بسیاری از مدیران سر سپرده و ضد کارگر را اخراج کرد.

...

در اردیبهشت ۵۸، با ورود مدیران جدید منتخب دولت، کارکنان در اثر توهانات خود نسبت به حکومت جدید، قدرت را دودستی به دولت موقت تحویل دادند و از این زمان، نقش شورای کارکنان پالایشگاه آبادان، از کنترل به نظارت تنزل یافت. در پالایشگاه تهران، پس از بهمن ۵۷، عناصر آگاه از سندیکای مشترک تصفیه شدند و پیروان حکومت، جای آنان را گرفتند.

...

شوراهای نشان دادند که کارگران اگر باهمدلی و هماهنگی رفتار کنند و دست یاری به یکدیگر بدهند هیچ نیازی به سرمایه داران ندارند تا آنان را استثمار کرده و حقوق آنان را پامال کنند.

۱۳۸۱: هیات وزیران بنا به پیشنهاد شورای عالی کار، معافیت کارگاه های زیر ده نفر را از شمول قانون کار تصویب کرد.

۱۳۹۳: تجمع کارگران ماشین لنت در مقابل نامین اجتماعی سمنان
۱۳۹۳: تجمع کارگران اخراجی فولاد آذربایجان مقابل فرمانداری میانه در اعتراض به خلف وعده کارفرما مبنی بر بازگشت به کار. این کارگران پس از اتمام قرارداد کارشان در پایان آذر ماه و همزمان با واگذاری این کارخانه به بخش خصوصی اخراج شدند.

۱۳۲۵: تشکیل اتحادیه کارگران نفت

۱۳۴۰: اعتصاب کارگران کارخانه حریربافی اصفهان. کارگران مزبور علت اعتصاب خود را عدم اجرای خواست های قانونی خود از طرف کارفرمای مربوطه اعلام داشتند.

شوراهای کارگری که به طور مستقیم در محوطه ی کارخانه ها یا در محل های کار تشکیل می شود ، به صورت بلاواسطه و در یک انتخاب مستقیمی و رو در رو نمایندگان را انتخاب می کردند و این نمایندگان با شرح وظایفی که شورا برای آنان تعیین می کرد به انجام امور محوله می پرداختند. این نمایندگان تحت نظارت مستقیم شورا قرار داشته و موظف بودند گزارش کارهای خود را به طور منظم به کارگران بدهند.

جلسات شوراهای کارگری با حضور هم وبه طور منظم در ساعات

شورا در حقیقت مجلس قانون گذاری اجرایی مستقیم هستند که در آن تصمیم گیری با مردم است و در آن مردم تصمیم می گیرند و خودشان اجرا می کنند وقضاوت نهایی عملکرد نمایندگان را خود شوراها انجام می دهند.

در شورا هیچ کس بر دیگری برتری ندارد . و هیچ کس نمی تواند دیگری را حذف کند یا رد صلاحیت کند. صلاحیت نمایندگان وعوامل اجرایی تنها به وسیله ی نشست عمومی اعضای شورا مشخص می شود که هیچ مرجع دیگری فراتر از شورا وجود ندارد که بخواهد صلاحیت افراد را تعیین کند. صلاحیت افراد تنها به وسیله ی رای عمومی تایید می شود.

شوراها حق دارند در هر مرحله که بخواهند نمایندگان یا عوامل اجرایی را تغییر دهند و در هر زمان که لازم باشد عملکرد نمایندگان خود را مورد بازرسی قرار داده و نمایندگان را تغییر دهند.

نمایندگان شورا که کارهای اجرایی و یا وظیفه ی نمایندگی را انجام می دهند حقوق و مزایای بیشتر از دیگران ندارند . حداکثر حقوق یک کارگر ماهر و متخصص را دریافت می کنند. درحقیقت آنان همان حقوقی را دریافت می کنند که در هنگام کار دریافت می کردند.

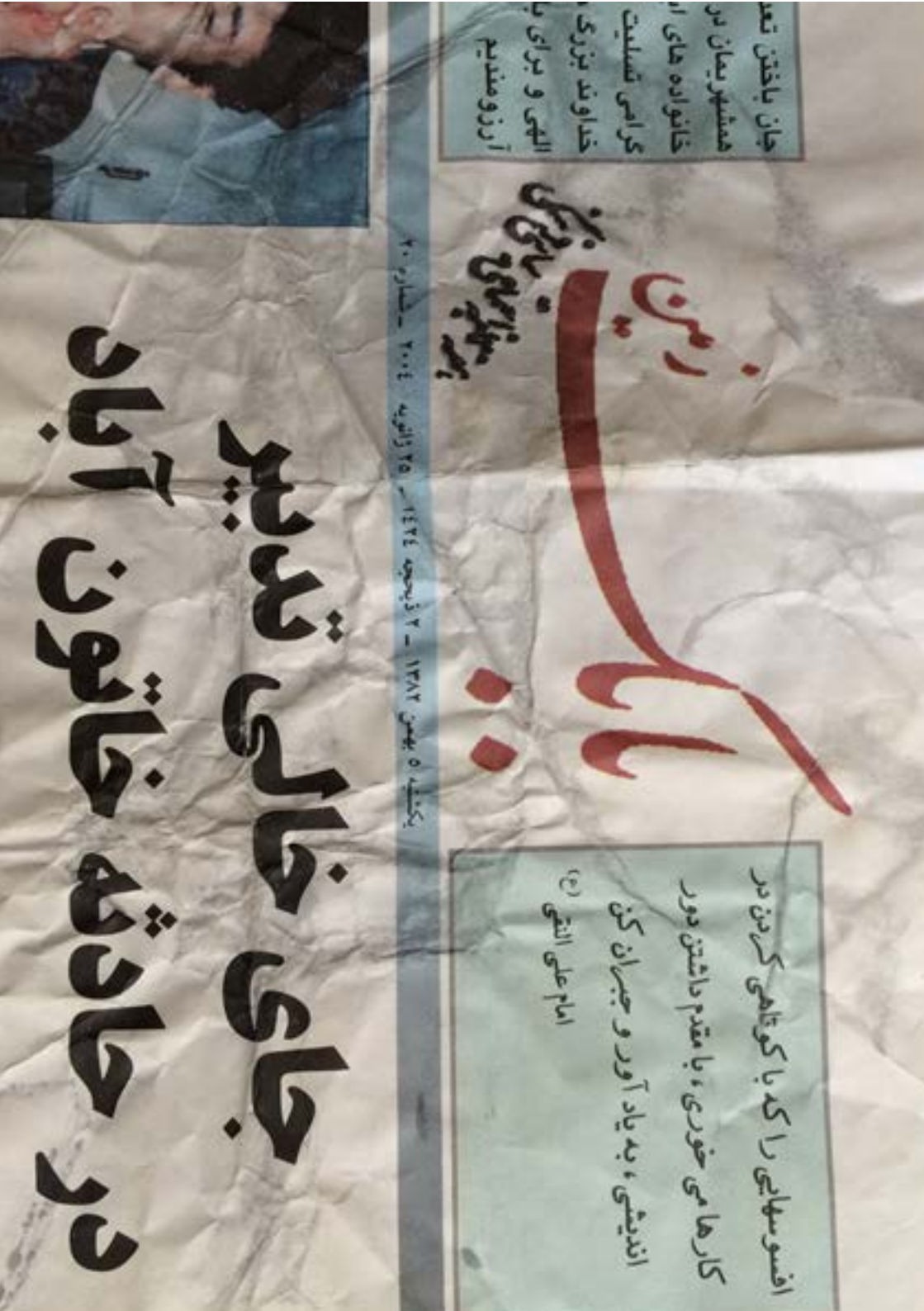
۱۳۵۷: تظاهرات کارگران شرکت الیاف در دانشگاه تهران
۱۳۹۳: اعتراض صنفی معلمان ایران. شماری از معلمان نقاط مختلف کشور در ۳۰ دی ماه و ۱ بهمن در اعتراض به وضع معیشتی خود از رفتن به کلاس‌های درس خودداری کردند. معلمان که از شائبه افزایش ۱۴ درصدی حقوق‌شان در سال ۹۴ نگران بودند در نقاط مختلف کشور طی دو روز گذشته در اعتراض به وضع معیشتی خود از رفتن به کلاس‌های درس خودداری کردند. شماری از معلمان شهرهای اسلامشهر، رباط کریم، شهر قدس، کرج، شیریار، شیراز، شاهرود، سقز، بانه و مریوان در دو روز گذشته (سه شنبه ۳۰ دی و چهارشنبه ۱ بهمن) از رفتن به کلاس‌های درس خودداری کردند. همچنین صدها معلم روز سه شنبه ۳۰ دی مقابل اداره آموزش و پرورش شاهرود و روز چهارشنبه ۱ بهمن مقابل اداره آموزش و پرورش مریوان تجمع کردند.

ایمان تقی: معلم بخت ندارد!

۱۳۵۷: درخواست سندیکای بافنده سوزنی و کشیاف برای راهپیمایی
۱۳۸۴: تجمع کارگری مس خاتون آباد، که به کشته و مجروح شدن
تعدادی از کارگران شهر بابک انجامید

۱۳۵۷: تظاهرات دانشجویان و کارگران در مقابل کفش ملی در اعتراض به اخراج
کارگران
۱۳۹۳: تجمع کارگران «فولاد و چدن دورود» در اعتراض به ۴ ماه بی حقوقی.
کارگران حاضر در این تجمع که تعدادشان ۵۰ نفر برآورد می شود حقوق ماههای
مهر، آبان، آذر و دی را دریافت نکرده اند.
۱۳۹۳: تجمع کارگران شرکت کمپرسور سازی تبریز و جلوگیری از خروج ماشین
آلات و سوخت موجود در کارخانه توسط کارفرما
۱۳۹۳: تجمع کارگران نانوا مقابل فرمانداری سنندج در اعتراض به دستمزد
۱۳۹۳: نزدیک به ۱۵۰ کارگر نانوا در سنندج مقابل فرمانداری این شهر تجمع
کردند. این کارگران به ثابت ماندن دستمزدشان از سال ۹۱ تاکنون معترض اند.
۱۳۹۳: اعتصاب ۱۴۰۰ کارگر معدن طزره (زغال سنگ البرز شرقی) در اعتراض
به تعویق ۳ ماه حقوق

۱۳۱۰: اعتصاب کارگران وطن اصفهان برای ۸ ساعت کار
۱۳۹۳: ادامه اعتراض کارگران معدن طزره برای دومین روز متوالی

کشته و مجروح شدن قریب ۳۱ نفر در
درگیریهای یگان ویژه با مردم خاتون آباد

بر اساس آخرین اطلاعات ۴ نفر به نامهای غلامحسین محمودی سرزند
یلدا... ۳۵ ساله - یاسر جاویدی فرزند محمود ۱۹ ساله - محسن ریاحی
(ریاحیان) فرزند خسرو ۱۸ ساله و محمد پور امینی ۱۷ ساله در درگیری
ایجاد شده جان باختند. و بقیه که تعدادی زن نیز در بین آنها می باشد بین
۱۸ تا ۳۵ سال سن دارند مجروح شدند که گروهی به صورت سرپایی
معالجه و مابقی در بیمارستان ولیعصر شهر بابلک و بیمارستانهای رفسنجان
بستری شده اند.

۱۳۹۳: آغاز اعتصاب دو روزه کارگران سیمان تجارت مهریز
۱۳۹۳: تجمع کارگران آبفای اهواز در اعتراض به تعویق ۴ ماه حقوق و ۵ ماه بیمه و دریافت وعده پرداخت مطالبات
۱۳۹۳: تجمع کارگران «دربال» مقابل ساختمان فرمانداری میاندو رود

۱۳۵۷: تشکیل کمیته دفاع از کارگران و زحمتکشان
۱۳۸۴: اعتصاب رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی تهران
۱۳۹۳: تجمع ۲۰۰ کارگر قند ورامین مقابل درب ورودی کارخانه
۱۳۹۳: تجمع بازنشستگان «پارسیلون» مقابل استانداری لرستان
۱۳۹۳: تجمع ۴۵۰ راننده کارخانه سیمان کیاسر مقابل کارخانه

کرمان نمودیم.

تجمع آرام مردم

به گفته مردم و کارمندان و کارگران کارخانه ذوب مس در یک هفته گذشته که مردم در جلوراه ورودی به کارخانه تجمع نموده بودند به صورت دسته های کوچک، زنان و مردان در قسمتهایی از بیابان سرد و یخ زده در حالیکه صورت آنها از سرما سرخ شده بود بدون هیچ تعرض به کارگران و کارمندان و ... فقط و فقط تجمع نموده بودند و با پهن کردن سفره های نان پنیر و سبزی خود و فلاسکهای چای از یکدیگر پذیرایی می نمودند و چندین روز منتظر آمدن یکی از مسئولین جهت شنیدن درد دل آنها بودند که هیچ گونه آشوب و زد و خوردی نداشته و فقط فریاد می زدند کار! کار! و از ورود کارگران به سر کارممانعت می کردند. همچنین مردم با آوردن قاب عکسهای شهیدان خود و آویزان نمودن عکسها بر روی تیرهای چراغ برق و گوشه جاده و بر افراشتن پرچمی در کنار عکسهای شهیدان یک حرکت نمادین را به نمایش گذاشته بودند.

یکی از مردم گفت ما منطقی هستیم و آشوبگر نمی باشیم. قریب ۱۵ چاه آب در اطراف خاتون آباد وجود دارد که ۵۷۴۰۰ متر مکعب آب را از طریق حدود ۱۰۰ کیلومتر لوله به سرچشمه منتقل می کنند و مدت ۳۰ سال است که کوچکترین آسیبی به آنها نرسیده که حتی بچه های کوچک هم می توانند شیرهای بعضی از این تلمبه خانه ها را معیوب سازند، اگر ما منطقی نبودیم چرا تا کنون کوچکترین آسیبی به این خطوط لوله نرسانده ایم؟

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران کبریت سازی تبریز در اعتراض به اخراج سه کارگر
۱۳۹۳: صبح امروز بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران قراردادی شرکت‌های تابعه
مس خاتون آباد برای سومین روز پیاپی در مقابل فرمانداری شهر بابک تجمع
کردند. برگزاری آزمون استخدامی شرکت مس ایران امنیت شغلی‌شان را با
تهدید جدی مواجه می‌کند.
۱۳۹۳: آغاز اعتصاب کارگران صنایع فلزات ترکیه در اعتراض به پایین بودن
مزد

۱۳۵۷: کارگران نفت جنوب اعلام کردند کارگران می‌خواهند در شورای
انقلاب نماینده داشته باشند.
۱۳۵۷: اخراج ۷۰۰ کارگر کارخانه سیپورکس بدون دستمزد / سندیکای
کارکنان خط لوله ومخابرات نفت ری منافع کارگران در حکومت آینده باید
تامین شود
۱۳۹۳: اعتصاب معدن چیان او کراین در اعتراض به شرایط نامناسب کاری

اگر فرماندهان از صحنه دور بودند ، مکر سربازهای تحت
امرشان نمی دیدند که داخل اتوبوسها دختر بچه های دبستانی
معصوم هستند که به آنها حمله نگیند.

۸ روز در سرما ، گرسنه و تشنه آمدم اینجا تجمع کردیم
یک نفر حاضر نشد بیاید و به ما بگوید چشم ، بررسی می
کنیم و آخر روز پنج شنبه بعد از شش روز مسئولین نیروهای
انتظامی آمدند و گفتند حرفهای شما را منعکس می کنیم .

در تمام دنیا مردم برای کار تجمع می کنند ، شعار می دهند
و برای بیکاری اعتراض می کنند آیا ما به کارخانه نزدیک
شدیم ؟ آیا به کسی توهین کرده ایم ؟ آیا به زور متوسل شده
بودیم ؟ فقط در اینجا تجمع کرده بودیم و می خواستیم با
توجه به اینکه کارخانه در حال بهره برداری است آخرین
امیدمان را از دست ندهیم تا از بدبختی نجات پیدا کنیم فقط
از کارگران می خواستیم که سر کار نروند واقعاً می بایست به
ما حمله کنند ! دستشان درد نکند ! و هنوز هم که کارخانه
شروع به کار نکرده بود ، اگر شروع به کار کرده بود می
گفتیم با این کارمان مانع تولید شده ایم .

درخواست

از آنجائی که تعداد زیادی دوربین فیلمبرداری و عکاسی در
محل حادثه و در شهر بابک به ضبط وقایع مشغول بودند لذا از

۱۳۹۳: جمعی از کارگران شرکت‌های برق استان‌های تهران، البرز، قم در اعتراض به کسر نشدن حق بیمه از مزایای جانبی دستمزد، صبح امروز در مقابل ساختمان مجلس تجمع کردند. کارگران می‌گویند کسر نشدن حق بیمه از سایر مزایا، باعث کاهش مستمری آنها در هنگام بازنشستگی خواهد شد.

۱۳۹۳: اعتصاب ۵۰۰ کارگر فصلی کارون شوشتر در اعتراض به دستمزدها

۱۳۹۳: تجمع ۱۰۰ کارگر ذوب آهن اردبیل مقابل ساختمان استانداری در اعتراض به تعویق ۸ ماه حقوق

۱۳۹۳: چهارمین تجمع کارگران مس خاتون آباد به همراه خانواده‌های شان در مقابل فرمانداری در اعتراض به سیاست‌های تعدیل ساختاری دولت

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران نساجی ظفر و کلکته چی تبریز در حمایت از کارگران اعتصابی کبریت سازی ممتاز

۱۳۵۷: اخراج ۲۰۰ کارگر بیسکویت سازی

چند تن از مجروحین بستری در بیمارستان ولیعصر

سرود انترناسیونال

سرود انترناسیونال که به اکثر زبان‌های دنیا ترجمه شده است اولین بار توسط لاهوتی به فارسی ترجمه شد.

برخیز، ای داغ لعنت خورده، دنیای فقر و بندگی!
جوشیده خاطر ما را برده به جنگ مرگ و زندگی.
باید از ریشه براندازیم کهنه جهان جور و بند،
آنگه نوین جهانی سازیم، هیچ‌بودگان هر چیز گردند.
روز قطعی جدال است، آخرین رزم ما.
انترناسیونال است نجات انسان‌ها.

...

این سرود را احمد شاملو نیز به فارسی برگردانده است. متن کامل سرود «انترناسیونال» را در زیر می‌خوانید:

برخیزید ، دوزخیان زمین!
برخیزید زنجیریان گرسنگی
عقل از دهانه‌ی آتشفشان خویش تندروار می‌گردد
اینک! فوران نهایی است این.
بساط گذشته بروییم،
به پا خیزید! خیل بردگان به پا خیزید!
جهان از بنیاد دگرگون می‌شود
هیچیم کنون، همه گردیم!
نبرد نهایی است این
به هم گرد آییم
و فردا بین‌الملل

۱۳۳۱: اعتصاب ۲۷۰۰ کارگران دخانیات

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

طریق بشری خواهد شد
رهانندهی برتری در کار نیست
نه آسمان، نه قیصر، نه خطیب
خود به رهایی خویش برخیزیم، ای تولیدگران
رستگاری مشترک را برپا داریم!
تا راهزن، آنچه را که ربوده رها کند
تا روح از بند رهایی یابد
خود به کوره ی خویش بردمیم
و آهن را گرما گرم بکوبیم
نبرد نهایی است این
به هم گرد آییم
و فردا بین الملل

طریق بشری خواهد شد
کارگران برزگران
فرقه ی عظیم زحمتکشانیما
جهان جز از آن آدمیان نیست
مسکن بی مصرفان جای دیگری است
تا کی از شیر ی جان ما بنوشید!
اما ، امروز و فردا
چندان که غرابان و کرکسان نابود شوند
آفتاب، جاودانه خواهد درخشید
نبرد نهایی است این
به هم گرد آییم
و فردا بین الملل
طریق بشری خواهد شد

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

مدارک مورد نیاز جهت بررسی حوادث ناشی از کار

بررسی صحیح ادعاهای راجع به وقوع حوادث ناشی از کار منوط به این است که جریان وقوع حادثه و کیفیت آن به ترتیبی که قانون تأمین اجتماعی در ماده ۶۵ مقرر داشته است بلافاصله یا لااقل در مهلت متعارف، به واحدهای سازمان گزارش گردد و وقتی حادثه‌ای به موقع گزارش نشود طبعاً بازرسی و تحقیق به موقع نیز ممکن نخواهد بود و به علت تأخیر در گزارش حادثه امکان وقوف به واقعیت از بین می‌رود. به این منظور فرمهایی که در این زمینه طراحی شده که در تمام کارگاه‌ها باید موجود باشد. فرم گزارش حادثه در سه نسخه تنظیم می‌شود. نسخه اول ظرف ۳ روز باید به سازمان ارائه و نسخه دوم به ادارات کار و امور اجتماعی محل و نسخه سوم فرم نیز به منظور استفاده از خدمات درمانی جهت بیمه شده مصدوم و پیگیری موضوع نزد کارفرما نگهداری می‌شود.

عوامل و مدارکی که در تشخیص نوع حادثه، بازرسان فنی را یاری می‌دهد و می‌باید در تهیه و تنظیم آنها دقت لازم به عمل آید به شرح زیر تشریح میگردد.

گزارش حادثه

تنظیم گزارش حادثه با توجه به قوانین کار و تأمین اجتماعی به عهده کارفرمایان یا مسئولین کارگاه است. طبق ماده ۶۵ قانون تأمین اجتماعی کارفرما مکلف است اقدامات اولیه را جهت پیشگیری از تشدید وضعیت حادثه دیده به عمل آورد. تشخیص ناشی یا غیرناشی از کار بودن حادثه در حیطه وظایف وی نیست در نتیجه هرگونه حادثه منجر به مصدومیت پیش آمده را ظرف مدت سه روز اداری باید کتباً به اطلاع سازمان برسانند. مطابق تبصره یک ماده ۹۵ قانون کار کارفرما باید کلیه حوادث ناشی از کار را در دفتر ویژه‌ای که فرم آن از طریق وزارت کار و امور اجتماعی در اختیار وی قرار گرفته، ثبت و مراتب را سریعاً به صورت کتبی به اطلاع اداره کار و امور اجتماعی محل برسانند.

۱۳۵۷: درخواست پشتیبانی کارگران جنرال برای دریافت حقوق و تحسن در دانشگاه

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران حروفچین خودکار

نظریه پزشکی قانونی

در مواردی که حوادث ناشی از کار منجر به فوت بیمه شدگان می‌گردد نظریه پزشک قانونی در مورد علت فوت یا نظریه پزشک یا بیمارستانی که با تعیین علت مرگ اجازه دفن را صادر نموده است باید اخذ شود.

گزارش مقامات انتظامی

در برخی از مواقع که بیمه شده به علت تصادف با اتومبیل حادثه می‌بیند گزارش مأمورین قضایی و نیروی انتظامی، نیز ضروری است. چنانچه فرد حادثه دیده راننده وسیله نقلیه باشد و دچار حادثه گردد تصویر گواهینامه رانندگی وی اخذ شود. البته، چنانچه بیمه شده فاقد گواهی نامه رانندگی بوده یا گواهینامه رانندگی وی متناسب با وسیله نقلیه‌ای که رانندگی آن را بعهده داشته، نباشد و کارفرما یا نماینده او بدون در نظر گرفتن این موضوع وسیله نقلیه را در اختیار او قرار داده کارفرما مقصر شناخته می‌شود و باید جریمه پردازد.

۱۳۲۰: اعتصاب کارگران ساختمان وزارت دادگستری

۱۳۴۳: به موجب ماده واحده «قانون اصلاح قانون کار مصوب ۱۳۴۳/۱۱/۲۰» دولت موظف گردید قانون کار ۱۳۳۷ را که همچنان به صورت آزمایشی اجرا می‌گردید، به صورت لایحه تقدیم مجلس کند، اما اجرای دستور قانونی مذکور بیش از ده سال به تأخیر افتاد.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۷: طرح کارگران جنرال موتورز برای شوراهای کارگری و وظایف آنها

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۳: تجمع ۱۰۰۰ کارگر شرکت واحد اتوبوسرانی اصفهان و حومه مقابل شهرداری در اعتراض به پایین بودن سطح دستمزد و واگذاری اتوبوس ها به بخش خصوصی!

بیمه‌بیکاری

- از نظر قانون، بیکار، بیمه شده‌ای است که بدون میل و اراده خود بیکار شده و آماده به کار باشد. براساس این قانون چنانچه بیمه شده‌ای به علت تغییرات ساختاری اقتصادی کارگروه مربوطه و به تشخیص وزارتخانه ذیربط و تایید شورای عالی کار، بیکار موقت شناخته شود و همچنین بیمه شدگانی که به علت حوادث غیرمترقبه مانند سیل، زلزله، جنگ و آتش سوزی بیکار شوند، می‌توانند از مقررات این قانون استفاده کنند، تشخیص ارادی بودن یا غیرارادی بودن بیکاری بیمه شده، برعهده کمیته‌ای متشکل از نمایندگان سازمان تامین اجتماعی و اداره کار و امور اجتماعی محل اشتغال بیمه شده است.

- طبق قانون بیمه ی بیکاری، کارگران فصلی در صورتی که در فصل کار اخراج شوند و بیکاری آن ها بدون اراده شخصی تشخیص داده شود، مشمول دریافت مقرری بیمه بیکاری خواهند بود و نیز کارگران بیکار شده ای که دارای قرارداد کار با مدت معین بوده اند و پیش از پایان قرارداد اخراج شده باشند و همچنین کارگرانی که کارشان ماهیت دائمی دارد و براساس قرارداد کار در مدت معینی مشغول کار بوده‌اند در صورتی که در پایان قرارداد بیکار شوند مشمول دریافت مقرری بیمه بیکاری می شوند.

صور اسرافیل، پیشرو آزادی خواهی مشروطه

قواعد دین مبین و اصول فقه‌آهتی همین مذهب قویم، عمل مزارعه یعنی قرارداد ارباب و رعیت یا کارگر و صاحب سرمایه (مضاربه) را داخل در عنوان معاملات و در معامله نیز تراضی طرفین را شرط صحت عمل قرار داده است.

و همین معنی به ما آشکار می نماید که به موجب احکام محکمه اسلام رعایای ایران یک روز حق دارند که با صدای واحد در مقابل کرورها، ملاک عدم رضایت خود را از این معامله و مواضع کنونی خود فریاد کنند، و استرداد حقوق منصوبه طبیعی ترضیه خاطر خویش و رفاه معیشت و به عبارت آخری تخفیف حقوق اربابی را با نوک بیل های خود مطالبه نمایند.

تا آسایش رعیت و کارگر در ایران پیش نرود، ترقی این مملکت به شهادت حس و تجربه و علم میسر نخواهد شد، تمام اقدامات هواخواهان ترقی ایران، تمام سعی و کوشش طرفداران علو اسلام، و کلیه جد و جهد عاشقین اصلاحات جدید با این وضع بدبختی حالیه رعیت های ایران کلیت بی اثر و عنقریب به یک یأس و ناامیدی محیر مبدل خواهد شد.

روزنامه صور اسرافیل
شماره ۲۴

وضعیت کارگران قالی باف ۱۳۴۷

در سندی از وزارت اقتصاد، در اجرای اوامر «شاهنشاه آریامهر» درباره بهبود وضع قالی بافان و حمایت از اطفال قالی باف آمده که هیأتی مرکب از مدیر عامل شرکت سهامی فرش ایران و نمایندگان وزارت خانه های اقتصاد و کار ماموریت یافت که مشکلات را بررسی کند.

درمورد رعایت اصول بهداشتی کارگاه ها، اشتغال اطفال خردسال، قلت دستمزد، سوء تغذیه کارگران، عدم اجرای مقررات حمایتی، شرایط نامطلوب تولید کالا وعدم استفاده از مواد اولیه مرغوب و فقدان بازار مناسب فروش. این هیأت، طبقه، یکی از بخش های اطراف مشهد را برای این مساله در نظر گرفته و گزارش زیر وضعیت قالی بافان این منطقه است:

۲۶۰ دستگاه قالی بافی در آن دایر است که به طور متوسط ۳ الی ۴ کارگر روی هر دار کار می کنند.

فرش های تولیدی از نوزطر مرغوبیت در پایین ترین سطح هستند در نتیجه شرایط کارگاهی در بدترین وضع باقی مانده قالی بافان این منطقه اکثرا کودکان کمتر از ۱۲ سال هستند و با وجود حداقل ۸ ساعت کار روزانه به طور متوسط ۲۰ ریال دستمزد می گیرند.

در ادامه طرحی برای تاسیس یک کارخانه با گنجایش ۷۰دار قالی داده شده است.

در سند شماره ۱۳۹/۳ به تاریخ بهمن ۴۷ آمده است: طرح وزارت اقتصاد در مورد صنعت قالی بافی با توجه به مسایل زیر پایه گذاری شده است:

۱- باتوجه به این که فرش بدون استفاده از وسایل ماشینی تولید می شود و افزایش مزد به طور مستقیم روی قیمت تمام شده اثر می گذارد و با افزایش بهای فرش توسعه و یا حفظ بازار فرش ایران در خارج مشکل خواهد بود لذا به طور دراز مدت امکان افزایش دستمزد کارگران قالی باف به طوری که متناسب با سطح دستمزد کارگران سایر صنایع شهری باشد میسر نیست.

۱۳۹۳: در چهاردهمین روز اعتصاب هزار کارگر نورد لوله صفا، کارفرما با اخراج ده کارگر توقف اخراجها را منوط به پایان اعتصاب کرد

۱۳۹۳: کارگران نورد لوله صفا به اعتصاب پایان دادند
۱۳۹۳: تجمع ۲ روزمتوالی کارگران کارخانه کیان تایردر رابطه با پرداخت مطالبات پایان سال و نداشتن امنیت شغلی!
۱۳۹۳: پرداخت مطالبات کارگران تکاب نیروپس از یک هفته اعتصاب!

آینده این صنعت روشن نمی باشد بدین جهت صنعت قالی بافی باید در روستاها متمرکز گردید و تحت هیچ گونه شرطی این نقطه تمرکز به طرف شهرها تغییر مکان ندهد.

از تمرکز کارگری در صنعت قالی بافی کشور باید جلوگیری به عمل آید و این صنعت نباید به صورت مانوفاکتور عظیم در آید. در ادامه آمده که به جای افزایش دستمزد بخشی از سود به کارگران تخصیص یابد که برای بهداشتی شدن شرایط زندگی آنان استفاده شود.

به این ترتیب کارگران علاقه مند شده و با دریافت سهم بیشتر بازده کارشان افزایش یابد....

پس از صدور «اوامر ملوکانه»! در مورد اجرای طرح تقدیمی وزارت اقتصاد شرکت سهامی فرش ایران مامور اجرای این طرح شد و عقد قرار داد تک بافی برقرار شد.

در این سند آمده که مبنای دستمزد کارگر قالی باف در روز واحد «صد نشان» است که هر نشان شامل ۱۶۰ ایلمه یا چین یا گره است یعنی در مقابل بافت ۱۶۰۰ گره در روز به کارگر ۶۰ تا ۷۰ ریال پرداخت می شود.

ولی عملاً یک کارگر ساده در روز نمی تواند روی یک قالی ساده صادراتی با نقشه ساده و روزانه ده ساعت کار بیش از ۴۰ تا ۵۰ نشان کار کند و به این ترتیب دستمزدی بین ۲۵ تا ۵۰ ریال در تابستان و مبلغی کمتر در زمستان داده می شود و چون در هفته بیش از ۴ یا ۵ روز کار نمی کند در آمد یک هفته کارگر ساده بین ۱۲۵ تا ۲۵۰ ریال می شود.

برای کارگر متوسط ۵۰ درصد به این مبلغ اضافه می شود. کارگر ماهر دستمزد جداگانه ای دارد که گاه به ۱۶۰ ریال در روز هم می رسد.

در مقابل این دستمزد کم کارگر سرمایه گذار سودی سرشار می برد که گاه در طول یک گردش ۴۵ تا ۶۰ روزه ۱۰۰ درصد سود می برد.

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران پشمباف برای دریافت پاداش
۱۳۹۳: طومار ۱۰۰۰ امضایی بازنشستگان تهران برای افزایش واقعی «حداقل مستمری» ۹۴

۱۳۹۳: اخراج ۲۶ کارگر فصلی معدن طلای آق‌دره به دلیل عاملان اعتراضات کارگری

۱۳۹۳: اعتصاب کارگران شرکت «استیم» در پتروشیمی ایلام دو روز و در اعتراض به عدم پرداخت مزد، این کارگران مدت چهار ماه است دستمزدی دریافت نکرده‌اند

۱۳۹۳: تجمع اعتراضی کارگران کارخانه تبریز کف در محوطه کارخانه برای ۲۰ روز متوالی در واکنش به تعویق ۶ ماه حقوق و سایر مزایای جانبی خود، در محوطه کارخانه. کف میانگین مطالبات معوقه این کارگران حدود ۱۶ تا ۱۷ میلیون تومان است.

۱۳۹۳: اعتصاب جمعی از کارگران و رانندگان پلی‌اکریل اصفهان به پرداخت نشدن مطالبات مزدی

۱۳۹۳: هیچکدام از شرکت‌های پیمانکاری فعال در معادن البرز مرکزی که بیش از ۱۲۰۰ کارگر در آن‌ها شاغل‌اند سهم ۴ درصدی خود را برای بازنشستگی کارگران مشمول قانون مشاغل سخت و زیان‌آور پرداخت نکرده‌اند.

۱۳۹۳: کانون صنفی معلمان تقاضای رسمی خود برای برگزاری یک تجمع اعتراضی قانونی در روز ۱۰ اسفند از وزارت کشور را به این وزارت خانه ارائه داده است. چند روز بعد از انتشار این درخواست وب سایت سراسری انجمن صنفی معلمان فیلتر شد

۱۳۹۳: با پرداخت بخشی از معوقات و تعهد کارفرما برای پرداخت بقیه طلب، کارگران شرکت پیمانکاری «استیم» به اعتصاب پایان دادند

۱۳۹۳: پرستاران بیمارستان‌ها امسال روز پرستار را تحریم کرده‌اند (۵ اسفند مصادف با تولد حضرت زینب) به دلیل بی‌توجهی به خواسته‌های به حق پرستاران،

در سند دیگری آمده است که کارگران قالی باف در استان کرمان اکثراً کار دیگری را مانند کشاورزی باغداری یا مغازه داری را یدک می‌کشند و کارگاه‌هایی که در روستاهاست اکثرامتعلق به خانواده می‌باشد و درحقیقت کمک هزینه ای برای خانواده است.

تنها کارگرانی که کارشان انحصاراً قالی بافی است و برای دیگران کار می‌کنند وضع اسف انگیزی دارند. در تاریخ این گزارش قیمت گوشت بز با استخوان کیلویی ۱۳۰ ریال، گوشت گوسفند ۱۴۰ ریال، برنج ۴۵ تا ۵۰ ریال، روغن نباتی ۵۰ ریال، هندوانه ۶ تا ۷ ریال و طالبی ۱۲ ریال.

در این منطقه برای هر ۲۱ هزار نفر یک پزشک است. راه‌های این بخش مهم به کرمان از ۶۰ کیلومتر راه درجه ۴ و ۱۲۰ کیلومتر راه درجه دو تشکیل می‌شود که در روز جز یک اتوبوس مسافری بین کرمان و شهداد وسیله ارزان دیگری در اختیار ندارند.

در ادامه به عنوان نتیجه آمده که از سال ۴۷ کوشش زیادی به منظور ایجاد کارگاه‌های متمرکز و بهداشتی نمودن کارگاه‌ها و بهبود وضعیت کارگران از نظر دستمزد و بیمه و جلوگیری از به کار گماردن اطفال کمتر از ۱۲ سال و سالمندان به عمل آمده و در تیر ماه سال ۴۸ در یک روز تعداد ۴۴ کارگاه متمرکز افتتاح شده است ولی این کارگاه‌ها به تدریج به حال تعطیل یا نیمه تعطیل درآمده و دوباره تک بافی ادامه پیدا کرده است و شرکت فرش هم امروز علاوه بر کارگاه‌های متمرکز کارگاه‌های تک باف هم در روستاها دارد.

اسنادی از صنعت فرش ایران (۱۲۹۲ تا ۱۳۵۷) / به کوشش علی‌اکبر علی‌اکبری / بایگی / جلد دوم / مرکز اسناد ریاست جمهوری

بخش‌هایی از «بیانیه تشکلهای مستقل کارگری پیرامون تعیین حداقل مزد»

ما کارگران با اتکا به قدرت اتحاد و همبستگی مان لحظه ای در دفاع از معیشت خود درنگ نخواهیم کرد

امروز هر انسان شریف و منصفی بر این واقعیت غیر قابل انکار واقف است که میلیونها کارگر و انسان زحمتکش از کارگران صنایع بزرگ و کوچک تا معلمان و پرستاران و بازنشستگان در بدترین وضعیت معیشتی ممکن در تاریخ ۵۰ ساله اخیر کشور قرار دارند، ... اما انگار که در این مملکت کارگران حق حیات ندارند، طوری که چرخه تحمیل حداقل مزدی خفت بارتر از پیش، هر ساله با خیمه شب بازی تشکلهای دست ساز دولتی و شورایی کار با زیر پا گذاشتن ماده ۴۱ قانون کار به ستمگرانه ترین شکلی تکرار میشود و میلیونها خانواده کارگری در معرض فقر و فلاکت روز افزون تری قرار میگیرند. تداوم چنین چرخه توقف ناپذیری از تحمیل ستم معیشتی بر ما کارگران در طول سالها و دهه‌های گذشته تا بدانجا پیش رفته است که امروز در حالیکه حداقل مزد کارگران ۶۰۸ هزار تومان است و بسیاری از آنان حتی همین حداقل را نیز دریافت نمیکنند طبق اذعان کارشناسان و نهادهای رسمی حکومتی سبد هزینه یک خانوار چهار نفره به بیش از سه میلیون تومان رسیده است و بدین گونه ادامه حیات و بقا ما کارگران عملاً غیر ممکن شده است.

لذا با عنایت به این واقعیت محرز و غیر قابل انکار، ما امضا کنندگان این بیانیه با یادآوری اعتراضات اخیر معلمان و کارگران صنایع خودروسازی و عزم و اراده خلل ناپذیر عموم کارگران برای برخورداری از یک زندگی مطابق با استانداردهای امروزی به دولت و صاحبان سرمایه اعلام میداریم چنانچه به فوریت فاصله سبد هزینه بالای سه میلیون تومانی با حداقل مزد خفت بار ۶۰۸ هزار تومانی پر نشود، روبروز بر عمق و دامنه اعتراضات کارگران افزوده خواهد شد و ما با اتکا به قدرت اتحاد و همبستگی مان لحظه ای در دفاع از معیشت خود درنگ نخواهیم کرد. ۲/ اسفند ۱۳۹۳

اسامی امضاء کنندگان بیانیه به ترتیب حروف الفبا: ۱- اتحادیه آزاد کارگران ایران، ۲- کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری، ۳- کانون مدافعان حقوق کارگر، ۴- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری، ۵- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، ۶- سندیکای کارگران نقاش استان البرز

۱۳۹۳: عدم پرداخت ۹ ماه حقوق کارگران سدهای مارون و نازمکان شهرستان کهگیلویه

۱۳۹۳: کارگران معدن کوشک بافق در حمایت از همکاران اخراجی خود تولید را متوقف کرده و تجمعی اعتراضی برپا کردند، از ابتدای ماه جاری (اسفند) کارفرما ۱۶ نفر از کارگران را که در معدن زیرزمینی و روباز در بخش‌های انتظامات، سنگ شکن و... مشغول به کار بودند را اخراج کرده است. و پرداخت حقوق دی و بهمن کارگران معدن کوشک بافق به تعویق افتاد است، این کارگران در اعتراضات کارگری دی و آذر شرکت داشتند. ۱۳۹۳: تجمعات اعتراضی کارگران کارخانه مینو مقابل کارخانه و استانداری زنجان در اعتراض به اخراج و نداشتن امنیت شغلی این کارخانه به تدریج ۴۰۰ نفر از کارگران فصلی کارخانه مینوی خرمدره ظرف یک سال گذشته اخراج کرده است. ۱۳۹۳: گروهی از کارگران یکی از شرکت‌های پیمانکاری فاز ۱۳ عسلویه در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات مزدی خود طی سه ماه گذشته، با برپایی یک اجتماع اعتراضی در مقابل درب ورودی سایت، مانع ورود و خروج خودروها شدند.

۱۳۹۳: جمعی از پرستاران کشور مقابل مجلس تجمع کردند.
۱۳۹۳: در تعداد زیادی از مدارس کشور، معلمان در مدرسه حاضر شده ولی از حضور در کلاس درس امتناع کردند و در برخی مناطق معلمان در اداره تحصن کردند.

۱۳۹۳: دومین روز متوالی حدود ۱۰۰ نفر از اعتصاب کارگران معدن کوشک بافق در اعتراض به اخراج همکارانشان و پرداخت نشدن دستمزد طی ۲ ماه گذشته مقابل درب ورودی معدن تجمع کردند.
۱۳۹۳: حدود ۷۰۰ کارگر معدن زغال سنگ «زمستان یورت» (شمال غرب) واقع در فاصله ۱۴ کیلومتری شهرستان آزادشهر از توابع استان گلستان، در اعتراض به تعویق ۴ ماه حقوق معوقه مقابل درب ورودی معدن تجمع کردند. این کارگران علاوه بر تعویق ۴ ماه حقوق، به کاهش حقوق و نوع قرارداد کار و مشکلات دیگری همانند عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، پرداخت نشدن اضافه کاری‌ها و... اعتراض داشتند.
۱۳۹۳: تجمع کارگران کارخانه پوشش مقابل ساختمان سازمان تامین اجتماعی رشت در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه حقوقشان

۱۳۹۳: ادامه اعتراض کارگران معدن کوشک. از یکشنبه، دستگاه ثبت ورود خروج کارگران توسط عوامل کارفرما برداشته شده است تا روزهایی که کارگران معترض کار را متوقف کرده‌اند به عنوان غیبت برای آنان محسوب شود.
۱۳۹۳: تجمع ۷۰ نفر از کارگران آبخای اهواز در اعتراض به پرداخت نشدن ۵ ماه مزد معوقه

اعتصاب کارگران ایران خودرو اسفند ۵۸

روز شنبه چهارم اسفند، مدیریت ایران ناسیونال (ایران خودرو امروز) کل مقدار سود ویژه کارکنان را اعلام کرد: «هفتاد و پنج میلیون تومان برای یازده هزار و هشتصد نفر کارگر و کارمند، حداقل پرداختی پنج هزار و پانصد تومان و حداکثر نه هزار تومان می‌باشد. این ضریب بر اساس معیار حقوقی و با توجه به مالیات متعلق به سود ویژه و سهم شرکت تعاونی و یا در نظر گرفتن روزهای غیبت کارگران در طول سال، کسر و پرداخت می‌شود.» مدیریت اعلام کرد که: «ما برای پرداخت سود ویژه و اداره امور کارخانه ناچار شده‌ایم چهارصد و هفتاد میلیون تومان از وزارت نفت قرض کنیم.» در مقابل، زمزمه‌های مخالفت و اعتراض کارگران قسمت‌ها آغاز شد.

در شنبه یازدهم اسفند، با تمام اعتراضاتی که کارگران نسبت به پرداخت سود ویژه و دیگر مشکلات خود داشتند، مدیریت با عجله سود ویژه تعیین شده از طرف کارفرمای دولتی را به کارگران شیفت صبح پرداخت می‌کند. کارگران شیفت صبح، پس از گرفتن سود ویژه، در اکثر قسمت‌ها طوماری به عنوان اعتراض جمع می‌کنند و در آن می‌گویند که: «چرا سیصد تومان بابت دفترچه شرکت تعاونی از ما کسر کرده‌اند؟ شرکت تعاونی تا به حال معلوم نیست چکار کرده و کجا هست. چرا تمام کارخانه‌هایی که امسال سود کمتری از کارخانه ما داشته‌اند، کارگرانش سود بیشتری از ما گرفته‌اند؟ تازه آن‌ها یک ماه حقوق هم عیدی گرفته‌اند، که ما نگرفته‌ایم!» در این طومار، کارگران پیشنهاد می‌کنند که: «اولاً، سیصد تومان حق خوار و بار شرکت تعاونی هرچه زودتر به کارگران برگردانده شود. ثانیاً، مثل کارخانه‌های بنز خاور و کفش ملی یک ماه حقوق بابت عیدی به کارگران پرداخت شود و این مبلغ به طور مساوی، به همه نفری پنج هزار تومان پرداخت شود.»

بعد از ظهر همان روز، وقتی کارگران شیفت عصر به کارخانه می‌آیند و از موضوع گرفتن سود ویژه توسط کارگران صبح باخبر می‌شوند، به کارگران شیفت صبح اعتراض می‌کنند که چرا این مقدار سود ویژه را قبول کرده‌اید؟ کارگران صبح کار می‌گویند: «اگر این پول را نمی‌گرفتیم، همین مقدار را هم به ما نمی‌دادند.»

۱۳۹۳: در آستانه روز پرستار نزدیک به ۱۰۰ نفر از پرستاران از شهرهای مختلف یزد، خوزستان، گلستان، اصفهان و تهران در اعتراض به عدم اجرای تعرفه گذاری خدمات پرستاری و افزایش اختلاف پرداختی بین پزشکان و پرستاران پس از اجرای طرح تحول نظام سلامت مقابل مجلس تجمع کردند.

۱۳۹۳: اعتصاب صدها کارگر پیمانکاری فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه در اعتراض به طولانی شدن مطالبات مزدی خود از چهار روز پیش

ما این پول را می‌گیریم و به مبارزه خود ادامه می‌دهیم» به دنبال آن، شیفت بعد از ظهر کار در قسمت‌های سواری سازی شمالی و جنوبی و سیصد و دو و سیصد و نه، به عنوان اعتراض به مقدار سود ویژه و دیگر مشکلات کارگری دست به اعتصاب می‌زنند.

تولید به دلیل سیستم زنجیره‌ای در تمام قسمت‌های فوق می‌خوابد و کارگران بقیه قسمت‌ها هم با قسمت‌های اعتصابی درباره موضوع اعتصاب به بحث و گفتگو می‌پردازند.

در این میان، بخش‌هایی از کارگران ناآگاه و محافظه کار با اعتصاب مخالفت می‌کنند و می‌گویند: «اعتصاب کار کفار و شیاطین است»، «دولت انقلابی وضع خوبی ندارد، ما باید صبر انقلابی داشته باشیم و با امپریالیسم مبارزه کنیم.» کارگران در پاسخ گفتند که: «در گذشته هم همین حرف‌ها را می‌زدند و ما گوش‌مان از این حرف‌ها پر است. به جای شعار و درگیری بیاییم با هم با منطق حرف بزنیم. ما نمی‌گوییم تمام درآمد کارخانه را به ما بدهند، ما می‌خواهیم بدانیم کارخانه چقدر تولید داشته، چقدر سود کرده، این سود کجا رفته، مقدار سود ویژه ما چگونه و به دست چه کسانی تعیین شده و چرا این مقدار شده است؟» کارگران می‌خواهند جلوی دزدی‌ها گرفته شود. این بحث تا شب بین کارگران موافق و مخالف ادامه پیدا می‌کند.

صبح یک شنبه دوازدهم اسفند، اکثریت قسمت‌ها دست از کار می‌کشند و می‌خواهند مدیریت به سئوالات کارگران پاسخ دهد: «یک: با همه آن که در سال گذشته تولید بیش‌تر از چهار ماه تعطیل بوده و دزدهایی مثل خیامی هم سر کار بودند و تولید امسال بیش‌تر از سال پنجاه و هفت است و هزینه‌های زندگی امسال نسبت به پارسال بالا رفته، چرا باید نسبت به پارسال سود کم‌تری بگیریم؟ این نشان می‌دهد که دزدی‌هایی صورت گرفته است، که امسال کم‌تر از سابق سود ویژه می‌دهند؛ دو: خیامی برای سرمایه گذاری روی ماشین سازی پژو، میلیون‌ها تومان پول در بانک‌ها سپرده بود و طلب‌هایش را وصول نکرد و موقع فرار هم نتوانست این پول‌ها را با خودش به خارج ببرد. چرا حساب‌ها را روشن نمی‌کنید؟ چطوری می‌گویید چهارصد و هفتاد میلیون تومان از وزارت نفت قرض گرفته‌ایم؟ ما می‌خواهیم بدانیم کارخانه چقدر

تولید کرده؟ چقدر درآمد داشته و چقدر سود کرده و این سودها کجا رفته؟ تا بدانیم که مقدار سود ویژه چطوری حساب شده و چرا این قدر کم است؟

هم چنین کارگران اعتراض می‌کردند که در دوران رژیم گذشته، چهارده میلیون تومان پول بابت حق عضویت سندیکای آریامهری از دست مزد ما کارگران برداشته‌اند، چرا این پول را به ما بر نمی‌گردانید؟ در مقابل دلایل قبلی مدیریت که می‌گوید پول در بانک‌ها نگه داری می‌شود و دست شورای انقلاب است، کارگران می‌گفتند: یا این چهارده میلیون تومان پول را به ما پس بدهید، یا به صورت وام مسکن در اختیار کارگران بی مسکن قرار دهید و یا این که فیش موجودی آن را به ما نشان بدهید. ما حاضریم رسماً از طریق مطبوعات و تلویزیون اعلام کنیم، که کارگران این پول خودشان را _ که در بانک‌های دولتی است _ برای سازندگی روستاها و زحمت کشان جنوب شهر تقدیم می‌نمایند.»

مدیریت به سئوالات کارگران پاسخ نمی‌دهد. سندیکایی‌های وابسته به کارفرما در مقابل مبارزه کارگران می‌گفتند: «ولش کنید بابا، دو ساعت دیگر این کارگران خسته می‌شوند و خودشان سر کار می‌روند.» انجمن اسلامی کارخانه هم در مقابل کارگران موضع گرفت. آن‌ها می‌گفتند: «وقتی که شما کارگران کار را می‌خواهید، از سود کارخانه بیش‌تر کم می‌شود و این پول بیت‌المال است که شما دارید حرام می‌کنید.» و به این ترتیب تلاش می‌کردند دودستگی بین کارگران را شدت دهند.

اعتراض کارگران شدت گرفته و آنان به سوی کارخانه شمالی راه پیمایی می‌کنند. مدیریت حدود ده صبح به قسمت‌های اعتصابی رفته تا برای کارگران توضیح دهد. راه پیمایی متوقف می‌شود. مدیریت می‌گوید: «همه مشکلات مربوط به شورای انقلاب است و به ما مربوط نیست. دستور شورای انقلاب است که این میزان بدهیم و ما مامور و معذوریم. ما نمی‌توانیم مبلغی غیر از آن مقدار که تعیین شده بدهیم،

کارگران از مدیریت سئوال می‌کنند: «اگر این شورای انقلاب است که درباره امورات کارخانه و سود ویژه و مسایل کارگری تصمیم می‌گیرد، پس دیگر شورای کارگری و سندیکا چه صیغه‌ای است؟ گفتن این که اگر شورای انقلاب دستور بدهد باز هم به

۱۳۹۳: تجمع کارگران معدن کوشک برای دومین بار طی یک هفته . این کارگران خواستار بازگشت به کار ۱۷ کارگر اخراجی این معدن و رسیدگی به مطالباتشان شدند.

۱۳۹۳: حدود ۵۰۰ نفر از مجموع ۱۴۰۰ کارگر معدن طزره، از معادن زغال سنگ البرز شرقی در اعتراض به پرداخت نشدن بیش از ۲ ماه حقوق و همچنین دریافت نکردن حق عیدی دست از کار کشیده و در محوطه معدن تجمع کردند.

۱۳۵۰: اعتصاب ۵۰۰ نفر از کارگران زن کارگران قرقره زیبا

۱۳۹۳: در پی تعویق پنج ماه حقوق ۸۲۰ کارگر دو کارخانه «کنتور سازی ایران» و «صنایع کم مصرف ایرانیان» در قزوین، که تحت مدیریت یک کارفرما فعالیت دارند، صبح امروز کارگران این دو واحد صنعتی دست از کار کشیدند و در سالن غذا خوری تجمع کردند.

شما خواهیم داد، نشان می دهد که کارخانه پول دارد و نمی دهد و موضوع قرض کارخانه دروغ است.» اما مدیریت پاسخی نمی دهد.

دوشنبه سیزدهم اسفند، اعتصاب ادامه می یابد و کارگران در صدد راه پیمایی به سوی قسمت کارخانه شمالی هستند که ناگهان حدود ساعت نه و پنج دقیقه الی ده صبح، انبار اتاق رنگ به طور مشکوکی آتش می گیرد.

ماشین های آتش نشانی زوزه کشان بسوی کارخانه می آیند، هلیکوپتری بالای کارخانه به پرواز درمی آید، ماموران مسلح سر می رسند. به رغم آنکه کارگران اعلام کردند آتش سوزی کار همان هایی است که دزدی کرده اند، تا روز ۱۴ اسفند حدود شصت نفر از کارگران اعتصابی بازداشت می شوند... به این ترتیب با حاکم شدن فضای رعب و وحشت این اعتصاب ناموفق خاتمه می یابد.

«خبر کارگر» شماره هفتم، اسفند ۱۳۵۸

اعتصاب کارگران ایران خودرو اسفند ۹۳

در پی اطلاعیه ی مدیریت ایران خودرو در این باره که پاداش تولید خودرو «دنا» ۲۰۰ هزار تومان خواهد بود، کارگران بسیاری از سالن ها و در رأس آنها سالن شاتل (بدنه سازی) دست از کار کشیدند و در خیابان های داخل کارخانه تجمع کردند.

این مبلغ در مورد تولید خودروهای دیگر حداقل ۵۰۰ هزار تومان بوده و کارگران در این مورد نیز انتظار چنین مبلغی را داشتند. به دنبال این حرکت کارگران، «مدیریت حوزه ی مدیر عامل»، از کارگران خواست که در سالن غذاخوری شاتل جمع شوند تا در مورد اطلاعیه توضیح دهد. وی گفت این ۲۰۰ هزار تومان صرفاً هدیه ناچیزی از طرف مدیریت است و اصل مبلغی که قرار است تا پیش از عید به شما پرداخت شود بسیار بیش از این است.»

او ضمن صحبت هایش مبلغی را که قرار است تا پیش از عید پرداخت شود مربوط به پاداش شکستن رکود ۶۰۰ هزار خودرو در سال و نیز مبلغ قابل توجهی علی الحساب بابت طرح طبقه بندی مشاغل ذکر کرد.

قطعنامه (کارگران زیر آب)

ما امضاء کنندگان زیر کارگران معدن زیر آب که در اثر دسائس شوم خوانین مازندران به جرم فعالیت برای بهبودی وضع رقت بار کارگران پس از مدتی زندانی شدن اکنون در تهران در حال تبعید به سر می‌برند، ورود نمایندگان فدراسیون سندیکای جهانی را به عموم کارگران ایران مخصوصا کارگران مازندران که عده ای از آنها در زندان بسر می‌برند، تبریک گفته و امیدواریم نمایندگان فدراسیون سندیکای جهانی برای مشاهده اوضاع اسف‌آور کارگران و زندانیان بی‌گناه شمال و مطالبی که به وسیله هیئت حاکمه در باره سازمان کارگری در شمال به عمل آمده به مازندران عزیمت نموده و مشاهدات خود را به سمع عموم کارگران و زحمتکشان دنیا برسانند. اینک با تصویب قطعنامه زیر تقاضای خود را به سمع هیئت اعزامی فدراسیون سندیکای جهانی می‌رسانیم:

- ۱- ما زحمات طاقت فرسا و فعالیت‌های رضا روستا دبیر مسئول شورای متحده مرکزی را در باره متشکل نمودن طبقه کارگر تایید و تقدیر مینمائیم.
 - ۲- ما نسبت به شورای متحده مرکزی مانند همیشه وفادار بوده و شورای متحده مرکزی را یگانه تشکیلات کارگری ایران می‌شناسیم.
 - ۳- ما آزادی تشکیلات کارگری را در سرتاسر ایران خواستاریم.
 - ۴- ما نسبت به تضیقاتی که از طرف سندیکای دولتی و حزب وابسته به آن به شورای متحده مرکزی و احزاب آزادیخواه اعمال می‌گردد ابراز تنفر نموده و به این قبیل عملیات فاشیستی شدیداً اعتراض می‌نمائیم.
- زنده باد فدراسیون سندیکای جهانی ستاد اردوی زحمتکشان جهان
- زنده باد هیئت اعزامی سندیکای جهانی
- زنده باد شورای متحده مرکزی یگانه سازمان کارگری ایران

مندرجه در فرشته آزادی مورخ ۱۱ اسفند ۱۳۳۱

۱۳۹۳: حدود ۵۰۰ نفر از کارگران کارخانه کنتور سازی ایران (شامل کنتور سازی و صنایع کم مصرف ایرانیان) در شهرستان البرز استان قزوین در اعتراض به پرداخت نشدن ۵ ماه از مطالبات معوقه خود از انجام کار خودداری کرده و در سالن غذا خوری تجمع کردند.

۱۳۹۳: کارگران نورد لوله صفا با مشاهده خلف وعده کارفرما در پرداخت یکماه از دستمزد معوقه خود دست به اعتصاب زدند.

۱۳۹۳: اعتصاب و تجمع ۸۰ نفر از کارگران پیمانی منطقه عملیاتی پارسیان در اعتراض به آنچه تاخیر و تبعیض در نحوه پرداخت حقوق

دختر شورشی، شعری از شاعر کارگری امریکاجوهیل

در این دنیای پر از شگفتی
همه‌گونه زنی را می‌توان یافت
آنانی را که در خانه‌های بزرگ و درندشت و یا در کاخ‌ها زندگی
می‌کنند

لباس‌هایشان لطیف است و رنگ به‌رنگ
شهبانوان و شهدختانی‌اند با رگه‌ایی نیلگون
که چون الماس و زمرد گیرایند و دلربا
اما تنها بانوی اصیل، آن دخترک شورشی است کر:
شورشی‌ست، شورشی ست
او دختری شورشی است
مرواریدی گرانبهاست
او بیک امید، دلیری، غرور و شادی
برای مردان شورشی است
پیش‌ترها، شیرزنانی هم سراغ داشتیم
اما این شورشی، امیدی دیگرست
در میان کارگران، جستجوگر امیدیم
تا مهیا شویم برای پیکارهای بزرگ
برای آزادی
در کنار یک دختر شورشی

۱۳۹۳: کارگران شرکت پایدار سازه در پروژه مسکن ۸۰۰ واحدی نیروی
انتظامی در شهر کرمانشاه در اعتراض به عدم پرداخت مزد دست به
اعتصاب زدند.

۱۳۹۳: حدود ۶۰۰ کارگر کارخانه کنتور سازی ایران از روز سه شنبه ۱۲
اسفند ماه تاکنون با برپایی تجمع در محوطه این کارخانه خواستار پرداخت
سه ماه حقوق معوقه (ماه‌های آذر، دی و بهمن) و همچنین حقوق اسفند و
عیدی و پاداش پایان سال خود شده‌اند.

۱۳۹۳: حدود ۸۰ نفر از کارکنان شرکت «عرف ایران» صبح امروز شنبه
در اعتراض به تاخیر در پرداخت حق بیمه و تهدید امنیت شغلی کارگران
پس از تغییرات مدیریتی این شرکت، در مقابل شورای شهر تهران تجمع
کردند.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

آری، دست‌هایش از تلاش و کار
ظرافت زنانگی زنان خانه‌نشین را از دست داده و
عضلاتی و زمخت شده‌اند
لباسش نازک و لطیف نیست
اما در سینه‌اش دلی در تپش است
که نشان از طبقه او دارد
آنگاه که او به‌کین‌خواهی و مبارزه برمی‌خیزد
سرمایه‌داران بر خود می‌لرزند
آری، فقط این دختر اصیل، دخترک شورشی است کر:
آن دختر شورشی، او یک دختر شورشی است
او مرواریدی گرانبهاست
او پیام آور دلیری
غرور
و شادمانی
برای مردان شورشی پیکارگر است
بیش از این دختران بسیاری را دیده‌ایم
اما، ما
در انبوه کارگران جهان، پی‌جوی چیزی دیگریم
برای پیکاری بزرگ برای آزادی
همراه با یک دختر شورشی

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

میوه از یک میوه‌دار غنی در کرمان که زنان کارگر و محروم از حقوق اجتماعی نیز در آن شرکت داشته‌اند

افراشته، شاعر توده‌های کارگری

افراشته در سال ۱۲۷۱ در روستای "بازقلعه" در حومه رشت به دنیا آمد. برای گذران زندگی به شغل‌هایی مانند گچ فروشی - شاگرد پادوئی شرکت‌های ساختمانی - شاگردی بنگاه‌های معاملات املاک - معمار شهرداری - آموزگاری - هنرپیشگی تئاتر - مجسمه سازی - نقاشی و سرانجام روزنامه نگاری و شاعری پرداخت. چهره‌ها و سوژه‌های شعر افراشته مردم محروم ایران اند. اودر شعرش نیازها، و دردهای زندگی آنان را با طنزی تلخ و گزنده بیان میکرد که گاهی خواننده را می‌خندانند و گاه می‌گریانند. بیکاری‌ها، درپردری‌ها، محرومیت‌ها، تبعیض‌ها، رشوه خواری‌ها و فساد حاکم بر دستگاه حاکمه، مایه اصلی شعر او بود. از ۱۹ اسفند ۱۳۲۹ افراشته روزنامه چلنگر را منتشر کرد. نام روزنامه را صادق هدایت به افراشته پیشنهاد کرده بود. شعرهای "برف"، "آ میرزا" و "عریضه" از شاهکارهای شعری افراشته است. ۱۴ آذر سال ۱۳۳۰، به خانه‌اش حمله کردند. دراین حمله منزل و دفتر کار افراشته غارت شد. پس از کودتای ۲۸ مرداد بردن نام او در مطبوعات و حتی در مقالات جرم شناخته می‌شد. در اواخر سال ۱۳۳۴ از ایران مجبور به خروج از کشور شد و در ۱۶ اردیبهشت ماه ۱۳۳۸، در بلغارستان فوت کرد.

"دماغ شاه" مجموعه نه داستان کوتاه طنز است که افراشته در سالهای آخر عمر به رشته تحریر درآورده است. مجموعه داستان "دماغ شاه" را می‌توان یکی از نخستین آثار ادبی نسل پیشین تبعیدیان ایرانی دانست

۱۳۹۳: کارگران بخش شمال غرب معدن زغال سنگ زمستان یورت صبح امروز با تجمع در محوطه معدن برای چهارمین بار طی پنج روز گذشته، خواستار پرداخت مطالبات معوقه‌شان شدند.

۱۳۹۳: دور جدید اعتراض کارگران پیمانکاری فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه در واکنش به پرداخت نشدن دو تا پنج ماه مطالبات مزدی که دیروز آغاز شده بود، امروز نیز ادامه یافت. به دنبال اقدام اعتراضی ۶ اسفندگروهی از کارگران پیمانکاری شاغل در فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه عسلویه بار دیگر کارگران با اجتماع در پشت درب ورودی سایت تاسیسات پتروشیمی از حضور در محل کار خودداری کردند. معترضان با بستن درب ورودی کمپ کارگری، از ورود و خروج هرگونه خودرو به داخل کمپ خودداری کردند.

۱۳۳۷: کارگران بندر شاپور برای اضافه دست‌مزد اعتصاب کردند و پس از ۵ روز موفق شدند روزانه ۲۰ ریال به دست‌مزد خود اضافه نمایند. ۱۳۹۳: جمعی از کارگران معدن سنگرود (البرز غربی) در اعتراض به تعویق ۲ ماه حقوق و حق عیدی پایان سال و همچنین درج نشدن حدود ۱۹ ماه از سوابق بیمه‌ای شان تحت عنوان مشاغل سخت و زیان آور امروز (۱۸ اسفند) با سفر به تهران در مقابل ساختمان وزارت کار تجمع کردند. ۱۳۹۳: رئیس اتحادیه کارگران نفتی کلمبیا (یواس‌او) اعلام کرد که اعضای این اتحادیه در اعتراض به تعدیل نیروی گسترده در صنعت نفت این کشور اعتصاب می‌کنند.

۱۳۹۳: جمعی از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه صبح امروز با تجمع در مقابل ساختمان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی حمایت خود را از افزایش واقعی حداقل مزد سال ۹۴ اعلام کردند.

۱۳۹۳: نزدیک به ۵۰ نفر از کارگران به نمایندگی از ۱۰۰ کارگر کارخانه کرمانیت کرمان در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و معوقات ۹ ماه گذشته خود در مقابل فرمانداری این شهرستان تجمع کردند..
۱۳۹۳: تعدادی از کارگران کارخانه «کاغذسازی کارون» در اعتراض به بی‌توجهی مسئولان به مشکلات صنفیشان، در مقابل فرمانداری شوشتر دست به تجمع زدند

تخته کن افراشته مغازه را
این ادا اطوارهای تازه را
ما نفهمیدیم اندر این دیار
تو چه کاره هستی این گوشه
کنار ...

هر دقیقه می‌زنی ساز دگر
هر زمان می‌خوانی آواز دگر
گه نویسنده، گهی آموزگار
گاه معماری، گهی پیکر نگار
تازگی شاعر شدستی نم نمک
چیز کی می‌سازی اما کم نمک
ای میان شاعران شاعرمجاز
نه گواهی‌نامه داری نه جواز ...

اغیا را سخت دلخور می‌کنی
صفحه‌ها بر ضد ما پر می‌کنی
صنف خربولان، صف خرخرمان
می‌کشند از بهر تو خط و نشان
کارخانه‌چی از اشعارت ملول
تاجر از این بمب‌پردازت ملول
دیده‌ام شعر تو در دکان ده
رخنه کرده بر همه ارکان ده
یک نفر می‌خواند با صوت بلند
مردها زن‌ها همه کف می‌زنند
در تمام کارخانه، کارگر
خستگی را می‌کند با شعرت در
بدتر از سیل ملخ اشعار تو
هست عزرائیل ما، گفتار تو
تخم غوغای غریبی کاشتی
جای یک سانت آشتی نگذاشتی
می‌روم پیش وزیر داخله
می‌نمایم سخت از دستت گله
می‌فرستد گوشه‌ی زندان ترا
می‌کند تبعید آبادان تو را

یک دو سه سالی که برگشته ورق
یک کمی شد کشور جم، تق و لق
گبر و ترسا و مسلمان و یهود
ترک، گیلک فارس لر هر تیره بود ..

ترک هم با فارس می‌جوشد مگر
کی شوند این دو رفیق یک دگر
حرف‌های شاخداری می‌زنید
فعله را با ما برابر می‌کنید
کرده‌اید آسایش ما را خراب
فکر ما، روحیه‌ی ما در عذاب
مردمان آبرومند و نجیب
آنکه دستش می‌رود آسان به جیب
دست و پای خویش را کردند گم
سخت افتادند اندر جم و جم ...

ادعائات بی‌پروایی هست و سست
بر خلاف نص قانون، نادرست
بی‌سروپا کجا، اعیان کجا؟
برزگر لختی کجا و خان کجا؟
آنکه دارد خانه و باغ و چمن
فرق با لختی ندارد، مرگ من؟
آن‌که لم‌بلاده‌توی ماشین هم‌چو خوک
غبیغی پر باد کرده هم‌چو غوک
او ندارد فرق با آن چرخ‌کش
کوبه زیر بار سنگین کرده غش؟
آنکه دائم هست خیاطش به کار
خط شلوارش بعینه سیم تار
او ندارد فرق با آن ژنده پوش؟
لخت و لِرزان گونی‌ای بگرفته
دوش؟

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

آنکه در عمرش ندیده رنگ ده
می نویسد: ده که گندم را بده
او ندارد فرق با آن برزگر
کو برابر می برد با گاو نر؟
حرف بی منطق نبایستی زدن
دشمن عادت نبایستی شدن
گر نباشد مالک و سرمایه دار
کارگر بهر که خواهد کرد کار؟
...

غیر از این بر هم خورد نظم جهان
می شود پاشیده از هم آسمان
کارگر از بی غذایی مُرد، مُرد
برزگر از بی دوايي مُرد، مُرد
دولت از ما، مجلس از ما اغنیاست
ریشه و اعصاب توده دست ماست
ما به دست بچه های کارگر
اسلحه دادیم بر ضد پدر
ما به آن سرباز می گوییم: به پیش
تیر خالی کن به همکاران خویش
هست آن ژاندارم در کوه و کمر

بچه های برزگر یا کارگر
پاسبان از فعله می سازیم ، ما
با همان، بر فعله می تازیم ما
کم اگر هستیم اما محکمیم
دزد اگر هستیم اما باهمیم
رنجبر هر جا که دارد اتفاق
نقشه می چینیم از بهر نفاق
ترک را با فارس در جنگ افکنیم
جنگشان وقتی که شد حظ می کنیم
جنگ های مذهبی بر پا کنیم
از نفاق توده بشکن می زنیم
...
وای از آن ساعت که قوم رنجبر
گردد از طراری ما باخبر
یک دل و یک جان بگوید پیش پیش
آمدیم از بهر حق و مزد خویش
ترس داریم از قیام کارگر
از هجوم و ازدحام کارگر
اول جنگ است، جنگ کار و پول
تا که فاتح آید از این کارزار!

شرایط زندگی کارگران شرکت نفت در سالهای ۱۳۰۶ تا ۱۳۰۸

”... این کارگران از حداقل زندگی محروم بوده و عده ای به علت نداشتن مسکن زیر سایه درخت خرما زندگی می کردند. بعضی از آنان اتاق هایی از بوریا ساخته و در زمستان و تابستان با چند خانوار دیگر در آن زندگی می کردند.

محلّه کارگران (احمدآباد) به علت نداشتن آب و مستراح به قدری کثیف و متعفن بود که اغلب امراض در آنجا شیوع پیدا می کرد. شرکت نفت تنها حدود ۱۵۰ خانه یک اتاقی و دو اتاقی را در اختیار برخی کارگران متخصص و با سابقه گذاشته بود که نسبتاً تمیز و قابل سکونت بود... فاصله محل سکونت عده ای از کارگران تا تصفیه خانه آبادان بیش از دو کیلومتر بود... ظاهراً ساعت کار شرکت نفت روزی ۸ ساعت بود ولی از روی حساب دقیق ۱۱ ساعت وقت کارگران در کارخانه و بین راه تلف می شد ...

کارگران نفت جنوب نه فقط غذا و پوشاک و مسکن کافی نداشتند، حتّا از داشتن امنیت نیز محروم بودند. هر آن مسترها اراده می کردند می توانستند کارگران را از کارخانه اخراج کنند. ... آزار واذیت کارگران و کتک زدن کارگر جزو کارهای عادی انگلیسیها بود به دفعات اتفاق افتاده بود که انگلیسیها کارگری را به ضرب مشت و لگد کشته و متأسفانه مورد تعقیب هم واقع نشده بودند.

در سال ۱۳۰۶ حداقل حقوق کارگران ماهی شش تومان و حداکثر ۹ تومان بود. حقوق بهترین متخصصان ایرانی از ماهی ۴۵ تومان تجاوز نمی کرد. ... علاوه بر آن هر ماه مبلغی از این حقوق ناچیز کارگران به عناوین مختلف (جریمه و تاخیر) و غیره کسر می شد. چون حقوق کارگران را در پاکتهای دربسته تحویل می داند و آنان حق نداشتند جلوی بوجه آن را بشمارند. کسانی که به عمل شرکت اعتراض کرده و در صدد احقاق حق می آمدند فوراً از طرف شرکت به خدمت آنها خاتمه داده و گاهی برای عبرت سایرین نام او را در لیست سیاه قید میکردند که تا آخر عمر حق کار در شرکت نفت را نداشتند. قبل از اعتصاب ۱۳۰۸ عده این کارگران فقط در آبادان به ۵۰۰ نفر می رسید. در این زمان قیمت یک کیسه آرد در آبادان ۵ تومان بود چون کارگران قادر به معامله نقدی نبودند این آرد رابه کیسه ای ۶ تومان می خریدند. در ظرف

۱۳۹۳: همزمان با تجمع روز گذشته کارگران کارخانه شیشه آبگینه در مقابل ساختمان فرمانداری قزوین، کارفرمای این واحد تولیدی دو ماه از مطالبات معوقه ۳۳۰ کارگر را پرداخت کرد
۱۳۹۳: حدود ۵۰ نفر از کارگران کارخانه نساجی کاشان، صبح امروز در اعتراض به آنچه سخت گیری های تامین اجتماعی در خصوص بازنشستگی پیش از موعد کارگران این واحد صنعتی می خواندند، مقابل ساختمان اداره تامین اجتماعی این شهر تجمع کردند

۱۳۹۳: حداقل مزد کارگران برای سال آینده با ۱۷ درصد افزایش ۷۱۲۴۲۴ تومان تصویب شد و سایر سطوح مزدی نیز ۱۷ درصد افزایش خواهند یافت. همچنین برای سال آینده حق مسکن ۴۰ هزار تومان و پایه سنوات در ماه ۳۰ هزار تومان تعیین شده است. جلسه شورای عالی کار با افزایش ۳۰ هزار تومانی حق بن خوار و بار کارگران در سال آتی خاتمه یافت. به این ترتیب حق بن کارگران از ۸۰ هزار تومان به ۱۱۰ هزار تومان افزایش یافت.

۱۳۲۹: میتینگی علیه دخالت‌های شرکت نفت در امور داخلی ایران برگزار شد. پرتو علوی و اتابکی از طرف جمعیت ملی مبارزه با شرکت نفت از تهران آمده بودند که سخنرانی کنند. ماموران شهربانی به آنها گفته بودند که این میتینگ غیر قانونی است مردم حق ندارند جمع شوند و شما هم حق ندارید صحبت کنید. آنها هم گفته بودند خیلی خوب صبر کنید وقتی مردم جمع شدند ما به آنها می‌گوییم که باید متفرق شوند.

سال خوراک کارگران سیاه، آنان که تخصص نداشتند، جز نان خالی چیز دیگری نبود.

استفاده زنان کارگر از تفاله نفت منظره‌ی اسف‌باری داشت. زنان کارگران پیت‌های نفت را با آن مایع سیاه که معروف به تفاله نفت بود پر کرده و روی سر گذاشته و برای پختن نان و سیر کردن بچه‌های صغیر و لخت و گرسنه خود به طرف اتاق‌های بوریاپی روانه می‌شدند.

پوشاک آنان عبارت از یک پیراهن بلند و پاره‌پاره بود که قسمت کمی از بدن را مستور می‌کرد. مایع سیاهی که روی سر گذاشته بودند در اثر حرکت به صورت آنها ریخته تمام اعضای بدنشان را آلوده می‌کرد.

انگلیسی‌ها با زنهای شیک پوش خود جلوی زنان ستم‌دیده و صاحبان اصلی ثروت نفت را گرفته و از مناظر رقت‌بار آنان عکس می‌گرفتند. عکس اسکلتهای نفت‌آلود و متحرک هر بیننده‌ای را متاثر می‌کرد. ... با این مایع سیاه که به طریق بالا به دست می‌آوردند سوخت نانشان مجانی تامین می‌شد..

شرکت نفت بیمارستانی داشت که وضع آن از حیث دوا و طبیب رضایت بخش بود. اما کارگران تا دم مرگ نمی‌رسیدند در این بیمارستان بستری نمی‌شدند.

کارگران می‌گفتند بیمارستان شرکت حتا برای نمونه و ظاهرسازی هم که باشد کارگری رامعالجه نکرده و شفا نداده است. در اغلب نقاط خوزستان در فصل تابستان زندگی بدون یخ و آب خنک مشکل و گاهی طاقت فرسا است.

شرکت نفت بالاین که در این تاریخ کارخانه‌ی یخ داشت یخی در اختیار کارگران قرار نمی‌داد. حتا آب آشامیدنی شهر هم تصفیه شده نبود.

این کارگران با این شرایط دشوار از مرخصی هم بهره‌مند نبودند. کارگرانی که در حین کار معلول می‌شدند بدون دریافت دیناری از کار برکنار می‌شدند و مجبور به گدایی بودند.

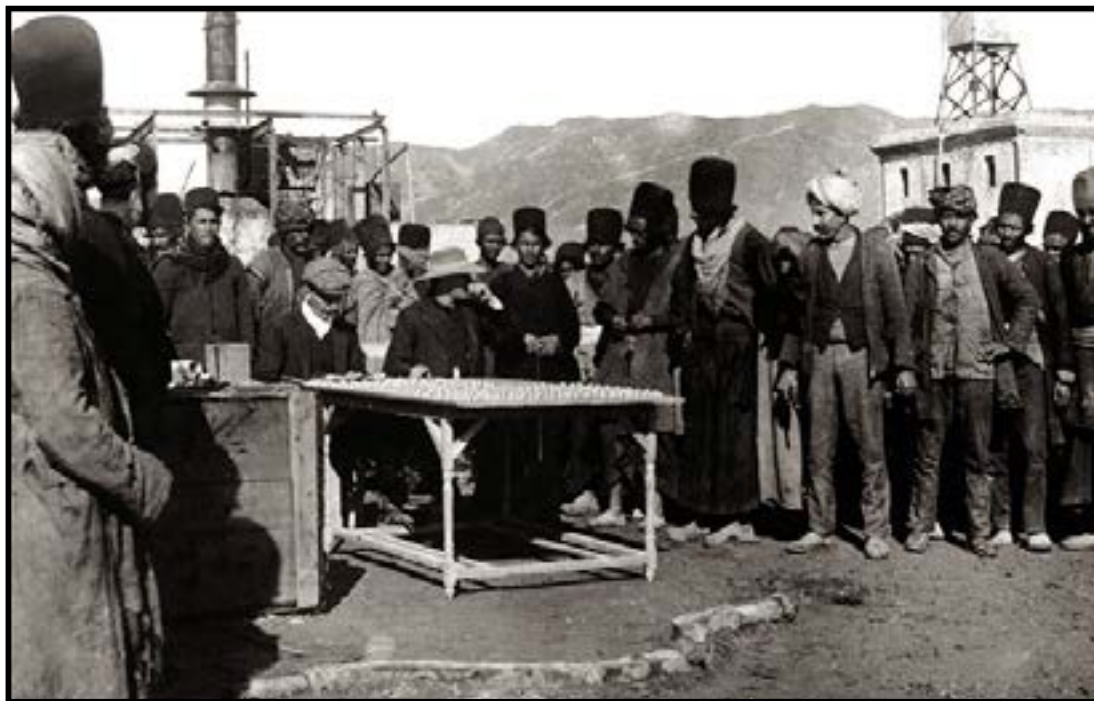
«آگوست استریندبری»، نویسنده‌ی سوئدی به روشی بسیار ساده و روشن رابطه‌ی میان کارگران و کارفرمایان را در ساختار سرمایه‌داری چنین تشریح می‌کند:

- اونجا به اون مرده چی گفتی؟
- بهش گفتم که او باید تندتر کار کنه.
- چه کسی این حق رو به شما داده که به اون دستور بدی؟
- حقوق اونو من میدم.
- چقدر بهش حقوق میدی؟
- روزی ۱۰ کرون.
- پولی رو که به اون میدی از کجا میاری؟
- من سنگ میفروشم.
- چه کسی این سنگارو برات میشکونه؟
- اون انجام میده.
- در روز چه مقدار سنگ برات میشکونه؟
- اوی تو عرض روز مقدار زیادی سنگ میشکونه.
- چقدر شما برای این کار میگیری؟
- تقریباً ۵۰ کرون.
- پس دیگه این اونه که ۴۰ کرون میده به خاطر این که شما فقط دور و بر پرسه میزنی و به اون دستور میدی که سریع‌تر کار کنه.
- بله ولی مالک ابزار کار و ماشین‌ها من هستم.
- چطوری صاحب اونا شدی؟
- من سنگ‌ها را فروختم و اونقدر پول گرفتم که تونستم باهاشون ابزار و ماشین آلات بخرم.
- چه کسی سنگ‌ها را شکونده بود؟
- ساکت شو احمق!

۱۳۳۷ : کمیسیون کار مجلسین شورای ملی و سنا لایحه کار تازه‌ای را تصویب کرد که جایگزین قانون کار مصوب سال ۱۳۲۸ شد.

روز ملی شدن صنعت نفت

دریافت حقوق کارگران نفت در مسجد سلیمان ۱۳۸۹

ورود ارتش انگلیس به پالایشگاه نفت آبادان

www.kanoonm.com
kanoon.m.h.kargar@gmail.com